

ÖNSÖZ YERİNE

ABD: MASKELİ İŞGALCI!..

Satış rekoru kıran, uzun zaman "en çok satan kitaplar" listesinin başında yer alan "İşgal ve Direniş (1919 ve Bugün)" adlı kitabımı yazarken, çok ilginç bir gerçekle karşılaşmışım.

1919'da ülkemizi işgal eden sömürgecilerin arasında ABD'yi gördüm!..

Oysa, hiçbirimiz okul yıllarından bu yana ABD (Amerika Birleşik Devletleri) adını duymadık!.. İşgalci ülkeler olarak Yunanistan, İngiltere, Fransa ve İtalya'yı biliyor, onların yaptıklarını okuyorduk.

Sanki, "gizli bir ei"(!) resmî tarih kitaplarımızdan ABD adını kazıyıp, çıkarmıştı!..

"İşgal ve Direniş"te bu gerçeğe yer verdim. Kitap yayımlandıktan sonra, çeşitli kaynaklar "İşgalci ABD" gerçeğine ilgi duydu. Hatta, çok sayıda tarih öğretmeni beni arayıp, "Bunları biz de bilmiyorduk, şimdi öğrencilerimize sizin kitabınızı okutuyoruz" dedi. Ben de katıldığım konferanslar ya da televizyon programlarında¹ bu gerçeği vurguladım.

Ancak bir eksik vardı: Fotoğraf!..

Onu da, -ilginçtir ki, tarihçi olmayan- ünlü bir profesörümüz² haber verdi: "Kitabı ilgiyle okudum. Yazdıkların çok doğru. ABD'nin Türkiye'yi işgaline ilişkin bir fotoğrafı ben gördüm. İstersen sana da göndermek isterim" dedi. Dünyalar benim olmuştu. Hemen fotoğraf(lar)ın peşine düştüm.

Ve, bana gelen bir kaynak, araştırmalarım sonucu onlarca kaynak oldu.. Bilinen kaynakları da, bir kez daha "işgalci ABD" belge ve fotoğrafları arayarak yeniden okudum. Bu arada konu derinleşti.

Yaklaşık yüz yıldır gözlerden kaçırılan ve "resmi tarih" dışına atılan gerçek, başlı başına bir araştırma konusu durumuna geldi.

¹ Özellikle, Ankara'dan "Bağımsız Milletvekili Adayı" olduğum 22 Temmuz 2007 Genel Seçim kampanyası döneminde çıktığım TV. programları ile kendi Ceviz Kabuğu programımda.

² Ünlü kalp cerrahımız Prof. Dr. Bingür Sönmez'e teşekkür ediyorum.-HC.

işte böylece, politikacı ve devlet adamlarının yanı sıra her nasılsa tarihçilerin dahi atladığı(ü) bilgi, kalıcı bir eser haline geldi.. Hem de, "tümüyle bu konuya ayrılmış" biçimde, bir "ilk e s e r" olma özelliği ile.

Bu kitabı, "İşgal ve Direniş" kitabı ile birlikte okumanın "tamamlayıcı yarar" sağlayacağına inanıyorum. Bu iki kitabın, Kurtuluş Savaşı ile ilgili bundan sonraki yayınlamayı planladığım diğer eserlerle bütünlük sağlayacağına ve sağlam bir bilimsel kaynak oluşturacağına inanıyorum.

Hulki Cevizoğlu
Ankara, 28 Kasım 2007

Şehitler, Kuvâyi Milliye şehitleri,
mezardan çıkmanın vaktidir!

Şehitler, Kuvâyi Milliye şehitleri,
Sakarya'da, İnönü'de, Afyon'dakiler
Dumlupınar'dakiler de elbet
ve de Aydın'da, Antep'te vurulup düşenler,
siz toprak altında ulu köklerimizsiniz
yatarsınız al kanlar içinde.

Şehitler, Kuvâyi Milliye şehitleri,
siz toprak altında derin uykudayken
düşmanı çağırdılar,
satıldık, uyanın!

Biz toprak üstünde derin uykulardayız,
kalkıp uyandırın bizi!
uyandırın bizi!

Şehitler, Kuvâyi Milliye şehitleri,
mezardan çıkmanın vaktidir!

"Boğazlara ve İstanbul'a Amerikan askeri yerleştireceğiz" dedi ABD Başkanı Wilson. (Okunuşu: Vilson).

"İstanbul artık Türkler'in elinde kalmamalı. Sizin istanbul'u ve boğazları almanızdan memnuniyet duyarız!.." diye karşılık verdi Fransa Başbakanı Clamenceu. (Okunuşu: Klemenso).

"İstanbul bir Türk kenti değildir. İstanbul artık bütün bir imparatorluğun başkenti olmaktan çıkmıştır. İstanbul Boğazı ve çevresindeki bir arazi parçasını da Amerikan mandasına almalıyız" diyerek niyetini ve memnuniyetini belirtti ABD Başkanı.³

Tarih: 2-12 Mayıs 1919; yer: Paris idi.

ABD, İSTANBUL'DA VATİKAN YÖNETİMİ İSTİYOR!.. ABD Başkanı Wilson, günümüzdeki Türkiye'nin işgali planlarının geçmişe dayalı köklerini açıklar gibiydi:

"Sultan İstanbul'da kalacak ve Anadolu'da Türklere bırakılan yerlerin egemeni olacak. Fakat İstanbul'u yönetme yetkisi olmayarak orada bir çeşit Papa durumunda bulunacaktır. Dış ilişkiler, ekonomik, mâli konularda danışman isteyebilecektir."⁴

"Danışmanlık" da, mandanın(egemenlik devrinin, esaretin) maskeli adı idi. Wilson, "*Manda sözü olumsuz etki yapıyor, yerine danışman sözcüğünü kullanalım*" düşüncesindeydi.⁵

³ İstiklal Harbi Gazetesi, 27 Haziran 1919, s.2; Evans, Laurence, Türkiye'nin Paylaşılması, Çeviren: Alanay, Tevfik, Milliyet Yayınları, İstanbul, Ağustos 1972, s.162-164. Siyah vurgulamalar bana ait.-HC

⁴ Evans, Laurence, a.g.e., s.164. Siyahlamalar ve alt çizgiler bana ait. (a.g.e.≡ "adı geçen eser" demek).-HC.

Evans, Laurence, a.g.e., s. 165. Vurgulamalar bana ait.-HC

Türkiye işgalcisi ABD'nin Başkanı Wilson, yönlendirdiği İngiltere'nin Başbakanı L.George ve Fransa Başbakanı G. Clemenceau ile birlikte.

Türkiye'yi paylaşıyorlardı.. Kanlar içinde bırakacakları Türkiye'nin kalbini, ciğerlerini koparacak; kaburgalarını kıracak; ellerindeki emperyalizm satırı ile butlara ayırıp, yiyip yutacaklardı.

Akıllarında -bugün Türkiye üzerinde oynadıkları oyunu deşifre edecek- inanılmaz planlar vardı. "Truva atı" olarak kullandıkları AB (Avrupa Birliği) üzerinden yaptıkları baskılar, Türkiye'yi Hıristiyanlaştırma ve Türklüğü yok etme planları... Ne diyordu ABD Başkanı Wilson?..

"Türkiye'yi işgal edelim ama, padişah sembolik olarak İstanbul'da kalsın. Hiçbir yetkisi olmasın. Papa(=Vatikan) modeli uygulayalım!.."

⁶ Oral, Atilla, Kuva-yı Milliye, Jotun Boya Sanayii ve Tic. A.Ş. Yayını, İstanbul, Şubat 2007, s. 16.

Bugün devlet kuruluşlarında bulunan pek çok "yabancı danışmanın" ne anlama geldiğini de tekrar düşünelim..

İstanbul'un işgalinin yanı sıra İzmir'den başlayarak tüm Türkiye'nin işgali için de İngiliz Başbakanı Lloyd George (Okunuşu: Loyd Corç) başka bir teklifte bulundu:

"Amerikalılar İstanbul'u, Fransızlar da Suriye'yi (O tarihte Osmanlı toprağı-HC) işgal edeceklerdir. Yunanlılar'ın İzmir'i işgal etmelerine izin vermeliyiz."

Lloyd George'tan daha da sabırsız olan ABD Başkanı Wilson, "Yunanlılara niye derhal çıkartma yapmalarını söylemiyoruz?" dedi ve paylaşımda anlaşma sağlanınca, Yunanistan Başbakanı Venizelos'u aradı:

"İzmir'i işgal edebilirsiniz!.."

Böylece ABD'nin izniyle, hazırda bekleyen Yunan işgal kuvvetleri, 3 gün sonra (15 Mayıs 1919'da) İzmir'e çıktılar!..

İzmir'de Yunan işgal kuvvetleri, Venizelos imzalı işgal bildirisini okurken, "Davet üzerine işgalF ettiklerini de itiraf ediyordu:

"Yunanistan, İzmir'i işgal etmek üzere, Barış Konferansı tarafından görevlendirildi. Yüzyıllardır beklenen hedefimiz gerçekleşmiştir. Milletimiz idrak ederler ki, bu karar, Konferansı idare edenlerin vicdanında Enosis'in, İzmir'in Yunanistan'a ilhakının yer bulmasından sonra verilmiştir.

(...) Yunanlı Küçük Asya'dan (İzmir'e, 'Yunanlı Küçük Asya' diyor!) ricamın, faydasız kalmayacağını ve İzmir'i kendisine 'İhya-yı Milli İncil'ini' getirmek suretiyle yakında ziyaret edebileceğimi ümit ederim. -ELEFTERİOS VENİZELOS"⁸

"İŞGALE" RAĞMEN, "AVRUPALI OLDUK" DİYE SEVİNEN HAIN..

İzmir'in işgal edilmesinden bir ay 8 gün sonra (23 Haziran 1919'da) Padişah Vahidettin tarafından Paris'e gönderilen Başbakan Damat Ferit

⁷ Avcioğlu, Doğan, Millî Kurtuluş Tarihi (1838'den 1995'e), Birinci Kitap, Tekin Yayınevi, İstanbul, 1998, s.339.

⁸ İstiklâl Harbi Gazetesi, 15 Mayıs 1919, s.3.

ise, *safliğıyla birleşen hainlik içinde* idi.

Damat Ferit, işgalcilerin konferansına bir yazı sundu. Bu yazıda, "*Avrupalılaştırmanın?*" faydalarını da anlatıyordu..

Ülkesinin işgali İzmir'den başlayalı 1,5 aya yaklaşırken, o "Türkiye'nin Avrupa topluluğuna kabul edildiğinden" söz ediyordu!..

"Avrupa medeniyetini taktir eden Türkler, birtakım ciddi reformlar yapmaktan geri kalmamışlar, modern hayata geçişlerinde Avrupa memleketlerinin yardımını görmüşlerdir. Bunda da ne kadar başarılı oldukları çeyrek asırdan az bir zaman içinde Türkiye'nin Avrupa topluluğuna kabul edilmesinden anlaşılmaktadır. Orada önemli yer tuttuklarına inanan Türkler, kalkınma yolundaki çabalarına Batı'nın yardımıyla yeniden başlamayı istemektedirler."

Mondros Anlaşması'na aykırı biçimde ülkesi işgal edilen Başbakan, işgalcilere hesap soracağı yerde, "ciddi reformlar yaptık" diyor!.. Avrupa'nın isteği ve desteğiyle(!) ciddi reformlar yapmış ve batmış!.. Ama bunu "büyük başarı" olarak anlatıyor!.. Hem de kendisini işgal eden efendilerine!..

Ya farkında olmayacak kadar "saf, ya da bunu görmezden gelecek kadar "hain!.."

Başbakan Damat Ferit'in "*Avrupalı Efendiler'nm* tavrı ise, onu Paris'ten kovmak oldu!., işgal devleti temsilcileri Türkiye'yi "Almanya'nın maşası" olarak 1. Dünya Savaşı'na girmekle suçluyordu..

Kurban celladının merhametini elde edememişti!.. Damat Ferit, özetle, "Toplantılar uzun sürecek, Paris'te kalmana gerek yok, memleketine dönmen uygundur"¹⁰ yanıtını aldı.

İngiltere Başbakanı Lloyd George, "Boğazların serbestisini; Kürt, Rum, Arap, Ermeni gibi azınlıkların Türk boyunduruğundan kurtulmasını;Türkler'in Avrupa'dan çıkarılmasını" istiyordu.¹

"Âciz ve korkak insanlar,
herhangi bir felâket karşısında
milletin de hareketsizliğe

⁹ Baytok, Taner, İngiliz Belgeleriyle Sevr'den Lozan'a (Dünden Bugüne Değişen Ne Var?), Doğan Kitap, İstanbul, Haziran 2007, s.32.

¹⁰ Baytok, Taner, a.g.e., s.35.

¹¹ Baytok, Taner, a.g.e., s.39.

sürüklenmesine ve bir kenara çekilip kalmasına yol açarlar."

Mustafa Kemal Atatürk¹²

MUSTAFA KEMAL: "UYANIN, BİRLEŞİN, ÖRGÜTLER KURUN!.."

GÜNLERDEN BERİ İzmir limanında toplanmakta olan yabancı harp gemilerinden öğleden sonra bahriye silâhendazları (deniz piyadeleri) indiler ve kentin çeşitli noktalarını işgal ettiler. İngiliz birlikleri, Karaburun ve Uzunada tarafını, Fransız kuvvetleri Urla ve Foçalar'ı, Yunan müfrezeleri de Yenikale'yi kontrolleri altına aldı.

Yunan orduları, Amerikan, İngiliz ve Fransız gemilerinin koruyuculuğu altında İzmir'e çıktılar. İtalyanları gözaltında tutmak için gönderilmiş olan Amerikan filosu limanda bulunuyordu.¹³

Halk sokaklara, kordon boyuna yayılarak sessizlik içinde bu işgali seyretti. Yıllarca bu ülkenin ekmeğini yiyen, para kazanan şehirdeki Rumlar ise, şenlikler yaptılar ve karaya çıkan Yunan silâhendazlarını büyük gösterilerle karşıladılar.¹⁴

Yunan gemilerinden ha bire asker dökülüyordu karaya. Entariler giyinmiş Efzon askerleri ki, dans eder gibi, hopluya zıplaya ayak basıyorlardı kutsal toprağımıza İzmirli Rumlar o cümbüşü kapıp koyuvermişlerdi. Gül atıp, gül topluyorlardı Yunan askerlerinin ayakları altından. Hasan Tahsin iyice girdi kalabalığa. Şimdi, bir Efzon taburu varıp gidiyordu. En önde, bayrakçısı, Yunan bayrağını göğe doğrultmuş, dağ çalımıyla yürüyordu... "*Kanla ödemeli şimdi bu sevinci*" dedi Hasan Tahsin. "Dur" dedi, "şimdi sen gör bizim işimizi", ve tabur köşeyi dönerken, tabancasını doğrultup, bayrakçının ta alınının ortasına yapıştırdı kurşunu... Adam, Yunan bayrağıyla birlikte seriliverdi yere. Hasan Tahsin, "İşte bu ilk kurşun!" diyerek, yan sokaklara daldı.¹⁵

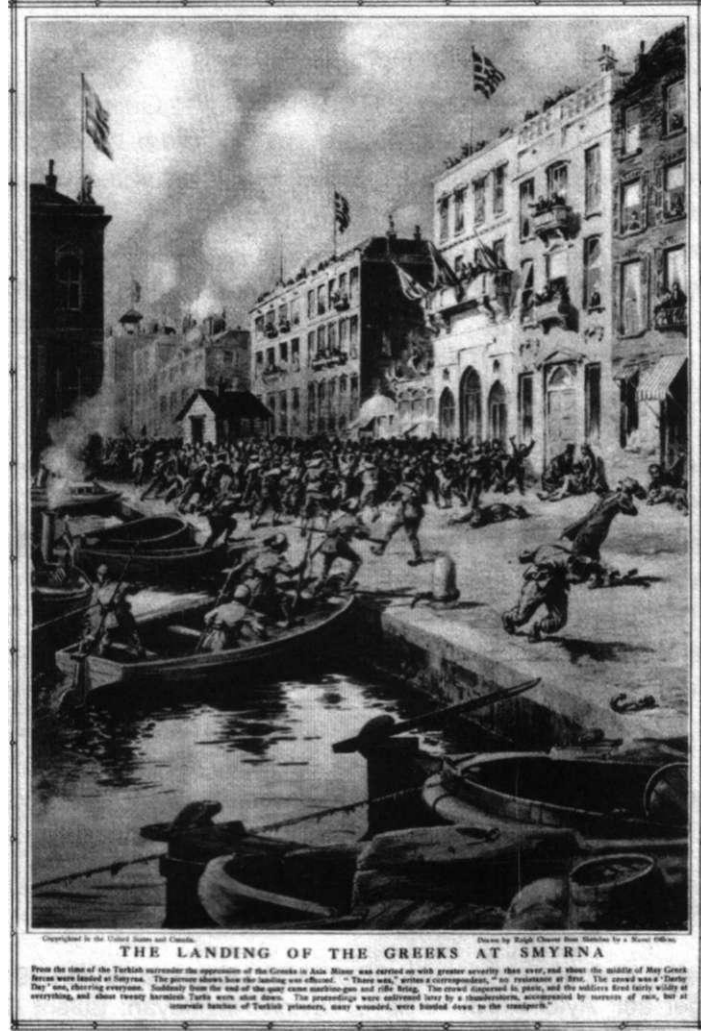
¹² Nutuk (Söylev), (Gazi Mustafa Kemal Atatürk), Günümüz Diline Çevirip Basıma Hazırlayan: Ord. Prof. Dr. Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Atatürkçü Düşünce Derneği(ADD) Yayını, 125. Doğum Yılı Anısına, Ankara, 2006, s.310.

¹³ Evans, Laurence, a.g.e., s.171.

¹⁴ Cevizoğlu, Hulki, işgal ve Direniş (1919 ve Bugün), 3. Baskı (101.000 adet), Ceviz Kabuğu Yayınları, Ankara, Mart 2007, s.3.

¹⁵ Kansu, Ceyhun Atuf, Atatürk ve Kurtuluş Savaşı, Varlık Yayınları, İstanbul, Ekim 1969, s. 13.

ABD'nin "izin ve destek verdiği" Yunan işgal güçlen, işgalin ilk gününde izmir ve çevresinde, savunmasız ve silahsız 57 kişiyi, ilk 48 saat içinde ise 2 bin Türk'ü şehit etti.¹⁶ Avrupalıların kendi raporlarına göre ise, şehit sayımız bir iki günde 20 bine ulaştı.¹⁷

Yunan işgali ve vahşeti dünya basınında.¹

¹⁶ Özel, Mehmet, Cephelerden Kurtuluş Savaşı'na (Cilt 2: Türk Kurtuluş Savaşı), Beşinci Baskı, Ankara Ticaret Odası Yayını, Ankara, Tarih Yok, s.18.

¹⁷ Ulubelen, Erol, İngiliz Belgelerinde Türkiye, 2. Baskı, Cumhuriyet Kitapları, İstanbul, Nisan 2006, s.187.

The Graphic Dergisi, 21 Haziran 1919, s.83. Bakınız: Oral, a.g.e., s.25.

İşgalciler ve yerli işbirlikçilerin saldırısını, Miralay Mehmet Arif "Milli Mücadele Anılarında" şu sözlerle tanımlıyordu:

"Kiliselerin bir kapısından sivil olarak giren ve diğer kapısından Yunan askeri kıyafetinde dışarı fırlayarak, kudurmuş köpekler gibi Müslümanlar'a saldıran yerli Rumlar'ın sayısı, her halde Yunan canavarlarının sayısından az değildi."¹⁹

TÜRK ORDUSUNUN "DÂHİ BAŞBUĞU!.." Galiplere göre Türk yurdu "*hazır bir lokma*", Türkler'e göre ise "*Ya ölüm ya istiklâl!*.." idi.²⁰ Millet'in ölümü esarete tercihi, kurtulmak için yeterli değil, Türk Milleti'ndeki istiklâl (=bağımsızlık) arzularını bir ülkü önünde toplayabilecek özveri, kararlılık ve irade müheykeli (=heykeli) bir dâhi Başbuğ da kesinlikle gerekiyordu... Tarih, dünyanın kuruluşundan beri hür yaşamış bu büyük millete onu, o mucizeyi, yine kendi içinden (verecekti, ve) verdi.²¹ Sömürgeciler, Türkiye'nin işgalini "İkinci Truva kuşatması" ²² olarak görüyordu!..

Ama, bu "ikinci Truva kuşatması" bu kez sonuçsuz kalacak ve Mustafa Kemal "Hektor'un öcünü aldım" diyecekti!..²³ Hasan Tahsin'in devrildiği yerden yeni kavaklar sürecekti. Millet işte böyle direnmeliydi. Mustafa Kemal, Havza'dan bütün yurda şöyle seslendi: "İzmir'in ardından Manisa ve Aydın'ın düşmanlarca alınması karşısında sessiz, durgun, baş eğik kalmayınız. Uyanınız! Ulusal bağımsızlığımızı çiğniyorlar. Dikiliniz. Haklarınızı savunmak için birlesiniz, örgütler kurunuz, düşmanın karşısına çıkınız: Kanlı kavaklar olunuz. Toprağın senin bu, ey halk, yer yer toplan, İzmir'in, Manisa'nın, Aydın'ın düşmanlarca alınmasına ayak dire, karşı gel; toplantılar yap. Konuş, tel yazılar çek, sesini duyur: Varım ben, varım...

¹⁹ Arif, Miralay Mehmet, Anadolu İnkılabı (Milli Mücadele Anıları-1919-1923), (Bilinen diğer adı: Ayıcı Arifin Anıları), Yayına Hazırlayan: Bülent Demirbaş, Arba Yayınları, İstanbul, 1987, s.15.

²⁰ Mustafa Kemal'in sağlığında (ölümünden bir yıl önce), Türk Ordusu'nun (Genelkurmay Başkanlığı'nın) İstiklâl Savaşımızı değerlendiren sözleri. Bakınız: Türk İstiklâl Harbi Hulâsası (1919-1922), Genelkurmay Başkanlığı Harp Tarihi Encümeni, Askeri Matbaa, İstanbul, 1937, 8.1.

²¹ Genelkurmay Başkanlığı, 1937'deki kitabında, Mustafa Kemal'i "dâhi Başbuğ" olarak tanımlıyor. Bakınız: Türk İstiklâl Harbi Hulâsası, a.g.e., s.1.

²² Hemingway, Ernest, işgal İstanbul'u ve iki Dünya Savaşından Mektuplar, Türkçe'si: M. Ali Kayabal, Milliyet Yayınları, İstanbul, Ağustos 1970, s.33.

²³ Bu konuda ayrıntılı bilgiyi "İşgal ve Direniş" adlı kitabımda bulabilirsiniz.-HC.

Ben Türk halkıyım. Uyan ve toparlan. Bağımsızlık elden gitti mi, sana yeniden veren olmaz. Sen kazanacaksın, alacaksın onu."²⁴

Sorumluluk intiharı: "4. Tümen Komutanı Nazım Bey, verilen vazifeyi zamanında yapamadığı için intihar etti. 30 Temmuz 1921'de bu kahraman için yapılan cenaze töreni."²⁵

Direnış başlamıştı. Uğruna türküler yakıldı, şiirler yazıldı. Bunlardan birine, Hikmet Recep tarafından yazılmış olana kulak verelim:

ULUSAL KURTULUŞ ORDUSU

Demıştik-Yurduma salarken Yunan
Er olan, evinde kalmasın! Anam.
Kardeşler ocağı, yıkılan yanan
Toprağı düşmanlar almasın anam.

²⁴ Kansu, Ceyhun Atuf, a.g.e., s.14. Siyahlamalar bana ait.-HC.

²⁵ Tansel, Selâhattin, Tarih Doktoru, Atatürk ve Kurtuluş Savaşı 1919-1922 (Yayınlanmamış Fotoğraflarla), Türkiye Vakıflar Bankası Kültür Yayınları, Ankara, 1965, s.92, Resim No: 39.

Mütareke ve İşgal sırasında İzmir'de çıkan Yunanca gazeteler.

Bizlere silâhı, çantayı verdin
Gülüşe oynaşa cepheye erdik
Dün gece buyrukla ateşe girdik
Yalvar da sabahlar olmasın anam!

²⁶ Arıkan, Zeki, Doç. Dr., Mütareke ve İşgal Dönemi İzmir Basını (30 Ekim 1918-8 Eylül 1922), AKDÜYK Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 1989, s.266.

Gurbette ölürsem adımı anma
Ayrılık adıyla hiç bana yanma
Şehittir evlâdın bir ölü sanma
Gözlerin yaşlarla dolmasın anam.

Kalkıp kuşlarla her seher seher
Bana bir Fatıha okursan eğer
O büyük armağan ruhuma değer
Ellerin saçını yolmasın anam!²

TARİHTEN GİZLENEN GERÇEK!

EMPERYALİSTYECÜÇLER: "YÜCE ÜÇLER !.."

İşte burada "*tarihten gizlenen gerçek*", yani 1919'da ABD'nin Türkiye'yi işgal et(tir)mesi gerçeği ortaya çıkıyordu!..

"Yüce Üçler" olarak adlandırılan Amerika, İngiltere ve Fransa'nın devlet başkanları Wilson, Lloyd George ve Clemenceau, Yunanlılar'ı İzmir'i işgale çağırmıştı.²⁸ (Yunanlılar'dan önce davranan İtalyanlar ise, 11 Mayıs Pazar günü Fethiye, Bodrum ve Marmaris'i işgal ettiler.)

"Yüce Üçler" in²⁹ yüceliği emperyalizmin temsilcisi olmalarında yatıyordu. Güç onlarda olduğu için, kendilerine "yüce" dedirtiyor, üçü bir araya gelerek dünyayı sömürgeleştirmek için işbirliği yapıyordu!..

"Yüce Üçler" sanki, "Yecü'cler"³⁰ idi: Emperyalizmin yok edicileri... Yani, "bozgunculuk ve fesat çıkararak, saldırgan, zalim, yağmacı, anarşist ve inkarcı yönetimler!.."

Kansu, Ceyhan Atuf, a.g.e., s.62.

²⁸ İngiliz Hükümet Belgeleri'nden (*Cabinet Papers 29/37, 181C, 6.5.1919*) aktaran: Sonyel, Salâhi R., Prof. Dr., Kurtuluş Savaşı Günlerinde İngiliz İstihbarat Servisi'nin Türkiye'deki Eylemleri, AKDTYK Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1995, s. 13.

²⁹ İngiltere Denizcilik Bakanı Winston Churchill, buna "*Triumvira*" (Üçlü yönetim) diyor. Bakınız: Winston Churchill İstiklâl Savaşında, Yeni İstanbul Kültür Yayınları, İstanbul, 1969, s. 17.

³⁰ Yecüc ve Mecüc kavramları, tek tanrılı dinlerde mevcut. Bu konuda Kur'an'ı Kerim'deki ayetler için bakınız: Kur'an'ı Kerim ve Açıklamalı Meali, Türkiye Diyanet Vakfı Yayını, Ankara, 1993, s.329; ve Yazır, Elmalılı Muhammed Hamdi, Kur'an'ı Kerim ve Yüce Meali, Sadeleştiren: Sabri Yılmaz, Şenyıldız Yayınevi, İstanbul, 1997, s.304 ve 331.

Yunan askerlerinin İzmir'i işgalinden dört gün önce, 11 Mayıs'ta, ABD filosu öncülüğünde, farklı büyüklük ve türlerden oluşan savaş filosu İzmir limanına geldi. Amerika'nın Arizona zırhlısı; Dyer, Gregory, Luce ve Manley adlı dört destroyeri ile bir İngiliz zırhlısı, bir İtalyan zırhlısı ve birkaç İngiliz torpidosu İzmir limanına demirledi.³¹

Aslında Amerikalılar, Yunanistan'dan önce İzmir'i işgal amacındaydı. Başkan Wilson'la aynı düşüncedeki Arizona zırhlısının komutanı Dayton, İzmir limanına demirledikten üç gün sonra İzmir'i kendilerinin işgal etmesini önerdi³² ama, Yunanistan'a söz verildiği için "maşa" kullanılması tercih edildi.

ABD'NİN İLK İŞGAL RAPORU.. İzmir'in işgalinden iki gün sonra Amerikan Komiseri Ravndal, Washington'a "ilk işgal raporunu (telgrafını) gönderdi:

"Dışişleri Bakanı
Washington

17 Mayıs 1919, İstanbul

Türk kabinesi, *İzmir trajedisi* diye adlandırdıkları olay nedeniyle istifa etti. Yeni bir *Hürriyet ve İtilaf* (Partisi-HC) kabinesinin kurulması bekleniyor. Başkentte *İttihat ve Terakki* Partisi henüz etkisini göstermedi. İstanbul müttefik polisi güçlendirildi ve örneğin Yunan bayraklarının asılmasına karşı bazı yasaklar kondu.³³ Konsolos *Chesboroug* 14 Mayıs'ta İzmir'den İstanbul'a hareket ederken, Arizona zırhlısından Amerikan denizcileri Konsoloslugu korumak ve Amerikan çıkarlarını gözetmek için gönderildiler. Konsolos Chesborough'nun bildirdiğine göre, Yunan işgalinin gelmesi olasılığı, İzmir'de, radikal Rumlar hariç, kızgınlık uyandırdı. Aynı duygular İstanbul'da bütün yabancı çevrelerde duyuluyor, Helenler (Yunanlılar-HC) hariç. Bandırma, İzmir ve Megri(Fethiye) bölgesindeki memurlardan, Yunan ve İtalyan çıkarmaları iddialarıyla Türkçe protesto telgrafları alıyorum. Gene de, İzmir konusunda Barış Konferansı kararı fazla kan akmadan uygulanmışa benziyor.

Avcioğlu, Doğan, a.g.e., s.340; Oral, a.g.e., s.26.
Avcioğlu, Doğan, a.g.e., s.340.
Bunun nedenini, az sonra açıklıyorum.-HC.

ABD, sözde "tarafsız" statü altında işgalin her ayrıntısını planlıyor, destek veriyor ve emrediyordu!..

ABD Başkanı Wilson'un sözde "tarafsız" tutumu, Latin Amerika ülkelerinde de "işgal" olarak ortaya çıkmıştı:

"Wilson'un Latin Amerika'ya müdahaleleri onun Avrupa politikasına da yeni bir ışık tutmaktadır. 1914'den 1917'ye kadar Wilson Birinci Dünya Savaşı'na müdahale etmemek için ABD'nin tarafsızlığını ve barış isteğini ileri sürmüştür.

Ne biçim tarafsızlık, ne biçim barış isteğidir bu? 1914'den hemen sonra Wilson, Meksika'ya deniz piyadelerini yollar; 1916'da aynı hatayı tekrarlar ve bir yıl sonra, Fransa'da büyük kurtarıcı olarak karşılanan General Pershing, istilâcılık (=işgalcilik-HC) yaptığı Meksika'dan yeni dönmektedir."³

Nasıl bugün Türkiye üzerinde oynanan oyunlara nasıl benziyor değil mi?..

ABD'NİN **"1919'DAKİ PKK'Sr:** YUNANİSTAN!..

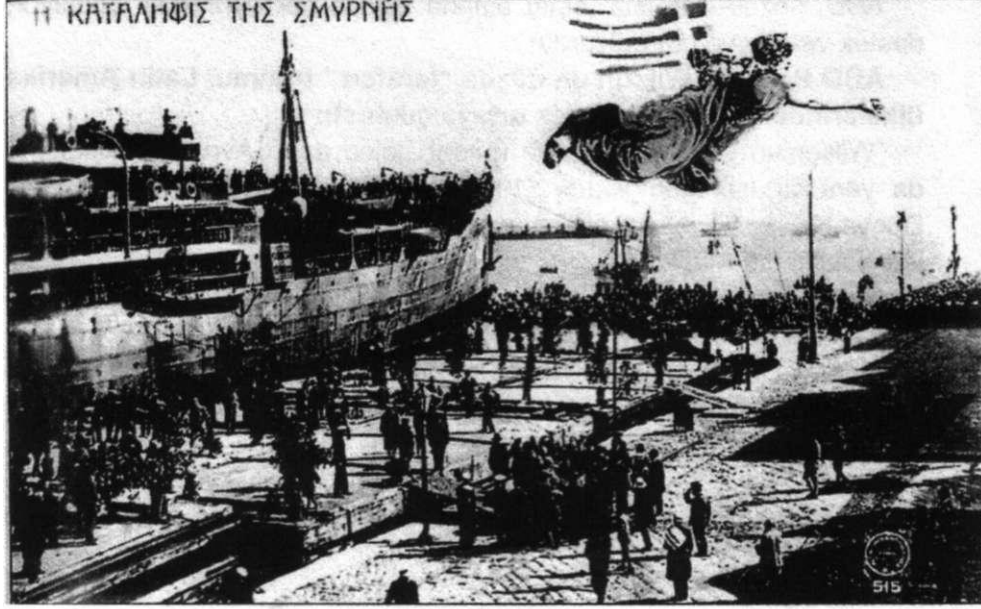
ABD'nin Bush Yönetimi, bugün Türkiye'yi bölmek için nasıl terör örgütü PKK'yı kullanıyorsa; 1919'da da Yunanistan'ı kullanıyordu!.. Aradaki fark, PKK'nın terör ve vur-kaç yöntemlerini kullanması, Yunanistan'ın ise düzenli ordusu ile saldırması idi. Sonuçta, 1919 işgalinde, Yunanistan ABD'nin PKK'sı olarak kullanılıyordu!..

Nitekim, *"işgalcilerin piyonu Yunanistan"* askerlerini İzmir'e çıkardıktan sonra, bu gerçek daha fazla gizli kalamadı. Yunan işgal generallerinden Parakevopoulos, yerli işbirlikçi Rum Papaz Hrisostomos ile halka hitap ederken, buldukları balkona Amerikan bayrağını da astılar!.. Rum

³⁴ Duru, Orhan, Amerikan Gizli Belgeleriyle Türkiye'nin Kurtuluş Yılları, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul, Ocak 2001, s.23. Siyah vurgulamalar bana ait.-HC.

Julien, Claude, Amerikan İmparatorluğu, Çevirenler: Tahsin Saraç-Aysel Gülercan, Hitit Yayınları, Ankara, 1969, s.160.

Papaz Hrisostomos, Seydiköy'deki bir kilisede konuşurken, "Yakında Türklerin leşleriyle kuyuları dolduracağız!" diyen sözde din adamıydı!..³⁶

Yunanlı gözülle, 15 Mayıs 1919'daki İzmir işgali.³⁷

ABD işgal ettiği ülkelerde, tepkileri azaltmak için psikolojik savaş taktikleri uyguluyor ve mümkün olduğunca kendisini gizliyor. Bu "gizleme" kapsamında, bayrağını göstere göstere asıp, tepki toplamak yerine, öne başkalarını sürüyor. Bu yüzden işgal Türkiye'sinde ABD fotoğraflarını bulmak için çok çaba harcamak gerekti. ABD'nin aynı uygulamasını, bugünlerde (2000'li yılların başlarında) işgal ettiği Afganistan ve Irak'ta da görüyoruz. ABD bayrağı ortada gösterilmiyor. İşgalin ilk günü Saddam Hüseyin heykelinin üzerine örttükleri ABD bayrağını bile 10 dakika sonra çıkarıp, "satın aldıkları" Iraklılar'ı öne

³⁶ Arıkan, Zeki, Prof. Dr., Hazırlayan, Mütareke ve İşgal Anıları (Haydar Rüştü Öktem), AKDYYK Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1991, s.70.

³⁷ Ermeni kökenli Amerikalı yazar Marjorie Housepian Dobkin'in "The Smyrna Affair" adlı kitabından alıntı yapan Umar, Bilge, Prof. Dr., Yunanlıların ve Anadolu Rumlarının Anlatımıyla İzmir Savaşı, İnkılâp Kitabevi, İstanbul, 2002, s.219.

sürüyorlar.

ABD, terör örgütü PKK'yı desteklerken de sürekli olarak inkâr yöntemini benimsiyor; ama, işgal ettiği Irak'ın dağlarındaki PKK'yı yok etmiyor, sözde kaçırılan Türk askerlerini teslim ederken "jest" yaptığını söylüyordu!.. Terörist PKK'lılar için Iraklılar'la aynı ağız kullanıp "*Bulamıyoruz, bulursak istihbarat paylaşacağız*" derken , Ekim 2007'de sözde "kaçırılan" 8 askerimizin 4 Kasım 2007'deki teslim töreninde birlikte görüntü veriyor, ama elinin altındaki PKK'lıları tutuklamıyordu!..³

Bu günleri belgelemek için, Yeniçağ Gazetesi'ndeki haftalık köşe yazımda vurguladığım noktaları buraya alıyorum.

KÖŞKTE GÜVENLİK KORKUSU MU VAR?..

Geçtiğimiz günlerin en çok konuşulan konularından biri, AKP'den Cumhurbaşkanı seçilen Abdullah Gül'ün Çankaya Köşkü'nde yapacağı tadilat idi. Tadilat, yani binanın birçok yerinin yıkılıp, yeniden boya badana yapılması, perdelerinin değiştirilmesi vs. işini, Hayrünnisa Gül'ün istediği yazıldı.

MUHATAPLIK PROPAGANDASI..

Size, önceki iki yazımda gazeteci tahminlerimden(!) söz etmişim. Tahminlerimde bugüne değin hiç yanılmadım. Yazdıklarımın ortaya çıkması, daha doğrusu kamuoyuna açıklanması doğal olarak zaman içinde oluyor. Ancak, bunlardan biri hemen gerçekleşti.

ABD Başkanı George W.Bush'un (oğul Bush) 5 Kasım 2007 tarihinde, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'la Washington Beyaz Saray'daki resmi görüşmesindeki açıklaması.-HC

Bakınız: 5 Kasım 2007 tarihli Türk günlük gazeteleri. Özellikle; "*APO Posterli Şov*", Vatan Gazetesi, İstanbul, 5 Kasım 2007, 8.1, manşet; "*Gaflet, Dalalet ve Hıyanet*", Tercüman Gazetesi, İstanbul, 5 Kasım 2007, 8.1, manşet; "*Askerler Türkiye'de*", Cumhuriyet Gazetesi, İstanbul, 5 Kasım 2007, 8.1, manşet; "*5 Kasım Jest?*", Yeni Şafak Gazetesi, 5 Kasım 2007, 8.1, manşet; "*Bu Utancı Yaşatanlar Hesap Vermel?*", Anadolu'da Vakit Gazetesi, 5 Kasım 2007, 8.1, sürmanşet (manşet üstü).

iç ve dış destekli PKK terör örgütünün "esir alma görüntülü" 8 kişiyi (askeri) götürme operasyonu sonuçlandı. Dediğim "propaganda operasyonu" gerçekleştirildi. Dünkü basında, terörist başı Abdullah Öcalan posterlerinin önünde ve arkasında, sözde "serbest bırakma" töreninin fotoğrafları yayınlandı. Bazı gazeteciler de sordu: "Bu durumu yaşatanlar kim ise hesabını vermeli!.."

Bu yazının amacı, Türk Genelkurmay'ını ve tabii başındaki Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ı suçlamak.. Oysa, "Bu utancın sorumlusu" AKP hükümeti değil mi?..

Bu satırları yazdığım da, Başbakan Erdoğan'ın ABD'de Başkan Bush'la görüşmesine birkaç saat kalmıştı. Bush'a sormadan askeri operasyon yapmayan, TMBB'nin verdiği yetkiyi (tezkereyi) cebinde bekleten ve PKK'nın elindeki kişilerin(askerlerin) kurtarıma operasyonunu yaptırmayan kim?..

Komutanları yıpratma amacıyla yazılan yazıların asıl muhatabı Başbakan Erdoğan değil mi?..

SÖMÜRGEÇİ JEST YAPMIŞ!..

PKK terörünün gelişmesi konusunda,
- Türk Ordusuna saldıran PKK görünümü terör çetesinin içinde ABD askerlerinin olup olmadığını,
- 8 kişinin (askerin) gerçekten kaçırılıp kaçırılmadığını sormuştum.

Amaçlarını da şöyle sıralamıştım. Dünkü gelişmeleri bunların ışığında değerlendirmek için hatırlayalım:

- İç ve dış destekli "esir alma görüntülü" operasyon ile birçok kuş vurulacak ve şu hedeflere ulaşılabilecekti;
- PKK'nın politik uzantısı DTP'liler halka sevdirecekti, "barış havarisi" görünümünde, arabuluculuk ederek Türk askerini sözde kurtarmış olacaktı. (Olmadı mı?..)
- PKK muhatap alınmış olacaktı. (Olmadı mı?..)
- Ordu güçsüz duruma düşmüş olacaktı. (Eleştiriler Ordu'ya yönelmedi mi?)
- 8 Kişinin ailesi, AKP'nin bir türlü kapattıramadığı, terörist televizyonlarında konuşur olacak, duygu sömürsü yapılacak

Cevizoğlu, Hulki, "Köşk'te Güvenlik Korkusu mu Var?", Yeniçağ Gazetesi, İstanbul, 6 Kasım 2007, s. 10.

ve PKK güçlü gösterilecekti. (8 kişiden birinin internete bile yansıyan açıklamalarını hatırlıyor musunuz?)

Genelkurmay Başkanı istifaya davet edilecekti. (Yazmıyorlar mı?)

Şimdi bir kez daha soruyorum:

Nasıl oluyor da, ABD'nin Irak'taki generali bu 8 kişinin saliverilmesi operasyonunda yer alıyor? APO posterleri önünde fotoğraf çekilen dağ, bu ABD generalinin denetiminde değil mi?.. Bu durum, gelişmelerin işin başından sonuna ABD'nin

yetki alanında olduğunu kanıtlamıyor mu?.. Tahminlerimizde^*) yanılıyor muyuz?..

Efendim, adam (ABD'nin Irak'taki generali Petraeus) "jest yapmış!"

İşte bu mantıkla gittikçe, işgalci ve teröriste, Türkiye'yi bölmeye

çalışana "jest yaptı" gözüyle bakıldığı sürece, bu sahnelerin daha acısını yaşamaya, "celladımıza aşık olmaya" devam ederiz!..

Bu mantık, 1919'da da vardı ve mandacılar, "ABD'nin bizi mandası altına alması ancak bir jest olur" diyordu!..

"ŞU DUVARIN İÇİNE BİR BAKALIM!.."

Yazımın başında değindiğim Köşk'teki tadilata geleyim.

Buradaki tahminimi açıklayayım da, olaya yeni bir boyut kazandırırım... Acaba, bu tadilat görüntüsünün ardında, Köşk'ün yeni konuklarının dinlenme-gözetlenme kuşkusu olabilir mi?..

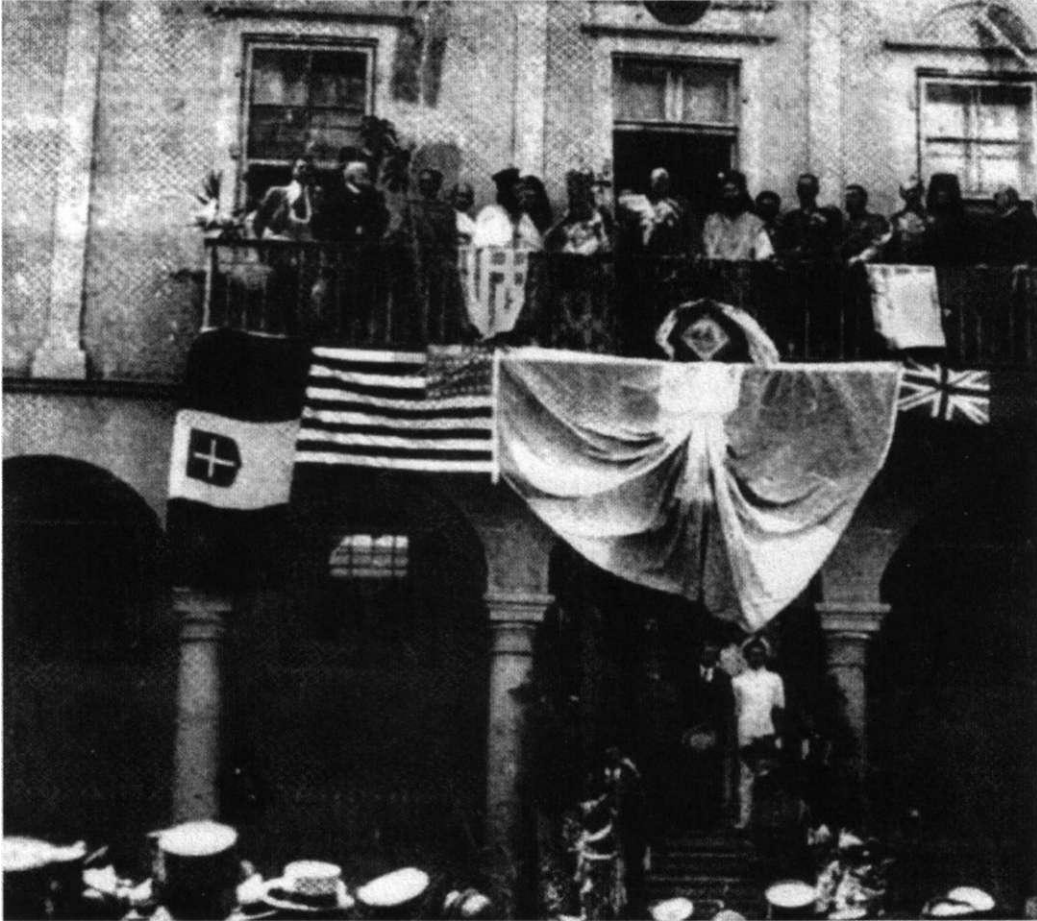
Dediğim gibi benimkisi sadece birtahmin(!)..

Ancak, özal'dan bu yana bildiğim ve tanık olduğum kimi gerçekler, Türk devlet yöneticilerinde bu kuşkunun daima var olduğudur. Bir sonraki kiracı, yeni binaya hâkim olabilmek, emin olabilmek için binayı baştan aşağıya taratır. Artık kimden kuşkuluyorlarsa?..

Düşünün duvarın içinde gizli bir dinleme cihazı var mı, diye aklınıza takıldı!.. E, bu kuşkudaki biri o duvarın içine nasıl bakacak?.. "Gelin bakalım, bizim ekip. Şu duvarı yıkın da içinde cihaz var mı bir bakalım" diyemeyeceğine göre, bunun yöntemi "tadilat" yapmak oluyor. Yoksa, taşındıkları devlet binalarında "kiracı" olanların eşleri niçin trilyonlarca liralık masraf istesin

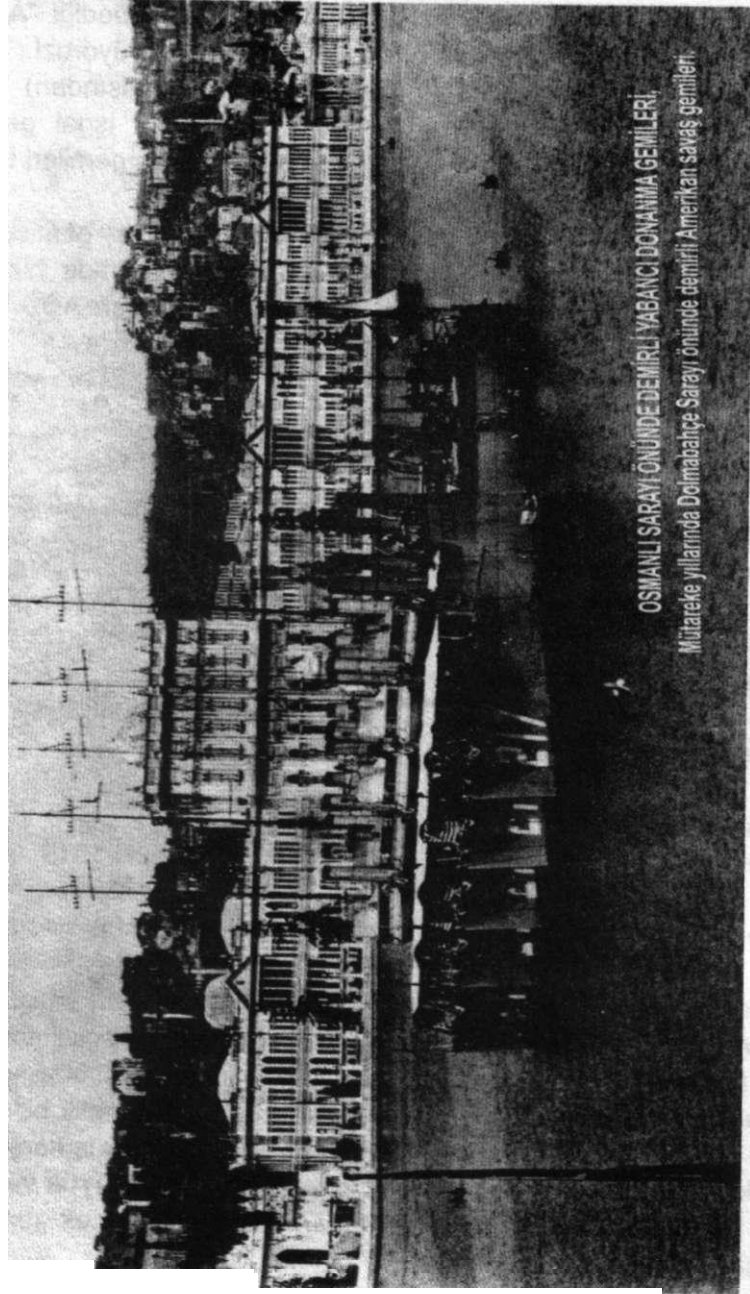
ki?.. Kendi evi değil, hayat boyu orada oturmayacak. Üstelik, halk adamı olarak tanınırken, bir de "müsrif kadın" damgası yemek var. Bunu kim ister ki?..

Tabii her tadilat için bu söylenmez ama benim gazetecilik deneyimim, bu kuşkunun Türk devlet adamlarında her daim olduğudur.⁴⁰

İzmir'in işgalinde ABD bayrağı.

⁴¹ Oral, a.g.e., s.29.

OSMANLI SARAY ÖNÜNDE DEMİRLİ YABANCI DONANMA GEMİLERİ,
Mütareke yıllarında Dolmabahçe Sarayı önünde demirli Amerikan savaş gemileri.

Mütareke yıllarında Osmanlı Sarayı önünde demirli 5 adet Amerikan savaş gemisi. Üzerlerindeki ABD bayrakları çok net görülüyor.⁴

Yine, ABD ve pek çok "sözde" Türk aydınının gizlediği "ABD'nin Türkiye'yi işgal kanıtlarından birini de" işte şimdi görüyoruz!..

Mondros Mütarekesi'nden (Teslimiyet Anlaşmasından) sonra, İstanbul'da Dolmabahçe Sarayı önünde demirleyen işgal gemilerini hepimiz biliriz. İngiliz, Fransız, İtalyan ve Yunan savaş gemileri toplarını padişahın sarayına çevirmişlerdi..

Peki, bunların arasında bugüne değin hiç ABD savaş gemisi gördük mü?.. Tarihçiler, aydınlar ve politikacılar, yaygın biçimde bize bunu anlattılar mı?.. Yoksa, "gizli bir el" resmi tarihimizden ABD işgalini kazıyıp attı mı?..

İşte, bir değil tam 5 adet Amerikan işgal gemisini, yukarıdaki fotoğrafta, Dolmabahçe'nin önünde görüyoruz!..

ABD RAPORU: BAŞBAKAN İNGİLİZCİ,
HARBİYE BAKANI AMERİKANCI!.."

ABD, işgal ve işgalden doğan gelişmeleri en küçük ayrıntısına kadar izlemeye devam ediyordu.

İlk işgal raporunun ardından ikincisi de, işgalden üç gün sonra ABD Başkenti'ne gönderildi:

"Dışişleri Bakanı
Washington

18 Mayıs 1919, İstanbul

Yeni Türk kabinesinin, İzmir'in Yunanlılarca işgalini protesto ederek istifa eden büyük vezir Ferit Paşa tarafından, bugün kurulması bekleniyor. Yeni kabineye, *İttihat ve Terakkî* olduğu kadar, *Hürriyet ve İtilaf* partisinin kişisel cezalandırma ve intikam alma politikasına karşı olan, *Barış ve Selamet* partisinin bazı üyelerinin alınması olasılığı var.

Barış ve Selamet partisinin lideri Ferit (?) Paşa emekli bir general, üstün yetenekleri var, ayrıca Türkiye'nin savaşa girmesine karşı çıkmış. Büyük vezir Ferit Paşa ile onu karıştırmamak gerekir. Büyük vezir Ferit Paşa İngilizci sayılıyor, Harbiye Bakanlığı'na getirilecek general ise açıkça Amerikan yandaşı. Fransız görüşünün şampiyonu Bayındırlık Bakanı Ali Kemal ise, Dışişleri Bakanlığı'na aday olmuşa benziyor.

Hükümet ve basın, karışıklıkları önlemek için oldukça birleşmiş gibi görünüyor ama duygular gergin durumda... iç bölgelerden haber gelmiyor. Türk üniversite öğrencileri tarafından bugün bir gösteri

düzenlenecek. Onlar açıkça Amerikan mandasından yana... İzmir, Yunanlılar dışında başka bir yabancı devlete verilmiş olsaydı Türkler bu kadar tepki göstermezlerdi. İstanbul'daki Türk gazeteleri matem ilanına hazırlanıyorlar.

Kentlerden, Yunanlılara teslim olmaksızın Türklerin öleceğini belirten bir yığın protesto telgrafı alıyorum. Hemen hepsi kan akacağı tehdidini öne sürüyor. Bu sabah Milliyetçilerin yürütme kurulu adına bana bir nota verildi ve İtalyanların Bodrum, Marmaris, Megri (Fethiye) ve Scala Nouvall'a (Kuşadası) çıkışı protesto edildi. Hükümet, görünüşe göre, belirmesi olası bir dağınıklığa karşı, neyi kurtarabilirse kurtarmak için çaba harcıyor ve yavaş yavaş üstün dış güçler karşısında geri çekiliyor. Muhalefetin Milliyetçi-İslamcı temele dayalı bir ihtilal gerçekleştirip, yabancı savaş gemileri Boğaziçi'ndeyken hükümeti devirip deviremeyeceğini göreceğiz. İttihatçılar kaçırılmış olanaklara sahipken, hükümet müttefik politikasını hızla uygulayabilecek fonlardan yoksun. Çatışmanın sonucu Müttefik askeri gücüne bağlı, karışıklıklar çıkınca Rumlar ve Ermenilerin saklanacakları sanılıyor.

Ravnçal^{43,4}
Amerikan Komiseri"⁴

Dikkatle baktığımızda ABD'nin "İzmir'i Yunanlılar'a verdiklerini" açıkça itiraf ettiklerini bu raporda da görüyoruz. Rapora göre, "İzmir Yunanlılar'dan başka bir ülkeye verilseymiş, Türkler'in tepkisi olmazmış!"

Bunu söyleyen ABD'nin, "iyi bir işgal planı yapamamanın" sıkıntısı içinde olduğuna tanık oluyoruz! Oysa, nasıl plan yaparsa yapsınlar, Kuvayi Milliye ruhunun önünde hiçbir gücün duramayacağını yakında göreceklerdi..

⁴³ Duru, a.g.e., s.24.

⁴⁴ Bundan sonraki metinler de dahil olmak üzere tüm metinlerde yazım kurallarını aynen alıyorum. Yalnızca siyah vurgulamalar bana ait.-HC

"Vatan savunmasına koşan Kuvayi Milliye'nin tertiplenmesi ve disipline edilmesi."
Eskişehir, 23 Mart 1920.⁴⁵

YABANCI FONLARI İLE HÜKÜMETİ AYAKTA TUTMAK.. Öte yandan, tıpkı bugün olduğu gibi, yabancıların güdümündeki iktidarların ayakta kalabilmesi ve başarılı olabilmesi için mutlaka "yabancı fonlardan" desteklenmesi gerektiği de raporda itiraf ediliyor. (Bu konuda Mustafa Kemal'in görüşlerine "İşgal ve Direniş" kitabımda geniş yer verdim.)

İSTANBUL TEK BİR DEVLET OLACAK!..

Amerikan görevlinin raporunu yazdığı 18 Mayıs'ta (1919), Amerikan basınında da haberler yer aldı. *The New York Times* Gazetesi'nin verdiği habere göre,

"İstanbul, tek bir devlet olacaktı!.."

Yani, ölmüş Bizans yeniden diriltilecekti!..

"Türkiye: *Sonun Başlangıcı*" başlıklı haberde şöyle deniyordu:

"Avrupa Türkiyesi (yani Trakya-HC) iki bölüme ayrılarak bir bölümü Yunanistan'a verilecek, diğer bölüm ise uluslararası bir devlet haline

Tansel, Selâhattin, a.g.e., s.78, Resim No: 16.

getirilecektir. İstanbul ve çevresini kapsamına alacak olan bu ikinci bölümün Amerika Birleşik Devletleri mandası altında yönetilmesi öngörülmektedir."⁴

Bir başka anlatımla, eski Doğu Roma İmparatorluğu tacını bu kez Amerikan Başkanı W. Wilson giymeye hazırlanıyordu!..

Ama tüm bu hazırlıklar, Türkiye'ye dost(!) bir görünüm altında gerçekleştiriliyor; denize düşmüş olan Türklerin ABD mandasına (yönetimine) sarılması bekleniyordu..

ABD, hem Türkiye'yi işgal ettiriyor (gemilerini gönderiyor; generallerini gönderiyor; misyonerlerini gönderiyor; Amerikan çıkarlarını garanti almaya çalışıyor); ve hem de sanki bunları yapmıyormuş gibi -tıpkı bugünkü politikası gibi- Türkiye'yi himaye(manda) altına almak için girişimlerde bulunuyordu.. İşgalini Türkler'e benimsetme, "Gel beni kurtar" dedirtmeye çalışıyordu..

Bu amaçla Halide Edip'in girişimiyle 4 Aralık 1918'de kurulan Wilson Prensipleri Cemiyeti içinde kimler yoktu ki?.. Halide Edip(Adıvar), Refik Halid(Karay), Necmettin Sadık(Sadak), Yunus Nadi(Abalıoğlu), Ali Kemal, Mahmud Sadık, Celâl Nuri(İleri), Hüseyin Avni, Ahmet Emin(Yalman) bu cemiyetin en önde gelen üyeleri idi.⁴⁷ Bu üyelerin bir kısmı daha sonraki ayrışmada vatandan yana yer alırken, bir kısmı vatan haini olarak tarihe geçtiler. Örneğin Refik Halid (Karay) 150'likler arasında yurt dışına sürgün edildi, Ali Kemal halk tarafından linç edildi!..

The New York Times, bu haberden 3 yıl sonra (Aralık 1922'de) yazar W.L.Westermann imzasıyla bir itirafta bulunacaktı :

"Batı'ya karşı duyulan tepkiyi yaratmakta bizim de payımız olduğu bir gerçektir. **Siyasi ve ekonomik yayılma** (sömürgeleşme-HC) **yöntemlerimizin zaman zaman korkunç ve pervasız niteliklere bürünmesi, Batı'nın kötü bir görüntü yaratmasına yardım etmiştir.** Batı

⁴⁶ Ulagay, Osman, Amerikan Basınında Türk Kurtuluş Savaşı, Özel Yayın, İstanbul, Mart 1974, s.47.

Kutay, Cemal, Türk Millî Mücadelesinde Amerika, Boğaziçi Yayınları, İstanbul, 1979, s.36 ve 156; Aksin, Sina, Prof. Dr., İstanbul Hükümetleri ve Milli Mücadele (Mutlakiyete Dönüş 1918-1919), Cilt 1, İkinci Basım, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul, Nisan 2004, s.119-120; Aksin, Sina, Prof. Dr., İstanbul Hükümetleri ve Milli Mücadele(Son Meşrutiyet 1919-1920), Cilt 2, İkinci Basım, Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul, Nisan 2004, s.330.

⁴⁸ Cevizoğlu, Hulki, işgal ve Direniş, a.g.e., s.10.

sömürücülüğünün kötü etkileri yüzünden misyonerlerimizin suçlanmış olması üzücü bir olaydır. Biz misyonerlerimizin, kendi iradeleri dışında meydana gelen bu itibar kaybını, kısa zamanda gidererek yararlı faaliyetlerine yeniden başlamak fırsatına kavuşacaklarına inanıyoruz."⁴⁹

Nitekim, "Hürriyetin İlanı" olarak adlandırılan ve özgürlük, liberalleşme ve Batı'ya yaklaşmanın adımı olarak umut bağlanan "İkinci Meşrutiyet" döneminde de (24 Temmuz 1908), Amerikan bayrakları Türkiye'de ortaya çıkmıştı. Oysa 14 yıllık bu süreç, Osmanlı Devleti'ni yıkılmaktan kurtaramadı. Türkiye'de "bayrak gösteren" Batı, 600 yıllık Osmanlı'yı bu süreçte dağıttı.

V;

i a

otjée « l'honneur de l» proclamation de la Constitution
le 24 Juillet 1908

, ta>lnnlııv|>k

ikinci Meşrutiyetin ilan edildiği gün Beyoğlu-İstiklal Caddesi. ABD ve Yunan bayraklarını görüyor musunuz? (24 Temmuz 1908).⁵⁰

Ulagay, Osman, a.g.e., s.228.

⁵⁰ Meşrutiyetten Cumhuriyete Tunalı Hilmi Bey, Yayına Hazırlayan: Koleksiyoncular Derneği (Çankaya Belediyesi Katkılarıyla), Özel Basım, Matus Matbaası, Ankara, tarih yok(2007 ?), sayfa yok (S.46-HC).

PAYLAŞIM TOPLANTISI⁵

Şimdi tekrar 2-12 Mayıs'taki Paris Yüksek Konsey Toplantısı'na (=Barış Konferansı'na), Türkiye'nin ABD önderliğinde paylaşılması planlarına dönelim.

Lloyd George: "Venizelos'tan bir telgraf aldım. Anadolu'da, İtalyanlar'la Türkler arasında işbirliği olduğu belirtiliyor. Türkler, Yunanlılar'a karşı terör uygulamaya başlamış. Venizelos bizden, İzmir limanına bir savaş gemisi göndermemizi istiyor. Kendisi de Yunan savaş gemisi göndermek için izin istiyor."

Wilson: "İtalyanlar, Anadolu'ya gemilerini, İtalyan uyuşundakileri korumak için gönderdiklerini söylüyor."

Lloyd George: "İtalyanlar'a bir ders vermeli. Geçen gün İtalyanlar, bir manastırlarını korumak bahanesiyle Antalya'ya asker çıkardılar. Buna izin vermeyeceğimizi göstermek gerekir."

Lloyd George: "Amerikalılar İstanbul'u, Fransızlar da Suriye'yi işgal edeceklerdir. Yunanlılar'ın İzmir'i işgal etmelerine izin vermeliyiz."

Wilson: "Bana, Türkler arasında Amerikan mandası lehinde bir istek olduğu bilgileri veriliyor. Ancak, Amerikan kamuoyunun buna razı olacağını sanmıyorum. Çünkü, Amerika'da inanılmaz ölçüde Türkler'e kin beslenmektedir. Amerikan toplumunun kabul edebileceği şey, Türkler'e karşı Ermeniler'in ya da başka bir milletin korunması olabilir. Ancak, eğer bize, İstanbul'un yönetimi teslim ediliyorsa, halkımız, bu kentin işgalini de onaylar. Çünkü bu kararlar, İstanbul Türkler'in elinden alınmış olacaktır. Fakat, itiraf ederim ki, İtalya gibi karıştıracı bir kuvveti Anadolu'ya yerleştirmek tehlikeli olacaktır."⁵

⁵¹ Diyalogların ayrıntısı için bakınız: Cevizoğlu, Hulki, İşgal ve Direniş, a.g.e., s. 17.

"Wilson Prensipleri" hakkında genel bilgi: ABD tarafından "*Wilson Prensipleri?*" ile ortaya atılan "*self determinasyon*" (kendi kaderini tayin hakkı-HC) ilkesi, Osmanlı bakiyesi azınlık ve ulusların Türk toprakları içinde hak öne sürmelerine yol açacak gelişmeleri ivmelendirmiş ve ABD görünüşte açık söylemese de, hiçbir zaman Atatürk'ten ve onun devrimlerinden mutlu olmamıştı. Bu nedenle, *Lozan Barış Anlaşması*'ru imzalamamıştı. Bu dönemde,

SAMSUN'A DA SAVAŞ GEMİSİ GÖNDERİLİYOR..

Amerikan Yüksek Komiseri Ravndal, yaklaşık bir ay sonraki raporunda da, Türkiye'deki gelişmeleri anlattı. İşgale karşı Türklerle birlikte Kürtler'in birlikte hareket ettiklerini, telyazısı(telgraf) ile şöyle belgeledi:

"10 Haziran 1919, İstanbul.

Raporlar *Merzifon-Sivas* dolaylarında durumun ciddi olduğunu belirtiyor. Bu bölgede **Türk** ve **Kürt** birlikleri toplanmışlar ve Türk subayları tarafından açıkça talim ettirilmişlerdir. Bu gerilla birliklerinin çoğu Havza çevresinde birikmişlerdir ve İzmir'in Yunanlılarca işgalini ve Türkiye'nin daha da parçalanması olasılığını protesto etmişlerdir. Samsun'daki İngiliz istihbarat subayları karışıklığın bulunduğu bölgeye 1.000 kadar Müttefik askeri gönderilmesini ve bölge üzerinde uçaklar uçurulmasını önermişlerdir. Ayrıca Samsun'a telsizi olan bir savaş gemisi gönderip İstanbul'a devamlı haber ulaşımının sağlanmasını salık vermişlerdir. (...)"⁵³

MUSTAFA KEMAL RAPORLARA GİRİYOR.. Amerikan istihbaratı, işgale karşı direniş hakkında bilgi toplamaya çalışırken, Mustafa Kemal gerçeği ile karşılaşiyor:

"1 Temmuz 1919, İstanbul

Güvenilir kaynaklardan belirtildiğine göre, *Mustafa Kemal Paşa* ve *Rauf Bey*, etraflarına bir ordu alarak, Amasya'da askeri bir hükümet kurmuşlardır. Padişah'a bağlıdırlar ama onun dışında bugünkü Türkiye Hükümetini tanımıyorlar. Yunan sızmasına karşı savaştıklarını belirtiyorlar, ikisi de Türkler arasında tanınmış kişilerdir. İlki Çanakkale'de komutan olarak ün yapmıştır. Rauf Bey ise Balkan Savaşında Hamidiye Zırhlısını yönetmiştir. Bu gelişmeye karşı hükümetin durumu zayıf gözüküyor.

Başka gelişme olursa ivedi bildirilecektir.

Ravndal
Amerikan Komiseri"⁵⁴

ABD içindeki baskın sesler "*Monroe Doktrin*'ne geçişi savunduklarından "*infiyat politikası*" olarak da bilinen "*yalnızlık*" politikasının seçilmesi üzerine Wilson, *Birinci Dünya Savaşı'nda* da başarılı olamamıştı. (Evcioğlu, Kemal, Büyük Ortadoğu Projesi, Umay Yayınları, izmir, 2005, s.396.)

⁵³ Duru, a.g.e., s.25. Vurgulamalar bana ait.-HC.

⁵⁴ Duru, a.g.e., s.25. Vurgulamalar bana ait.-HC.

ESKİ KÖLELERİN EFENDİ OLMA HAYÂLİ..

Paris'te ABD başkanlığında toplanan "Yüce Üçler" (Emperyalist Yecücler!) Türkiye'yi parçalama ve paylaşma planlarını yürürlüğe koyarken, ülkemizdeki Amerikalı diplomatlardan biri, farklı bir rapor hazırladı.

19 Temmuz (1919) tarihli raporda, Türkler aleyhine yalan propaganda unsurlarına yer verilmekle birlikte, önemli tespitler de vardı. İzmir'deki Amerikan Konsolosu *George Horton*, raporunu hem Paris'teki ABD Elçiliği'ne, hem de Washington'daki Dışişleri Bakanlığı'na gönderdi. Bu rapor, işgal dönemindeki gelişmeleri anlatması açısından da önemli:

"Baylar,

Bu raporun amacı, Yunanlılar konusunda buradaki durumun güçlüklerine değinmek, yerli Rum ahalinin davranışlarının katkısıyla ortaya çıkan güçlükler de dahil, tüm güçlükleri ivedi çözüm bulmanın gereğini anlatmaktır. Güçlüklerin en ciddi ve temelden olanı, iki ırkın büyük bir bölümünün birbirine karşı duyduğu derin nefret ve antipatidir. Bir yıl öncesine kadar bu bölgede Rumlar, Türklerce şiddet, soygun kırım, yağma ve hakaret yoluyla yabancı bir baskı altında tutuluyorlardı. Ve bunların anısı tazedir. Türkler ise '**eski kölelerimiz**' dediklerinin şimdi '**efendr**' olmasını kabule yanaşmıyorlar.

İşgalin ilk günü İzmir'de, daha sonraki günler dolaydaki köylerde görülen talihsiz olaylar, her yerde Türkler arasında yangın gibi yayıldı ve onları dehşete düşürdü. Yerli Rum halkı aşağı türden olup, Yunan işgalini sadece intikam alma fırsatı gibi görüyorlar. Türkler her gün konsolosluğa gelip, sığırlarını çalan, köylerine saldıran, evlerini tahrip eden Rum köylülerinin baskılarından yakınıyorlar. (...)

Düzensiz (gayri nizami) Türk kuvvetlerinin çok sayıda ilkel davranışlarda bulduklarına kuşku yok. Bu konuda tekrar tekrar anlatılanlar doğruya benziyor, örneğin, yaralı Rumlar'ın ayaklarına nal çakmak ya da anlatılması olanaksız pis ve akıl almaz vahşet eylemleri...⁵⁵ Bu olaylar Yunan askerlerinin kızgınlığını artırıyor ve onları daha denetimsiz duruma sokuyor.

Yüksek komiserden ve başkalarından öğrendiğime göre, şeytanca düşünen bazı yerli Rumlar, saklı silahlar ve Türk hainliği konusunda Yunan subaylarına masallar anlatıp, onların Türk köylerini aramasına

⁵⁵ Konsolos, burada tanık olduğu olayları değil, dedikoduları anlatıyor. Oysa Rumların yaptıklarına bizzat tanık oluyor Konsoloslukta.-HC.

ve sivililerin kötü muameleye uğramasına yol açmaktadır. (...) 3000 kadar Hıristiyan, Türkler tarafından Nazilli ve Denizli'de rehin tutulmakta ve Yunanlıların başka Müslümanları öldürmesi halinde yok edilmekle tehdit edilmektedir. Birkaç hafta önce 30.000 nüfusu olan Aydın kentinde bugün 3.000 kişi kalmıştır. Bunların ancak 105'i Müslümandır. 25 bin Türk dağıtılmış ya da İtalyan bölgesine sığınmıştır. (...) İşgal bölgesinde bugün genel bir dehşet havası egemendir, çiftliklerin çoğu tamamen terk edilmiş durumdadır.

(...)

İşgal günü İzmir'in yakınlarındaki *Buca* köyünde, kaba kimseler ortalığa yayılıp Türkleri dövmeye ve soymaya başladılar. Kaçan Türklerle ateş eden 12 yaşında çocuklar bile görülmüştür. Yalnız burada şunu belirtmek doğru olur, bu Rumlar daha kısa zaman önce, Türklerin baskısı altındaydılar ve çoğu ya tavan aralarında ya da toprağa kazdıkları deliklere saklanıyorlardı.(ÜI-HC) (...)

(...)

Yunanlılar her gün yeni birlikler getiriyorlar, bu çevrede şimdiden 70 bin askerleri var ve rakam gün geçtikçe büyüyor. (...) Küçük Asya'nın bu bölümünün işgali, Türkiye ile Yunanistan arasında bir savaşa dönüşürse, Yunanistan yıllarca burada geniş bir ordu tutmak zorunda kalacak, kan, ateş ve yakıp yıkma egemen olacak, bu da Yunanistan'ı mali bakımdan zor durumda bırakacaktır. Küçük Asya Yunanistan'ın mezarı olacaktır. İzmir'de *Atina* ikinci bir Sirakuza seferi ile karşılaşmış olacak, bunun altından bir daha kalkamayacaktır. Yunanistan'ın ve bu bölgenin iyiliği için böyle bir şeyin olması önlenmelidir. (...)⁵⁷

Görüldüğü gibi, ABD'nin İzmir Konsolosu George Hortan, Paris'te Türkiye'yi paylaştıran ve Yunanistan'ı "*işgal maşası*" olarak kullanan ABD Başkanı Wilson'la aynı düşünmüyor. *Özetle, "Yunanistan Türkiye'yi işgal ederse bu hem bu bölge için iyi olmaz, hem de Yunanistan'ın sonu olur"* diyor ve bunun engellenmesini istiyor.

Devlet Başkanından çok farklı düşünen bu Amerikan Konsolosunun akıbeti ne oldu, bunu bilmiyoruz!..

⁵⁶ Görüldüğü gibi, Türkler aleyhinde anlatılanların birer "masal" olduğunu ABD Konsolosu burada itiraf ediyor. Vurgulamalar bana ait.-HC.

⁵⁷ Duru, a.g.e., s.27-31. Siyah vurgular bana ait-HC.

Amerikan Gazetesi:

"ABD TÜRKİYE'YE BİR TÜMEN ASKER GÖNDERDİ!.."

ABD işgal ettiği ülkelerdeki faaliyetlerini "gizleme, perdeleme" çabasını tarih boyunca sürdürdü. Ya, "paravan(maske)" arkasına gizlendi; ya da, "maşa" kullandı, çünkü Yunanistan, bugünkü PKK gibi...

Irak'ı işgal ettiğinde de kendi bayrağını "işgal bayrağına tepki olur" düşüncesiyle mümkün olduğunca ortaya çıkarmadı.

Bunun çok önemli bir örneğini de, İstanbul'un "resmî işgali"nden yaklaşık 6 ay önce görüyoruz. Ağustos 1919'da Amerikan gazetesi Chicago Tribune(=Şikago Tribün), "Amerika'nın Türkiye'ye tam bir tümen işgal askeri gönderdiğini" açıkladı.. Ancak bu haber de gizlenmeye, üstü örtülmeye çalışıldı. Yokmuş gibi davranıldı.

Tıpkı, ABD'nin bugün PKK terörüne yaptığı desteği sürekli olarak gizlemek, perdelemek; Türkiye'de iktidarları düşürmek ya da "paralel hükümetler" kurmada yaptığı gibi!..

Şikago Tribün'ün haberi şöyleydi:

"Geçen hafta İstanbul'a gönderilmek üzere bir Amerikan tümenin vapura bindirildiği söylentisi çıkmıştı. Bu söylenti, iyi haber alan çevrelerde bu gece doğrulanmıştır. General Perşing'in (ABD'nin Avrupa'daki 1. Ordu Komutanı-HC) kurmaylarından bir albay, bu konuda henüz bir şey bilmediğini ve bilgi alır almaz basına haber vereceğini söylemiştir.(!!!-HC)

Bununla birlikte, **bİR tümenin İstanbul'a hareket ettiği kesindir. Amerika'nın Anadolu Temsilciliği'ne atanmış olan Albay Haskell, durumun gün geçtikçe ağırlaştığını, Trabzon ve Erzurum'da Türk kıtalarının toplandığını ve bir taarruzun düşünülebileceğini telyazısıyla Paris'teki Beşler Meclisi'ne bildirmiştir.**

Albay Haskell, bu bölgedeki **İngiliz güçlerinin geri çekilmemesini ve Türkler'in ileri hareketleri sırasında Ermeni katliamını önlemek için bu güçlerin gerekli olduğunu da eklemiştir."**

⁵⁸ "Amerika İstanbul'a Bir Tümen Göndermiş", İstiklâl Harbi Gazetesi, 23 Ağustos 1919, s.2. Haberi Amerikan Şikago Tribün Gazetesi yayınladı, Paris'te yayınlanan Le TEMPS Gazetesi alıntı yaptı. Türkiye'ye ise, istiklâl Harbi Gazetesi duyurdu. Bugünkü Türkçe'si, yatık ve siyah yazıyla vurgulamalar bana ait.-HC.

Günlük yaşamdan bir haber...

AYAKTOPU MÜSABAKASI

Dün Anadolu Hisarı ermeydanında, Üsküdar İdman ve Mûsiki Yurdu ile Beylerbeyi Spor Kulübü birinci takımları arasında icra edilen ayaktopu müsabakasında Üsküdar İdman Mûsiki Yurdu, sıfıra karşı dört sayısı ile galebe kazanmıştır.

(İstiklâl Harbi Gazetesi, 23 Ağustos 1919)

"BEŞİNCİ KOL" FAALİYETİ: İÇERDEN YIKMAK..

ABD'nin İzmir Konsolosu Horton'un raporundaki "Şeytanca düşünen bazı yerli Rumlar, Yunan subaylarına masallar anlatıp, sivillere kötü muameleye yaptırıyordu" sözü, "içerdeki işbirlikçileri" deşifre ediyordu.

Yani, "Beşinci Kol" denen, ülke içindeki yıkıcı faaliyetleri anlatıyordu...

"Düşmana karşı savunma savaşı veren bir toplumun içinde ve ondan bir parça imiş gibi kalarak, düşmana yardımcı olanlara" Beşinci Kol deniyor. Bu *Beşinci Kol* kavramı, ilk kez İspanya iç savaşı sırasında kullanılmaya başlandı. Bu savaşta, faşist Franko ordusunun dört kolu, Cumhuriyetçilerin denetimindeki Başkent Madrid'i kuşatmıştı. Madrid içinde, onlardanmış gibi gözükken gizli Franko yandaşları ise, çaktırmadan, gizlice ama var güçleriyle düşman lehine çalışmıştı.⁵⁹

Bir başka anlatımla, düşmanla işbirliği yaparak, yaşadıkları yeri (kenti) satmışlardı.. *Beşinci Kol, ülke içinde düşmanla işbirliği yapan "hain damar" demektir.*

Yunanlılar İzmir'i işgal ettiğinde, Türk düşmanı içimizdeki hainler de onlara Beşinci Kol gibi içerden yardım etmişti. İşgali destekleyen ama fiilen yardımda bulunmayan erli Rumlar olduğu gibi, onlara ellerinden gelen yardımı yapan Beşinci Kol da vardı.

⁵⁹ Umar, Bilge, Prof. Dr., a.g.e., s.194.

Anadolu'daki Rum nüfusun büyük çoğunluğu 19. yüzyıl ortalarında iş bulmak ve ticaret yamak için büyük göçlerle gelmişlerdi. Osmanlı topraklarında doğan çoluk çocuğu ile birlikte Türkler'e kapalı bir yaşam sürdürüyorlardı. Bu durumdakilerin hemen hemen hiçbiri Türkçe bilmiyordu. Ülkesinde yaşadığı Türkler'i "barbar, kâfir, düşman" olarak görüyordu. İşte bu kesim, 1919-1922 arasında işgalci Yunan ordusuna her biçimde yardımcı oldu.⁶

Aynı gerçeği, ABD Yüksek Komiseri Bristol de, Mart 1920 sonundaki raporunda başka biçimde itiraf etti. Bakınız propagandalar doğruyu nasıl yanlış gösteriyor?. Tıpkı bugün, içimizdeki *Beşinci Kofla* işbirliği içinde, üzerimizdeki yoğun ABD ve AB propagandasının yaptığı gibi:

"Türkler kendi hallerinde yaşarlarken insanlık nitelikleri yerinde, dürüst ve doğru bir millettir. Madalyonun öbür yanına gelince, Yunan ve Ermeni propagandası ile Türklerin bu nitelikleri karanlıklara boğulmuştur. Bu propagandalar, Türkleri insanlıktan bütünüyle uzak, herhangi bir değere bağlı olmayan bir milletmiş gibi bir amaca yöneltmişlerdir."⁶

ABD BAŞKANI TÜRKİYE'Yİ DÖRDE BÖLÜYOR!..

ABD Başkanı Wilson, Türkiye'yi, işgalin ardından dört parçaya bölmek için harita da hatırlattı. Bu parçalar Ermenistan, Lazistan, Kürdistan ve diğer etnik parçalardan oluşacaktı!..

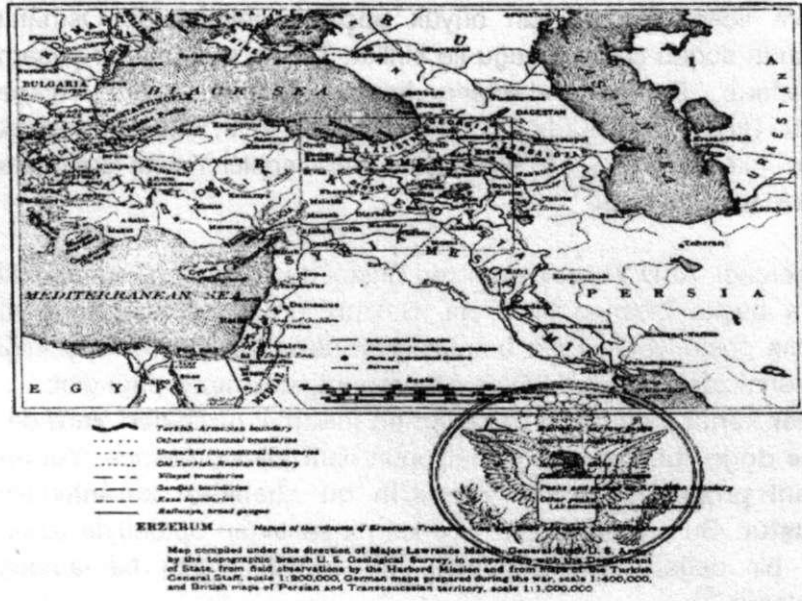
ABD, bugün olduğu gibi o gün de, İngilizlerle birlikte hareket ediyor, kimi zaman kimin kimi yönettiği birbirine karışıyordu.

Bununla ilgili belgeleri, ilerleyen sayfalarda da göreceğiz.

Burada, ABD Başkanı Woodrow Wilson'un Türkiye'yi dörde bölen ve günümüzde de ellerinden düşürmedikleri haritayı görüyoruz.

Umar, Bilge, Prof. Dr., a.g.e., s.194-195.

Evans, Laurence, a.g.e., s.268. Siyah vurgulamalar bana ait.-HC

Eski "ABD Başkanı Wilson"un Türkiye'yi dörde bölen haritası.⁶²

WILSON: "TÜRKİYE YOK Kİ, ELÇİ GÖNDEREYİM!.."

1908'den itibaren ve özellikle Birinci Dünya Savaşı'ndan önce Osmanlı İmparatorluğu büyük toprak kayıplarına uğrayıp, dağılmaya başladığı dönemde, ABD Başkanı Wilson, Türkiye'yi yok saymaya başlamıştı.

1912'de seçilmesinden kısa bir zaman sonra, yeni elçilerin atanması konusunu ele aldığı zaman, Albay (Edward-HC) House, Morgenthau'ı (Okunuşu: Morgentav) Türkiye'ye elçi atmasını önermişti. Wilson'un buna cevabı: "Türkiye yok ki, göndermeye ne ihtiyaç var" olmuştu.

Bayzan, Ali Rıza, Misyonerin Soykırım Oyunu, 2. Baskı, IQ Yayıncılık, İstanbul, Kasım 2006, s.38; Usta, Sadık, Emperyalist Yalan Ermeni Soykırımı, Digital Kültür Yayınları, İstanbul, Eylül 2005, s.6.

House da, "O halde izin verin de durumu yerinde görsün" demişti.

10 Ekim'de ise (1917-HC), Başkan bir ay sonra Buffalo'da toplanacak Amerikan İşçi Federasyonu'nda vereceği söylevi hazırlarken, söylevinin ana çizgilerini yanında bulunan House'a⁶ açıkladı.

Wilson, House'a "Türkiye bütünüyle ortadan silinmeli ve ona uygulanacak işlem, Barış Konferansı'na bırakılmalıdır" dedi. House ise, "Türkiye'yi galip devletler arasında paylaşmak ve ırklara göre özerk yönetimler kurmak' gerektiğini söyledi. ABD Başkanı da bu tezi kabul etti.⁶

ABD'NİN "TÜCCAR GENERALLERİ"... ABD Başkanı "Türkiye'yi yok sayarken", "tüccar generalleri" Türkiye'yi var sayıyor ve "demiryolu imtiyazı" (ayrıcalığı) için ülkemize geliyordu.

Amerikalı iş adamı Amiral Colby M. Chester (Okunuşu: Kolbi Cestir), 1900'de Kentucky zırhlısının komutanı olarak, Ermeni olaylarından doğan zararın(!) tazmini için Osmanlı Devleti'ne geldiğinde bir demiryolu yatırımına girmek istedi. *Demiryolu, kazanacağı maden imtiyazları karşılığında, Sivas-Van hattında olacak ve Yumurtalık'a kadar uzanacaktı. Yan bağlantılarla da Musul ve Kerkük'e kadar gidecekti.*

Amerikan Amirali'nin bu düşünceleri 1906'da Osmanlı Devleti'ne yaptığı ziyaretten sonra, Halep-İskenderun hattında bir demiryolu projesi geliştiren O Arthur Moore tarafından desteklendi. Moore, Amiralin oğlu Colby Chester Jr.'ın kayınbiraderi ve önemli bir Amerikan demiryolu şirketinin ortaklarından. ABD Başkanı ve Dışişleri Bakanının bu yöndeki desteğini sağlayan Amiral, 1908'de İstanbul'a gelerek projesi için temaslarda bulundu. Önerge, 10 Mart 1909'da

Wilson'a en yakın kaynaktan (Charles Seymour, Albay House'un gizli evrakı-Boston, 1926, 1, 96) aktaran Evans, Laurence, a.g.e., s.26. Siyah vurgulamalar bana ait.-HC.

⁶⁴ Albay House: Amerikalı diplomat. Kasım 1917'den itibaren Paris Konferansı'nda İtilaf devletlerinin yüksek askeri şurasında ve mütarekede Amerika'yı temsil etti. Bakınız: Tükin, Cemal, Dr., Osmanlı imparatorluğu Devrinde Boğazlar Meselesi, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Yayınları, No: 314, İstanbul, 1947, s.371.

Evans, Laurence, a.g.e., s.36; Tükin, Cemal, Dr., a.g.e., s.371. (Nitekim bu Barış Konferansı'nın denetimi de ABD Başkanı Wilson'da oldu.-HC) Siyah vurgulamalar bana ait.-HC.

Meclis-i Mebusan'a sunuldu. Osmanlı-Amerikan Kalkınma Şirketi'nin yürüttüğü yoğun çabalar ve ABD Elçiliği'nin desteği sonucunda, Mart 1910'da Bayındırlık Bakanlığı'yla ayrıntılı bir ön anlaşma imzalandı.

Projeye göre, şirket yapacağı demiryolu, köprü, liman gibi yatırımların karşılığında hattın her iki yanından 20'şer kilometreye kadar uzanan bir alan içindeki madenlerin işletim hakkını 99 yıllığına elde edecekti!..

Ancak, uzun süreç içinde, Trablusgarb ile Birinci Dünya Savaşları çıktı, proje uygulanamadı. Şirket de gözünü Musul ve Kerkük petrollerine dikti.⁶⁶

TÜRK GENERALLER: "ABD VE AB BÖLMEK İSTİYOR!.." ABD'nin "yok et, ama yararlan" planı 100 yıl sonra da yürürlükteydi. Bunu 2007 yılında da gördük. AKP iktidarı döneminde, ABD'nin sözde "Terörle Mücadele Koordinatörü" Emekli Orgeneral Joseph Ralston, PKK terörünü yok edici hiçbir şey yapmadı. Başkan Bush ile birlikte Türkiye'yi oyaladı, PKK terörü ABD desteği ile azdı ama ABD emekli generali, kendi şirketine Ankara'dan ihale kaptı. Bir iki ay sonra da "koordinatörlük" kurumu iflas etti. Bizim taraftaki Emekli Orgeneral Edip Başer istifa etti, ABD tarafında ise istifa bile etmesine gerek kalmadan işlemler durduruldu.

2. Ordu Komutanlığından Emekli Orgeneral Başer, gerçeği 21 Ekim 2007'de şu sözlerle ortaya koydu:

"Terör bitmez, çünkü PKK, ABD'nin taşeronu!.." ⁶⁷

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın 5 Kasım 2007 tarihli ABD gezisinde Başkan Bush ile görüşmesinde, bu kez ABD-Türkiye-Irak arasında sözde "Üçlü Koordinasyon" (istihbarat paylaşımı!) modeli ortaya kondu!.. Bu, "emekli" generallerin yerini, "görevli" (muvazzaf) generallerin almasından başka bir şey değildi. Yani, ABD aynı taktiğin yönünü değiştirmişti..

Emekli Orgeneral Edip Başer, bu görüşünde yalnız değildi.⁶⁸ Türk Ordusu'nun önceki Genelkurmay Başkanlarından Emekli Orgeneral Doğan Güreş de, hem Ceviz Kabuğu programlarında hem de yazılı

⁶⁶ Erhan, Çağrı, Dr., Erhan, Çağrı, Dr., Türk-Amerikan İlişkilerinin Tarihsel Kökenleri, imge Kitabevi, Ankara, Mayıs 2001, s.378-383; Sonyel, Salâhi R., Prof. Dr., a.g.e., s.304. •

⁶⁷ Gülay Altan'ın röportajı, , "PKK, ABD'nin Taşeronu", Akşam Gazetesi Pazar Eki, İstanbul, 21 Ekim 2007, s. 1.

⁶⁸ PKK'nın 1991 döneminde en üst düzeye tırmandığı terör ve yaşanan olaylar için "Ya Sev Ya Sevi" adlı kitabıma bakılabilir.-HC.

basında açıklamalar yaptı. Edip Başer'le aynı günlere denk düşen günlerde açıklama yaptı. Eski Genelkurmay Başkanı E. Orgeneral Doğan Güreş, "ABD ve AB, Türkiye'nin bölünmesini istiyor!" dedi.⁶

Güreş'in sözleri dikkat çekiciydi:

"Türkiye için bölünme riski var. Çünkü, geçmişten gelen bir hedefi var. (...) Barzani ve Talabani de aynı hedefin peşindeler. Bunu ABD de istiyor. İşte ellerinde Türkiye'yi bölünmüş gösteren haritalar var. Cheney de istedi bunu. Kim Cheney? ABD Başkan Yardımcısı. (...) Bunu söyleyen Amerika. Buna dikkat etmek lazım. AB de bunu istiyor mu? Evet, istiyor. Hedefleri var, nedir hedefleri? Türkiye'nin küçülmesi. Bir gün gelecek, birisi ne diyecek biliyor musun, benim korkum o: 'Bunlar başımıza bela, verelim gitsin' diyecek ve bakacaksınız Hakkari gitmiş, Barzani'nin olmuş. (...) Acaba Büyük Kürdistan'a gidiliyor mu? Evet, gidiliyor. Emlakları belli. ABD Başkan Yardımcısı Dick Cheney bunu söylüyor."⁷

Kuzey Irak'a üç büyük sınır ötesi harekâtı gerçekleştiren ve 28 Şubat sürecini yaşayan Emekli Genelkurmay Başkanı Orgeneral İsmail Hakkı Karadayı da, Irak sınırlarımızla ilgili çok önemli bir noktayı açıkladı:

"Irak'la hududumuz dağların zirvesinden geçiyor ve kontrolü çok zor. Bu, İngiltere'nin yaptığı bir iş. Bence, ileriye düşünerek yapmışlar. PKK sınırın bu özelliğinden yararlanarak sızıyor."⁷

Emekli Genelkurmay Başkanı İsmail Hakkı Karadayı, "Bir yerde İngiliz parmağı varsa, dikkat edeceksiniz" diye de uyarıyordu.

Karadayı'nın, "Bu, İngiltere'nin yaptığı bir iş" sözüyle işaret ettiği konu, 100 yıllık bir plandı. Bu planın belgesini, ilerideki sayfalarda "*İngilizler: Kürtleri Kullanalım*" başlıklı bölümde okuyacaksınız.

İngiltere'nin sömürgeci emelleri için ünlü şairimiz Ziya Gökalp de, ta 1922'de "İngiliz'den Sakın" şiiriyle Türk ulusunu uyarmıştı :

⁶⁹ Güreş: "ABD-AB, Türkiye'nin Bölünmesini İstiyor", Fikret Bila'nın Yazı Dizisi, "PKK'yla Geçen 24 Yılın Komutanları", Milliyet Gazetesi, İstanbul, 4 Kasım 2007, §.1, Manşet.

⁷¹ Bila, Fikret, adı geçen dizi yazı, s.16.

Karadayı: "*Irak Sınırını Düzeltilmeli*", Fikret Bila'nın Yazı Dizisi, "PKK'yla Geçen 24 Yılın Komutanları", Milliyet Gazetesi, İstanbul, 5 Kasım 2007, s.11.

Gökalp, Ziya, "*İngiliz'den Sakın*", Küçük Mecmua'dan (No: 6, Diyarbakır, 10 Temmuz 1922, s.11) alıntı. Bakınız: Devrin Yazarlarının Kalemile Millî Mücadele ve Gazi Mustafa Kemal, Cilt 2, Hazırlayanlar: Mehmet Kaplan-inci Enginün-Birol Emil-Necat Birinci-Abdullah Uçman, Kültür Bakanlığı Yayınları No: 379, Ankara, 1992, s.890.

İNGİLİZ'DEN SAKIN

Kardeş, dalgın çıkma yola;
Bir yol tut ki emin ola..

önde varsa bir İngiliz,
Gitme sakın, fena bu iz..

Çalmaz yalnız o keseni,
Soymaz yalnız elbiseni,

Ruhunu da bütün soyar,
Sende ne his, ne din koyar..

Önce çalar vicdanını,
Sonra alır vatanını.

Vatanları odur yıkan,
Yüz devlete vâris çıkan.

Odur boğan hürriyeti,
Esir eden bu milleti..

Hind'i, Mısır'ı odur yutan,
Denizleri elde tutan.

Boğazlar'dan kaçmış iken,
İstanbul'a girdi sulhen..

Dağıtarak ordumuzu
Parçaladı yurdumuzu..

Tepemize astı balta,
Korkmayana hazır Malta!

Halife'ye vurdu zincir,
Şerifleri etti ecîr..

Gazilere açıp dâva
Şeyhislâm'dan aldı fetva..

Hiçe sayıp kinimizi,
Alt üst etti dinimizi.

O göründü bu ülkede,
Kaldı iman tehlikede..

Kabe bile ona tutsak,
Hak unutmaz, biz unutsak..

Medine'yi etti mahpus,
Peygamber'i kıldı me'yus..

Irak'a da saçtı belâ,
Oldu her yer Kerbelâ..

Bütün dünya onun kulu,
Bir hür kaldı: Anadolu!

Odur açan zulme cihâd,
Borcumuzdur ona imdâd.

Allah, Resul, hep şehitler
Şimdi bizden bunu ister.

ABD Kongresi'nin 1896'da aldığı "gizli karar":
"TÜRKİYE BİRLEŞİK DEVLETLERİ!"

ABD tarafından Türkiye'nin bölünmesi ya da işgal edilmesi aslında İzmir'in işgalinden 23 yıl önce (günümüzden 111 yıl önce) planlanmıştı.

ABD Kongresi'nin 31 Ocak 1896 tarihli 54. toplantısında aldığı "gizli karar" inanılmaz bir gerçeğin belgesidir.

Türkiye'yi eyaletlere ayırarak bölme ve yönetme kararının resmileştirildiği belgede şöyle deniyor:

"ABD'nin belirleyeceği bir temsilci ile her Hıristiyan ülkeden bir temsilcinin *Osmanlı İmparatorluğu adındaki kabul* edilemez ve inatla *devam eden şeytani hareketlerinin* düzene sokulması. Bu karara göre; ABD temsilcisi mutlaka ABD vatandaşı olacaktır. Temsilci, Hıristiyan ülke yöneticileriyle işbirliği yaparak aşağıdaki görevleri yerine getirecektir;

- Uluslararası Hıristiyan Komitesince din, mezhep ve milliyetçi özelliklere bakılmaksızın *geçici bir Hıristiyan yöneticiyi Türkiye'nin Başkanı olarak seçilmesini müteakip*, Osmanlı İmparatorluğu'nun mevcut bölgelerinin sınırlarla ayrılması, *bu bölgelerin Hıristiyan eyaletleri kabul edilip, Hıristiyan gücünün Türkiye Birleşik Devletleri adında toplanması, Utah Eyaleti yönetimi örnek alınacak ve çok eşlilik, kılıçla fethetme gibi dini vaazların ve hareketlerin yasaklanması sağlanacaktır.*

- Geçici hükümet *Türkiye Birleşik Devletleri'nin sınırlarının içindeki etnik özelliklerine uygun olarak oluşacak Ermeni Devleti* müttefikimize tüm Hıristiyan devletlerinin askeri destek sağlamaları istenecektir.

- Geçici hükümetin süresini tamamlamasından sonra, müttefik güçler tarafından kısa zaman içinde *Türkiye Birleşik Devletleri'nin, Uluslararası Hıristiyan Komisyonu tarafından tanınması sağlanacaktır.*

- *Türkiye'deki ülke yönetiminin hiçbir zaman sultan, halife ya da peygamber Muhammed'in dini(şeriat) yöneticileri tarzında olmaması, ancak ılımlı dini fikirleri olan ve insanlara olumlu yaklaşan yönetimlerin kurulmasına özen gösterilecektir.*"¹⁸

ABD'İN YÜZ YILLIK TÜRKİYE'Yİ BÖLME RÜYASI..

Görüldüğü gibi, ABD'nin bugün Türkiye'ye yaptıkları "yüz yıllık ABD rüyasının" bir sonucu. Bizlerin de rüyadan uyanabilmesi için, ABD'nin 1986'da uygulamaya koyduğu Kongre Kararı'nı tekrar irdeyelim.

ABD ne düşünüyor, ne istiyor?

- Osmanlı İmparatorluğunun yaşaması kabul edilemez. Osmanlı şeytanidir.

- TÜRKİYE DEVLET BAŞKANLIĞINA BİR HIRİSTİYAN SEÇİLMELİDİR.

- OSMANLI İMPARATORLUĞU " HIRİSTİYAN EYALET- LERE" AYRILMALIDIR.

- Hıristiyan güçler " TÜRKİYE BİRLEŞİK DEVLET -

⁷³ Güven, İlker, E. Amiral, "Dostumuz Amerika ve Avrupa", Maya Dergisi, Sayı: 245, Eylül 2007, s.29; Bulut, Arslan, "ABD Kongresi'nin 100 Yıl Önce Aldığı Gizli Türkiye Kararı", Yeniçağ Gazetesi, İstanbul, 27 Eylül 2007, §.11,

L E R İ" adı altında toplanmalıdır. Türkiye Birleşik Devletleri, Uluslararası Hıristiyan Komisyonu tarafından hemen tanınacaktır.

- "TÜRKİYE HIRİSTİYAN BİRLEŞİK DEVLETİ" modeli, Utah Eyaleti yönetimi gibi olmalıdır. İslâmiyet'teki çok eşlilik ve fetihler yasaklanmalıdır.

- Türkiye sınırları içinde bir Ermeni Devleti kurulmalıdır.

- TÜRKİYE'DE İLİMLİ İSLÂM'İ BENİMSEYEN YÖNETİMLER KURULACAKTIR.

Bütün bu planları gerçekleştirmek için her türlü yöntem, açık ya da gizli olarak yüz yıldan fazladır deneniyor. Emperyalizm(sömürgecilik) en etkin silah olarak "*ekonomiyi*" kullanıyor. Bunun için özelleştirme adı altında ülkenin önemli ekonomik güç ve varlıkları devletin elinden alınmakta. Ülke, dış borç kısır döngüsüne sokulmakta, reform adı altında ekonomi korumasız duruma getirilmekte. Bunun sonucunda da, seçim sandıklarından, dışarıdan desteklenen partiden başka bir partinin çıkması imkansız duruma gelmekte... Emperyalizm, tuzak olarak ülke içindeki bölücü ve yıkıcı unsurları da kullanarak, hatta onlara ihanetleri karşılığında siyasal, ekonomik, kültürel özgürlük dahil vaatlerle umutlar şırına ederek *ayaklanma ve isyana zorlamakta*... Günümüzde Türkiye'sinde *anti Amehkancı Müslümanlar da sindirilerek*, ABD ve AB sempatzanı İslamcılık egemen olmuştur.⁷

⁷⁴ Güven, İlker, a.g.m., s.31.

I. jTl; AMI M N M'U: T ViiWiCl
51 OCAK t»yo TARİHLİ
34 KONGRE GİZLİ KARARI
(Ornitol Mei 111)

ABD'nin 31 Ocak 1896 Tarihli 54.
Kongre kararının özgün belgesi⁷⁵

Bu tarihten(1896) 19 yıl sonra, 1 Mayıs 1915'de Amerikan gemileri Türk denizlerine girdi!.. Ne yazık ki, pek çok aydın ya da bilim insanı ABD saldırganlığını hep görmezden geldiği için, bugün dahi halka bu gerçekler anlatılmadı. Örneğin, ünlü siyasal tarihçilerimizden Prof. Dr. Fahir Armaoğlu bile, ABD'den, Osmanlı'ya savaş ilan etmediği için övgüyle söz ediyordu.⁷⁶ Oysa, Birinci Dünya Savaşı'nda, yani bir günde 10 binin üzerinde şehit verdiğimiz Çanakkale Savaşı sırasında, ABD gemileri düşmanımızdı ve müttefiklerini savaş malzemesi taşıyordu. 1919'da Türkiye'nin işgaline maskeli olarak katılan ve en etkin güç olan ABD'nin başkanı dahi bunu itiraf etmiştir.

Bakınız, 20 Mart 1920'de ABD Başkanı Wilson ne diyor:

⁷⁵ İlker, Güven, a.g.m., s.32.

⁷⁶ Armaoğlu, Fahir, Prof. Dr., Belgelerle Türk Amerikan Münasebetleri (Açıklamalı), AKDİTK Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1991, s.19.

"ABD Türkiye ile savaşa girmemişse de Türkiye'nin başlıca müttefikleriyle savaşmıştır. Bunların yenilmesinde katkısı ve bunun onucu olarak Türkiye'nin de yenilgisinde payı vardır."⁷

ABD'nin maskeli savaşmasının nedeni, Türkiye'deki misyoner kuruluşları, Amerikan enstitüleri ve onların faaliyetlerine son verilmemesi içindi.⁷

Amerika, Türkler'in Avrupa'daki varlığını sürdürmesini (yani bugün Trakya'da var olmamızı ve İstanbul'un Türk olmasını) sapık bir politika olarak değerlendiriyordu.⁷

R

A 9

ABD'nin Gulfight adlı gemisi, 1 Mayıs 1915'te getirdiği savaş yardım malzemelerini boşaltıyor.⁸

⁷⁸ Evans, Laurence, a.g.e., s.277.

Erol, Mine, Dr., Birinci Dünya Savaşı Arifesinde Amerika'nın Türkiye'ye Karşı İhtutumu, Bilgi Basımevi, Ankara, 1976, s.67.

⁸⁰ Evans, Laurence, a.g.e., s.278.

Özel, Mehmet, Cephelerden Kurtuluş Savaşı'na (Cilt 1:1. Dünya Savaşı ve Cepheler), Beşinci Baskı, Ankara Ticaret Odası Yayını, Ankara, Tarih Yok, s.272.

TÜRK MİLLİYETÇİLERİ, AMERİKALILARI TUTUKLUYOR..⁸¹

İstanbul'un işgal edildiği gün (16 Mart 1920), sömürgecilerin bir yüzyılı aşkın Türkiye'yi bölme rüyasından uyanma zamanı da gelmişti aslında.

Mustafa Kemal, aynı gün, Anadolu'daki bütün İngiliz subay ve erlerini tutuklattı. Tutuklananların sayısı 29'u buldu.⁸²

Bir Türk askerine (jandarmasına) karşı koyan ve onu tehdit eden Amerikalı Yakın Doğu'ya Yardım Komisyonu üyesi (Raymond Custer) ise, yargılandı ve 6 ay hapse mahkum edildi. ABD Yardım Heyeti üyesini kurtarmak için tüm uluslararası girişimler sonuçsuz kaldı.⁸³

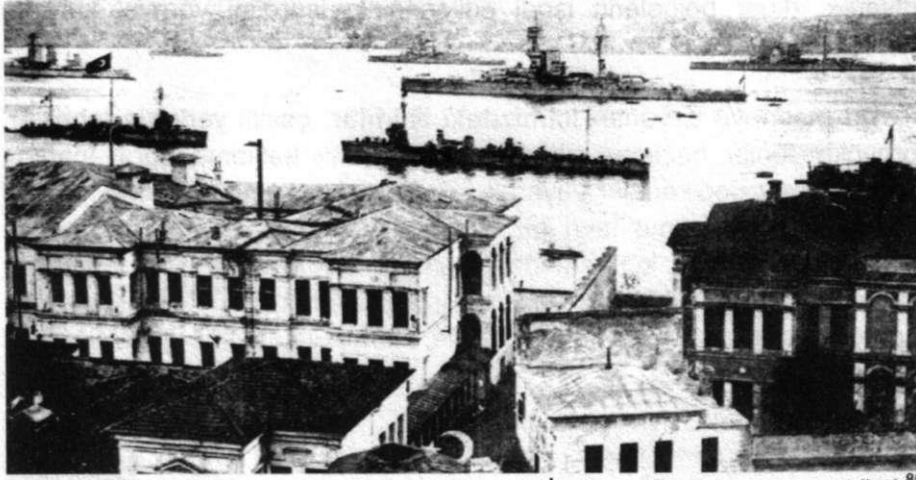
İstanbul'u işgal eden İngiliz askerleri, süngü takmış Galata rihiminde yürüyor.⁸⁴

⁸¹ Bu konuda ayrıntılı bilgi için bakınız: Cevizoğlu, Hulki, işgal ve Direniş, a.g.e., s.51.

⁸² Özakman, Turgut, Vahidettin, M.Kemal ve Milli Mücadele (yalanlar, yanlışlar, yutturmacalar), Bilgi Yayınevi, Ankara, Eylül 1997, s.332.

The New York Times Gazetesi, 9 Ocak 1921. (Ulagay, Osman, a.g.e., s.118.)

⁸⁴ Oral, a.g.e., s.54.

Osmanlı Meclis-i Mebusan'ı ve Boğazdaki işgalci İngiliz ve Fransız savaş gemileri.⁸⁵

ABD İŞGAL KARARI ALIYOR!..

30 Ekim 1918'de imzalanan *Mondros Mütarekesinden* (Teslimiyet Anlaşması'ndan)⁸⁶ 6,5 ay sonra Türkiye işgal edildi. Oysa, anlaşmada Anadolu'nun işgali yoktu. Nitekim, Dünya Savaşı'nın asıl yenilene (mağlubu) Almanya olmasına karşın Almanya'yı kimse işgal etmedi!.. Bunun nedeni, yenilen Almanya'nın yeniler gibi Hıristiyan olması mıydı acaba?..

25 maddeden oluşan Mondros'un hükümleri arasında yalnızca, "*Boğazlardaki istihkamlar*"(Madde 1), "*Toros tünel sistemi*"(Madde 10), "*Batum ve Bakü*"(Madde 15) ile "*Trablus ve Bingazi'deki bütün limanlar*"ın(Madde 18) işgali yer alıyordu.

"Gizli işgal", Mondros Mütarekesi'nin 7. Maddesi içine saklanmıştı: "İtilâf Devletleri, güvenliklerini tehdit edecek bir durum olduğuna kanaat getirirlerse, istedikleri Türk bölgesini işgal altına alabilirler!"

Anlaşmanın imzalanmasından 10 ay önce, ABD Başkanı Woodrow Wilson, 8 Ocak 1918 tarihli ABD Kongresi'nde "Osmanlı

⁸⁵ Özel, Mehmet, a.g.e., Cilt 2, s.98.

⁸⁶ 1. Dünya Savaşı'nın sonunda imzaladığımız bu anlaşmaya "*Mondros Silah Bırakışması*" da deniyor.-HC.

İmparatorluğu'nun Türk olan kısımlarının egemenliği sağlanacaktır"⁸⁷ diyerek, diğer bölgelerin işgal edileceğinin işaretini vermiş, kararını almıştı!..

Bu maddeye dayanan içimizdeki Rumlar, çeşitli yerlerde tahrikler, provokasyonlar hazırlayarak, Hıristiyan halkın katliama uğrayacağına ilişkin asılsız dedikodular yayarak, işgalin yolunu açtılar. Gaflet içindeki Damat Ferit Paşa'nın tavrı bu iddialara dayanak veriyordu, örneğin, Senato'da yaptığı konuşmada, Osmanlı'nın teslimiyet anlaşmasını kutlamak için şenlikler düzenleyen İstanbul Rumları'nı destekleyerek, kan dökülmesini önleyici tedbirleri bile, Rumlar'ı katletme girişimi olarak nitelmişti!..⁸⁸

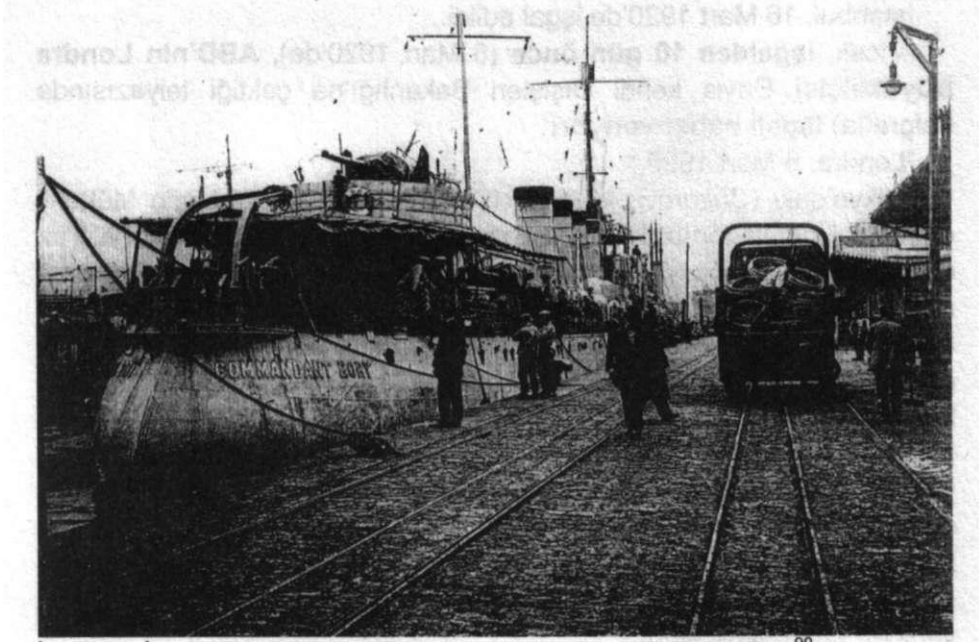

Mondros Teslimiyet Anlaşması'ndan sonra, 1920'deki "resmi işgal"den önce, İstanbul'a giren İtalyan Deniz Piyadeleri, padişahın sarayının bahçesinde talim yapıyorlar (30 Mayıs 1919).⁸⁹

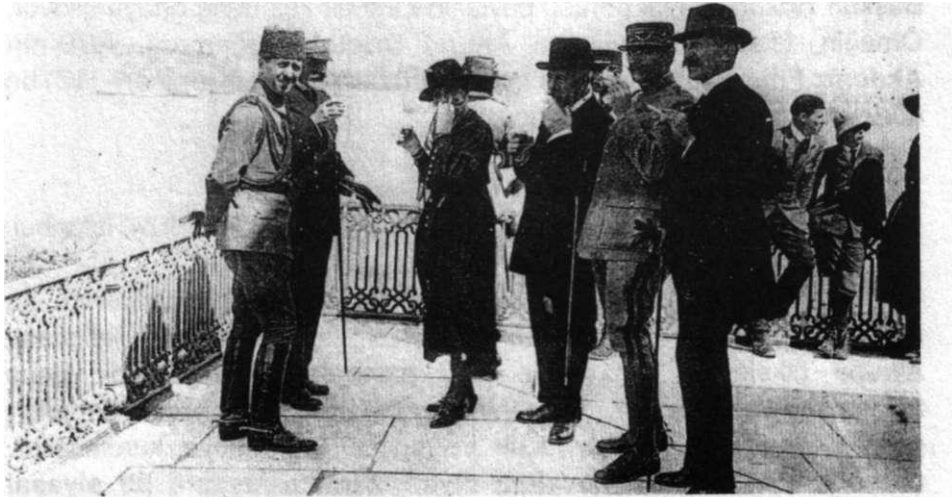
⁸⁷ Fırat, Melek, "Yunanistan'la İlişkiler", Türk Dış Politikası (Kurtuluş Savaşı'ndan Bugüne Olgular, Belgeler, Yorumlar), Cilt 1: 1919-1980, 2. Baskı, Editör: Baskın Oran, İletişim Yayıncılık A.Ş., İstanbul, 2001, s.178.

⁸⁸ Cevizoğlu, Hulki, İşgal ve Direniş, a.g.e., s. 73.

⁸⁹ İşgal İstanbul'undan Fotoğraflar (İstanbul 1919: Images D'occupation), Yayıma Hazırlayan: Emre Öktem, Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfı Yurt Yayınları, İstanbul, Haziran 1996, s.123.

İstanbul.. İngiliz Rıhtımı'nda bir Fransız torpido avcısı (Haziran 1919).⁹⁰

Fransız Yüksek Komiseri M.DeFrance ve General Barthelemy, Eski Saray'ın terasında (Haziran 1919).⁹¹

⁹⁰ İşgal İstanbul'undan Fotoğraflar, a.g.e., s.127.

⁹¹ İşgal İstanbul'undan Fotoğraflar, a.g.e., s.140.

istanbul, 16 Mart 1920'de işgal edildi..

Ancak, işgalden 10 gün önce (6 Mart 1920'de), ABD'nin Londra Büyükelçisi Davis kendi Dışişleri Bakanlığı'na çektiği telyazısında (telgrafta) işgali haber veriyor!:

"Londra, 6 Mart 1920

Kilikya'daki (*Çukurova bölgesi-HC*) katliamları ve Türklerin Müttefik otoritesini küçük görüp, anlaşma koşullarına direnmeye hazırlanmalarını dikkate alan Müttefik Konferansı (*6 Mart'ta Londra'da toplanan işgalcilerin toplantısı-HC*), dün İstanbul'daki yüksek komiserlerine kenti ve Harbiye Nezaretini (*Savunma Bakanlığı'nı-HC*) ele geçirmeleri ve Harbiye Nezaretinin Anadolu'da Milliyetçi birliklerle haberleşmesini kesmeleri emrini verdi. Ayrıca *Mustafa Kemal'in Erzurum Valiliğinden* uzaklaştırılmasının istenmesi önerildi. Bu karar, yüksek komiserlerin verdiği bilgi üzerine alındı ve bunlar emirleri yerine getirmek için gizlice buradan ayrıldılar. Vahameti anlaşılan durum, bugün öğleden sonra bana *Lord Curzon* tarafından uzun uzun anlatıldı. Görüşmemizi kapsayan memorandum vereceğini bildirdi. Bunu alınca yeniden rapor vereceğim.

Davis"⁹²

CİNAYET OLUR.. Amerikan gizli raporlarında, tüm Amerikalılar'ın Başkan Wilson'la aynı görüşü paylaşmadığı bir kez daha ortaya çıkıyor, örneğin, İstanbul'da bulunan Amiral Bristol (Tuğamiral. ABD'nin Akdeniz Filosu Komutanı ve İstanbul'daki Yüksek Komiseri- HC) bu görüşlerini telyazısında şöyle açıklıyor:

"Dışişleri Bakanı
Washington

6 Mart 1920, İstanbul

Sürekli olarak belirttiğim biçimde Yakındoğu⁹³ sorunlarının en mümkün görülen çözümü hızla yaklaşıyor gibi. Bu çözüm, kısacası, Avrupa ülkelerinin Türkiye'yle eski politikalarına uygun bir barış anlaşması yapmalarıdır. Osmanlı İmparatorluğu'nun çeşitli parçaları galipler arasında paylaşılacak ve küçük bir Türkiye kurulacaktır. (İstanbul'dan Türkleri kovalım) diye çıkarılan yaygara bir siyasal slogandır. Eğer Avrupa, Türkiye'yi yi bir komşu olarak düşünmezse,

Duru, a.g.e., s.81.
Ortadoğu'yu kastediyor.-HC

Asya'daki ülkeler için nasıl iyi komşu olabilecektir? Asya'da küçük bir bölgede Türk yönetimini kurmak, geçmişte işlenmiş hatalar gibi bir hata olacaktır. Bu ayrıca çağdaş uygarlığa karşı işlenmiş bir cinayet ve gayrimüslim topluluklara ihanet olacaktır. Böylece kurulacak yeni bir Türkiye'de kalan gayrimüslimler Avrupa'nın ihanetine uğramış olacaklardır.

Şunu belirtmek isterim ki, ABD böyle bir programın yanında yer alır ve bunun uygulanmasına göz yumarsa benim görüşüme göre, cinayete ortak olmuş olur. Ayrıca, bir süre sonra Avrupa'nın, Amerika'ya dönüp Yakındoğu işlerinden kurtulmak isteyebileceği izlenimindeyim. Bu olursa, politikamızı açıklamaya hazır olmalıyız. Gene de politikamızı şimdiden açıklamaktan yanayım.

Bristol"⁴

ABD Başkanı Wilson ise, kendi Amiralinin yapmayın dediği "çağdaş uygarlığa karşı cinayeti" işlemeye azimliydi!..

Amerikalı Amiralin diğer tespiti de yakın zamanlarda doğrulandı. Avrupalılar, Ortadoğu'daki sorunları çözmek için ABD'nin arkasına saklandı. ABD de onları kullanarak, işgali, çözümün anahtarı sandı!..

Aynı tarihlerde Amerikan destroyerleri (savaş gemileri) İstanbul Boğazı'nda yerini aldı!.. ABD'nin Türkiye'ye gönderdiği savaş gemilerinin sayısı en az 15 idi!..

AMERİKAN GÖZÜYLE İŞGAL..

Amiral Bristol, 10 gün sonraki işgali de, Washington'a rapor etti. Onun tanımlamasına göre, "feminist Halide Hanım" ve "Mustafa Kemal'in başkentte önde gelen temsilcileri Rauf Bey ve Kara Vasıf Bey" de, İngilizler tarafından tutuklananlar arasındaydı. ⁹⁵

Amerikalı komutan, İstanbul'un işgalini şöyle rapor etti :

Gün ışığıyla birlikte Müttefiklerin İstanbul'u işgali başladı. Bütün İngiliz gemileri, saat 6'da harekât pozisyonuna girdiler, makineli tüfekli mavnalar kıyıya geldiler. Saat 9'da tam donanımlı, başlarına kasklar giymiş 4 bin kadar deniz piyadesi Atlantik savaş filosundan karaya çıktı. Barakaları, mühimmat depolarını, tersaneyi ve stratejik noktaları işgal ettiler.

Duru, a.g.e., s.82.

Duru, a.g.e., s.82-84.

Bunlara Hintli birliklerle topçular da katıldı.

Deniz kıyısında önemli binaların çatılarına makineli tüfekli deniz piyadeleri yerleştirildi. Deniz uçakları kentin üzerinde uçmaya başladı.

Gece yarısı, sivil İngiliz askerleri Türkler'i kitleler halinde tutuklamaya başladı. Saat 10'da, yaklaşık yüz Türk, deniz kıyısındaki bir İngiliz mavnasına getirildi.

Telefonlar kesildi. Boğaziçi'nde ve Haliç'teki bütün ticari ulaşımın durdurulması için emirler verildi, ama bu Amerikan teknelerine uygulanmadı.

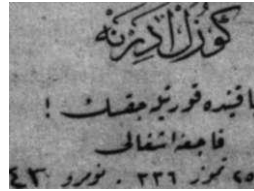
İngiliz birlikleri Amerikan büyükelçiliğinin arkasında makineli tüfek için yuva kazmaya başladı.

ABD'nin İstanbul'daki "İşgal Temsilcisi", Tuğamiral Mark Lambert Birstol.

ü-¹ dIH' o l» 1>1> - - ****

"Esir İstanbul, özgür Ankara" Ulusal Kurtuluş Savaşı propaganda kartı.
(Mefkure Kartları No:42)⁹⁶

Meşrutiyetten Cumhuriyete Tunalı Hilmi Bey, a.g.e., sayfa yok (s.24-HC).

"Türkler Avrupa'dan atılmalıdır.
Bir veba tohumu olan, savaşların
yaratıcısı, komşuları için bir küfür
olan Türkler Avrupa'dan
silinmelidir."

Lord Curzon (4 Ocak 1920)⁹⁷

KURTULUŞ SAVAŞI'NIN YAZILMAMIŞ TARİHİ⁸

Kurtuluş Savaşı'nın yazılmamış tarihi denince, hiç şüphesiz bu büyük mücadelenin üzerinde, çok fazla araştırma yapılmamış olan, işgal yıllarında İtilaf Kuvvetleri'ne ait savaş gemilerinin Türk denizlerindeki faaliyetleri akla gelir.

Mondros Mütarekesi'nden başlayarak, Lozan Barış Anlaşması'na ve ardından işgal kuvvetlerinin ülkeyi terk edişine kadar geçen sürede (1918-1923), Türk denizleri birçok önemli olaya sahne olmuştur.

Kilometrelerce uzaktan gelen ve Türk halkını topraklarından çıkarıp atmak isteyen emperyalist güçler ve onların güçlü savaş gemileri, tam beş yıl boyunca Türk denizlerinde bulundu. (...) Çanakkale ve İstanbul Boğazları bu dönemde, yolgeçen hanı misali; başıboş bir halde idi.

Akdeniz, Ege, Marmara ve Karadeniz sahillerinde beş yıl boyunca İngiliz, Fransız, İtalyan, Yunan ve Amerikan savaş gemileri boy gösterdi. (...) Türk varlığını yok etmek için kudurmuşçasına Anadolu'ya saldıran, Türk'e ait ne varsa her şeyi yakıp yıkarak, sivil Türk halkını vahşice katlederek ilerleyen Yunan işgal kuvvetlerinin en yakın destekçisi İtilaf donanmasıydı.

⁹⁷ İngiliz Gizli Belgelerinden (Lord Curzon'un notları, Sayfa No: 992, Belge: 646) aktaran: Ulubelen, Erol, a.g.e, s.200.

⁹⁸ Oral, a.g.e., s.249.

İngilizce altyazılı tarihi fotoğraflardan biri:
"Amerikan destroyerleri (savaş gemileri) İstanbul Boğazı'nda" (1920)⁹⁹

TÜRK DENİZLERİNDEKİ AMERİKAN SAVAŞ GEMİLERİ

Mondros Teslimiyet Anlaşmasının imzalandığı 1918'den, Lozan Barış Anlaşması'nın imzalandığı 1923'e kadar geçen sürede, Türk denizlerinde operasyon yapan çok sayıda ABD savaş gemisi oldu.

Bunların başlıcaları ve özellikleri -buldukları tarihe göre- şöyleydi:

USS Alden (DD-211): 24 Ekim 1918 ve 14 Mayıs 1919 tarihleri arasında İstanbul ve Samsun limanlarında bulunan Amerikan savaş gemisi.

USS Arizona (BB-39): 1918 ve 1919 yıllarında İzmir, İstanbul ve Batum limanlarında bulunmuş Amerikan savaş gemisi.

USS Noma (SP-131): 1918 ve 1919 yıllarında İstanbul limanında bulunmuş Amerikan Filosu'nun buharlı yatı.

USS Martha Washington: 1919 Eylül ve Ekim aylarında İstanbul limanında bulunmuş Amerikan Filosu'na ait askeri yük gemisi. Ünlü Harbord Raporu, 16 Ekim 1919'da bu gemide hazırlanmıştır.

⁹⁹ Oral, a.g.e., s.66.

USS Dyer (DD-84): 1919 yılında İzmir'in işgalinde ve sonra İstanbul'da bulunan Amerikan savaş gemisi (destroyer).

USS Du Pont (DD-152): 1919-1920 yılında İstanbul limanında bulunan Amerikan gemisi.

USS Whipple (DD-217): 1920 yılında İstanbul'da bulunan Amerikan savaş gemisi (destroyer).

USS Roper (DD-147): 1920 yılında İstanbul, Samsun, Trabzon ve Batum limanlarında bulunan Amerikan savaş gemisi (destroyer).

USS Fox (DD-234): 1920 yılında İstanbul ve Karadeniz limanında bulunan Amerikan gemisi.

USS Gregory (DD-82): İşgal sırasında İzmir'de ve 1920 yılında İstanbul, İzmir ve Batum'da bulunan Amerikan savaş gemisi (destroyer).

USS Luce (DD-99): İşgal sırasında İzmir'de ve 1920 yılında İstanbul ve Karadeniz'de bulunan Amerikan savaş gemisi (destroyer).

USS Manley (DD-74): İşgal sırasında İzmir'de ve 1920 yılında İstanbul ve Karadeniz'de bulunan Amerikan savaş gemisi (destroyer).

USS Tattnell (DD-125): 1920 yılında İstanbul limanında bulunan Amerikan savaş gemisi (destroyer).

USS Humphreys (DD-236): 1920-1921 yılında İstanbul, Marmara ve İzmit Körfezi'nde bulunan Amerikan savaş gemisi (destroyer).

USS Sands (DD-243): 1920-1922 yılında İstanbul, Samsun, Trabzon ve Batum limanlarında bulunan Amerikan savaş gemisi (destroyer). Komutanı R.L.Ghormley.

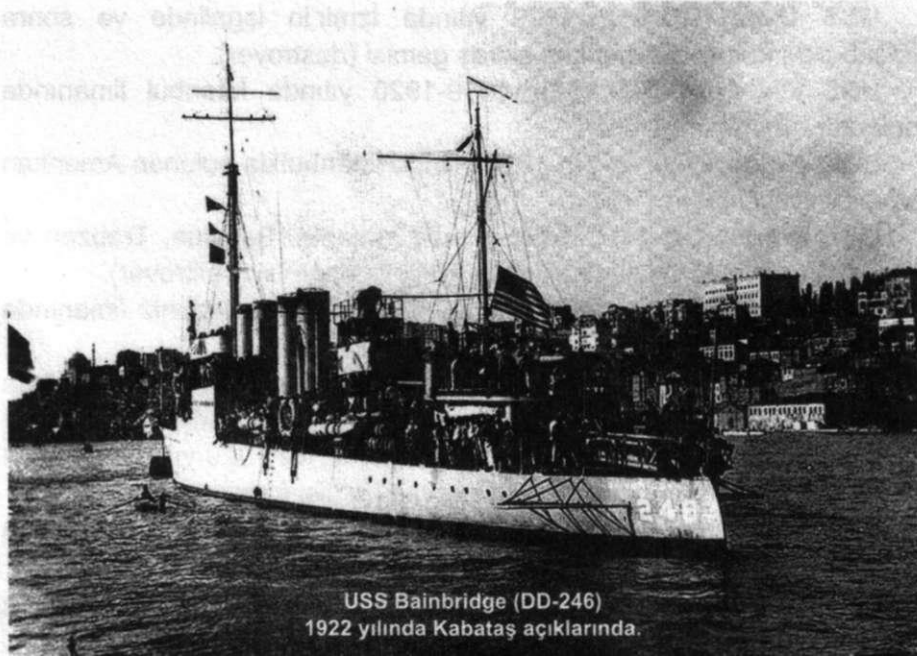
USS Sturtevant: 1922 yılında İstanbul, Samsun ve Trabzon'da bulunan Amerikan savaş gemisi. Komutanı Haas, Yardımcısı Lanphier.

USS McFarland (DD-237): 1922 yılında İstanbul ve Karadeniz'de bulunan Amerikan savaş gemisi (destroyer).

USS Kane (DD-235): 1922 yılında İstanbul limanında bulunan Amerikan savaş gemisi (destroyer).

USS Hatfield (DD-231): 1922 yılında İstanbul limanında bulunan Amerikan savaş gemisi.

USS Bainbridge (DD-246): 1922 yılında İstanbul limanında bulunan ve Yeşilköy açıklarında yanan "Vinh-Long" adlı Fransız hastane gemisinde bulunanları kurtaran Amerikan savaş gemisi.

ABD Deniz Filosu'na ait "USS Bainbridge (DD-246)" adlı savaş gemisi, 1922 yılında İstanbul'da Kabataş açıklarında.¹⁰¹

ABD SAVAŞ GEMİSİ VE SAMSUN'UN BOMBALANMASI!..

Koçbaşı gibi öne sürdükleri Yunanistan'la hareket eden işgalci ülkeler, 1922'de yeni bir taktiğe başvurdu. Karadeniz kentlerine gözdağı vermek ve Türkler'e saldıran ve Türkiye'yi bölüp Pontus devleti kurmak isteyen yerli Rum çetelerine destek olmak için (aynen günümüzde de, Türkler'e saldıran, Türkiye'yi bölüp Kürdistan kurmak isteyen PKK terör çetesine destek verdikleri gibi) Samsun ve Trabzon'u denizden bombalamaya başladılar.

ABD savaş gemilerinden üçü, tespitimize göre, USS Sands adlı "DD-243" numaralı gemi, USS McFarland adlı "DD-237" numaralı gemi ve USS Sturtevant adlı ABD savaş gemileri 7 Haziran 1922'de Samsun'u bombalayan işgal gemileri arasında yer aldı.

PONTUS DEVLETİ İLAN EDİLİYOR... Samsun, Trabzon gibi "Rum

¹⁰¹ Oral, a.g.e., s.259.

Pontus Devleti'nin başkenti yapılmak istenen iki kentimizden biriydi. Pontus hayaliyle Samsun ve Trabzon'a "göçmen" adı altında silahlı Rum çeteleri akın ediyordu. Ermeniler de, Büyük Ermenistan hayalini koruyor, Türkler'e soykırım uyguluyordu. İtilaf devletleri ise Rum ve Ermeniler' koruduğu gibi, askeri birliklerine alıyor ve Türkler'e karşı kullanıyordu. İngilizler'in Samsun'a çıkardığı piyade askerleriyle birlikte gelen 11 süvarinin 10 tanesi Rum idi. İngilizler ateşkes anlaşmasına aykırı olarak bu işbirliğini yapıyor, ne hükümete ne de yerel yetkililere bilgi veriyordu. (Tıpkı, 2007 yılında, PKK terörüne karşı görünüp de, **"istihbarat paylaşacağız"** sözü verip, tam aksine onlarla işbirliği yapan ABD'ye ne kadar benziyor değil mi?-HC) Mustafa Kemal bu konuda, "Özel olarak alınabilen bilgilere dayanarak harekete geçmeyi...uygun görmüyorum. Varlığımıza önem vermiyorlar. Âdeta ülkemizi açık bir çöl gibi kabul ederek, güçlerini gizli paylaşım₁₀₂ gereğince paylaşıyor ve birbirine destek veriyorlar" diyordu.

Trabzon Rum Pontus Devleti'ni kurma faaliyetlerinin başında Metropolit Hrisanthos (Flippides) geliyordu. Fenur Rum Patrikhanesi'ne bağlı olan Hrisanthos, Patrik'ten sonra ikinci önemli kişi olmuştu. Savaş günlerinde *"Trabzon Geçici Rum Yönetim?"*TM kurmuş, 2 yıl başkanlığını yapmıştı. İngiliz ve Yunanlılar'ın yanı sıra Amerikalılar'la da çok sık görüşüyor, tek bir devletin mandası altına girerek, "Özerk Pontus Yönetimi" kurmak istiyordu. Örneğin, 21 Mayıs 1919'da Atina'daki ABD Heyeti ile (Başkanı Westerman) toplantı yapmış; Paris'te ise henüz Türkiye'ye gelme hazırlığındaki ABD Generali Harbord ile görüşmüştü. Giresun Metropolitine yazdığı mektupta, Harbord'u yanlış bilgilendirerek korkuttuğunu söylüyordu. 27 Temmuz 1921'de de Fener Rum Patrikhanesi'nde toplanan Sen Sinod meclisinde, Rum Pontus Devleti'nin kuruluşunu ilan etti!.. Yaklaşık bir ay sonra, 27 Temmuz 1921'de ABD Generali Harbord ile tekrar görüştü.₁₀₃

¹⁰² Genelkurmay ATAŞE Arşivi'nden (İSH.1, K.14, G.96, B.96/1-2) aktaran: Yüceer, Saime, Yrd. Doç. Dr., *"Mustafa Kemal Paşanın Samsun'a Çıkışı ve Geri Çağrılışı Üzerine Bir İnceleme"*, Askerî Tarih Bülteni, Yıl: 26, Sayı: 51, Genelkurmay ATEŞE (Askerî Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı) Yayınları, Ankara, Ağustos 2001, s.133. Türkçe'si ve vurgulama bana ait.-HC.

¹⁰³ özgören, Aydın, *"Trabzon Rum Metropoliti Hrisanthos Flippides'in Pontus Rum Devletini Kurmaya Yönelik Siyasi Çalışmaları"*, Askerî Tarih Araştırmaları Dergisi, Yıl: 5, Sayı: 9, Genelkurmay ATEŞE (Askerî Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı) Yayınları, Ankara, Şubat 2007, s.145-161.

"Büyük Zafer'in sağlanması için cepheye gönderilen Türk askerlerinden bir grup."
Ankara, 15 Ağustos 1922.¹⁰⁴

ABD SAVAŞ GEMİLERİNİN içinde bulunduğu işgal gemilerinin Samsun'u bombalamasını, olayın tanığı bir doktordan (İstiklal Savaşı kahramanlarından, Askeri Tıbbiyeli Şehidullah Fikri) dinleyelim:

"1922'de Samsun, Trabzon vilayetine bağlı Canik mutasarrıflığının sancak¹⁰⁵ merkeziydi. Kentin baştan sona yandığı 1869 afetinden sonra, Fransa'dan bir mimar çağrılarak yeniden inşa edildiği için, oldukça çağdaş bir görünümü vardı.(...)

O gün Haziran ayının 7'siydi. Güneyde Tavşan Dağı-Erbaa arasını kapsayan geniş mekânlı bir takipten gece geç vakit dönmüş, fazla yorgunluktan uyku tutmadığı için sabah erkenden kalkmışım. Güneş yeni doğuyordu. Perdeleri açarken Yunan savaş gemilerinin liman çıkışına doğru ağır ağır yaklaştıklarını gördüm. Dürbüne yansıyan görüntüleri korkutucu olmaktan çok sinir bozucuydu. Topları üzerimize doğrulmuş on parça gemi... Averof kruvazörü (=zırhlısı-HC) içlerinde en heybetlisiydi. Az ilerisinde Kılış zırhlısı ile iki yardımcı kruvazör, iki destroyer ve birkaç mayın tarama gemisi...

Tansel, Selâhattin, a.g.e., s.104, Resim No: 66.

Sancak: Osmanlı'da il ile ilçe arası büyüklükteki yerleşim bölgesi.-HC.

Bacalarından çıkan yoğun dumanlar tan yerinin ışıltısını karartmaya başlamışlardı bile. Sanki Samsun'u Megalo İdea'larındaki (büyük ölkü) Kara Samsun Amisos'a (Samsun'un antik çağdaki adı-HC) dönüştürmek ister gibiydiler.

(...)

(...) Belki de açık şehirmiş falan dinlemeden Samsun'u topa tutacaklardı. Tıpkı 1921'de İnebolu'ya, Fındıkdere'ye, Trabzon mendireğine, Araklı iskelesine yaptıkları gibi.(M. Goloğlu, *Anadolu'nun Milli Devleti Pontos*, 1973, s.253.) Her neyse, niyetlerini nasıl olsa birazdan anlayacaktık.

Limanda üç yabancı gemi daha vardı,¹⁰ iki İtalyan şilebi ile bir Amerikan torpidosu(=savaş gemisi-HC)...⁶ Güvertelerinde meraklı gemicilerin kaynaşmalarını görebiliyordum. (...)

Vakit öğleyi biraz geçiyordu. Bir konsültasyon için geldiğim Askeri Hastane'den çıkarken, Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Reisi Adil Bey'le karşılaştım. Yunan amiralinden mutasarrıflığa ültimatom gönderildiği haberi hastaneye kadar ulaşmıştı. Ayrıntıları kendisinden öğrenmek istedim. Ayaküstü anlattı:

- Ültimatom sabahleyin Amerikan torpidosu komutanının aracılığı ile geldi. (...)

(...)

Saat 3'e doğru bütün belirtiler Adil Bey'in sözünü ettiği kıyamet doğrultusundaydı. (...) Biz kapıdan çıkarken güneğe doğru kanat çırpan bir kuş sürüsü sardı gökyüzünü. Aynı dakikalarda beklenen bombardıman başladı ve Samsun ilk salvoda altı mermi ile altı yerinden vuruldu.

(...)

Kışlaya varmadan önce az meyilli, genişçe bir açıklık vardı. Tam oradan geçerken müthiş bir patlama oldu. (...) Patlamanın ardından yerden bir toz bulutu yükseldi. Çevreye, birkaç tanesi yanımıza kadar yuvarlanan, irili ufaklı taş parçaları dağıldı. Oldukça yakına düşen merminin açtığı çukur, bizim dört kişilik ailemizin rahatça sığabileceği büyüklükteydi.

Bombardıman akşama kadar sürdü. Mermiler ilk başlarda belirli bir ses düzeniyle düşüyorlardı kente; patlama, tizden bir ısıklık ve bir

Hulki Cevizoğlu'nun dipnotu: "Samsun'da devamlı olarak, nöbetleşe bir Amerikan muhribi bulunmuştur." (Bakınız: Türk İstiklâl Harbi, 5. Cilt (Deniz Cephesi ve Hava Harekâtı), Genelkurmay Başkanlığı Harb Tarihi Dairesi Resmî Yayınları, Seri No:1, Ankara, 1964, s.90.)

patlama daha... Tek yönlü atışların kendilerine özgü ritmiyle... ancak bunlara karadan denize fırlatılan mermi sesleri de katılınca ritim iyicene karıştı. 15. Tümen topçuları sınırlı güçleri ile Yunan gemilerine karşılık veriyorlardı.

Güneş batmak üzereyken Averof'un topları sustu. İsabet alan lenduhayı (=çok iri ve kaba şey-HC) aceleyle göz önünden uzaklaştırdılar. Arkasından Kılıkış, Taksos (Kimi kaynaklarda Naksos olarak geçiyor-HC) ve öteki gemiler birer birer körfezi terk ettiler.

Bombardımanın zarar listesi epeyce kabarıktı. Gazhane, iki depo, dört ev yanmış; altmışın üstünde bina tamamen veya kısmen hasara uğramıştı. Hükümet binası da hasarlılar arasındaydı. Hepsinden acısı, dört erimizi şehit vermiştik.

(...)

Bombardıman sırasında ailece kışladaydık. Yunan gemilerinin Samsun'u yer yer yangın ve yıkımlarla bırakıp gittikleri günün akşamında, kent insanları yeniden normal yaşama dönmeye başladılar. Sadece sonraki birkaç gün yaraları sarmakla geçecekti. Mutasarrıflık, belediye, tümen komutanından en küçük birlik mensubuna kadar tüm askeriye, elden gelen yardımı yapmaya hazırdı."¹⁰⁷

Amerikan savaş gemisinin Yunan gemileriyle Samsun'u bombalamaya katılmasının nedeni, Türk askerinin dağlardaki Rum çetelerine karşı başlattığı harekattı.

Her zaman olduğu gibi, ABD, eşkıyayı-teröristi değil; teröristten korunmaya çalışan Türkler'i cezalandırıyordu!..

ABD GEMİ KOMUTANI ANLATIYOR..

Şimdi de aynı olayı, ABD savaş gemilerinden birinin komutanından dinleyelim.

USS Sands zırhlısının komutanı R.H. *Ghormle*'m 7 Haziran 1922 tarihli günlüğü:

"Saat 09.00'da kıyıya çıktım... *Johnsoriun* bürosuna gittim. Orada birisi Yunan gemilerinin açıkta olduğunu söyledi. Bu sırada saat 09.15 ya da 09.30 idi. Yunan gemileri *Averoff* zırhlısı, aynı zamanda amiral

¹⁰⁷ Serhadoğlu, M. Rıza, *Savaşçı Doktorun İzinde (Kırım, Sarıkamış, Esaret Yılları ve Kurtuluş Savaşı)*, 2. Basım, Remzi Kitabevi, İstanbul, Ağustos 2005, s.255-259. (Siyah vurgulamalar bana ait-HC)

gemisi olan *Naxos* (Okunuşu: Naksos-HC) kruvazörü, bir kruvazör daha, iki muhrip, iki *trawler*, adları belli değil.

AMERİKALILAR'I BOMBARDIMANDAN KURTARMA GİRİŞİMİ...
Johnson'a bütün Amerikalılara haber vermesini ve gemiye dönmesini, sonra bir subay gönderip Amerikalıların toplanıp toplanmadıklarına baktırmasını söyledim. Hemen radyo ile Yunan kıdemli subayını buldum ve onunla görüşmek istediğimi bildirdim. Yunan filosuna karşı durum aldım. Sonra *Naxos'a* çıktım. Yunan kıdemli subayı, benden limanda demirli biri İtalyan, biri Fransız bandıralı ticaret gemisine haber vererek limandan çıkmalarını bildirmemi istedi, iki geminin de ateş hattı içinde olduklarını söyledi. Ben de Yunan komutanına herhangi bir eyleme geçmeden, kentteki Amerikalıları çıkarmak istediğimi bildirdim. Kentte çok sayıda yabancı ve birkaç bin Rum kadını bulunduğunu, kente ateş açılırsa bunların hayatlarının tehlikeye gireceğini söyledim. Bana kentin valisine gönderecek bir mektubu olduğunu, bunu taşırsam mektubu okuyabileceğimi bildirdi. Taşımazsam kıyıya göndereceğini ekledi. Ben de götürceğimi söyledim. Çünkü Amerikalılarla bir an önce ilişki kurmak istiyordum. Ama ¹⁰bu düşüncemi ona açmadım. Kıyıya çıktım ve rıhtımda *Mutasarrıf*'in ⁸ beni görmek istediğini söyleyen bir polisle karşılaştım. Beraberce telgrafhaneye gittik ve orada *Mutasarrıf* ve Askeri Vali ile karşılaştım. Beni bekliyorlardı. O zaman mektupları kendilerine verdim. Çevirttiğim mektuplar şöyle idi:

Naxos'un bordasında

Samsun kenti Valisine,

Yasal bir davranış içinde olan Yunan filosunun varlığı, Türklerin Hıristiyanlar üzerinde baskı ve zulüm uygulamasına gerekçe olamaz. Bu durumun devamı halinde Mustafa Kemal'in denetimi altında bulunan bütün kıyı boyunca Yunan filosu, ciddi karşılık verme hakkını kullanacaktır. (Hem suçlu, hem güçlü diye buna deniyor-HC) Sizi uyarıyoruz.

Vriacos

Kaptan, Yunan Kraliyet Filosu

Naxos'un bordasında

25 Mayıs 1922

Mutasarrıf: Osmanlı'da il ile ilçe arası büyüklükteki Sancak adı verilen yerleşim bölgelerinin yöneticisi.-HC.

Samsun kenti Valisine,

"KENDİ KENDİNİZİ İMHA EDİN!.." Yunan filosunu yöneten Amiral'in emirleriyle sizi bizim atadığımız Yunan subaylarından kurulu bir heyetin önünde, bütün silahlarınızı, mühimmatınızı, mayınlarınızı ve başka savaş malzemelerini tahrip etmeye çağırıyoruz. Tahrip işlemi, bugün 13.15'ten önce başlamalıdır. Bu konuda, zamanında başlamak için bütün gerekli hazırlıkları yapmalısınız.

Bu isteğimizi yerine getirmezseniz, bu saatten itibaren, İkinci Lahey Konferansı anlaşmasının ikinci maddesinde tanınan ayrıcalığı kullanacağız. Bu konuda size bir kopya gönderiyoruz.

Bu notu aldıktan sonra içinde bildirilenlerle ilgili olarak tarafsız devletlerin temsilcileri ve konsolosluklarla belirtilen saatten önce uyuklarını kentten çıkarmaları için temasa geçiniz. Aynı biçimde kentteki savaşmayan halkı da çıkarınız.

Bu emrin yerine getirilmesini geciktirir ya da direnmeye başvurursanız, sorumlusu biz olmayacağız.

Vriacos

Kaptan, Yunan Kraliyet Filosu

TEHDİT!.. Sonra, Mutasarrıf ile Askeri Valiye kentteki Amerikalıları çıkarmak istediğimi bildirdim. Onlar bir yanıt hazırlayacaklarını ve bunu Yunanlılara vermemi istediler. Yarım saat içinde bu yanıt hazırlayacaklarını ve Amerikalılar konusunda bana haber vereceklerini söylediler. Büroda bekledim ve az sonra *Currin, Johnson* ve *Green* geldiler. Onlara olan bitenleri anlattım, herkesin hemen kenti terk etmek için hazır olmasını istedim. Yarım saat sonunda bir yanıt hazır değildi. Bunun üzerine Mutasarrıf ile Askeri Valiye Amerikalıları bir an önce çıkartmak istediğimi ve yanıtlarını hemen hazırlamalarını söyledim. Bana, yanıtlarını hazırlamakta olduklarını, Amerikalıların durumunu ise Ankara'ya telgrafla sorduklarını bildirdiler. Ben de onlara, yerel yetkilerin kendilerinde olduğunu, böyle bir acil durumda Amerikalıların kentten çıkmalarına izin verebilecek yetkileri olması gerektiğini söyledim. Bunun olanak dışı olduğunu, kentten kimseye çıkış izni vermemeleri için emir aldıklarını, Ankara'dan kısa zamanda yanıt almayı umduklarını belirttiler. *Kont Smeccchia* geldi ve Amerikalılar için ne yapacağımı sordu. Ben de onları çıkarmaya çalışacağımı bildirdim ve bütün yabancılara güvenilir yerlere çekilmelerini söylemesi isteğinde bulundum. Benden, *Amiral Bristol* aracılığıyla İstanbul'daki İtalyan yüksek komiserine kentte 50 İtalyan uyruklu kişi bulunduğunu haber vermemi rica etti. Bundan sonra, aralıklı olarak Mutasarrıf ve Askeri

Valiye adamlar göndererek Amerikalıların *Sands*'a çıkmasına izin vermelerini istedim. Onlar ise uzun bir söylev vererek, Yunanlıların, açık bir kent olan Samsun'u bombardıman etmelerinin uluslararası hukuka aykırı olduğunu anlattılar. Amerikalıların da kentteki öteki yabancılar gibi ellerinden geldiğince korunacağını bildirdiler. Yani Ankara'dan emir gelmezse gemiye çıkmalarına izin vermeyeceklerini, ancak her an *Ankara*'dan bir yanıt beklediklerini tekrarladılar. Saat 13.45 olduğunda Yunanlılara karşı hazırladıkları yanıtı bana verdiler. Amerikalıları çıkarmak için bir defa daha girişimde buldum ama sonuç alamadım. Aynı zamanda kentte askerler belirdi. Silahlarını çeşitli yerlere götürüp yerleştirdiler. (...) Eğer gemiye çıkmazlarsa Ankara Hükümetinin üzerlerine yüklediği sorumluluğa ek olarak Amerikan Hükümeti de kendilerini sorumlu tutardı, önce Amerikalıları kentten çıkarmayı düşündüm ama böyle bir davranışın Amerikalıların hayatını tehlikeye sokabileceğini göz önüne aldım. (...)

Gemiye döndüm. Kayıkları içeri çektim. Sonra Yunan Amiral gemisine gidip Mutasarrıfın yanıtını verdim. Ara yerde iki ticaret gemisi limandan ayrıldılar. Ben yokken Yunan komutanı bayrakla ve radyoyla işaret verip ateş hattında olduğumuzu bildirerek bizim de çekilmemizi istemiş. Gemime döndüğümde saat 14.19'du ve Yunanlıların verdiği süreden bu yana bir saat geçmişti.

TÜRKLER KOŞULLARI REDDEDİYOR!.. Türklerin yanıtı şöyleydi:

*'Amerikan muhribi aracılığıyla göndermiş olduğunuz mektubunuzu almış bulunuyoruz. Bu mektuba yanıt olarak Samsun kentinin açık bir kent olduğunu ve bombardıman edilmesinin yasalara aykırı olacağını belirtiriz. Ayrıca şu noktalara değinmek isteriz. **Önerdiğiniz koşullar kabul edilecek değildir, bu nedenle reddediyoruz.** Konsoloslar, yabancılar ve başka uluslardan ve dinlerden kimseler kente yaşamaktadır. Karışıklık çıkarsa bütün kent sakinleri buldukları yerlerde kalacaklardır. Kenti terk etmeyeceklerdir. Böyle bir durumun sorumluluğu sizin üzerinizde kalacaktır. **Hristiyanlara karşı yapıldığı iddia edilen zulümler ise hayaldir.** Dolayısıyla kente karşı yapabileceğiniz her davranışı protesto ediyorum. '*

Yunan komutanı yanıtı okuduktan sonra, Samsun'u bombardıman edeceklerini söyledi ve benim ateş hattından çekilmemi istedi. İnsanlık adına protesto ettim, kentte savunmasız yabancılar bulunduğunu, bunların kenti hemen terk edemeyeceklerin, uluslararası yasalara göre kenti bombardıman etmeden 24 saat süre vermeleri gerektiğini söyledim. (Amerikalı savaş gemisi komutanı da, tıpkı ABD Akdeniz Filo komutanı Bristol gibi Başkanlarından -Wilson- farklı

düşünüyor!.. Bristol, 1921'de yazdığı bir raporda, Yunanlılar'ın Anadolu'dan çıkmaları çektiği görüşünü bile dile getiriyor... Ama ABD'li komutanlar, ABD Başkanı Wilson'dan aldığı emirlere uymak zorundaydı. .-HC) Bana, bunun üzerine cephanelikler, savaş malzemesi depolarıyla ilgili Lahey Anlaşmasının ilgili maddesini okudu. Bunları Türkler tahrip etmedikleri için, bombardıman etmeye hakkı olduğunu söyledi. Kendisinin bir saat süre verdiğini, şimdiden bu sürenin iki saat olduğunu belirtti. Yabancıların bu kadar zamanda çıkabileceklerini söyledi. Dolayısıyla kente ateş açacaktı. Bu konuda emir almıştı ve bu emri yerine getirecekti. (Yunanistan'a bu emirleri ve izni veren, ABD Başkanı Wilson değil miydi?..-HC.) Gereğinden fazla zaman harcamıştı ve benden yeniden ateş hattından çekilmemi istedi. Ateşe başlayacaktı. Yeniden bir süre kazanmaya çalıştım ama emir almış bulunduğunu, emirleri yerine getirmesi gerektiğini söyledi. Ben de Amerikalıların Currin'in evinde bulunduğunu belirterek orayı gösterdim. Sands'e dönerek batıya doğru çekildim.

Saat 15.02'de Yunan muhriplerinden biri ateş açtı. Ardından Amiral gemisi Naxos onu izledi. Ateş, gümrük binasıyla onun yanındaki binalara yoğunlaştırıldı. Sonunda Mutasarrıfın dairesi isabet aldı. Saat 15.10'da radyoyla Yunan komutanına bu demeci gönderdim:

'Amerikalılar ve öteki tarafsızlar güvenlik altına alınıncaya kadar açık bir kent olan Samsun'un bombardımanını insanlık adına protesto ediyorum. Chormley... USS Sands'ın komutanı, görev başındaki Amerikan subayı. '

Ayrıca STANAV'a şu bilgiyi gönderdim:

'Bir kruvazör, bir muhrip ve beş ticari tip tekneyle Yunan filosu Samsun açıklarına 09.50'de geldiler. Türklere bütün mühimmatlarını yok etmeleri için bir ültimatoma verdiler. Türkler reddetti. Açık bir kentin bombardımanını protesto ettiler. Ben de hem Amerikan çıkarları, hem de insanlık adına Yunanlıları protesto ettim. Yunanlılar İkinci Lahey Anlaşmasının ikinci maddesi gereğince bunu yapmalarına hakları olduğunu iddia ettiler. Türkler Amerikalıları çıkarmama izin vermediler. Amerikalıların güvenliğini sağlamak için çaba harcadım ama başarılı olamadım. Amerikalılar kent dışında güvenceli bir yere çekilecekler. Bombardıman 15.02'de başladı. STURTEVANT'a™⁹ Samsun'a gelmesini saat 15.10'da emrettim.'

Bombardımandan sonra karışıklık çıkacağı kuşkusıyla

Bu da bir başka ABD savaş gemisi.-HC.

STURTEVANT'ın gelmesini istedim. Ayrıca bir acele telgraf çektim:

'Yunan filosu Samsun'u bombardıman ediyor.'

YUNANLILARIN 400 ATIŞINA, ANCAK 25 ATIŞLIK KARŞILIK VERİLEBİLİYOR!.. Saat 15.32'de Türkler ateşe karşılık vermeye başladılar. Görünüşe göre bir toplu. Bu topun yerini saptayamadık, ancak Yunanlılar o yöne ateş etmeye başlayınca demiryolu rıhtımı yakınlarında olduğunu anladık. Türkler, toplam 25 atış yaptılar. Yunanlılar *Averoff* ve *Naxos* muhribiyle, amiral gemisine benzeyen başka bir gemiden ateş ediyorlardı.

Saat 17.00'de *Averoff* ve *Naxos* yakın mesafeden ateşi sürdürdüler. Saat 17.20'de petrol depolarının olduğu yerden koyu bir duman yükseldi.

Saat 16.15'de Yunan kıdemli subayından şu mesajı aldım:

'Amerikan kıdemli subayına: kentin savaş malzemesi yanında toplarla korunduğunu görmüşsünüz ve buna emin olmuştunuzdur umarım. Türk valisi bu noktada da doğruyu söylemedi. Yunan kıdemli subayı.'

Saat 18.00'de Yunan amiral gemisi ateşi kesti ve açıldı. Herhalde kumanda subayları toplanıp durumu görüşeceklerdi. Çünkü kayıklar indirilmiş ve gemilerin yanına alınmıştı. 19.30'da Yunan filosu iki derece doğruca kuzey ve iki derece kuzeydoğuda durdu. *SANS* limana girdi ve saat 20.07'de demir attı. Baş eczacının yardımcısını alıp hemen karaya çıktım. Kıyıya yaklaşırken belediye petrol deposunun yanmakta olduğunu gördük. Rıhtıma çıktık ve her şeyi son derece sakin bulduk. Gümrük binasındaki nöbetçiye kenti gidip gidemeyeceğimi sordum. İngilizce bilmiyordu. Bunun üzerine Mutasarrıfı görmek istediğimi söyledim. Mutasarrıfın bir otomobil göndereceğini söyledi. Gerçekten az sonra araba bir yardımcıyla birlikte geldi ve Mutasarrıfın dairesinin bulunduğu binaya götürüldük. Kentin içinden geçerken her şey tam bir sessizlik içindeydi. Gerçekten de başlıca caddelerde hiçbir karışıklık filan göze çarpmıyordu. Halk, ben bu sabah karaya çıktığımda¹¹⁰ gördüğüm gibi kahvehanelerde oturmuş kahve içiyordu. Valilik binasına geldiğim zaman Mutasarrıf ile askeri komutanı bahçede oturmuş yardımcılarıyla birlikte sigara ve kahve içerken buldum. Bir çevirmen buldular ve binanın içinin tamamen göçtüğünü, bu nedenle

¹¹⁰ Metinde kimi yerlerde "Mutasarrıflık" (Bugünkü anlatımıyla, validen küçük, kaymakamdan büyük yönetici), kimi yerlerde ise "Valilik" deniyor. Bu, ya ABD 'li komutanın karıştırması ya da çevirmenin dikkatsizliği. O tarihte doğrusu "Mutasarrıflık" olacak.-HC.

bahçede oturduklarını söylediler. Ben de onlara kentteki Amerikalıların durumunu öğrenmek ve *Amiral Bristofa* kentteki yıkımın tam bir raporunu vermek için karaya çıktığımı söyledim. Hemen bir rapor çıkardılar ve bana okudular. Şöyle ki:

Valilik oturulmayacak haldedir.

Rum papazına ait evin bir duvarı yıkılmıştır.

Rum doktor Churchi'nin evinin duvarları ve pencere camları tahrip olmuştur.

Alston mağazasının bir duvarı yıkılmıştır.

Rum Yanko'nun eşine ait bir ev yıkılmıştır.

Elizabeth Ikatralcu'ya ait bir ev yıkılmıştır.

Rum Eleniko'ya ait bir ev yıkılmıştır.

Zekeriya Beye ait 2 ya da üç ev yıkılmıştır.

Türlere ait 19 ev bir miktar tahrip olmuştur.

Ermeni kilisesinin yakınında Türklere ait 23 ev yıkılmıştır.

Ermeni kilisesindeki bir oda tahrip görmüştür.

Rıhtımdaki nöbetçi evi yıkılmıştır.

19 mavna hasar görmüştür. Onarmak için 1500 lira gerekmektedir.

Ermeni yetimhanesindeki bir oda yıkılmıştır.

Belediyeye ait bir motorun bir bölümü hasar görmüştür.

Yerli tüccarlara ait malların bulunduğu gümrük binası yakınındaki depo kısmen yıkılmıştır.

Rum Andevololu'ya ait mağaza yıkılmıştır. Zarar 30.000 liradır.

Petrol deposunda yanan mallar ise şunlardır:

9.496 teneke Amerikan gazyağı,

19.800 teneke Rus gazyağı,

41.700 teneke Ticari gazyağı,

6.000 kilo Rus benzini,

33.000 kilo Benzin (Belediyenin malı),

38.368 kilo Ticari benzin (Belediyenin malı),

Toplam kayıplar ise şöyle: 4 kişi ölü, 3 yaralı. Hepsi Türk. Askeri komutan, Yunanlıların 400 top attığını tahmin etti. Bolşevik konsolosu, ben oradayken Mutasarrıf ile görüşmek istedi. Bunun üzerine ben gidip Amerikalıları görmek için izin istedim, bu izin verildi. Komutan sıkıyönetim ilan edildiğini, saat 9.00'dan sonra sokaklarda kimsenin bulunmaması gerektiğini, onun için benimle bir polis göndereceğini söyledi. Bu yerine getirildi. *Johnson* ve *Currin*'i gördüm. Bütün Amerikalıların iyi olduklarını, bombardıman sırasında *Currin* ve *Johnson*'ün evinde kaldıklarını söylediler. (...)

Saat 22.00'de gemime döndüm. 22.15'te STURTEVANT(diğer ABD

savaş gemisi-HC) geldi. (...)

ABD ASKERLERİ SAMSUN'A ÇIKMAYA HAZIRLANIYOR! Kaptan Haas ve yardımcısı *Lanphier* gemiye geldiler. Onlarla durumu enine boyuna konuştuk. Yarın sabah yeniden karaya çıkıp durumu incelemeye, koşullar normale *İstanbul'a* dönmeye karar verdik. Kaptan Haas'a bombardımandan sonra karaya kuvvet çıkarmak zorunda kalırız diye kendisini çağırdığımı söyledim. Kaptan, iki Yunan gemisinin Trabzon'a gidebileceğini bildirdi. Hem STANDS¹¹¹, hem de STURTEVANT'ın yakıtları azdı. Yunan gemilerinin sabah buraya dönebileceğini dikkate alarak, Trabzon'a gitmeyip burada kalmayı kararlaştırdık.

8 Haziran:

Bu sabah Yunanlılar gözükmediler. Petrol deposu hâlâ yanıyor. Saat 09.00'da Kaptan Haas ve yardımcısı *Lamphier* ile karaya çıktık. Her şey yolunda ve kent sakin. Green Yakınoğu kurtarma örgütünün garajına bomba düştüğünü ve bir makinenin isabet aldığını söyledi. Ayrıca mayınların bulunduğu binaya bomba düştüğünü, ancak mayınlara dokunmadığını bildirdi. Mayınlar patıyasaydı kent havaya uçabilirdi.(...)

R. L. Ghormley¹⁷³

Komutan, U.S. Deniz Kuvvetleri"

Görüldüğü gibi, işgal gemilerinin Samsun'u, sivil halkla birlikte havaya uçurmaması tamamen bir şanstı!.. Gözü dönmüş sömürgeciler halkı katletmeyi göze almıştı.. İşgal gemilerinin Samsun'a 400 top atışı yapmalarına karşın, Türkler tek bir topla ancak 25 atışla karşılık

¹¹₁ Sands olacak.-HC.

¹¹₂ ABD'li komutan, burada, aldığı başka bir istihbaratı anlatıyor. Konuyla doğrudan ilişkisi yok. Ancak, o dönemde Türkiye'nin Ruslar'la ilişkisinin bir bölümüne ışık tutması için sözlerini buraya alıyorum-HC: "*Green bana şu haberi verdi. Ankara'nın Moskova'ya gönderdiği özel büyükelçi Ali Fuat Paşa kısa bir süre için Rusya'dan gelmiş ve Ankara'ya gidiyormuş. Enver Paşa ile ilişki kurduğunu haber verdiler. Ayrıca Sovyetlerle Ankara Hükümetinin arasının açıldığı, Sovyetlerin Moskova'daki Ankara elçiliğini yağma ettikleri bildirildi.*" (Duru, a.g.e., s.174.)

Duru, a.g.e., s.165-174. (Metindeki yazım kurallarını aynen aldım, yalnızca paragraf başındaki büyük harfle yazılmış ara başlıklar ve siyah vurgulamalar bana ait.-HC.)

verebilmişti. ABD savaş gemilerindeki askerler, Samsun'u işgale hazır bekliyorlardı..

Samsun'un bombardıman edilmesinin sonucunda 4 Türk şehit oldu, binlerce liralık hasar meydana gelirken, onlarca bina da oturulamaz duruma geldi.

TÜRKİYE'DEKİ ABD İŞGAL TEMSİLCİLERİ

Türkiye'nin işgalinde, pek çoğu önemli görevler yapan ABD'li vardı. Çeşitli tarihler itibariyle bunların önde gelenleri şunlardı:

WILSON, Woodrow: Türkiye'yi bölerek, topraklarımız içinde Amerikan mandası (egemenliği) altında Ermenistan, Kürdistan gibi bağımsız devletler kurmak için çalışan ABD Başkanı.

HARBORD, James G.: ABD'nin Türkiye'de kurmak istediği Ermenistan'ın sınırlarını belirlemek için Türkiye'yi gezen; Mustafa Kemal ve arkadaşları tarafından Ermeniler'in Türkler'e yaptığı saldırı ve soykırım kendisine gösterilen general. 1. Dünya Savaşı'nda, Avrupa'daki Amerikan kuvvetlerinin Kurmay Başkanı.

RAVNDAL, Gabriel Bie: Kasım 1918- Ocak 1919 tarihleri arasında İstanbul'da görev yapan Amerikan Yüksek Komiseri.

BRISTOL, Mark Lambert: Tuğamiral. Türk sularındaki ABD Akdeniz Filo Komutanı. 1919 yılının sonlarından Ekim 1923'e kadar ABD'nin İstanbul Yüksek Komiserliğini yaptı. Bugün İstanbul'daki "Amerikan Hastanesi" onun adını taşıyor.

BROWN: Yarbay. Gazeteci!. Amerikan mandası propagandası için Türkiye'de.

MORGENTHAU, Henry: 1. Dünya Savaşı başladığında İstanbul'daki ABD Büyükelçisi. Türk düşmanlığı ile tanınıyor.

HORTON, George: Amerika'nın İzmir Konsolosu.

GREW, Joseph C: Lozan görüşmelerinde gözlemci olarak bulunan, ABD Ankara Büyükelçisi.

SHERILL, Charles H.: Amerikan Elçisi.

ABD İŞGAL BAYRAĞI BANDIRMA VE TRABZON'DA

Amerikan savaş gemileri ve işgal temsilcileri Türkiye'de cirit atarken, "yerli işbirlikçiler" de, neredeyse, vatanımızın işgal edilen her noktasında işgalcileri "ABD bayrakları" ile karşılıyordu!. Fotoğraflarla

belgelenen yerlerden biri de Bandırma idi.

Bu işgal bayrakları aslında, 4 yıl önce, 1. Dünya Savaşı sürerken Trabzon'da da ortaya çıkmıştı.

Türkler'e saldıranlar tarih boyunca hep büyük bir işbirliği içinde idi. Bize saldıran kim olursa olsun, diğerleri de fırsat kolluyor, içeride büyük kışkırtmalarla örgütleniyordu. "Türk'ün yok edilmesi" ortak düşünce ve hedef idi.

Örneğin, 1916'da **Rus işgal birlikleri** Trabzon'a girdiğinde, onları karşılayan "içimizdeki işbirlikçilerin" ortak hareket ettiğini (ettirildiğini) görüyoruz. Sırtını ABD'ye dayamış olan Ermeni ve Rum'lar için işgalcinin Rus olmasının da önemi yoktu. Yeter ki, Türkler prangaya vurulmalıydı.

Bandırma'da ABD ve Yunan bayraklarıyla işgalcileri karşılama töreni (Temmuz 1920).

Oral, a.g.e., s.162.

1. Dünya Savaşındayız... Trabzon Hükümet Konağı'na Rus işgal birlikleri gelecek. "İşbirliği" içindeki Ermeni ve Rumlar, onları karşılamak için bekliyor. Ellerinde ABD bayrağı da var (1916).¹¹⁵

YUNUS NADİ'DEN ABD BAŞKANI WILSON'A:
"ÇAĞIMIZIN PEYGAMBERİSİNİZ!.."

Aynı tarihlerde, Türkiye'nin önce işgali, sonra da bölünmesi için başrolde olan ABD'ye karşı ilginç bir yaklaşımla karşılaşılıyor. Cumhuriyet Gazetesi'nin kurucusu Yunus Nadi, Amerikan Başkanı Wilson'a el yazıyla, İngilizce bir mektup gönderiyor.

Amerikan belgeleri arasından çıkan bu mektup, çok şaşırtıcı ve tartışmalı.. Yunus Nadi'nin, ABD Başkanından yardım talep ederken, kullandığı "üslup" da çok ilginç!..

Nadi, 7 Mayıs 1920 tarihli mektubunda Wilson'a, "Efendim, Siz yalnız bir cumhurbaşkanı değilsiniz, ayrıca erdeminizin yüceliği sizi bu mevkiye getirmiştir" şeklinde hitap ediyor!..

¹¹⁵ İşgalden Zafere Zaferden Cumhuriyete, TESK (Türkiye Esnaf ve Sanatkarlar Konfederasyonu) Yayını, Ankara, 2006, s.20.

Buna karşın, mektubu teslim alıp, Başkana gönderen Tuğamiral Bristol, Dışişleri Bakanlığı'na yazdığı ön yazıda, "Ekli mektubu bakanlığın bilgisi için gönderiyorum. Bu mektup özel bir değeri olduğu için değil, ilginç olduğu için gönderilmiştir" diyerek, verdiği önemi gösteriyor!..

"BİR CUMHURBAŞKANINDAN DAHA BÜYÜKSÜNÜZ"... Yunus Nadi, ABD Başkanına şöyle hitap ediyor:

"Başkan Wilson'a,
Efendim,

Siz yalnız bir cumhurbaşkanı değilsiniz, ayrıca erdeminizin yüceliği sizi bu mevkiye getirmiştir. **Dolayısıyla bir cumhurbaşkanından daha büyüksünüz ve insanların içinde en yücelerinden ve iyilerinden birisiniz. Hükümetin denetimini sizin kutsal ve namuslu ellerinize bırakan, size iktidar veren milletin üstünlüğüne ve kavrayışına saygılar olsun...**"¹¹⁷

Nadi, şöyle devam ediyor:

"Büyük Savaşa kadar, sayın efendim, bizim ülkemizde ve ufkumuzda tanınmıyordunuz. **Amerika, her zaman bir düşler ülkesiydi ve bize yabancıydı.** Doğu'da daha yakın yüzyıllara dek, Padişahın bir komşu ülkenin sarayını ziyaret etmesi tarihsel bir olay sayılırken, Roosevelt'in Afrika ormanlarında ava çıkması bize düş gibi geliyordu, nasıl 40 katlı yapılar düş gibi geliyorsa. **Ama zamanla düşündük ki, cumhurbaşkanını uzak ülkelere avlanmaya izin veren bir milletin, bizimkilerden tamamen başka bir düşünce ve yaşam biçimi olmalıdır. Ve bu büyük milleti öğrenmeye çalıştık.**"

"MİSYONERLERİNİZİN DAVRANIŞI DA KANITLADI".. Yunus Nadi, ABD'yi öğrenirken Albay Mahon isimli birisinin düşüncelerinden söz ediyor:

"Amerikalıların düşünce biçiminde büyük etkenlik kazandığı, Amerika'yı bile kurtardığı söylenen bu kişiye göre, sadece tek bir savaş vardı dünyada, o da Hıristiyanlarla ona inanmayanlar arasındaydı. (Albay Mahon, o tarihlerdeki Haçlı Seferleri'nin temsilcisi, din savaşlarını savunan biri gibi gözüküyor. Belki de, bugünkü Avangelistlerin eski temsilcilerinden, Armegeidon savaşlarının teorisyenlerinden!..-HC) Hıristiyanlığın zaferi için hiçbir şey

¹¹^b Duru, a.g.e., s.89.

¹¹⁷ Duru, a.g.e., s.90.

esirgenmemeli ve Amerika bu kutsal savaşın önderi olmalıydı. (ABD Başkanı George W. Bush'un, bugün dünyayı işgal ederken "Haçlı Seferi" ve "3. Dünya Savaşı"ndan söz etmesinin temelinde de acaba bu düşünceler mi var?-HC) *Böyle olmazsa, inanmayanlar İsa'nın yapıtlarını yok ederdi. Biz Mahon'dan bunu öğrendik ve misyonerlerinizin davranışları da bunu kanıtladı.*

*Bizi, Amerika'yı ve Amerikalıları öncelemeye sürükleyen şey, sadece merak değildi. **Amerika'nın Doğu sorununda bizim ülkemizde oynamak istediği rolü** -Avrupa milletleri gibi- ve bu rolün yaşamımızda ne gibi etkisi olabileceğini anlamak istedik. Ama biz ne kadar iyi yürekli ve eli açıksak, Amerika ve Avrupa o kadar dar kafalı ve dindardı. Altı yüz yıldır Avrupa bize haçlı gözüyle baktı. **Avrupa'ya ne kadar ayrıcalık ta nisak, Avrupalılar dinimizden dolayı, bizden daha çok nefret ettiler,** 18 ve 19. yüzyılların özgür düşüncelerine karşın.*

"BARIŞIN HAKEMİ OLMAK İSTEDİNİZ".. Yunus Nadi, devam ediyor:

*"Bir şey beklemediğimiz **Amerika, Büyük Savaş'ta bize başka bir biçimde göründü.** Ayrıca, ülkeniz, acılı uğraş yıllarında ve sizin cumhurbaşkanlığınız altında, bizim ülkemizde barışı yöneten değil, barışın hakemi olmak istedi ilk defa."*

Yunus Nadi gibi bir kişinin, 1. Dünya Savaşı'nda düşmanımız olan bir ülkenin başkanına, "Savaşta bize başka biçimde göründünüz" demesi akıl alacak gibi değil. ABD ile, 1. Dünya Savaşı'nda diğer ülkelerle savaştığımız gibi savaşmadık ama, resmen karşı cephelerde idik ve savaş sonrası ABD'nin "*açık düşmanlığını*" belgeleriyle görüyoruz!.. Burada, akla iki şey geliyor. Biz, ilk akla gelen yorumu size bırakalım ve ikinci olasılığı dile getirelim. Acaba Yunus Nadi, ABD Başkanı'na karşı bir taktik uygulayarak, Kurtuluş Savaşı'ndaki düşman sayımızı azaltmak ve yardımını sağlamak peşinde mi idi?..

"SİZ ÇAĞIMIZIN PEYGAMBERİSİNİZ!.." Yunus Nadi'nin ABD Başkanı Wilson'a mektubu şu sözlerle devam ediyor:

*"Arada bir şöyle diyordunuz: 'İnsanlığı savaşın kötülüğünden korumak gerekir, yalnız şimdi değil, her zaman için.' Birbirlerini boğazlayan insanlar, bu sözleri duyunca birbirlerine ateş etmeyi niye durdurdular? Çünkü **sözlerinizde kutsal ve yüce bir melodi vardı.**(III-HC) Belki de insanlık bilmeden, evet bilmeden, yeni bir yaşam'a doğru gidiyordu. Ve Rus Devrimi, belki de sizin ilkelerinizi izleyebilir, sonuçları*

doğal olmasa da, kaba da olsa, sizin dünyayı ulaştırmak istediğiniz iyileştirmenin bir kanıtıdır. Evreni yöneten ilksiz ve sonsuz güç, her peygamberin kendi çağının gereksinmelerini görmesi ve ona göre milletini seçmesi kuralını¹¹⁸ koymuştur. **Ve siz çağımızın peygamberisiniz** (7// -HÇJ. "

Neredeyse, "Tanrı'yı kıyamete zorlayarak" Hz. İsa'nın yeryüzüne inmesini amaçlayan (ve böylece kendilerine vaat edilmiş her şeye kavuşmayı hedefleyen) bugünkü *Evangelist Hıristiyanlar*'ın ilk temsilcilerinden olduğu görülen Wilson'un düşüncesi bu mektupla da değişmedi.

ABD'de kendilerine "Tanrı'nın Savaşçıları" (God's Warriors)¹²⁰ diyen politik akımın¹² bugünkü temsilcileri de, bizi bölmek, Büyük Ortadoğu Projesi'ni¹ uygulamak için elinden geleni yapıyor.

Yunus Nadi'nin Rusya'daki 1917 Sovyet Devrimi'nin ABD Başkanının ilkelerini izleyebileceğini!" söylemesi ise, ayrı bir tartışma ve belki de bir kitap konusu. Doğrudan bu kitabın konusu olmadığı için, vurgu yaparak, araştırmacılara bırakıyorum.

MİLLETİNİZ SAVAŞTA, SİZ BARIŞTA!... "Siz çağımızın peygamberisiniz" sözlerinin ardından Yunus Nadi, şu görüşleri savunuyor:

"Gittikçe büyüyen ününüz ve şanınızla, barış koşulları konusunda görüşünüzü açıkladınız ve bir gün, -dünyayı tehlikeden korumak ister gibi- **savaşa girdiniz. Ama barış çabalarını ihmal etmediniz.(!!!-HC)** Milletiniz savaşırken *şiz* barışın sağlanması için çalıştınız. (HI-HC) Daha sonra Washington'un mezarı başında ölümsüz söylevinizi verdiniz ve ünlü on üç maddenizi yayınladınız. Herkesten iyi bilirsiniz ki, efendim, konuşmanın gücü kılıcinkinden üstündür. Bu nedendir ki, **sözleriniz**

¹¹⁰ Duru, a.g.e., s.91.

⁹ Bunlara kısaca Neo-Con (Yeni Muhafazakarlar) da deniyor. ABD Başkanı Bush ve ekibi bu görüşün temsilcileri.-HC.

⁰ ABD'nin CNN Televizyonunun uluslararası yayınında, Ekim 2007 tarihinde bu konu bir dizi belgesele bile konu oldu. Tabii orada, "Biz Türkiye'yi bölmek istiyoruz" denmedi. Ama, Hz. İsa'yı yeniden yeryüzüne getirmek için yapılan politik çalışmalar ele alındı. Günümüzde bu konuda çok sayıda Türkçe kaynak bulunmak da mümkün.-HC.

BOP hakkında geniş bilgi için, "Ey Türk İstikbalinin Evlâdı" adlı iki ciltlik kitaplarımı bakılabilir.-HC.

² ABD Başkentine adını veren ABD Başkanı.-HC.

ruhlara işlemiş, elleri gevşetmiş ve herkes barış yoluna girmiştir.(!!!-HC) Ama, biz, hiçbir zaman bu yolun bu kadar müthiş, bitmek bilmez ve mutsuzluklarla dolu olacağını beklemiyorduk."

CELLADINA YALVARMAK YA DA
KASABIN BIÇAĞINI YALAMAK!..

Yunus Nadi, yukarıda vurgulanan "Haçlı ruhuna" vurgu yaparak sözlerini sürdürüyor:

"Versailles (Okunuşu: Versay) Konferansında bizim barışımızın düzenlenmesi Amerikan Senatosu'nun kararına kadar ertelendi. Bir yandan Albay Mahon'un yazılarını düşünerek, öte yandan **haçlı seferine çıkmış aç Avrupa'nın düşüncelerinden korkarak** Senato'daki tartışmaları izledik. Amerika'dan çeşitli komisyonlar geldi¹²³. Ülkemizi ziyaret ettiler, halkımızı gördüler, bizi incelediler ve Mahon'un yazılarına karşıt olarak gördüler ki Türkler ezen bir millet değil, tam tersine acı çeken ve ezilen bir millettir. Gerçek de buydu. Bir halk üzerine söylenenleri işitmekten çok, yerinde görmek daha iyidir.

Bu son aylar, sizin Senatonuz Avrupa işlerine karışmamak kararı aldığı zaman, bizim için bir seri zorluklar ve mücadeleler dönemi oldu. **Sizin kararınız üzerine bizim durumumuz daha da kötüleşti.** Şimdi biliyoruz ki, **sizin barışa ve savaşa müdahaleniz bizim için gökyüzünden inmiş bir yardımdı. Sizin koruyuculuğunuz (III-HC)** ortadan kalktıktan sonra çektiklerimizi size anlatamayız, ama eminim ki bunları duymuş ya da okumuşsunuzdur. **Avrupalılar bizi yok etmek ve adımızı haritadan silmek istiyorlar. Nasıl olur da siz ve temsil ettiğiniz büyük Amerikan milleti buna izin verir? Zayıfa yardım etmek için savaşa girmiş olan Amerikan milleti(!!!-HC), bize yardım etme gücü varken, nasıl olur da tarafsız kalır?"**

Yunus Nadi'nin, Avrupa'ya karşı "Amerikan Mandasından yana olduğu çok açık. Oysa, kendisinin de söylediği "Bizi yok etmek ve haritadan silmek isteyen Avrupalıların arkasında ve başında yardım istediği ABD vardı!..

Bu komisyonların ön önemlisi General Harbord başkanlığındaki komisyondur. Hem bu kitapta, hem de "İşgal ve Direniş" adlı kitabımda buna geniş yer verdim.-HC

Yunus Nadi, ABD Başkanı Wilson'a mektubunu şöyle tamamlıyor:

"Büyük Savaş sırasındaki etkinizin büyüklüğü bizim yüreğimizde sizin kişiliğinizi incelemek, iyiliğinizi ve yeteneklerinizi anlamak isteği doğurdu. İncelemelerimiz sonunda **sizde olağanüstü bir güç bulduk.** (IH-HC) **Siz üstün bir insansınız,** dolayısıyla ahlaki çabalarınız vardır, bunu duyduk. Öyleyse siz, insanlığın bir parçası olan Türkleri savaşta daha kötü koşullarda çabalar halde nasıl bırakırsınız? Bu belki de hiç çözemeyeceğimiz bir sorundur. Bilirsiniz ki insanlığın ıstırapı sürdürükçe savaştan kaçınılamaz. **Amerika'nın yardımını bekleyen yoksul Doğu için koşul budur.**

Gene de lütfen ıstırap çeken Doğu'nun en derin ve içten saygılarımı kabul buyurunuz.

Yunus Nadi

Yeni Bir Ergenekon..

19 MAYIS: MUSTAFA KEMAL SAMSUN'DA!..

124

ABD'nin Türkiye işgalini başlattığı 15 Mayıs'tan 4 gün sonra, 19 Mayıs 1919'da Mustafa Kemal Samsun'a çıktı. "Son yüzyıl Türkler'i için yeni bir Ergenekon'un kapısı açılıyor ve yeni bir devrin tarihi başlıyordu."

AYNI SAATLERDE İstanbul Fatih Camii'nin önünde 80 bini aşkın Türk İzmir'in işgalini protesto için toplandı.

Konuşmaların yapıldığı kürsüye, siyah zemin üzerine beyaz ay-yıldızlı bayrak asılmıştı. Delikanlılar kollarına siyah protesto kurdeleri bağlamış, genç kızlar ise üzerinde "İzmir kalbimizdir" yazılı siyah rozetler takmışlardı.

Bugüne kadar alışılmadık biçimde ilk kez kadınlar da, erkeklerle birlikte aynı meydana toplanmıştı.

124

Bu bölümün ayrıntıları için bakınız: Cevizoğlu, Hulki, işgal ve Direniş, a.g.e., s.116.

Atatürk'ün sırdaşı Kılıç Ali'nin tanımlaması. (Bakınız: Turgut, Hulusi, Derleyen, Atatürk'ün Sırdaşı Kılıç Ali'nin Anıları, İş Bankası Kültür Yayınları, İstanbul, Ocak 2005, s.36.)

Halide Edip Sultanahmet
Mitingi'nde konuşurken.

Kürsüye önce Halide Edip geldi:

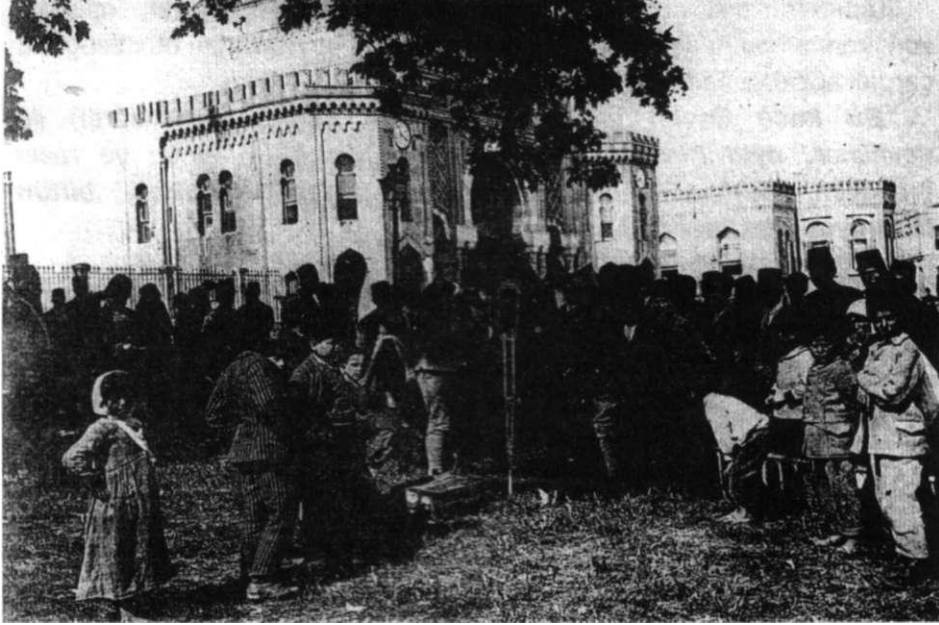
"Müslümanlar! Türkler!..

Türk ve Müslüman bugün en karanlık gününü yaşıyor. Gece, karanlık bir gece. **Fakat insanın hayatında, sabahı olmayan gece yoktur.** Yarın, bu korkunç geceyi yırtıp müşa'sa (=parıltılı, pırıl pırıl) bir sabah yaratacağız.¹²⁶

Bugün memleketimiz taksim (=bölünme) tehlikesi karşısında. Adım adım, adeden kendi durumumuzdaki milletleri başımıza efendi yapmak istiyorlar. Bugün İzmir, yarın Konya, öbür gün İstanbul, sonra Müslüman dünyasının başı olan Türk susturulmuş olacaktır... Buna karşı ne silahımız var? Kurşun, top, bomba. **Bir top bebeklerimizi öldürebilir. Bizim bundan da kavi silahlarımız var. Topun yüzüne tüküren**

¹²⁶ Mitingden bir gün sonra İstiklâl Harbi Gazetesi'nde aynen yer alan bu sözler için, daha sonraki anılarında Halide Edip, "İlk cümlem, **'Gece en karanlık ve ebedî görüldüğü zaman, gün ışığı en yakındır'** oldu" diye yazdı. Bakınız: Adıvar, Halide Edip, Türk'ün Ateşle İmtihani, 11. Baskı, Atlas Kitabevi, İstanbul, Tarih yok (Benim aldığımda üzerine attığım tarih 18.04.1998-HC), s.29. Burada gazetenin yazdığının daha doğru olduğunu kabul ediyorum. Çünkü, Halide Edip'in miting konuşmalarını daha önceden hazırlayıp, yazmadan yaptığını yine kendisinden öğreniyoruz. (Bakınız: a.g.e., s. 34) Bu nedenle, kendi anılarında unutkanlık olması çok olası.-HC.

milletlerin ruhu bizde de var. Sesimizi mutlaka dünya işitecektir. İşitmek ve işittirmek için bugün kuvvetli ve metin bir millet halinde bulunmalıyız. Bugün Türkler arasında millî dâvaları halledinceye kadar, nasıl kurunu-vusta'da (=Ortaçağ'da) haftada üç gün Allah mütarekesi yapılırsa, öyle Allah mütarekesi akdedilmelidir."

İzmir'in işgalini protesto için miting yapılması beklenen Beyazıt Meydanı'ndaki anıtsal kapının önünde Fransa Ordusu Sinema-Fotoğraf Servisi ¹²⁷(SPCG) kameramanları, gösterinin başlıca ilgi odağı haline geliyor (25 Mayıs 1919).

Hüseyin Ragıp Bey ise, heyecanını yenemiyordu. Kendisine çeki düzen vermeden, kürsüye fırladı. Meydandaki 80 bini aşkın kişi de yerinde duramıyordu o konuşurken:

"... Vatandaşlar! Bizimle beraber yaşamak istemeyenler için kapılarımız açıktır. Geldikleri yere gidebilirler. Fakat biz, kendi yurdumuzda, hiçbir milletin bize hâkim, bize efendi olarak yaşamasına tahammül edemeyiz. Dağdan gelip bağdakini kovmak isteyenlerin hakkı, kötek ve satır olacaktır.

¹²⁷ İşgal İstanbul'undan Fotoğraflar, a.g.e., s.146. (Fotoğraf altı yazısı, kitaptaki anlatımın aynısıdır-HC)

Vatandaşlar!

*İzmir Yunan'a ilhak edilemez ve hiçbir zaman ilhak edilmeyecektir. **Bu uğurda gençler kan dökcekler, kadınlar İzmir matemini beşiklere ninni diye çağıracaklardır.** Vatandaşlar! İzmir Yunan'a ilhak edilemez!.."*

Kadınların millî duygusunu dile getiren Meliha Hanım da, mitingin son konuşmasını yaparken, ulusun uyanışı ve devletin büyüklüğünü çarpıcı sözlerle ifade etti:

"Bu koca devlet yıkılırken öyle bir tarraka (=gümbürtü) ile devrilmeli, öyle bir çatırtı ile devrilmelidir ki, o metin ve rasin (=sağlam, dayanıklı) binanın çatırtısı cihanı sarsmalı, bütün insaniyeti titretmelidir.

Mitingi izleyen İstanbul Polis Müdürü ve yanındaki İşgal Kuvvetleri Komiseri Fransız Binbaşı.¹²⁸

Bu enkaz altında yalnız bu milletin erkekleri değil, kadınları da ezilecektir. Hem onların nazik ve hassas vücutları, bu müthiş felâket altında daha çok müteessir olacaktır. Hiç şüphesiz ki, bütün bu felâketlerden sonra, sevgili İzmir'imizin uğruna mukaddes ve kıymetli vatanımıza feda olarak ölmek ulvî bir şeydir."

¹²⁸ İstiklâl Gazetesi, 7 Haziran 1919.

MÜSLÜMAN!.. MİTINGE KOŞ!..

19 Mayıs'taki bu Fatih mitinginden 4 gün sonra, 23 Mayıs'ta Sultanahmet'te miting düzenlendi.

Miting öncesi binlerce el ilânı dağıtıldı.

İlânda şöyle çağrı yapılıyordu:

"Müslüman!

Önümüzdeki Cuma günü resmî dua günüdür. Aynı gün Fatih, Sultanahmet, Beyazıt camilerinde *Cuma namazından sonra* Müslüman ve Türk yurtlarının kurtuluşu için dua edilecektir. Vatanını seven her Müslüman'ın bu toplantıda bulunması dini zorunluluktur. Camilerde, evlerde Allah'a yalvar! Duadan sonra Allah'a yükselen kalbinle Sultanahmet'e, bütün Türk ve Müslümanların koşacağı büyük ve genel toplantıya gel! Sevgili vatanın parçalanıyor. Öldürücü felâketler yağıyor. Camilerini, kutsallarını çiğneyecekler! Gözlerini aç, düşmanlarını düşün! İzmir facialarını öğren! Anadolu senin kararını bekliyor. Haksızlıklara karşı feryat et! Dünyanın vicdanına hitap eden heyecanlarla hakkını savunmaya ve parçalanan vatanının yardımına koş!

Bu mitingde kurtarıcı kararlarını ver ve kurtuluşun için çalışmaya yemin et!

Müslüman"

HALİDE EDİP:

"AVRUPA YÜZYILLARDIR SİNSİ SİNSİ İŞGAL EDİYOR!.."

"TÜRK OLSA, AY'A BİLE İŞGAL ORDUSU GÖNDERİRLER!.."

Sultanahmet mitinginde bu kez 200 bin kişi toplandı. Bu, "Milli Mücadele tarihimizin en kalabalık mitingi" idi!..

İlk konuşmayı yapan ulusal(=millî) şairimiz Mehmet Emin (Yurdakul) Bey, Yunanlılar'ın "Pan-Helenizm" emellerini anlatır, Türklüğü savunur ve sözde "medenî" devletlere seslenir:

¹²⁹ Sâmiha Ayverdi'nin "Hicri 1400. Yıla Yaklaşırken Kölelikten Efendiliğe" adlı eserinden (İstanbul, 1978, s.61) alıntı. Bakınız: Devrin Yazarlarının Kalemile Millî Mücadele ve Gazi Mustafa Kemal, Cilt 1, a.g.e., s.89. Türkçeleştirme ve vurgulamalar bana ait.-HC.

"Kardeşler!

Keşke asırların geceleri ve dünyaların mezarları gözlerime dolarak bir hasta, kör olsaydım. Sokak sokak dileneydim de, milletimin kulağımı parçalayan bu felaket seslerini işitmese idim, bu karanlık günleri görmeseydim. Keşke göğün yıldırımları, yerin canavarları birleşerek beni kanlar içinde topraklara yuvarlasaydı da, vatanımın bu musibeti huzurunda bulunmasaydım. Ve bu azapları çekmeseydim, çünkü bugün ülkemin uğradığı felaket ve musibetler o kadar acıklı!..

(...)

... Türk'e gelince: Onun Allah'a secde için eğilen alını hiçbir vakit esaret önünde eğilmedi, onun kılıç ve sabandan başka bir şeyle nasırlanmayan elleri asla zincirlere uzanamaz. Onu esir yaratmayan Tanrı, kendini hür olarak dünyaya getirir iken bilir ve ister ki, beşiğine kanat geren Osmanlı sancağını mezarına da gölge vursun. O halde böyle bir ülke ve milletin tarihi yaşantısını bilmiyorum ki, hangi kuvvet değiştirecek?

(...)

Ey Avrupa, ey Amerika bunun sorumluluğu sizin olacaktır. Biz Türkler girdiğimiz savaşa, uğradığımız yenilgiye rağmen, sizi büyük taniyorduk. Ve sizden hak ve adalet bekliyorduk... Ey Shakespeare'lerin (Okunuşu: Şekspir'lerin), Prodom'ların, Leonbkefol'ların (Okunuşu: Lonbikefol'ların), Dante'lerin milletleri! **Hani nerde sizin o insanıyet, adalet rüyalarınız?** Buna karşı ne diyeceksiniz? Soruyorum size... Şu 20. yüzyıl Roma'ların önünde, alınlarına zafer taçları giyerek, kan ve gözyaşlarını çiğneyen Jül Sezar'ların devri midir? Değilse Türk'ün hukuku, Türk'ün özgürlüğü niçin tanınmıyor, Türk'ün vatani ve Türk'ün mabedi (camileri) niçin çiğneniyor?"^{TM9}

Bu mitingde de kürsüye çıkan Halide Edip ise, "Avrupa'nın yüzyıllardır süren sinsî işgaline" dikkat çeker:

"Kardeşlerim, Evlatlarım!

Bu tarihi, bu muazzam meydanda zafer alayları yapan kahraman atalarımızın ruhları karşısında, dünyanın bir başından bir başına at süren o yenilgisiz erlerin gazapları karşısında, başımı kaldırıyor ve diyorum ki:

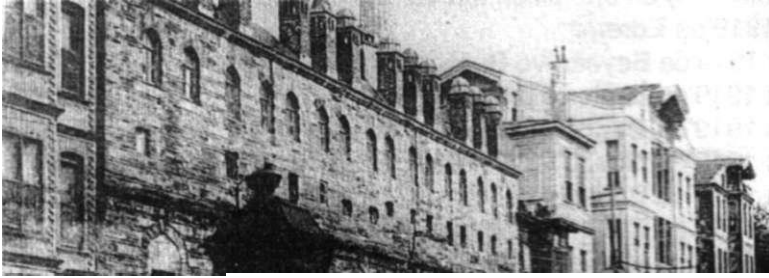
Türkmen, Zekeriya, Dr., öğ. Bnb., "Millî Mücadele Yıllarında İstanbul Mitingleri", Askerî Tarih Bülteni, Yıl: 25, Sayı: 48, Genelkurmay ATEŞE (Askerî Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı) Yayınları, Ankara, Şubat 2000, s.137. Türkçeleştirme, yatık yazılar(italik) ve siyah vurgulamalar bana ait.-HC.

Ben Türk ve Müslüman tarihinin bahtı kara kızırım. Eskiler kadar kahraman, fakat bahtı kara yeni milletin de bahtı kara anasıyım. Bu yeni millet adına, ulu atalarımızın ruhları önünde başımı eğip yemin ediyorum.

Bugün kolları kesilmiş Türk milletinin geçmiş günlerdeki kadar cesur bir ruhu var.

Beni dinleyiniz: Kardeşlerim, Evlatlarım!

Yüzyıllardan bu yana sinsî sinsî devam eden Avrupa'nın işgal politikası, her zaman Türk toprakları üzerinde en vicdansız biçimde ortaya çıkmıştır. Ayda ve yıldızlarda zapt edilecek Müslüman ve Türk toprakları ve milletleri olduğunu haber alsa, oraya işgal ordusu göndermek için mutlak bir yol bulacak olan Avrupa'nın eline sonunda bir fırsat geçmiştir.

Ün ,jg

İstanbul... Ayasofya civarı (Soğukkuyu Medreseşi önü). İzmir'in işgalini protesto mitinginin yapıldığı günkü kalabalık. (Mayıs 1919)

İşgal İstanbul'undan Fotoğraflar, a.g.e., s.148.

700 yıllık tarihine ağlayan minareler altında yemin ediniz:
Bayrağımıza, atalarımızın namusuna ihanet etmeyeceğiz!^{TM2}
U l u s u y a n ı y o r d u !

Ama, kimi aydınlar ve yöneticiler kan uykusuna devam ediyor;
"Yüzyıllardır sinsisi sinsisi Türkiye'yi işgal politikası uygulayan" ve hatta
"Ay'a ya da yıldızlara gitsek bile, oraya da işgal ordusu gönderecek"
olan Batı'ya karşı hayranlıklarını sürdürüyorlardı..

Tıpkı bugünkü gibi!..

Türkiye'nin işgaline karşı sessiz kalmayan halk, üzerindeki ölü toprağını atarak mitinglere koşuyordu. İngilizler bu mitinglere de engel olmak isterken, Mustafa Kemal, "Mitingler men edilemez" açıklaması yaptı. İşgale karşı düzenlenen miting ve gösteriler durmaksızın devam etti. İşgal sürecinde düzenlenen mitinglerin (açık hava toplantılarının) en önemlileri tarih sırasına göre şöyleydi:

06 Mart 1919'da Edremit;

25 Nisan 1919'da Beyazıt ve Beşiktaş;

15 Mayıs 1919'da İzmir ve Denizli;

16 Mayıs 1919'da Denizli, Tavas, Bayramiç ve Seydişehir;

17 Mayıs 1919'da Giresun, Kandıra, Çal, Eskişehir, Kütahya;

18 Mayıs 1919'da Bursa, Tire, Havza, Erzurum, İstanbul;

19 Mayıs 1919'da Fatih (Yaklaşık 75 bin kişi ile);

20 Mayıs 1919'da Üsküdar (Yaklaşık 30 bin kişi ile);

22 Mayıs 1919'da Kadıköy (Yaklaşık 30 bin kişi ile) ve İzmit;

23 Mayıs 1919'da Sultanahmet (Yaklaşık 200 bin kişi ile) ve

Sivas;

25 Mayıs 1919'da Bayburt, Kiğı, Hınıs ve Patnos;

26 Mayıs 1919'da Ankara; ve

31 Mayıs 1919'da ikinci kez Sultanahmet mitingi (Yaklaşık 100 bin kişi ile).

Büyük çaplı mitinglerin yanı sıra, Anadolu'da yüze yakın miting düzenlendi..^{1 3} 1919'daki nüfusumuzun azlığı dikkate alındığında ve yağmur, çamur dinlemeden, üstelik işgal kuvvetlerinin çok yakından izleyip, İstanbul Hükümeti'nin yasaklamasına rağmen yapılan bu mitinglerdeki 30 bin, 75 bin ve 200 bin gibi müthiş kalabalıkların toplanması, büyük bir "direniş ruhunu" gösteriyordu. Nüfusumuzun 70 milyonu aştığı şimdilerde bile, miting alanlarında toplanan kalabalıkları gördükçe, 1919 mitinglerinin büyüklüğü çok daha iyi anlaşılacaktır.

³² Türkmen, Zekeriya, Dr., Öğ. Bnb., a.g.e., s.138. Türkçeleştirme, yatık azılar(italik) ve siyah vurgulamalar bana ait.-HC.

³³ Türkmen, Zekeriya, Dr., Öğ. Bnb., a.g.e., s.129-141.

İstanbul... Ayasofya civarı. İzmir'in işgalini protesto mitinginin yapıldığı gün
Bir Türk devriyesi (Mayıs 1919).

Havza'dan İstanbul'a gönderdiği telgrafta, çok önemli bir "direnış" daha sergileyen Mustafa Kemal, işgalci İngilizlerin kendilerine teslim edilmesini istediğı Anadolu'daki silah ve cephaneyi İstanbul'a göndermeyeceğini, bunları Doğı Anadolu'da muhafaza edeceğini açıkladı. O tarihe kadar Türk Ordusu'nun silah ve cephanesi, Mütareke şartları ileri sürölerek *Samsun'da* toplanıyor, oradan da İstanbul'a gönderiliyordu. Bu yüzden, işgalcilerin hedeflerinden biri de Samsun ve Karadeniz olmuştu..

İşgal İstanbul'undan Fotoğraflar, a.g.e., s.147.

Kurtuluş Savaşı günlerinde Büyük Millet Meclisi önünde bir miting. Milletvekilleri halka gelişmeler hakkında bilgi verirken.¹³⁵

Karadeniz ise, "ulusal direnişin kalbi" ve "atardamarı" olmuş, ciddi örgütlenmeler içindeydi.

Bu ortamı yaşıyan, Havza'da Mustafa Kemal'e katılan bir doktor¹³⁶ duygularını şöyle anlatıyordu:

"İzmir'in işgalinin onuncu günü 9. Ordu Müfettişi Mirliya Mustafa Kemal Paşa, karargâh subayları ile birlikte Torukhan'dan geçerek Havza'ya geldi. Paşa 19 Mayıs'ta çıktığı Samsun'da, silâhları İngilizler tarafından alınmış bir müfreze tarafından karşılanmıştı.

Kazım Karabekir Paşa'nın konuşmasıyla umutlanmış, Hasan Tahsin'in kurşunuyla gururlanmışım. Anafartalar Kahramanının gelişiyile de, dehlizlerinde yol bulabilmek için şaşkınlıkla dolaştığımız labirentten kurtulacağımızı hissediyordum."¹³⁷

Meşrutiyetten Cumhuriyete Tunalı Hilmi Bey, a.g.e., sayfa yok (S.40.-HC)
Askeri Tıbbiyeli Şehidullah Fikri (Altan)-HC
Serhadoğlu, M. Rıza, a.g.e., s.218.

Mustafa Kemal Paşa poligonda bir tüfeği denerken.¹³⁸

"Geçmişte olduğu gibi gelecekte de, ayrıcalık yakalama, mâli entrika ve politika istismarı İstanbul'da örgütlenecektir."

ABD Generali Harbord¹³⁹
(16 Ekim 1919, İstanbul)

"TOPRAK BÜTÜNLÜĞÜNE SAYGILİYİZ" DİYE DİYE İŞGAL!..

Uluslararası diplomaside; çoğu zaman "savaş", "işgal", "egemenliği ele geçirme", "ekonomiyi çökertme" ve benzeri sömürgeci eylemler direkt olarak söylenmiyor.

Meşrutiyetten Cumhuriyete Tunalı Hilmi Bey, a.g.e., sayfa yok (S.26.-HC)
Kutay, Cemal, a.g.e., s.153.

Bunlar hep "örtülü" biçimde gerçekleştiriliyor. Örneğin; savaşın adı "*barış*", işgalin adı "*demokrasi ve özgürlük getirme*", ekonomiyi çökertmenin adı "*liberalleşme ya da özelleştirme*", bölüp parçalamanın adı ise "*toprak bütünlüğüne saygılıyız*" sözü oluyor!..

Tıpkı günümüzde Irak'ın üçe parçalanmasında olduğu gibi. ABD işgal edip, devlet başkanını (Saddam Hüseyin) astığı Irak'ı üç ayrı devlete ayırırken, sürekli olarak "toprak bütünlüğüne saygılıyız" diyor. Nedense, Türk Hükümet yetkilileri de (AKP Hükümeti) gerçeği bildiği halde, aynı sözü yineliyor.

1919'da da durum aynıydı. İlk sayfalarda gördüğümüz gibi, Paris'te "Türkiye'yi parçalama ve paylaşma" toplantısına başkanlık eden ABD Başkanı W. Wilson, bizim için aynı sözü söylüyordu.. Bir yandan, Boğazlar'ı elimizden alıp, ayrı bir yönetim kurmak, Trakya'da ayrı devlet kurmak, Anadolu'da Ermenistan ve Kürdistan kurmak için elinden gelen her şeyi ısrarla yaparken; diğer yandan, "Osmanlı İmparatorluğu taksim edilecek (=bölünecek) değil" diyordu. Ve ekliyordu:

"- İstanbul Boğazı ve çevresindeki bir arazi parçasını da Amerikan mandasına almalıyız!..

- Boğazlara ve İstanbul'a Amerikan askeri yerleştireceğiz!..

- Osmanlı taksim edilmeyecek, orada yaşan milletlerin iyiliği için tarafımızdan idare edilecektir!..

- Avrupa'daki ve Asya'daki şu şu toprakları bırakacaksınız, sınırlarınız şu şekilde olacak ve Türkiye bu sınırlar dışındaki bütün toprakları üzerindeki haklarından vazgeçecek!..

- Ayrıca Türkiye, idaresi altında kalacak topraklarda; maliye, polis, sahil muhafaza üzerinde daha sonra açıklanacak bir devletin (tabii ki ABDİ-HC) yardımını kabul edecektir!.."¹⁴⁰

Ve tüm bu parçalama, paylaşma, işgal ve egemenliğe el koyma işlemlerine karşın "Osmanlı taksim edilecek değirdi!.. ABD Başkanı öyle söylüyordu!..

¹⁴⁰ İstiklal Harbi Gazetesi, 27 Haziran 1919, s.2.

MUSTAFA KEMAL'DEN ABD BAŞKANINA:
"BİN 500 YILLIK TÜRK ULUSUNU YOK EDEMEYECEKSİNİZ!..

*"Belirli bir millete sevdıyla bağlanmaktan kaçınınız. **Başka bir ülkeye nefret ya da sevgi duyguları beslemeyi adet edinen milletler köleleşirler,** kendi görev ve çıkarlarını unuturlar. (...) Büyük ve güçlü bir ülkeyle öyle bir ilişki kuran küçük ya da zayıf bir millet, **ötekinin uydusu olmaktan kurtulamaz. Yabancı entrikaların aleti durumundaki kişiler, güvenini ve alkışını aldıkları halkı aldatarak,** onun çıkarlarını başkalarına teslim etmesini sağlarken, bütün bunlara karşı çıkan **gerçek yurtseverler şüpheli duruma düşürülüp lanetlenebilirler."***

George Washington (ABD Başkanı.
17 Eylül 1796. Siyasetten çekilirken
yaptığı veda konuşması.)

ABD Başkanının yönettiği bu toplantı Mayıs 1919'da yapıldı.
Erzurum Kongresi ise Temmuz 1919 sonunda.

Ağustos ayının başında ise, Mustafa Kemal ABD Başkanına bir muhtıra verdi!..

Mustafa Kemal Başkanlığındaki Erzurum Kongresi Heyeti'nin, 1 Ağustos 1919 tarihli muhtirasında, ABD Başkanı Wilson'a, "Tarihten silinmiş ulusları ihya ederken, 1500 yıllık Türk ulusunu nasıl yok etmeye çalışırsınız?" diye hesap soruluyordu!.. "Bu hedefinize ulaşamayacaksınız, kahramanca ölümü göze aldık" deniyordu:

"Sayın Başkan! (Reis Cenapları!)

600 yıllık bir imparatorluğa ve 1500 yıllık geçmişe sahip olan Türk milleti, varlıkları tarihe karışmış olan milletlerin uygulamalarınız sayesinde yeniden diriltildiği bir sırada, yok olmaktan başka bir anlamı olmayan kararlarınıza boyun eğmeyecektir... Artık tarafınızdan yok edilişimizin kaçınılmaz olduğunu anlıyoruz. Son kararı vermek bize düşüyor. Ve bu son karar ise onurlu ve namuslu ölmek, atalarımızın yiğitlik kaniyle yoğrulmuş olan bu topraklar üzerindeki egemenliği bizim ve evlâtlarımızın kaniyle savunarak, dünyaya yeni bir özveri ve

*kahramanlık örneği göstererek terk etmektedir."*¹⁴¹

Ulusal direnişin lideri gerçeği görmüş, dünyanın süper gücüne kafa tutuyordu!..

Büyük taarruza geçtiğinde de, "Yunanistan'ın arkasında ABD var. Bize ne der, izin verir mi? Sonra çok kötülükler yapar" diye düşünmeyecekti. Ve, düşünmedi de!..

Mustafa Kemal'in Anadolu'dan süpürdüğü, görünürdeki Yunanistan değil, ABD dahil Batı'nın tüm sömürgecileri idi!..

Türkler'i yaşamaya layık görmeyen Wilson'a, Türk Milleti'nin bütün düşmanları ile tek başına mücadele ederek zaferler kazandırdığını ve ulu Atatürk'ün önderliğinde yepyeni bir devlet kurduğunu görmek nasip olacaktı!..¹⁴²

"EN TEMİZ İNSANLARIMIZ" BİLE HİMAYE İSTİYOR!..

Kalp ve vicdanını yabancı menfaatlerine satan birtakım kimselerin aslı ve faslı (=kimliği ve işi) milletimizce meçhul bir nam (=ad) ve bahane uydurarak, milletin bağımsızlık ülküsünü boğmaya ve milletin, hamt olsun kendi kuvvetiyle şimdiye kadar hasıl ettiği iyi tesirleri bozmaya çalıştığı aynen anlaşılıyor."¹⁴³

Mustafa Kemal (1919)

¹⁴¹ Kâzım Karabekir'in "İstiklâl Harbimiz" adlı eserinden alıntı yapan Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Atatürk ve Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Kronolojisi, s.75. (Türkçeleştirme bana ait.-HC) Bu muhtıra metni, ABD'nde 1920 yılında yayınlandı. Washington Senato Kütüphanesi'nde de bulunmaktadır. Bakınız: Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:4 (1919), Kaynak Yayınları, İstanbul, Kasım 2000, s.106-113.

¹⁴² Erol, Mine, Dr., Birinci Dünya Savaşı Arifesinde Amerika'nın Türkiye'ye Karşı Tutumu, Bilgi Basımevi, Ankara, 1976, s.71.

¹⁴³ Mustafa Kemal'in 21 Eylül 1919'da Erzurum Valiliği'ne, Erzurum Heyet-i Merkeziyesi'ne ve 15.Kolordu eliyle orada bulunan Amerikalı General Harbord'a gönderdiği telgraftan. Bakınız: Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:4, a.g.e., s.85.

Mustafa Kemal, 1 Ağustos'ta ABD Başkanı Wilson'a gönderdiği yukarıdaki muhtıradan sonra da, dik duruşunu bozmadı, kimseden korkmadı.

Yaklaşık 1,5 ay sonra, 21 Eylül 1919'da da, Türkiye'deki ABD Generali Harbord'a yukarıda tırnak içinde verdiğim sözleri söylüyordu. Bunları telyazısı ile Harbord'a iletti.. Harbord'un başında bulunduğu Amerikan heyetinin resmi adı, "American Military Mission to Armenia" (Ermenistan İçin Amerikan Askeri Misyonu -HC) idi.¹⁴⁴

Ancak, Fuat Köprülü'nün¹⁴ anlatımına göre, "Memleketin en temiz, en idealist tanınmış birçok evlâtları bile şaşkın, bezgin, ümitsiz bir haldeydi.. (...) Kara mütareke günlerinde en metin, en fedakâr insanlar bile bu korkunç düşüncelerle sarsılmışlar, kuvvetlerini, iradelerini, ümitlerini kaybetmişlerdi; sonsuz gibi duran bu karanlık içinde hiçbir ışık göremiyorlardı."¹⁴⁶

Bunların arasında Halide Edip ve İsmet Bey (İnönü) de vardı.. Mitinglerin coşkulu sesi Halide Edip'e göre, "Biz istesek de Amerika bizi mandalığa (sömürgeliğe) kabul etmeyebilirdi!. " Ona ve aynı görüşteki sözde aydınlara göre, "Amerika'nın, Avrupa devletlerinin aksine sömürgeci bir düşüncesi yoktu! Amerika, **"laik ve milliyetsiz bir kimliğe sahiptir"**

"Siyâsi borç almalar,
siyâsi esirliği artırıyor."

Halide Edip (10 Ağustos 1919)

15-20 YIL ONURSUZ YAŞAMAK!... Halide Edip, ABD Generali Harbord İstanbul'da iken kendisiyle görüştü ve sonra Sivas'ta bulunan Mustafa Kemal'e, 10 Ağustos 1919 tarihli, "Amerikan mandası" isteğiyle

¹⁴ Kutay, Cemal, a.g.e., s.25.

⁵ Ord. Prof. Dr., Türk Edebiyatı ve Türk Tarifi üzerinde uluslararası en büyük otorite, 1950'de Dışişleri Bakanı.

⁶ Kocatürk, Utkan, Prof. Dr., Atatürk Çizgisinde Geçmişten Geleceğe (Atatürk ve Yakın Tarihimize ilişkin Görüşmeler, Araştırmalar, Belgeler), AKDİTK Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2005, s. 129.

⁷ Öztoprak, İzzet, Dr., Kurtuluş Savaşı'nda Türk Basını (Mayıs 1919-Temmuz 1921) (Türkiye ile ilgili dış haberler ve bunların iç basındaki tepkileri), Türkiye İş Bankası Kültür Yayınları, Ankara, 1981, s.80.

bir mektup gönderdi. Özetle şöyle diyordu:

"Mustafa Kemal Paşa Hazretlerine:

Muhterem efendim,

Memleketin, siyasi durumu en son döneme girdi. Kendimize bir yön belirlemek için Türk milletinin zararına atıp olumlu bir tavır almak zamanı ise geçmek üzere bulunuyor.

Dış durum İstanbul'da şöyle görünüyor:

Fransa, İtalya, İngiltere; Türkiye'de mandaterlik konusunu Amerika Senatosu'na resmen teklif etmiş olmakla beraber, bütün kuvvetlerini senatonun kabul etmemesi için harcıyorlar. Bölünmeden pay almamak tabii işlerine gelmiyor.

Suriye'de hüsrana uğrayan Fransa, zararını Türkiye'den çıkarmak istiyor. İtalya namuslu bir emperyalist olduğundan savaşa ancak Anadolu'nun paylaşımından pay almak için girdiğini açıktan açığa söylüyor. İngiltere'nin oyunu biraz daha incedir.

İngiltere, Türk'ün birliğini, uygarlaşmasını, gerçek bir bağımsızlık kazanmasını gelecek için bile olsa istemiyor.(...) Türkiye'yi bütünüyle İngiltere alabilse kafasını kolunu koparır, birkaç yılda sadık bir sömürge haline getirir.

(...)

Biz İstanbul'da kendimiz için bütün eski ve yeni Türkiye sınırlarını¹⁴⁸ kapsamak üzere geçici bir Amerika mandasını k ö t ü n ü n i y i s i (şerrin ehveni) olarak görüyoruz. (...)

Bağımsızlığımızdan, azınlıklar yüzünden, her yıl parça parça kaybedeceğiz. Düzgün bir hükümet ve çağdaş bir yönetim kurulması için Patrikhane'nin siyasi ayrıcalıkları, azınlıkların güçlü devletler aracılığıyla sürekli tehdidi ortadan kalkmalıdır. Küçük ve zayıf bir Türkiye bunu yapamayacaktır.

(...) Bunda gerekli olan para, uzmanlık ve güce sahip değiliz. Siyâsi borç almalar, siyâsi esirliği artırıyor. Taraf tutmaktan, cehalet ve konuşmaktan başka olumlu sonuç veren yeni bir yaşam yaratamıyoruz.

(...) *Filipin gibi vahşî bir ülkeyi, bugün kendi kendini yöneten, güçlü çağdaş bir makine haline getiren Amerika, bu hususta çok işimize geliyor. 15-20 yıl sıkıntı çektikten sonra, yeni bir Türkiye ve her bireyi*

Cemal Kutay, "Eski ve yeni Türkiye sınırları" kavramı ile, 1. Dünya Savaşı'na girmeden önceki sınırlarımızın kastedildiğini söylüyor. Yani, 3 milyon kilometrekareyi aşan ve içinde Irak, Suriye, Filistin, Hicaz, Lübnan ve Yemen'in bulunduğu geniş İmparatorluk sınırları.-HC.

eğitimli, bilinci ile gerçek bağımsızlığı kafasında ve cebinde taşıyan bir Türkiye'yi ancak, yeni dünyanın(=ABD'nin.-HC) yeteneği meydana getirebilir.

(...) İşgalci Avrupa'nın binbir aracı ve hain politikasına karşı böyle bir temsilci (vekil) sıfatıyla Amerika'yı kendimize kazanarak ortaya atabilirsek, Şark meselesini de (=Doğu Sorunu'nu da-HC), Türk meselesini ote^ü-HC) geleceğimiz için kendimiz halletmiş olacağız.

AMERİKA DİNSİZ VE MİLLİYETSİZDİR!.. Bu nedenlerden dolayı hızla istememiz gereken Amerika da tabii sakıncasız değildir. Onurumuzdan epeyce özveride bulunmak zorunluluğunda bulunuyoruz. Yalnız bazılarının düşündüğü gibi Amerika'nın resmî sıfatında dini eğilim ve taraflılık yoktur. (...) Amerika'nın yönetim sistemi dinsiz ve milliyetsizdir.¹⁴ O, çeşitli cins ve mezhepteki insanları çok uyumlu biçimde bir arada tutmanın yöntemini biliyor.

Amerika Doğu'da¹⁵⁰ mandaterliğe ve Avrupa'da sorun üstlenmeye taraftar değildir.(...)"

Yukarıdaki sayfalarda gördüğümüz gibi, Halide Edip'in bu mektubundan yaklaşık iki hafta sonra "kötüler içinde en iyi -ehveni şer-kurtarıcı" olarak gördüğü ABD, İstanbul'a bir tümen "işgal askeri" gönderdi!..

Washington'un yaptıklarını vermeye devam edeceğim. Ama önce, Kazım Karabekir ile İsmet Bey arasındaki farkı görelim.

KARABEKİR'DEN İNÖNÜ'YE AĞIR YANIT!... Albay İsmet Bey ise, özetle "Halk da, ben de Amerikalılar'ı istiyoruz!.." diyordu.

Kazım Karabekir'in yazdıklarına, İnönü Arşivi belgelerine ve Celâl Bayar'ın anlatımına göre, Albay İsmet Bey (İnönü) Kazım Karabekir'e 27 Ağustos 1919 tarihinde aşağıdaki mektubu yazdı. Mektubu elden, Kurmay Binbaşı Saffet Arıkan'la gönderdi:

"(...) Eğer Anadolu'da halkın Amerikalıları herkese tercih ettikleri zemininde(=yolunda) Amerika milletine müracaat edilse, pek ziyade faydası olacaktır, deniliyor ki ben de tamamıyla bu

Prof. Dr. Sina Aksin, bu noktaya bir çekince koyuyor ve "Halide Edip'in dediklerinin tersine, (...) ABD idare makinesi, hele Müslümanlık söz konusu olduğunda 'dinsiz ve milliyetsiz' sayılmazdı" diyor. Bakınız: Aksin, Sina, a.g.e., Çilt 1, s.544.

⁰ Kutay, Cemal, a.g.e., s.46-55. Türkçeleştirme, yatık yazılar(italikler) ve siyah vurgulamalar bana ait.-HC

kanaatleyim."

Bunun üzerine Kâzım Karabekir, "İstiklâl Harbimiz" adlı eserinde İsmet Paşa (İnönü) hakkında ağır konuşuyor. Onu Anadolu'daki millî gelişmeleri bilmemekle, neredeyse İstanbul'da yan gelip yatmakla, zayıf ve uysal karakterli olmakla, kendisini de Amerikan mandası düşüncesine ikna etmekle suçluyor.^{TM2}

15. Kolordu Komutanı Karabekir Paşa, manda yanlısı olmayı "*İşgal altında özgür bir nefes alamayan aydınlarla, Anadolu'daki Millî Direnişçiler arasındaki fark*" olarak açıklıyor ve mandaya kesinlikle karşı olduğunu net biçimde ortaya koyuyordu:

"Millî direnişe karar vereceği yerde, Sivas Kongresi Amerika mandasını isteriz derse, aylardan beri ne zorluklar ve ne fedâkârlıklarla hazırlanan millî teşkilat çözümlü, dağılıverir. Diğer devletler, millî cephenin bozulduğunu görünce, parçalama işlemini manda kelimesiyle kolayca yapabileceklerdir. Oysa, istiklâl aşkı hemen bütün ordu mensubunu ve yer yer halkı sarmış ve bu aşkla Erzurum Kongresi'nden milletin sesi fıskırmıştır. Balıkesir'de, Alaşehir'de de aynı sesler yükselmiş; şimdi Sivas'ta bütün bunların sonucu olarak millî kuvvet sonsuza kadar yok olmaktan kendini kurtarmak ve bağımsız bir devlet olarak yaşamak ümidini gerçeğe dönüştürecektir.

İşte Anadolu'da millî kuvvetler arasında milletin özgürlük ve mutluluğu için fiilen uğraşan gözlerin gördüğü bu gerçeğe karşılık, istila altında özgür bir nefes alamayan en aydın ve en tecrübeli ve hamiyetli insanların zan ve vehimleri arasındaki fark... Bu görüşü kuvvetlendiren İsmet Bey'in gönderdiği mektubu, İstanbul Hükümeti hakkında dahi faydalı bilgi olduğundan aynen yazıyorum."¹⁵³

Ülkemizin bütünlüğünün bozulduğu ve neredeyse hepten elden

¹⁵¹ Karabekir, Kâzım, İstiklâl Harbimiz, 1. Cilt, Yayına Hazırlayan: Prof. Dr. Faruk Özerengin, Emre Yayınları, İstanbul, Ekim 1995, s.426; Karabekir, Kâzım, istiklâl Harbimiz, Türkiye Yayınevi, İstanbul, 1969, s.172; Bayar, Celâl, Ben de Yazdım: Millî Mücadeleye Giriş, Cilt 6, Sabah Kitapları, İstanbul, 1997, s.108; Turan, Şerafettin, Prof. Dr., İsmet İnönü (Yaşamı, Dönemi ve Kişiliği), ikinci Basım, Bilgi Yayınevi, Ankara, Nisan 2003, s.30.

¹⁵² Karabekir, Kâzım, a.g.e., Emre Yayınları'nda s.428, Türkiye Yayınevi'nde s. 173. Vurgulamalar bana ait.-HC.

¹⁵³ Karabekir, Kâzım, istiklâl Harbimiz, a.g.e., Emre Yayınları'nda s.424, Türkiye Yayınevi'nde s.171. (Türkçeleştirme bana ait-HC)

gittiği bir ortamda, bir manda altına girmenin "ülke bütünlüğünü"(!) koruyacağına inananlar; ABD, İngiltere, Fransa ve hatta İtalya arasında tercih yaparken, "bir kuzunun kasap seçmesi"^{15 4} durumuna düşmüşlerdi. İstiklal Madalyası sahibi, emekli büyükelçi Aptülahat Aksin (Prof.Dr.Sina Akşin'in babası), o günleri şöyle anlatıyor:

"Çok korkunç bir manzaraydı bu. Memleketin hükümdarından ve hükümetinden tutun da birçok aydınlarına varıncaya kadar, hepsi bin yıllık geçmişlerini unutarak galip devletlerden birisinin, zelilâne (=rezilcesine-HC) koltuğu altına sığınmayı¹⁵⁵ düşünüyorlar! Yalnız hangisinin!? Üzerinde tek ayrılık olan nokta bu."

AMERİKAN-YUNAN ORTAK İŞGAL MİTINGİ!..

İsmet Bey'in(İnönü'nün) dahi, Mustafa Kemal'in emrine girmeden ve Kuvayi Milliye ruhunu hissetmeden önce sığınmaya çalıştığı Amerika, Türkiye'yi yok etmek için açıktan açığa faaliyet yürütüyordu. Bunların en ortada olanı ABD'nin başkenti Washington'da düzenlenen ve Amerikalı senatör ve milletvekillerinin de katıldığı "Amerikan-Yunan mitingi" idi.

Bu "ortak işgal m/f/ng'nin amacı, tüm Trakya'nın, 12 adanın ve İzmir'in Yunanistan'a verilmesi; Anadolu'da da Bizans İmparatorluğu'nun yeniden kurulması idi. Amerikalı senatörler, mitingde bağıra çağıra "Anadolu'yu istiyoruz" diyorlardı..

Amerika'da yerleşik 500 bin Rum'u da temsil ettiğini söyleyen ABD senatörleri ve milletvekilleri şunlardı:

"Senatör Mores, Pensilvanya Milletvekili Kelly, Senatör Bradaghi, Murphy, Mc Laghin, Dalingh, Cooper, Walsh ve Davery."

Venezelos'un yakın dostu ve koyu Yunan yanlısı olan Amerikan Senatörü Mores, yaptığı konuşmada şunları söyledi:

"Elenlerin(=Yunanlılar'ın) yaşadığı bütün topraklar Yunanistan'a verilmelidir. Bu sebeptendir ki, Yunanistan için Trakya'yı, Yukarı Epiri, Oniki Adaları, İzmir'i ve Anadolu'yu istiyoruz. İstikbalde, eski Bizans İmparatorluğu'nun, şehirlerin kraliçesi İstanbul'u gene payitaht (=başkent) alarak kurulacağına inanıyoruz. Yunanlıların (Megalo İdea)sı, bir milleti harekete geçirmiş olan ulvî (=yüce)

^{15 4} Aksin, Aptülahat, Emekli Büyükelçi, Atatürk'ün Dış Politika ilkeleri ve Diplomasisi, AKDITYK Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara, 1991, s.27.

^{15 5} Aksin, Aptülahat, a.g.e., s.28

fikirdir."¹⁰⁰

Pensilvanya Milletvekili Kelly ise, bütün Trakya'nın Yunan olduğunu iddia etti ve Bulgaristan'a Ege Denizi'ne bir çıkış verilmesi aleyhinde konuştu. Senato Dışişleri Komisyonu üyesi Senatör Bradaghi de, aynı bu sözleri destekledi' ve Trakya'nın tümüyle Yunanistan'a terk edilmesi görüşünü savundu.

"Sivil ve asker Türk vatanseverleri, iktidarsızlıkla suçladıkları hükümetlerine karşı ve Türkiye'yi paylaşmak istediklerinden kuşkulandıkları bazı müttefiklere karşı tam bir ayaklanma halindedir."

Lyon R publicain Gazetesi (23 Eylül 1919)¹⁵⁷

"Mustafa Kemal, (...) her türlü muhalefeti, cesaretsizlik ve korkaklığı Şiddetle takip, memleketteki vatanseverliği ise takviye ediyordu."

Yunan Generali Trikupis¹⁵⁸

Sivas Kongresi de (4-11 Eylül 1919) manda tartiŐmalarının en yoğun yaşandığı yer olmuştu. Ulusal direnişin lideri Mustafa Kemal'in "İstanbul Hükümeti, dŐŐmanlarımızın çıkarına iŐleyecek biÇimde milleti daima yenik göstermek istiyor" dediği Kongre'de; manda istekleri de dŐŐmanlarımızın  ıkarınaydı. Bunun bilincinde olan Türk gençleri, mandayı kabul edecek olursa Mustafa Kemal'e bile karşı çıkacaklarını, yüzüne karşı söylediler. Anadolu'da "milli hükümet" kurulmasını isteyen millî lider, "Biz azınlıkta kalsak dahi mandayı kabul etmeyeceğiz. Parolamız tektir ve değişmez:

Ya istiklâl ya ölüm!.."

karŐılıđını verdi..¹⁵⁹

¹⁵⁶ İstiklâl Harbi Gazetesi, 24 Eylül 1919, s.2. Siyahlamalar ana ait.-HC.

¹⁵⁷ Başından Sonuna Her Yönüyle Kurtuluş Savaşı, a.g.e., s.95.

¹⁵⁸ Trikupis, Nikolaos, Yunan Generali, General Trikupis'in H tiraları,  eviren: Ahmet Angın, Kitapçılık Ticaret Limited Şirketi Yayınları, istanbul, 1967, s.89.

¹⁵⁹ Bu konuda ayrıntılı açıklamalar için bakınız: Cevizoğlu, Hulki, işgal ve Direniş, s.270-277.

Ancak, özellikle "Amerikan mandacıları" o kadar çoktu ve o kadar yoğun baskı yapıyorlardı ki, Mustafa Kemal onları "bertaraf etmek için" bir yola başvurdu. Kongrenin 11 Eylül'de bitmesinden 2 gün önce, 9 Eylül 1919'da, ABD Senato Başkanlığı'na bir mektup gönderiyormuş gibi yaparak, tepkileri eritti. Bu mektup, Sivas Kongresi Başkanı Mustafa Kemal, Başkan Yardımcısı Hüseyin Rauf, onun yardımcısı İsmail Fazıl ve katiplerin imzasıyla kaleme alındı. Ancak, mektup ABD Senatosu'na gönderilmedi ve Hüsrev Bey'in (Gerede) dosyasında saklandı.⁰ Bu mektupta, "ABD mandası altına girmek" istenmiyor, yalnızca "azınlıkların durumunu, dedikodulardan uzak, gelin kendiniz görün" deniyordu.

TO THE PRESIDENT OF THE SENATE OF THE UNITED
STATES OF AMERICA.

oOo

The National Congress of the Ottoman Empire, representing the entire Uthmanian population of European Turkey and Asia Minor, and composed of delegates representing every province and state in said portions of the Ottoman Empire, assembled on September 4, 1912 for the purpose of securing the fulfillment of the wishes of the majority of the population of the empire with the protection of all minorities, and, with life, liberty, justice and inviolability of property rights guaranteed for all.

The National Congress of Sivas by unanimous vote on September 0, 1910 passed a resolution outlining the desires of the majority of the population of the Ottoman Empire and embodying the principles which will guide the future action of the Congress at Sivas, the central committee which it will elect from among its members before dispersal, and all of the subsidiary organizations within the frontiers of the Empire.

In accordance with the said resolution of policy, the National Congress of Sivas, this day, by unanimous vote, requests the Senate of the United States of America to send a committee of its members to visit all confines of the Ottoman Empire for the purpose of investigating with the clear vision of an impartial and disinterested nation conditions as they actually are in the Ottoman Empire before permitting the arbitrary disposal of the peoples and territories of the Ottoman Empire by a treaty of peace.

In the name of the National Congress of the Ottoman Empire;

President of the Ottoman Empire
Mustafa Kemal Atatürk
2nd Vice President

SWae, Turkiye.M

f_____^~~ ft

Sivas Kongresi'nde ABD Senatosu'na gönderilmek üzere hazırlanan ama "gönderilmeyen" mektubun aslı.

¹⁶
⁰ Atatürk'ün Milli Dış Politikası (Milli Mücadele Dönemine Ait 100 Belge) (1919-1923), Cilt: 1, 3. Baskı, Kültür Bakanlığı Yayınları No: 392, Ankara, 1994, s.89.

¹ Atatürk'ün Milli Dış Politikası, Cilt: 1, a.g.e., s.87.

AMERİKAN GENERALİNDEN M.KEMAL'E:
"MİLLETİNİZ İNTİHAR MI EDİYOR?"

Amerikan Senatosu, "Yeni Ermenistan Devleti kurulması" kararını onayladıktan sonra, genelkurmay başkanının temsilcisini Türkiye'ye gönderdi.

Bu temsilcinin yetkileri arasında, "Ermenistan'ın Türkiye'de, Kızılırmak'ın doğusundaki bölgeyi de içine alacak biçimde kurulması ve Amerikan mandası altına alması" yetkisi de vardı.¹⁶²

20 Eylül 1919 gecesi Sivas'a gelen ABD Genelkurmay Başkanı Orgeneral Pershing'in Kurmay Başkanı *Tümgeneral Harbord*¹⁶³, Mustafa Kemal'le 22 Eylül pazartesi günü görüştü. Harbord'un Amerika'dan getirdiği heyet 15'i asker, 31'i sivil olmak üzere 46 kişiydi. İstanbul'dan kendilerine katılan idari personel ve sekreteryaya ile birlikte 103 kişiyi bulmuşlardı. Sivas'ta *Amerikan Koleji*ne yerleştiler.

İNGİLİZ İSTİHBARATI DA, Harbord kurulunun Anadolu'daki temaslarına büyük ilgi gösteriyordu; bunları yakından izliyor; ajanları yoluyla bilgi toplamaya çalışıyordu.¹⁶⁴ Aslında birlikte hareket ettikleri ABD'den aldıkları bilgi yeterli olmalıydı. Çünkü gerekli açıklamalar vardı. Bakınız bunlardan birini, İngiliz gizli belgelerinden okuyalım:

*"Gizli Belge.. Sayfa No: 60, Belge No: 46, Tarih: 5 Nisan 1920
Mr.Lindsay'dan (Washington) Lord Curzon'a*

... Amerikan Senatosu Ermenistan'ın mandası işini görüştü. Beş yılda 757 milyon dolar verecekler, ilk başlangıçta 50 bin kişilik bir ordu yollanacak, daha sonra 200 bin kişiye çıkacak. Amerikan kuvvetlerinin başına General James G. Harbord getirilecek, ayrıca bütün Türkiye'nin mandası için de görüşmeler yapılmaktadır..."¹⁶⁵

Yani, ABD'nin hedefi manda(himaye) adı altında, Türk topraklarından alarak Büyük Ermenistan kurmak, 200 bin kişiye ulaşacak Ermenistan Ordusu'nun başına da Amerikan Generali Harbord'u getirmek idi!..

Bu planlar Mustafa Kemal'in zekâsı ve Türk Milleti'nin direnişi karşısında tutmayacaktı.. Bugüne kadar da tutmadı. Ama, hâlâ uğraşıyorlar..

Kutay, Cemal, a.g.e., s.92.

Kimi kaynaklarda "Korgenerar olarak geçiyor.-HC.

Sonyel, Salâhi R., Prof. Dr., a.g.e., s.38.

Ulubelen, Erol, a.g.e., s.249.

Washington'dan gelen bilgilerle dahi yetirmeyen İngilizler, Harbord kurulu incelemelerini sürdürürken, istihbarat subayları Binbaşı Edward C. Noel'e tam mesai yaptırıyordu, İngiliz ajan Noel, Kürtler'le düzenlerini devam ettiriyor; 23 Eylül'de Bağdat ve İstanbul'daki İngiliz Yüksek Komiserliği'ne Halep'ten gönderdiği kapalı telyazısında şöyle diyordu:

"Mustafa Kemal'in yaratmış olduğu durum ciddileşirse, Bedirhan'ları ve öteki kimi Kürt'leri Kürt ilçelerine vali ve mutasarrıf ataması için Türk hükümetini harekete geçirerek onlardan epeyi yararlanabiliriz."

Öte yandan, İngiltere Dışişleri Bakanlığı Doğu Masası yetkililerinden George Kidston, bu belgeye 18 Ekim'de not ettiği çıkmada şu yorumda bulunuyordu:

"... Mustafa Kemal'in, Noel'i ülke dışı etmek amacıyla rahatsız etmesi, Kürt aşiretleriyle olan irtibatımızı kesmiş bulunuyor; Mustafa'nın aşiretlerle ilişkilerinin ne olduğunu hiç bilmiyoruz."

Amerikalı Tümgenerai(Korgeneral?)
James G. Harbord.

Mustafa Kemal'in sınır dışına atmaya çalıştığı Noel, "fanatik bir

Sonyel, Salâhi R., Prof. Dr., a.g.e., s.39. Buradaki yazım kuralları (imlâ) açısından -her alıntıda yaptığım gibi- metnin aslına bağlı kaldım. Siyahlamalar bana ait.-HC.

İngiltere Dışişleri Bakanlığı belgelerinden (*Foreign Office 371/4193/141322: İngiliz Sivil Komiseri'nden Hindistan Bakanlığı'na yazı, no. 11543, Bağdat, 29.9.1919*) aktaran: Sonyel, Salâhi R., Prof. Dr., a.g.e., s.39.

Kürtçüydü!" Büyükelçilik statüsündeki İngiliz Yüksek Komiserliği Müsteşarı T.B.Hohler ülkesinin Dışişleri Bakanlığı'ndaki meslektaşları Telley'e gönderdiği yazıda ondan şöyle söz ediyordu:

"İstanbul, 21 Temmuz 1919

Azizim Telley,

(...) **Noel Bağdat'tan buraya geldi; iyi bir arkadaş, yetenekli bir kimse ama fanatiğin teki. Kürtlerin havarisi.** (Kürtler'in peygamberi olmak istiyor-Erol Ulubelen'in çevirisi-HC) **Onun kanaatince Kürtler gibisi yoktur; Kimse onlar kadar asil, onlar kadar cömert olamaz! Türkler ve Ermeniler beş para etmeyen alçaklardır, al birini vur ötekine. (...)** Korkarım ki **Noel bir Kürt Alb. Lawrence'i olacaktır.** (...) Bana öyle görünüyor ki, Mezopotamya'nın bizim olacağı kesin gibidir. Öyleyse **Mezopotamya'nın bir kuzey sınırı olacaktır; bu sınır ovada değil, dağda olacaktır, o dağlar esas itibariyle Kürt'tür, dolayısıyla bize bir Kürt politikası lazımdır ve Kürt beyleriyle iyi geçinmemiz gerekir ki onları kullanabilelim.** (...) Burada her renkten Kürt bulunduğunu, **onlara güvenilemeyeceğine tarihin de tanıklık ettiğini akıldan çıkarmamak gerekir.** Unutmamak lazım ki, Kürtler de Türkler de Müslüman'dırlar... Majesteleri Hükümetinin niyeti Türkleri sonuna kadar zayıflatmaktır, Kürtleri Türklerden ayırmak da kötü bir plan değildir, dikkatle ve sabırla hareket edilirse bunun büyük ölçüde başarılabileceğini düşünüyorum...

Saygılarımla

Tom Hohler^{FTM⁰}

İNGİLİZLER: "KÜRTLER'İ KULLANALIM.." İleride inceleyeceğimiz bir noktayı yeri gelmişken kısaca vurgulamak gerekir. Batılılar Kürtler'i tarihin her döneminde "kullanmak" istemiş, isyana teşvik etmiş ve kullanmıştır da. Bunu kendileri resmi belgelerinde itiraf ediyorlar. İlerleyen sayfalarda ABD'nin Kürtler hakkındaki samimi düşüncesini göreceğiz. Burada İngilizler'in düşüncesini özetleyelim.. Ne diyor İngiliz Müsteşar?

"- Adamımız (ajanımız) Noel Kürtleri kışkırtıyor!..

Türkler ve Ermeniler beş para etmeyen alçaklar!..

Mezopotamya'nın bir kuzey sınırı olacaktır; bu sınır ovada

¹⁶⁸ İngiliz resmi belgelerinden (*Documents on British Policy 1919-1939*, First Series, Volume IV: 1919, Her Majesty's Office, London, 1952) aktaran: Şimşir, Bilâl N., *Kürtçülük (1787-1923)*, Bilgi Yayınevi, Ankara, Nisan 2007, s.326.; Ulubelen, Erol, a.g.e., s.186. Vurgulamalar bana ait.-HC.

değil, dağda olacaktır, o dağlar esas itibariyle Kürt'tür. (Burada günümüzdeki PKK terörü açısından **çok önemli bir başka boyuta** dikkat çekelim... Türkiye'nin, teröristlerin takibinin çok zor olduğu bugünkü dağlık Irak sınırını İngilizler belirlemişti. Demek ki İngilizler, bu çok zorlu dağlık ve mağaralarla dolu sınırı belirlerken, o gün bölemedikleri ülkemizi, gelecek yıllarda bölmek; terörü orada kolayca beslemek amacındaymışlar!...)

Kürt beyleriyle iyi geçinmemiz gerekir ki onları kullanabilelim. Kürtlere tarihin hiçbir döneminde güvenilememiştir. İngilizlerin amacı Türkler'i sonuna kadar zayıflatmak, Kürtler'i Türkler'den ayırmak."

Burada, bir gerçeğe vurgu yapmakta yarar var. Damat Ferit'in aksine Ali Rıza Hükümeti de, Kuvayi Milliyeciler gibi Kürtlerin ayrılıkçılığa yönelmemeleri için çalışıyordu. Bu durum İngiliz istihbarat raporlarına da geçti. İngilizler Kürtler'i Türkler'den ayırmaya çalışırken, basın "birleştirici" başlıklar atıyordu. Örneğin, *Albayrak* Gazetesi'nde 30 Ekimde (1919) "Doğu Anadolu Türk'ü ile Kürt'ü Birbirinden Ayrılamaz" yazısı çıktı. 28 Aralık'ta çıkan "Kürtlerin Osmanlı Toplumundan Ayrılmak İhtimali Var mıdır?" başlıklı yazıda, Kürtler için ayrılmanın, Ermeni egemenliği altına girmek demek olduğu, Kürtlerin ise Ermenilerle bağdaşamayacağı vurgulanıyordu. *Sabah* Gazetesi'nde Kürtlerin Bağlılığına Yeni Kanıtlar" ve "Hükümetin Kürt İleri Gelenlerine Teşekkürü" gibi başlıklar dikkati çekiyordu (5-11 Aralık 1919, Sayı: 10795 ve 10802). *Irade-i Milliye* Gazetesi'nde ise, "Türklük ve Kürtlük Birbirinden Ayrılamaz Bir Aile Ocağıdır" başlığı atılıyordu (5 Ocak 1920, Sayı 19). Ayrıca *Takvim-i Vekayfde* çıkan ve Kâhta, Silvan, Hakkâri ve Hasankale'den gelen tellerde Kürtler'in Osmanlı Devleti'nden ayrılmak istemedikleri, Kürt Şerif Paşa ve benzeri "hainlerin memleketimizde bir hizmetçi kadar değeri" bulunmadığı anlatılıyordu (6-8 Mart 1920, Sayı: 3793 ve 3795)."

Oysa, İngilizler ve "ayrılıkçı Kürtler" de hıyanete devam ediyordu. Bunlar İngiliz *The Times* Gazetesi'nde yer aldı. Gazete haberine göre, 11 Kasım'da kimi İngiliz subayları Kürtler tarafından öldürüldü. Aynı sayıdaki "*Kürdistan Sorunu*" başlıklı başyazıdan, İngilizlerin Kürdistan kurdurarak, bunu Ulusçu Türkiye'ye karşı "tampon" olarak kullanmayı düşündüklerini anlıyoruz. 18 Kasım tarihli gazetede, Van, Bitlis,

¹⁶⁹

Aksin, Sina, Prof. Dr. a.g.e., Cilt 2, s.141-142. Gazete yazılarının bugünkü Türkçe'leri bana ait.-HC.

Diyarbakır ve Harput ile Musul'un bir bölümünden oluşan "Özerk bir Kürdistan" kurmak gerektiği vurgulanıyordu. (Tıpkı bugün de gerçekleştirmek istedikleri gibi.) 20 Kasım tarihli ve Athelstan Riley imzalı mektupta, "Kürtler'in yasa dışı eşkıya oldukları" ve "devlet kuramayacakları" savunuluyordu. 2 Şubat'taki bir başyazıda, Sykes-Picot Antlaşması ile İngiltere'ye, Bağdat'ın kuzeyine kadar bir bölge kalırken, şimdi *Musul vilayetinin de katılımıyla Kürdistan'a girilmekte olduğu* açıklanıyordu.¹⁷⁰ İngilizler, ayrılıkçı Kürt hareketini Mustafa Kemal'i durdurmanın çaresi olarak görüyordu.

(S Ö M Ü R G E C İ L İ K Ş E H V E T İ!..) İNGİLİZ GİZLİ BELGELERİNDE ABD PLANI!.. Amerika Birleşik Devletleri'nin Türkiye'yi bölme planlarını "ingiliz gizli belgelerinde" de görüyoruz.

ABD-İngiltere ittifakı arasındaki yazışmalarda, yüzümüze karşı söylenenlerin aksine, Türkiye'nin nasıl açıkça parçalanmak istendiği görülüyor. Türkiye yok edilecek(İç Anadolu'da küçük bir parça olacak), toprakları elinden alınarak Büyük Ermenistan, Kürdistan ve Lazistan kurulacaktı!.. O kadar ki, kendi itirafları ile, "Bir tek Ermeni bile bulunmayan Trabzon"da, "Ermenisiz Ermenistan kurma!" kendilerine bile komik geliyordu.. Ama, "sömürgecilik şehveti" gözlerini kör etmişti!..

İngiliz Kraliyet Matbaası tarafından basılan ve 1. Dünya Savaşı dönemine ait olan resmi İngiliz belgelerine bakalım.

Amiral Webb'den Lord Curzon'a

... Amerika, Trabzon ve Erzurum'u içine alan bir Ermenistan'ı himaye edecek. Geri kalan dört ili de bir Kürt devleti olarak İngilizlerin himayesine bırakıyor. Ben Amerikan misyonerlerinin tehlikeli hareketlerinden korkuyorum, din etkisinde kalıp halkın büyük çoğunluğunu teşkil eden Müslümanlara kötü davranacaklardır...

(Gizli Belge No: 492, Sayfa No: 735, Tarih: 19 Ağustos 1919)¹⁷¹

Londra Konferansı Tutanaklarından

... Ermenistan'a 6 ilden başka Trabzon ve Adana da verilmelidir. Amerika Ermenistan'a yardım edecektir ve mandası altına almayı kabul ediyor. Fransa ise Adana'yı kendisi için istiyor. Trabzon'da bir tane

Aksin, Sina, Prof. Dr. a.g.e., Cilt 2, s.143. (Bugünkü Türkçe'leri bana ait.-HC)

¹⁷¹ Ulubelen, Erol, a.g.e., s.188. (Vurgulamalar bana ait-HC)

bile Ermeni yok, E r m e n i s i z bir Ermenistan biraz gülünç olmuyor mu deniliyor...

Türkler için bir mali komisyon kuruluyor... (Sayfa No: 81)

Küçük bir Türk devleti kurulmalı, kapitülasyonlar adli işlere de uzatılabilir. **Japonya'dan kapitülasyonları kaldırdık, çünkü onlar kuvvetliydi başka çaremiz yoktu. Türklerin kafası Japonlarınkinden çok daha az işler.** Bu nedenle kapitülasyonlar adli işlere de uzatılabilir... (Sayfa No: 88)

(Gizli Belge No: 10, Sayfa No: 81 ve 88, Tarih: 16 Şubat 1920)¹⁷²

Londra Konferansı Tutanaklarından

... Llyod George ile Amerikalıların Türkiye üstünde tartışması.Llyod George ve Lord Curzon, **biz neye karar verirse Türkler onu kabule mecburdur,** diyorlar ve Türkiye'ye teknik uzmanlar da göndereceklerini açıklıyorlar...(Sayfa No: 99)

... **İzmir'e bir Türk bayrağı asarak Türk varlığını kabul etmiş görünelim,** diyorlar... (Sayfa No: 231)

... Lord Curzon, Erzincan'ın da Ermenilere verilmesini, **Karadeniz'de de, bir Lazistan kurup** Ermenilerin mandasına vermek istiyor, bu teklifi diğer delegeler tarafından kabul edilmiyor... (Sayfa No: 280)

(Gizli Belge No: 12, Sayfa No: 99, 231 ve 280, Tarih: 16 Şubat 1920)

İngiliz Dışişleri Bakanlığındaki Toplantı

... Mustafa Kemal kendi kendisini Erzurum Valisi ilan etmiş, Erzurum'un yeni kurulacak Ermeni devletine katılacağı bir sırada bu çok anlamlı bir harekettir. **Bu adam olmasaydı Ermenilerin bir şansı olurdu...**

... Türk milli hareketi gittikçe büyüyor, tehlike artıyor. Muhtemelen **Fransız üniforması giyen Ermenilerin aşırı hareketleri** Türkleri tahrik etmiş olmalıdır. Türkleri uyarmamız yeterli değildir, **daha sert hareket etmemiz gerekir.** Türkler Ermenilerden nefret ediyorlar, bu nefret onları sokakta Fransız üniformasıyla görünce büsbütün arttı.

... Mustafa Kemal'in askerleri nasıl yaşıyor? Bunları acaba İstanbul mu besliyor? Mr.Berthelot'a göre **Mustafa K e m a V i n askerleri hiç para almıyor, onları harekete geçiren vatan aşkıdır.**

Ulubelen, Erol, a.g.e., s.207. (Vurgulamalar bana ait-HC.)

Ulubelen, Erol, a.g.e., s.207. (Vurgulamalar bana ait-HC.)

(Gizli Belge No: 38, Sayfa No: 300, Tarih: 28 Şubat 1920)¹

Sir A.Geddes'ten Lord Curzon'a

... Amerikan Hükümeti, Ermenistan'ın Adana da dahil korunmasını istiyor. **Silah, cephane, demiryolu ve her türlü malzemeyi buraya sevk edecekler. Boşaltım Karadeniz limanlarına, Amerikan bahriyesi tarafından ve Amerikan donanmasının himayesinde yapılacak.** Amerikan hükümeti resmen Ermeni mandasını kabul etmiyorsa da, sınırları her türlü garanti altına almaktadır. **Türklerin yapacağı en ufak bir hareket Amerikalılar tarafından bastırılacaktır.** Ben bu hareketin daha çok bir iç politika olduğunu sanıyorum.

(Gizli Belge No: 63, Sayfa No: 71, Tarih: 16 Mayıs 1920)¹⁷⁵

BU BİLGİLER IŞIĞINDA HARBORD GÖRÜŞMESİ... Şimdi tekrar, bıraktığımız yerden Harbord görüşmesine dönelim. Falih Rıfki Atay'ın "yazdığına" göre ise, Mustafa Kemal Harbord görüşmesi şöyle gerçekleşti.¹⁷⁶

Harbord:

"Türk tarihini okudum. Milletiniz büyük kumandanlar yetiştirmiş, büyük ordular hazırlamıştır. Bunları yapan bir millet elbette bir medeniyet sahibi olmalıdır. Takdir ederim. Ama bugünkü duruma bakalım. Başta Almanya, müttefiklerinizle dört yıl harbettiniz, yenildiniz. Dördünüz bir arada yapamadığınız şeyi, bu durumda tek başınıza yapmayı nasıl düşünebiliyorsunuz? Fertlerin intihar ettikleri vakit vakit görülür. **Bir milletin intihar ettiğini mi göreceğiz?"**

Mustafa Kemal:

"Tarihimizi okumuş, bizi öğrenmişsiniz. Fakat şunu bilmenizi isterdim ki, biz emperyalist pençesine düşen bir kuş gibi yavaş yavaş aşağılık bir ölüme mahkûm olmaktadır, babalarımızın oğulları olarak vuruşa vuruşa ölmeyi tercih ediyoruz."

Amerikalı general ve arkadaşları sessizce ayağa kalktılar:

"Biz de olsak böyle yapardıkT

¹⁷⁴ Ulubelen, Erol, a.g.e., s.209. (Vurgulamalar bana ait-HC)

¹⁷⁵ Ulubelen, Erol, a.g.e., s.250. (Vurgulamalar bana ait-HC)

¹⁷⁶ Atay, Falih Rıfki, Çankaya (Atatürk'ün Doğumundan Ölümüne Kadar), Pozitif Yayınları, İstanbul, Temmuz 2006, s.214.

Mustafa Kemal'den
AMERİKALILAR'A -ve günümüze- MUHTIRA(=ANDIÇ)

Sivas'ta kendisini ziyarete gelen Amerikan heyeti ile görüşen Mustafa Kemal, Heyet Başkanı ABD Generali Harbord'a çok uzun bir muhtıra verdi.⁷ Bu yazıda, direniş örgütlerinin (cemiyetlerin) kurulması, İzmir'in işgali, Amerikalılar'ın Ermeniler'e yardımı, kongreler, gayrimüslimler, Kürtler, İttihatçılar, Bolşevizm ve İngiliz oyunları hakkında - 21. yüzyıldaki tartışmalara da ışık tutacak- çok önemli görüş ve bilgiler yer alıyordu.

GAYRİMÜSLİMLER HAKKINDA: "Kendileriyle çok uzun bir zaman bir arada yaşadığımız gayrimüslim vatandaşlarımız (Ermeniler, Rumlar, Yahudiler, vs.) hakkında en iyi niyetlerle samimi duygular beslemekten ve **onları da bizimle tam bir eşitlikte düşünmekten başka bir**

Mustafa Kemal Atatürk, Ankara'da yapılan Nevruz Bayramı töreninde.¹⁷⁸

¹⁷⁷

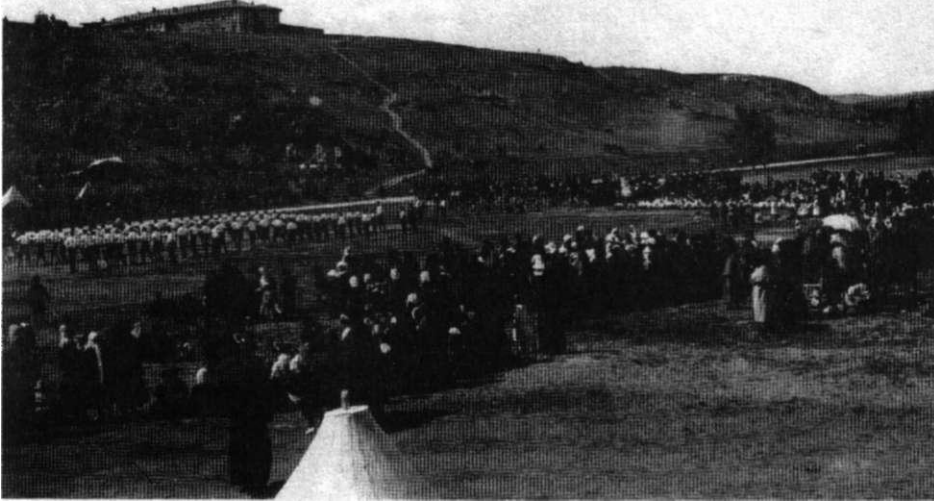
Buradaki "muhtıra", "diplomatik nota" anlamında değil, "hatırlatmak ve uyarıda bulunmak amacıyla verilen yazı" anlamındadır. -HC.

⁸ Soyak, Hasan Rıza, a.g.e., s.97.

görüşümüz yoktur. Mutlak biçimde inanıyoruz ki, eğer memleket, şimdiye kadar süren kötü faaliyetler, etkiler ve telkinlerden kurtulursa, İmparatorluğun çeşitli ırkları birbirleriyle tam bir barış içinde yaşayacaklar ve ortak mutlu ve refah dolu yaşam süreceklerdir."

KÜRTLER HAKKINDA: "İngilizler, imparatorluğu bölmek ve Türkler'le Kürtler arasında bir kardeş savaşına neden olmak için Kürtler'i, kendi himayeleri altında **bağımsız bir Kürdistan** kurma planına katılmak üzere kışkırttılar. İleri sürdükleri tez, imparatorluğun nasıl olsa dağılmaya mahkum olduğudur. Bu amaçlarını gerçekleştirmek için *büyük paralar harcadılar, her türlü casusluğa başvurular.* Bunun için **Noel adlı bir İngiliz subayı Diyarbakır'da uzun süre çaba harcadı** ve faaliyetlerinde her türlü sahtekârlık ve aldatmaya başvurdu.

Fakat bizim Kürt vatandaşlarımız, hazırlanan komponun farkına vararak, onur ve vicdanlarını parayla satan diğer bir grup haini bölgeden kovdular. (...)

"Ankara halkı 1922 Nevruz'unu büyük bir huzur içinde geçirdi. Okullar, Genelkurmay binası önünde gösteriler yaptılar. Resim 22 Mart 1922'de çekilmiştir."¹⁷⁹

Tansel, Selâhattin, a.g.e., s.103, Resim No: 55.

Saf Kürt vatandaşlarımızı, isyana (ayaklanmaya) teşvik ettiler. Bu alçakça planın üç amacı vardı: Kürtler'in çıkar duygularını canlandırma, milli kuvvetleri yok etme ve **aynı ülkenin evlatları arasında bir mücadele ve kan dökmeye neden olmak. (...)**

Bu entrikaların tümüyle dışında kalan yerel halk, çok geçmeden bunların gerçek¹⁸⁰ niyetlerini anladı ve suçluları tutuklamak üzereyken, onlar kaçtılar."

BAZI KÜRT AŞİRETLERİ: "KÜRDİSTAN SORUNU YOKTUR!" iki yıl sonra, 17 Mart 1921'de, bazı Kürt aşiretlerinin TBMM Başkanı Mustafa Kemal'e gönderdikleri telyazısında, gerçeği onların da gördüğüne ve "işgalci Batı'dan merhamet dilenmeyeceklerini" dile getirdiğine tanık oluyoruz.

TBMM Başkanı Mustafa Kemal, genel kurulda bu telyazısını (telgrafı) okuyor:

Reis (Mustafa Kemal Paşa) - "Son günlerdeki olaylar nedeniyle Kürt kardeşlerimizden gelen birçok telyazısı vardır. Kendilerinin böyle bir girişimi olmadığına ve **Kürdistan sorunu olmadığına** ilişkindir. Bir tanesini okuyalım:

Ankara'da Büyük Millet Meclisi Yüce Başkanlığı'na

Kürtler küçük lokmanın çok kolay yutulacağını zamanından çok önce anlamışlardır. Türk birliğinden ayrılma düşüncesinde olanları Kürtler kendi milletlerinden saymaz. **Kürtler'in kaderi Türk'ün kaderiyle eştir.** Biz Kürtler, Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti'nden başka kurtarıcı beklemediğimiz gibi, **İtilaf Devletlerinden (Fransa, İngiltere, İtalya'dan) merhamet dilenmeye tenezzül etmiyoruz.** Misak-ı Milli içinde barışı sağlamak için bütün varlığımızla Hükümetimize yardım edeceğimizi, Türkiye Büyük Millet Meclisi Hükümeti dahilinde **Kürtlüğün ayrı bir unsur olarak değerlendirilmesini hiçbir zaman işitmek istemediğimizi** bilgilerinize sunar, başarılar diler ve en derin saygılarımızı sunarız.

İzoli Aşireti Reisi

Aluçlu Aşireti Reisi

Hacı Fiya Sebati

Mehmet

Barıçkân Aşireti Reisi

Ulemayı Ekrattan

Halil

Bekir Sıtkı

¹⁸⁰

Cevizoğlu, Hulki, işgal ve Direniş, a.g.e., s.304; istiklal Harbi Gazetesi, 25-27 Eylül 1919, 6.1.

*Büklür Aşiret Reisi
Hüseyin*

*Ulemayı Ekrattan
Rüştü*

*Ulemayı Ekrattan
Halil*

*Eşrafı Ekrattan
Mehmet*

*Zeyve Aşiret Reisi
Halil*

*Deyükân Aşiret Reisi
Hüseyin*

*Ulemayı Ekrattan
Hafız Mehmet*

*Eşraftan Bulutlu
İbrahim*

*Eşrafı Ekrattan
Zebunlu Halil*

*Eşraftan
Sadık^m*

Ordinaryüs Profesör Dr. Hikmet Bayur da, *Bellekten* Dergisi'nin 662 ve sonraki sayılarında bu muhtırayı yayınladı. Ona göre de Mustafa Kemal'in Harbord'a söylediklerinin özeti şuydu¹⁸²:

ÇULLANDILAR.. "Biz mütarekeyi Wilson prensiplerine güvenerek yaptık ve adil bir barış bekledik. Müttfiklerse zulümlerini artırdılar, İstanbul'u işgal ettiler, ülkenin başka yerlerine çullandılar. İzmir Yunanistan'a bırakıldı. İstanbul Hükümeti itilaf Devletlerinin ellerinde oyuncak oldu."

TÜRK MİLLETİNİ SÜRÜLEŞTİRMEK İSTİYORLAR... "İstanbul Hükümeti milli hareketi ve milletin kendi kendisini idarede gösterdiği kabiliyeti kötü gözle gördüğü için Milli Hükümeti İttihatçılık ile lekelemek istemektedir. İngilizler de böyle düşünmekte ve davranmaktadırlar. *Oysaki İttihatçılarla hiçbir münasebetimiz yoktur. Bolşevikliğe ise memleketimizde yer yoktur. Çünkü bizde ne sermayedar ne de milyonlarca işçi vardır. İngiltere, Hindistan ve Mısır'daki tecrübelerine dayanarak Türk Ulusunu bir sürü duruma sokmak istiyor, aydınları hapse atıyor, yurdu parçalıyor, Kürtleri bizden ayırmak istiyor.*"

Şimşir, Bilâl, a.g.e., s.481. Günümüz Türkçe'sine çevirme ve siyah vurgulamalar bana ait.-HC.

¹⁸² Aktaran: Aksin, Aptülaha, a.g.e., s.24-25. Metindeki Türkçe'ye bağlı kaldım. Ancak, paragraf başlıkları ve vurgulamalar bana ait.-HC.

ASKER GÖNDERMEK İÇİN KIŞKIRTIYORLAR... "Merkezi Erivan'da olan Ermeni Cumhuriyetine karşı dostluğa aykırı duygular beslemiyoruz. Oysaki Ermenistan'da Müslümanları toptan **öldürüyorlar**. Bu olaylar karşısında İngilizler (...) mukabelede bulunmaya **bizi kışkırtıyorlar**. Ancak biz Ermeni tahriklerine tahammül ederek İngilizlerin kışkırtmalarına aldırış etmedik. Şuna inanıyorduk ki hakikat er geç öğrenilecektir. Gerçekteyse İngilizlerin bizi Ermenilere saldırmaya kışkırtmakla kendi **askerlerinin buralara gönderilmesine** uygun bir durum yaratmak istediklerini sezmekteyiz. (...) Ermenistan'daki Müslüman halkın yardımına gitmekten ve Azerbaycanlılarla işbirliği yapmaktan **sakındık**."

BİZİ CANSIZ VE KANSIZ SANIYORLAR... "Bizi **cansız ve kansız bir ülke** sanıyorlar ve böyle bir ülkeye ne layık görülürse bize de onu uygulamaya çalışıyorlar. Hakkımızdaki kararların gecikmesi ve **Amerikan Kongresi'nin** kararına bırakılmış olması **umut** vericidir. Amerika'nın on dört prensibidir ki savaşa son verdirmiştir. Amerika'nın kararlarına **güvenimiz** vardır."

YÜZ YILDIR AVRUPA ENTRİKASI VAR... "Biz bin yıllık geçmiş olan, kabiliyet ve kudretini Avrupa, Asya ve Afrika'da göstermiş bir milletiz. Son yüz yıl içinde Avrupa devletlerinin entrika ve müdahaleleri, kapitülasyonlar, hükümetin aczi bizi bugünkü halimize düşürmüştür. Eğer yurdumuz yabancı entrikasından kurtulur ve işlerini ulusal isteklere saygı gösteren bir hükümete bırakabilirse bütün dünya için memnuluk kaynağı olan bir duruma gelir."

BUGÜN DE UYGULANAN TUZAKLAR... Mustafa Kemal'in 1919'daki tespitleri günümüze de ışık tutuyor. Bugün Amerika ve Avrupa ülkeleri karşısında içine düştüğümüz acizlik ve türlü entrikalar için geçmişe ve ulu öndere bakmamız gerekiyor. (Bunları "İşgal ve Direniş" kitabımda çok ayrıntılı olarak belgelemiştim.)

Mustafa Kemal'in yukarıdaki sözlerinden çıkan sonucu bir kez daha vurgulayalım:

- İngiltere, Türk Ulusunu koyun sürüsüne çevirip, beyinsiz duruma getirmek istiyor. "Demokrasinin beşiği" olarak geçiniyor ama, İstanbul'da aydınları hapse atıyor, Kürtler'i bizden ayırmak istiyor. Bunları, daha önce Hindistan ve Mısır'da da yapmıştı. Oralardaki uygulamalarını burada tekrarlıyor.

- İngiltere, Ermenilerin yaptığı Müslüman katliamlarına karşı bizi kışkırtarak oraya müdahale etmemizi istiyor ama aslında bu bahane ile işgal askeri göndermek için tuzak kuruyor. (Tıpkı,

günümüzde ABD ve İngiltere'nin Ortadoğu'da yaptığı gibi!...Yani, "bana müdahale gerekçesi yarat" formülü!..)

- Avrupa yüzyıldır entrika ve müdahale peşindedir. (Günümüze gelirse, ikiyüz yıldır bu entrikalar sürüyor, demek gerekir!..)

MUSTAFA KEMAL: "AYRI BİR SINIR ÇİZİLEMEZ!.." Gazi Mustafa Kemal Paşa, Ocak 1923'te İstanbul gazetecileri ile¹⁸³ söyleşi yaparken de, Ahmet Emin'in sorusu üzerine, "*Kürtlük meselesi* üzerine şunları söylüyor:

"Kürt meselesi; bizim, yani Türklerin menfaatma olarak da katiyen söz konusu olamaz. Çünkü malumu âliniz bizim milli sınırlarımız dahilinde mevcut Kürt unsurlar o surette yerleşmiştir ki, pek sınırlı yerlerde yoğunluğa sahiptir. Fakat yoğunluklarını kaybede ede ve Türk unsurlarının içine gire gire öyle bir sınır hasıl olmuştur ki, Kürtlük namına bir sınır çizmek istersek Türklüğü ve Türkiye'yi mahvetmek lazımdır. (...) Şimdi Türkiye Büyük Millet Meclisi, hem Kürtlerin ve hem de Türklerin salahiyet sahibi vekillerinden meydana gelmiştir ve bu iki unsur bütün menfaatlarını ve mukadderatlarını birleştirmiştir. Yani onlar bilirler ki, bu müşterek bir şeydir. **Ayrı bir sınır çizmeye kalkışmak doğru olamaz."¹⁸⁴**

MUSTAFA KEMAL, ABD GENERALİYLE NİÇİN GÖRÜŞTÜ?..

Bugün, Mustafa Kemal'in Harbord'la görüşmesi kimi çevrelerde eleştiri konusu olmaktadır. Hatta, aşırıya kaçanlar Mustafa Kemal'in de "*ABD mandası taraftan*" olduğunu ileri sürebilmektedir. Oysa, bu konuda O'nun düşünceleri net ve kesindir. Hem bu kitapta, hem de çok daha ayrıntılı biçimde "*İşgal ve Direniş*" adlı eserimde bu belgelerle ortaya koydum.

"Ankara Hükümeti savaş döneminde uluslararası arenadaki tüm aktörlerden yararlanmaya çabaladı. Birincisi, Kafkaslar ve Anadolu'da incelemelerde bulunan Amerikalı General Harbord'la Eylül 1919'da bir

¹⁸³ İstanbul Mebusu Adnan Bey, Halide Edip, *Vakit* Başyazarı Ahmet Emin, *Tevhidî Efkâr* Başyazarı Velid, *İleri* Başyazarı Suphi Nuri, *İkdam* Yazarı Yakup Kadri, *Tanın* Yazarı İsmail Müştak, *Akşam* Yazarı Falih Rıfki ve *İleri* Muhabiri Kılınçzade Hakkı ile söyleşi. Yer: izmit Kasrı, 16/17 Ocak 1923.

¹⁸⁴ Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt: 14 (1922-1923), Kaynak Yayınları, İstanbul, Ağustos 2004, s. 273. Metnin diline dokunmadım, sadece vurgulamalar bana ait.-HC.

araya gelen Mustafa Kemal, Anadolu hareketinin geleceği üzerine görüş alışverişinde bulunuyordu. Bu, Heyet-i Temsiliye'nin izlediği politikanın ABD ayağıdır. İkincisi, 1921'den başlayarak Fransa ve İtalya'yla görüşmeler başladı. Bu sayede güney cephesinde çok fazla çatışma yaşanmadı. Üçüncüsü, Mustafa Kemal 1922'ye değin Berlin'de Talat Paşa, Moskova ve Orta Asya'da Enver ve Cemal Paşalarla olan ilişkilerini sürdürerek, bu yörelerdeki gelişmeleri yakından izledi."

Ancak, Mustafa Kemal tüm gelişmeleri izlerken kendisini düşler dünyasına(hayal âlemine) kaptırmıyordu. Öyle olsaydı, Cemal Paşa'nın *"Mustafa Kemal'le İran Azerbaycan'ına girelim, orajardaki Müslümanları da yanımıza katarak Hindistan'a yürüyelim"* teklifine ⁶ sıcak bakardı.

Yunus Nadi'nin, ABD Başkanı Wilson'a yazdığı ve bugün için çok anlaşılabilir görünen mektubu da belki böyle değerlendirmek mümkündür.

"TARİHİN AKIŞINI DEĞİŞTİRECEK BULUŞMA!".. Mustafa Kemal'in Harbord'la görüşmesi de, dünyadaki tüm gelişmeleri izlerken, dünyayı yanımıza alma amacını taşıyordu. Şimdi vereceğim iki önemli örnek de bu düşünceyi desteklemektedir.

Amerikan Kuvvetleri Başkomutanı General Pershing'e tanınmış fiilî yetkilerle donatılmış General James C. Harbord'un Sivas'a gelişi, Kılıç Ali'yi ise şaşırtmıştı. Ona göre "Sivas Mülakatı" olarak tarihe geçen bu görüşme *"tarihin akışını değiştirecek"* nitelikte idi. Kılıç Ali bu görüşünü şöyle açıklıyor:

"Bir gün gelir de, Ulusal Kurtuluş Mücadelesi'nin ilk günleri hislerden arınmış ve gerçek değeriyle yazılırsa, bu buluşma, Türkiye Cumhuriyeti'ne¹⁸⁷ imkân veren temel olaylardan biri olarak yerini koruyacaktır."

"Atatürk'ün sırdaşı" Kılıç Ali, Amerikan generali ile Mustafa Kemal'in buluşmasıyla ilgili şu çarpıcı açıklamalarda bulunuyor:

"Denilebilir ki, yüzyılımızda hiçbir gizli konuşma, 22-24 Eylül 1919 gün ve gecelerinde devam eden Sivas Mülakatı kadar, olayların akışını değiştirmemiştir!

... Gözlerimiz yollarda Amerikan generalini heyecanla beklemiştik. Çünkü her an vazgeçebilir, Sivas'a uğramaz, yoluna devam ederdi. Bu

¹⁸⁵ Tellal, Erel, *"Sovyetlerle İlişkiler"*, Türk Dış Politikası (Kurtuluş Savaşı'ndan Bugüne Olgular, Belgeler,Yorumlar), a.g.e., s. 156.

¹⁸ Aksin, Aptülahat, a.g.e., s.17.

⁷ Kılıç Ali'nin anlatımı. (Bakınız: Turgut, Hulusi, a.g.e., s.69.)

yol, Amerika-İngiltere-Fransa'nın kurulmasını kararlaştırdıkları ve sınırlarının içinde bugün yedi ile sığabilmiş aziz topraklarımızın da bulunacağı *Büyük Ermenistan'la* noktalanıyordu.

... Dünya Savaşı'nda bizim de kendilerine karşı dövüştüğümüz İtilaf Devletlerinin (İngiltere-Fransa-Rusya-İtalya ve daha sonra Amerika) kesin zaferinin asıl sahibi, savaşa son olarak katılan Amerika'ydı.

... Yeni Ermenistan Devleti'nin kurulması kararı, Amerikan Senatosu'nun onayından geçmişti.

... Harbord'un görevi, yeni Ermeni Devleti'nin kurulacağı yerleri görmek ve raporunu Kongre'ye sunmaktı. Tehlike gerçekten büyüktü.

... İstanbul'da Türk milliyetçileri harekete geçmişler, Harbord'la temas kurmuşlar (...) uzun uğraşlardan sonra Harbord'un Sivas'a uğraması sağlanmıştı.

... İtiraf edeyim ki; Amerikalı generalin Sivas'a geleceği öğrenildikten sonra, Paşa'nın bu ziyarete verdiği farklı önemi ve yaptığı hazırlıkları bizler yadırgamıştık.

... Reşit Paşa'yı, hükümeti temsil eden kişi olarak generale bizzat Mustafa Kemal takdim etti. *Böylelikle, Sivas'ta, kendisinin başında olduğu hareketin, ülkeyi ve milleti temsil ettiğini anlatmak istiyordu.*

... Haksız iftiraların ve olumsuz propagandaların etkilerini Yeni Dünya (=Amerika) insanların kafasından silmek zorundaydık. Paşa'nın, Harbord'un gelişine neden bu kadar hassasiyet gösterdiğini, zaferden sonra, Amerika'nın yine bir asker olan ilk Büyükelçisi General Sherrill'i kabul ettiği günün ertesinde kendisinden dinledim. Amerikan Büyükelçisi'ne Türk Ulusal Mücadelesi'ni bütün evreleriyle anlatmış olan Paşa, soruma şu yanıtı vermişti:

*'Amerika, sahip olduğu olanaklarla bir dünya devleti... Temsil ettiği özgür düşünce felsefesiyle de bize yakın... Türkler'i ve Türkiye Cumhuriyeti'ni olduğu gibi tanırsa aramızda gerçek bir dostluk kurulur ve bu dostluk iki taraf için olduğu kadar, dünya için de hayırlı olur. **O günlerde General Harbord'a gerçekleri anlatmayı başaramasaydık, çözümünü güç oldubittilerle karşılaşabilirdik.**'¹⁶⁶ "*

Mustafa Kemal, "Bu yabancılara her hareketinizle, ülkenin sahibi olduğunuzu hissettireceksiniz. Asıl göreviniz budur..." düşüncesindeydi.¹⁸⁹

Kılıç Ali; Amerikalı general ile Erzurum'a gidişleri, Kâzım Karabekir'in büyük karşılama törenini, heyetler arası görüşmeleri, Ermeniler'in yaptığı katliamları Amerikalı generale göstermeyi uzun uzun anlatıyor.-HC.

¹⁸⁹ Kılıç Ali'nin anlatımı. (Bakınız: Turgut, Hulusi, a.g.e., s.76.)

Mustafa Kemal'in düşüncesinin doğruluğunu, Harbord'la görüşen gazeteci Süreyya Sami Bey'in (Berkem) notlarında da görüyoruz.

"Birinci Dünya Savaşı sıralarında, devletler, haber alma ve propaganda işlerine çok önem vermişlerdi, özellikle İngilizler savaş ile kazanılmayan propaganda ile kazanmak yolunda birçok başarılar göstermişlerdi. Sistematik biçimde yapılan propagandalara göre Almanlar, Türkler, Bulgarlar dünyanın en vahşi, en barbar insanlarıydı! Çok haklı olarak yaptığımız Ermeni Tehcirini(göçünü) ele alarak aleyhimize yazmadık yazı, hakkımızda etmedik iftira bırakmadılar.

İşin içyüzünü bilmeyen bir insanın, o yayınları okuyup da Türk'e düşman olmamasına olanak yoktu. Ermeni meselesi özellikle Amerika'da çok dallanmış, çok budaklanmıştı. Her şeye çabucak inanmak eğiliminde olan Amerikalılar gözünde, Ermeni tehcirinden dolayı, fena halde lekelenmiş bulunuyorduk!

Heyet, Amerikalı General Harbord'un başkanlığında oluşturuldu. Amerika bandıralı 'Washington' vapuru bu heyetin emrine verilmişti. Beşiktaş açıklarında demir atmış ve birkaç saat sonra da Karadeniz'e hareket edecek olan Washington vapurunda, General Harbord'la karşılaşmak, onun düşüncelerini öğrenmek, hatta mümkünse biraz kendisini aydınlatmak bir Türk gazetecisi için o sıralarda çok önemli bir konu idi.

Beşiktaş'tan sandala atlayarak doğrudan vapura gittim. Heyetin basın sorumlusu Binbaşı Clark'a başvurarak Generalden bir röportaj istedim.

15 Dakika sonra General Harbord ile güverte üzerinde karşı karşıya bulunuyorduk.

General, Amerika gazetelerinin aleyhimizdeki müthiş propagandalarıyla fena halde zehirlenmişti. Açıkça dedi ki:

- Kabahatleriniz affolunur şeyler değildir. Masum bir halkı çoluğuyla çocuğuyla kılıçtan geçirmek... Buna vicdanınız nasıl tahammül etti?

Harbord daha sonra Erzincan'a da gitti. Ziyaret edeceği Erzincan Adliyesi önündeki pankartta Fransızca olarak "Yaşasın Wilson Prensiplerinin 12. Maddesi" yazıyor. 24 Eylül 1919.¹⁹⁰

Gülerek dedim ki:

- General, kendimizi savunmak için size hiçbir şey söyleyecek değilim. Çünkü söyleyeceğim her şeyi, savunma amacıyla söylenmiş basma kalıp cümleler olarak algılayacağınızdan eminim. Olayları yerinde incelemeye gidiyorsunuz. Gerçeğin ortaya çıkması için bu, yeterlidir. Yalnız propagandalara aldanmayınız. İncelemenizi çok tarafsız kaynaklara dayanarak yapınız. Bir de, bu tehcir işine neden mecbur kaldığımızı derinleştirip, bunun nedenlerini araştırınız. Dönüşte sizi yine rahatsız ederim.

Bir süre sonra General Harbord heyeti döndü. Washington vapurunun güvertesinde General Harbord bu kez beni güler yüzle, beş on adımlık mesafeden:

- Hakkın varmış genç Türk, sözlerimi geri aldım!

Cümlesiyle karşıladı. Oturup uzun uzadıya konuştuk. Amerikalı General eski düşüncelerini tümüyle değiştirmişti:

Dr. Çağrı Erhan tarafından *ABD National Archives'ten* çekilmiş. Bakınız: *Türk Dış Politikası*, a.g.e., s.99.

- Başka türlü hareket edilemezdi. Hiçbir ulus başka türlü yapamazdı. Hakketmişler!

Diyordu.

Dönüşte, General raporunu Barış Konferansı'na vermiş. Doğal olarak lehimizde olarak. Fakat bu raporun ne olduğunu işiten, gören çıkmadı! Her lehimizdeki olay gibi bu da galiba hasır altı edilmişti!"

Harbord Askeri Heyeti İstanbul'a geldiğinde Padişah Vahidettin de dahil olmak üzere çok farklı kesimlerle görüşmeler yapmıştı. Onuruna Robert Kolej'de verilen yemekte bulunan, Wilson Prensipleri Cemiyeti üyelerinden Ragıb Nureddin Bey'in verdiği bilgiler de, yukarıdaki açıklamaları destekliyor:

"Zannediyorum ki, Amerikan generali, her şeyden önce İngilizce'yi bu kadar güzel konuşan Türk aydınlarını karşısında görünce hayret etti. Giysilerimizi, görgü kuralları alışkanlığımızı, hareketlerimizi de kendisinin olduğu kadar, yanındaki kalabalık heyet üyelerinin de, gizleme gereksinimi duymadıkları şaşkınlık içinde izlediklerini hatırlarım. Heyet üyesi, kısa zaman sonra, Rum, Ermeni, Musevî gibi azınlık mensubu davetlileri bıraktılar, bizimle ilgilenmeye başladılar. Öğrenmek istedikleri her şeyi mutlak rahatlık içinde sorabileceklerini kendilerine garanti ettik. Öyle sorularla karşılaştık ki, gülmek, daha çok ağlamak gerekirdi: Kendimizi millet ve devlet olarak hiç tanıtamadığımızı, bizi öğrenmelerini tescilli düşmanlarımıza bıraktığımızı o gün kadar hiçbir olay bu kadar canlı ve ibretli olarak ortaya koyamazdı. Onlar bizden dinledikleri, bizler de onlara bizler için anlatılmış olanların şaşkınlığı içinde idik."

Yaklaşık yüz yıl sonra içinde bulunduğumuz durumun yeni olmadığını görmek, ne kadar acı değil mi?..

Ragıb Nureddin Bey devam ediyor:

"Amerikan heyetinin Anadolu içinden mi geçeceği, yoksa deniz yolu ile Batum'a çıkarak, oradan Rus toprakları içinde kurulmuş Ermenistan'ın merkezi Erivan'a mı gideceğini henüz bilmiyorduk. *Bizim bütün amacımız, heyetin Anadolu'nun içinden geçmesi idi.* O günlerde

¹⁹¹

Süreyya Sami Berkem'den (Unutulmuş Günler, Hilmi Kitap Evi, İstanbul, 1960, s.74) nakleden Atilla Oral. Bakınız: Oral, a.g.e., s.45. Bugünkü dile ben çevirdim.-HC.

Kutay, Cemal,a.g.e., s.37. Türkçeleştirme, vurgulama ve siyahlamalar bana ait.-HC.

Sivas Kongresi'nin toplanacağı haberleri geliyordu. *Anadolu'da başlayan kurtuluş hareketinin lideriyle Amerikan generallerinin karşılaşmasını gönülden istiyorduk.* Geçtikleri yerlerde karşılaşacakları manzaralar, görecekleri insanlar, yakın geçmişte yaşananlar, onlara dinledikleri ve telkin edildiklerinden çok farklı gerçekleri öğretmiş olacaktı.

Hiç çekinmeden, özellikle Harbord'un kendisine düşüncelerimizi söyledik. Aynı zamanda, heyetin içinde bir de Ermeni bulunduğunu, iki Rum asıllının adlarını değiştirerek katıldığını ibretle gördük. Bunun üzerine, *heyete gerçekleri açıklayacak sayı ve nitelikte Türkler'in de alınmasının şart olduğunu söyledik.*"

MUSTAFA KEMAL, MÜTHİŞ BİR İSTİHBARATÇI!.. Atatürk'ün millî mücadele dönemindeki ilişki, bilgi alma, değerlendirme, uygulama ve ataklığına (refleksine) baktığımız zaman, "iyi bir istihbaratçıda bulunması gereken özelliklere" sahip olduğunu görüyoruz. Bu konuda özel bir araştırma yapmak gerekir. Ancak, hem "İşgal ve Direniş" kitabımı hem de elinizdeki bu eseri yazarken, ve de Çanakkale'deki faaliyetlerini incelerken okuduğum yüzlerce kaynaktan, yukarıdaki sonucu çıkarıyorum. Mustafa Kemal, çok üstün diğer özelliklerinin yanı sıra, *çok yetenekli bir istihbaratçı* olarak da millî mücadeleyi gerçekleştirmiş, devleti yönetmiştir.

Bugün dünya üzerinde bunun benzer örneklerine tanık oluyoruz. Hiçbiri Mustafa Kemal değil ama, geldikleri alan itibarıyla, istihbarat kökenli eski ABD Başkanlarını ve Rusya Federasyonu Başkanı Vladimir Putin'i görüyoruz.

Mustafa Kemal Atatürk'ün Amerikan Generali Harbord ve benzeri kişilerle görüşmesi konusunda Doğan Avcıoğlu da, önemli değerlendirmeler yapıyor:

"Eğer İngilizler Atatürk'ün Mütareke'nin daha ilk günlerinde İngiltere'ye karşı koymayı, hattâ Sadrazam İzzet Paşa'ya İskenderun'da İngilizlere ateş açmayı önerdiğini bilselerdi, onu Rum ve Ermeni çetelere karşı direnen Türk milli güçlerini ezmek üzere Ordu Müfettişi olarak Anadolu'ya gönderilmesine kesinlikle izin vermezlerdi. İttihatçılara ve Almanya'ya karşı diye bilinen Atatürk'ün Anadolu'ya yollanışına, İngilizler, Vahdettin ve Damat Ferit de ona güvendikleri için karşı çıkmazlar. (...)

Mütareke günlerinde her olanağı araştıran Mustafa Kemal, İngilizlere yakın görünmeye önem vermiştir. Ünlü casus Rahip Frew

ile ahbablık etmiş, İngiliz yetkilileriyle temas kurmaya çalışmıştır. Pera Palas'ta Daily Mail muhabiri Ward Price'tan kendisini İngiliz yetkilileriyle konuşturmasını istemiştir."

İngiliz gizli belgelerinde de bu bilgiye rastlıyoruz. Lord Curzon, Sir G. Buchanon ve Amiral Robeck'e gönderdiği yazıda, "...Hükümetimiz bazı çevrelerin aracılığıyla Mustafa Kemal'le görüşmeler yapmaktadır. Mustafa Kemal tarafından gönderilen Suphi Bey'e şu şartları ileri sürdük..."¹⁹⁴ diyor. Mustafa Kemal ve Kuvayi Milliyeciler, bu isteklerin bir tekini bile kabul etmediler. İngilizlerin diğer belgelerinde bu bilgilere de yer veriliyor.

Doğan Avcioğlu, "Atatürk, belli bir amaçla, gazetelere (1918'deki Minber Gazetesi'ni kastediyor-HC) İngilizleri öven demeçler verir" diyor ve aktarıyor: "Damat Ferit, Baş tercüman Ryan'a, Mustafa Kemal'le yemek yediğini, bağlılığı hususunda ondan yeterli teminat aldığını, onu bağlı bir subay ve centilmen saydığını belirtir. Böylece Samsun yolu açılır."¹⁹⁵ Ferit böyle düşünüyordu ama onun bu tespiti doğru değildi. Çünkü, Mustafa Kemal Damat Ferit hakkında farklı düşünüyordu: ".. ne yazık ki İstanbul'da, 300 milyon Müslüman'ın bugün büyük umutla baktığı hilafet makamında vatan, millet düşmanı bir hükümet iktidar koltuğunda oturuyor. Damat Ferit Paşa gibi cahil, aç gözlü, bencil, bir hanedan mensubu şahıs, yüce saltanata ne yazık ki leke olan bir millet haini, sabit fikirleri ve hayvani inadıyla(hayvanca direnişi ile) vatan ve milleti, milletsiz saltanat olamayacağı için,¹⁹⁶ bu arada saltanat makamını da kesinlikle bir uçuruma sürüklüyor." Bu Damat Ferit'in sözde yönettiği hükümet hakkında ise, Nutuk'ta "Damat Ferit Paşa başkanlığındaki hükümet âciz, haysiyetsiz ve korkak. Yalnız padişahın iradesine boyun eğmekte ve onunla birlikte kendilerini koruyabilecekleri

¹⁹ Avcioğlu, Doğan, a.g.e., s.121.

¹⁹⁴ Ulubelen, Erol, a.g.e., s.256.

¹⁹⁶ Avcioğlu, Doğan, a.g.e., s.122.

Atatürk Özel Arşivinden Seçmeler, Hazırlayan: T.C. Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı, Kültür Bakanlığı Yayınları No: 408, Ankara, 1981, s.72, (ATAŞE Başkanlığı: Atatürk Arşivi, Klasör: 8, Dosya: 1335/18, Fihrist: 1, 1-1:3); Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:4 (1919), Kaynak Yayınları, İstanbul, Kasım 2000, s.61. (Her iki eserde küçük çeviri farklılıkları vardı. Bugünkü dile uygun biçimde -anlamına hiç dokunmadan- ikisinden de alıntı yaptım.-HC.)

*herhangi bir duruma razı*¹⁹⁷ diyordu. Görüşmenin yapıldığı Sadrazamın Nişantaşı'ndaki evinde, yanlarında Genelkurmay Başkanı Cevat (Çobanlı) Paşa da vardı. Amaç, "Samsun'a ne pahasına olursa olsun gidebilmek için" hükümetin elinden belge ve yetki almaktı..

Gazeteci Clair Price, Mustafa Kemal için, *"Biz onun hem Müttefiklerin, hem de Osmanlı Hükümeti'nin temsilcisi olup, daha sonra Erzurum Valiliği yapmak üzere düşünüldüğünü biliyoruz"* der. 5 Mart 1920'de Llyod George, Mustafa Kemal'den "Erzurum Valisi" diye söz eder.¹⁹⁸

Mustafa Kemal, kendilerini çok kurnaz gören tüm işgalciler ve onların temsilcilerini de yüksek zekâsıyla atlatmıştır. İngilizler de, ancak Mustafa Kemal harekete geçince uyanabilmişlerdir!.. İngilizler uyanana kadar, istihbarat raporlarında Mustafa Kemal'den "Erzurum Valisi" diye söz ederler!..

Bu durumu Doğan Avcioğlu da, şu sözlerle dile getiriyor: "Kurtuluş Savaşı'nda Mustafa Kemal, İngilizlerle çeşitli yollardan, çeşitli zamanlarda temas aramıştır. Fakat en güç günlerde dahi Millî Misak'tan ödün vermeyi reddetmiştir. Usta bir taktisyen olan Mustafa Kemal, General Harbord'a, Amerikan mandasından yanaymış izlenimi vermiş, Ruslarla Bolşeviklik edebiyatı yapmıştır "¹"

BOLŞEVİKLERİ DE AŞIYOR!.. Doğan Avcioğlu'nun sözünü ettiği "Mustafa Kemal'in Ruslar'la Bolşevik edebiyatı yapması" konusunun tanığı da vardır. Yüzyılın dâhisi, her yanı kurt kapanlarıyla çevrili iken bundan ustalıkla sıyrılmasını bilmiştir.

Osmanlı döneminde İttihat ve Terakki Cemiyeti üyesi, millî mücadelede Kuvayı Milliye mensubu, Cumhuriyet döneminde de Cumhuriyet Halk Fırkası üyesi olan Emin Bey (Sazak), Bolşeviklik akımını Mustafa Kemal'le görüşüyor.

Emin (Sazak) Bey'in ifadesine göre, Mustafa Kemal "kendisinin aldatıldığını, fırsat bulunca bu cereyanları hep söndüreceğini" söylüyor; "Siyaset gereği, Bolşevikler'le aynı safta görünmek gerektiğini" anlatıyor. Paşa, şöyle devam ediyor:

"Bir de baktım ki, benim şifre kâtibini bile, yemin ettirerek Bolşevik yapmışlar. Dışarıya da 'Paşa böyle istiyor' diye propaganda yapmışlar.

¹⁹⁷ Nutuk(Kemal Atatürk) (1919-1927), Bugünkü Dille Yayına Hazırlayan: Prof. Dr. Zeynep Korkmaz, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, Atatürk Araştırma Merkezi Yayını, Ankara, 2000, s. 1.

¹⁹⁸ Avcioğlu, Doğan, a.g.e., s.122.

¹⁹⁹ Avcioğlu, Doğan, a.g.e., s.122.

Tabii, işi orada durdurdum. İşin aslı şudur; herkes bir külah kapmak istiyor. Bolşevikler kendilerine hakim değiller ve bir idare kuramamışlardır. Fakat işin gereği, büsbütün aleyhtarlık yapmamak lazım.

Eskişehir'de Şerif Manatof'u (Bu adam bir beyanname yazdı; 'Mustafa Kemal Paşa'nın ordusunun aleyhinde Bolşeviklik ilan edelim' diyordu) hapsedtirdim ve bu iş için Eskişehir'e gidip geldim.

Ben de pek çok tehdit ²⁰⁰ mektupları almaktayım. Bunların bir değeri yoktur. Bir ay sabır lazım..."

Emin (Sazak) Bey'in Hatıralar'ından önemli şeyler öğreniyoruz. Örneğin, Mustafa Kemal'in tehdit edildiğini, Bolşeviklerin onun çok yakınındakilere kadar etki etmeye çalıştığını ve en önemlisi Mustafa Kemal'in ne Batılı, ne Amerikalı ve ne de Ruslar'a asla ödün vermediğini; ve gerektiğinde de onları tutuklattığını!..

Atatürk, Amerikancı mıydı?..

İŞTE YALANIN BELGESİ!..

Mustafa Kemal hakkında, kimi çevrelerde onu küçük düşürmek için ima yollu ya da açıkça, "Mustafa Kemal de Amerikancıydı" ya da "O da Amerikan mandası istiyordu" denmektedir. Bu sözler kesinlikle yalandır.

Çünkü, bu yalanın belgesi vardır ve bugün arşivlerde korunmakta, araştırmacılar kadar dedikoduculara da açıktır. İsteyen gidip görebilir. Biz burada, bu belgeye yer vererek tarihe ışık tutalım. Şimdi bu çok önemli belgeyi sizlerle paylaşıyorum.

İşte yalanın belgesi:

Amerikan mandasının yoğun biçimde tartışıldığı Sivas Kongresi'nden önce, 19 Temmuz 1919'da, Mustafa Kemal, Hüsrev (Gerede), Kâzım Karabekir, Hüseyin Rauf (Orbay) ve 3. Ordu Müfettişliği Kurmay Başkanı Albay Kâzım imzasıyla 20. Kolordu Komutanı Ali Faut Paşa'ya telyazısı gönderilir.

²⁰⁰

Sazak, Emin, Emin Bey'in Defteri (Hatıralar), Tolkun Yayınları, Ankara, Ekim 2007, s.155.

"Şifre: İvedi
Kişiyeye özel
Sayı: 152

19.7.1919

20. Kolordu Komutanı Ali Fuat Paşa Hazretlerine
Not: Bir Subay telgrafı yazdırarak, alındığı
yanıtını alacaktır.

C. 17.7.1919

1. Sözü edilen Amerikan manda ve yardımının çok dikkatli olarak yorumlanması ve ulusal amacımızla karşılaştırılması çok önemlidir.

İstanbul'daki çalışma grubunun amacı, **ulusun birliğı, ülkenin bütünlüğü, bağımsızlık ve egemenliğinin sağlanması** olarak belirlenip, açıklandığına göre, Amerika mandasının kabulü durumunda bu amaçlar elde edilmiş olacak mıdır?

Bağımsızlık ve egemenliğe hiçbir nedenle zarar vermemek koşuluyla, Amerikalılar'm ekonomik ve teknik yardımlarına taraftar olmanın bir zararı olmayabilir.

Bunun için çok pahalı olan bu duyarlı noktanın, her şeyden önce ilişkide bulunduğu açıklanan ilgili ve yetkili kişilerle bir kez daha ayrıntılı biçimde görüşülerek, sağlama alınması ve genel durumun belirlenmesi gereklidir.

Bu yapıldıktan sonra Doğu illeri kongresinde ve ondan sonra **Sivas kongresinde tartışma konusu yapılmak üzere**, zaman yitirmeksizin bildirilmesini rica ederim.

2. **Ulusal isteğe bağlı ve uygun olmayan kararlar, hiçbir zaman ulusun gözünde bir kazanç sayılmayacağından;** vatanî ve ulusal kararınızda, ulusun vicdanına anlatmak olan görevimizi iyi bir biçimde yapmak için, ulusal isteğin oluşmasını ve ilgisini beklemeden hiçbir konuda yetkili görünmemiz doğru değildir.

Bu nedenledir ki, **yabancılarla temas ve ilişkimizi, kongre kararlarına dayandırarak, ulus adına yapmayı tercih etmekteyiz.**

Tanrıya şükür, yurdumuzdaki millî akımın çok gelişme ve biçimlenmesi ve güç kazanması, bizleri her zaman bu noktaya çekiyor ve davet ediyor..

3. Şurası da göz önünde tutmalıdır ki, yurt ve ulusun alinyazısı üzerinde Amerika ya da herhangi bir devletle anlaşmaya yetkili olabilecek bir hükümet, ancak ulusal egemenlik temelini benimseyen ve ulusal danışma kurulunun varlığını kabul ederek, ona dayanmayı destekleyen bir hükümettir.

Şu durumda merkezî hükümeti oluşturacak kişilerin, kesinlikle bu niteliklerde olması gerekir. Bizce olduğu gibi, oradaki çalışmalarınız da bu noktanın sağlanmasına yönelmelidir.

4. Yakında kongrelerde alınan kararları öğreneceksiniz. Gözlerinizden öperim.

Hüsrev Kâzım Karabekir Hüseyin Rauf
İmza İmza imza

Mustafa Kemal
İmza

3. Ordu Müfettişliği Kurmay Başkanı

Albay Kâzım
İmza"²⁰'

Sivas Kongresi'nden çok önce Amasya'da, "Ulusun bağımsızlığını, yine ulusun azim ve karârı kurtaracaktır" diyen; Erzurum'da, "Manda ve himaye kabul edilemez" kararı alan Mustafa Kemal, Sivas'ta da, "Parolamız tektir ve değişmez: Ya istiklâl ya ölüm!.." demişti!..

Mustafa Kemal, bu düşüncelerinden yaşamı boyunca vazgeçmedi. Eylem adamı olarak her eyleminde; düşünce adamı olarak her

²⁰¹

ATAŞE (Askeri Tarih ve Stratejik Etüt) Başkanlığı: Atatürk Arşivi, Klasör: 17, Dosya: 1335/38-1 A, Fihrist: 4-1:4. Ayrıca Bakınız: Atatürk özel Arşivinden Seçmeler, a.g.e., s.102-106. (Bugünkü Türkçe'si ve siyah vurgulamalar bana ait. Ne yazık ki, bu çok önemli tarihi belgeyi o tarihte çevirenler, gereken özeni göstermemişler.-HC.)

düşüncesinde ve a(ef7ef adamı olarak da attığı her adımında bunu gösterdi. Nitekim, 1922 yılında, "800 Amerikan gazetesi adına" kendisiyle görüşen Amerikan UP (United Press) haber ajansına verdiği demeçte de vurguladı:

"Amerika, Avrupa ve bütün medeniyet cihanı bilmelidir ki, Türkiye²⁰² halkı her medeni ve kabiliyetli millet gibi kayıtsız şartsız hür ve bağımsız yaşamaya fraf/yen(=kesinlikle) karar vermiştir. Bu meşru kararı ihlale yönelik her kuvvet Türkiye'nin ebedi düşmanı kalır"²⁰³

ABD'DEN "AHLAKSIZ TEKLİF!..":

"PARA İSTİYORSANIZ, İŞGALE RAZI OLACAKSINIZ.."

Aşağıdaki satırlar, ABD'nin "*dünya jandarmalığını*" niçin üstlendiğini gösteren belgeler.. Dün olduğu gibi bugün de, dünyanın dört bir yanına asker gönderen ABD, halkın değil süper zengin bir azınlığın bekçiliğini yapıyor. ABD'yi kuran ve bugüne kadar da yöneten "**tüccarların**" (ve sanayicilerin) parasını korumak; "**sermaye bekçiliği**" yapmak ABD Ordusu'nun temel görevi.. Bunun için ABD'nin işgal etmeyeceği, sömürgeleştirmeyeceği, fırsat bulup da değerlendirmeyeceği hiçbir şey, ülke yok..

General Harbord heyetiyle birlikte Erzurum'a gitmeyi kabul etmişti. Böylece, Türkler'in, "*Amerikalılar, Ermenilerin Türkler'e yaptığı mezalimi yol boyunca görsün*" düşüncesi gerçekleşecekti.

ABD generali Erzurum'da 15. Kolordu Komutanı Kâzım Karabekir ile görüştü. Harbord'un bu görüşmede söyledikleri, ABD'nin 21. yüzyıldaki istedikleriyle bakınız ne kadar örtüşüyor: "Türkiye'de Amerikan askeri konuşlansın!.."

Niçin?

Şunun için: Türkiye'nin yabancı sermayeye ihtiyacı var. Yabancı sermaye ise güvence ister. ABD askeri yabancı sermayeye bekçilik

Yanlışlık yok, böyle söylüyor-HC.

²⁰³ Mustafa Kemal'in 22 Ekim 1922'de United Press Muhabiri Edward King'le Telgraf Mülakatı, Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt: 14, a.g.e., 8.31. Bu röportaj birçok yerde yayınlandı. Örneğin Hâkimiyeti Milliye'de (24 Ekim 1922'de), İkdâm'da (2 Kasım 1922'de), Açık Söz'de (25 Ekim 1922'de). (Vurgulamalar bana ait.-HC.)

yapar!..

Görüyor musunuz dünya çapındaki rezaleti?.. Bugün neredeyse "çağdaşlık" maskesi ardına sığınarak ülkemizin işgaline göz yuman, "yeter ki para gelsin" diye düşünen pek çok kişi de, bu ve benzeri isteklere hayır demiyor!..

Şimdi dönelim *Amerikan generali* ile *Türk generali* arasındaki resmi konuşmaya:

"Harbord: *Türkiye'nin ekonomi ve sanayi bakımından yükselmesi için sermayeye ihtiyacı vardır. Yabancı sermaye de, emniyet unsurunu arar. Amerikan sermayesi, memleketinize ancak bazı stratejik noktalara Amerikan askerlerinin getirilmesi şartı ile girebilir. Buna ne dersiniz?*

Karabekir: **Anlaşıyor ki, sermayenizi halkın yağma etmesinden korkuyorsunuz.** (Bu sözler Kâzım Karabekir'in kendi kitabında biraz daha farklı. Aşağıda onları da vereceğim.-HC) *Eğer sadece yatıracığınız sermayeyi güvence altına almak için asker gönderecekseniz, örneğin yalnızca Erzurum'a 300 bin asker göndermeniz gerekir. Yoksa göndereceğiniz 5-10 bin asker, daha buraya yaklaşırken bizim dadaşların (devlet yardımı olmadan) gücü onları silahsız bırakmaya yeter. Siz, ne yazık ki Türk milletini tanıyorsunuz. Haksız ve ahlaksız propagandaların etkisi altındasınız. Siz önce bizimle anlaşınız. Bağımsızlık ve onurumuzu huzursuz etmeyecek nitelikte sermaye yatırımı yapınız ve onun varlığını Türk'ün hak duygusuna emanet ediniz. Bu takdirde yalnızca devletimiz değil, milletimiz de bu yabancı hakkın gönüllü koruyucusu(muhafızı) olur. Şuna emin olunuz general... Dünya üzerinde güvenilecek en büyük değerler arasında Türk'ün sözü de vardır. İşte tarih... Alın inceleyin..."*

ABD'Yİ VERGİYE BAĞLAYAN TEK MİLLET TÜRKLER.. Kadere bakın ki, 1919'da sermaye getirmek için "ahlaksız teklif'de bulunan Amerikalılar, yaklaşık 100 yıl önce Osmanlı'ya vergi veriyor, padişahın gönlünü almak için de, ne hediye getireceğini bilemiyordu.

A. B. D.'nin tarihi boyunca vergi ödediği tek millet Türkler idi!.. Üstelik bu vergiyi ödemek için doğrudan doğruya padişah ile muhatap olunamıyor, Osmanlı idaresindeki Cezayir D a y ı'sına ödeniyordu!..

²⁰⁴ Kutay, Cemal, a.g.e., s.107. Türkçe'leştirme ve siyah vurgulamalar bana ait.-HC.

"Amerikan Hükümeti'nin Cezayir Dayısına ödemek mecburiyetinde olduğu 'vergi', Amerikan gemileriyle Cezayir'e getirilir ve Dayı'ya teslim edilirdi. Böyle bir 'vergi', 1800 yılı yazında, Captain Bainbridge'in kumanda ettiği 'George Washington' harp gemisiyle Cezayir'e getirilmişti. Dayı Mustafa Paşa, bu 'vergi'yi teslim aldıktan sonra, bu defa, Osmanlı Padişahına sunulması gereken hediyelerle Cezayir elçilerini ve 200 kadar Türkün İstanbul'a götürülmesi için Bainbridge'i zorlamaya başladı. Amerikan gemisi Cezayir kalesi topları altında bulunduğu için, Bainbridge çaresiz bu teklifi kabul etmek mecburiyetinde kaldı.

Amerika: "Ne kadar koysam az!" diyor. Terazinin diğer kefesinde Mehmetçik var. 1953'deki Akbaba Dergisi'nde Şevki Çankaya'nın çizgisi.²⁰⁵

NATO'ya girmek için hiç işimiz olmadığı halde Kore'ye asker gönderdik. Bunun karşılığında ABD'den de maddi yardıma da hak kazandık!.. Karikatürde, terazinin bir kefesindeki Türk askerinin değeri parayla ölçülemiyor. Günümüzde de, ABD'li borsa spekülâtörü George Soros'un "**En değerli ihraç malınız, ordunuzdur**" sözünü unutmayalım. 1953'ten bu yana hâlâ akıllanmamışız değil mi?..-HC. Bakınız: Çelik,

'George Washington' gemisi, Cezayir Elçisi ve yolcuları, Padişaha sunulacak hediyeleri (Arslan, kaplan ve saire) alarak İstanbula gitmek üzere 19 Ekim 1800 tarihinde denize açıldı.(...) Böylece, tarihte ilk defa 'Yeni Dünya'ya ait bir gemi İstanbula gemiş bulunuyordu (9 Kasım 1800)."²⁰⁶

Harbord'un temasları Amerikan gazetelerinde çok geniş yer alıyordu. Kazım Karabekir'in, Harbord'u Erzurum'daki Aziziye tabyalarına götürmesine de yer veriliyordu.

FELÂKETE RAĞMEN TÜRKLER UYUYOR MU?... Şimdi bu son bölümde anlattığım gelişmeleri başa saralım ve aynı noktaya bir başka yoldan gelelim. Olayın kahramanı Kâzım Karabekir Paşa, General

Aydan, "Karikatürlerle Bir Borç Ekonomisinin Tarihi(1874-1954)", Toplumsal Tarih Dergisi, Sayı: 120, Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfı Yayını, İstanbul, Aralık 2003, s. 100.

Kurat, Akdes Nimet, Prof. Dr., Türk-Amerikan Münasebetlerine Kısa Bir Bakış (1800-1959), Yayınevi Yok, Doğu Ltd. Şirketi Matbaası, Ankara, 1959, s. 10. (Metindeki yazım kurallarına dokunmadım.-HC.)

⁷ Kutay, Cemal, a.g.e., s.137.

Harbord'u karşılayış, ağırlama, Ermeniler'in yaptığı Türk ve Müslüman kırımını ile aralarında geçen konuşmaları "İstiklâl Harbimiz" adlı kitabında²⁰⁸ şöyle anlatıyor:

"25 Eylül'de (1919) öğleden evvel General Harbord başkanlığındaki Amerika Heyeti Erzurum'a geleceklerdi. *Bu heyet geceyi kasabalarda geçirmeyerek dışarıda, açıkta seyyar karyolarında geçiriyorlarmış, yanlarında fotoğraf ve sinema makineleri de (kameraları da-HC) varmış.* Dün akşam Mamahatun'dan geçmişlerdi. Bir haftadan beri hazırlıklarımız bitmişti. Mükemmel taklar, çadırlar, allı yeşilli bayraklar uzaklardan fark ediliyordu. Bütün halk atlı arabalı, yaya bu geniş meydanlığa toplanmış ve toplanıyorlardı. Birlikler, okullar, iki bando, millî mızıklar çevreye büyük bir gurur ve sürür (=sevinç) dağıtıyordu. Kolordu tarafından düzenlenen tören programı Kolordu matbaasında basılmış ve dağıtılmıştı.

Program:

General Harbord cenaplarının (=saygıdeğer)

Başkanlığındaki Sayın Amerika Heyeti'nin programıdır.

1- İstanbul kapısı dışında uçak hangarı civarında kurulan çadırlarda Kolordu komutanı Paşa hazretleri tarafından çay ziyafeti. Bu sırada gürbüzler(şehit yavruları) tarafından şarkılar, idman(=spor) oyunları ve mızıkça,

2- Cirit ve at oyunları,

3- Futbol,

4- Millî oyunlar ve pehlivan güreşleri,

5- Dönüş,

" 6- Öğle yemeği Kolordu gazinosunda.

Ben, otomobil ile heyeti Gez (bir baskıda 'Kez') köyünde karşıladım. Birlikte tören yerine geldik. Heyette 3'ü general olmak üzere, 17 kişi, 13 de şoför, fotoğrafçı, sinemacı(=kameraman) var. Harbord Heyeti'ni bu görkemli manzaranın iyi etkilediği görülüyordu. *Fotoğraflar alınıyor, sinema işliyordu. Şehit yavruları tarafından uygun birkaç sözle buket verildi.* Okullar da ayrı ayrı bu töreni yaptılar. Halk tarafından etkili nutuklar söylendi. Bütün sözler, 'Buraların hâkimi biz Türler'iz; asırlardan beri böyle idi ve sonsuza kadar da böyle olacaktır.' (...)

Karabekir, Kâzım, İstiklal Harbimiz, a.g.e., Türkiye Yayınevi'nde s.289-292, Emre Yayınları'nda s.674-679. (Yazım kurallarını aynen aldım. Türkçeleştirme ve vurgulamalar bana ait-HC.)

Çadırlara geldik, burada yüzlerce hanımın da bulunmasına çok fazla şaşırdılar. Harbord bana dedi ki:

- Önemli bir varlık görüyoruz, fakat itiraf edeyim ki Türkiye'de gördüğümüz bu ilk manzardır. İçinde buldukları felâkete rağmen Türkler uyuyor' düşüncesiyle dolaşıyorduk. Bölgenizde gördüğümüz manzaralar bizi hayrete düşürdü. Millî merkeziniz olan Sivas bile uyuyor.

Ben bu sözleri hayretle dinledim. *Önemli bir heyet, kuşku yok ki millî gücümüzü görerek Amerika adına ve belki de dünya adına bir kararla sonuçlanacak bir düşünceye sahip olarak dolaşıyordu.* Ne gücümüz varsa niçin göstermiyorduk? Hiç olmazsa bir halk kalabalığı ve bir halk feryadı... Generale cevap vermiş olmak için dedim ki:

- General hazretleri, bu bölgenin bir Ermenistan sorunu karşısında dâvası var. *Halkımız*, bu dünyada yalnız Amerikalıların verdiği sözde durduğunu bildiği için Başkanınız Wilson'un sözü üzerine *hakkını silahla savunmaktan vazgeçmişti.* Fakat onun da suya düştüğünü gördüğündendir ki, yediden yetmişe kadar harekete gelmişlerdir. Bu millete baskı olur mu? Size bunu gösteriyorlar. Olasıdır ki, arka bölgeler buna gereksinim duymamıştır.

DAĞLAR ARASINDA BÜYÜK BİR MİLLÎ GÜÇ!.. Harbord çeşitli alanlardaki hareketleri gördükçe hayret ediyordu. Dedi ki:

- Sınır üzerinde dağlar arasında böyle bir varlığı aklımıza bile getirmemiştik. Bu büyük bir güç.

Amerikalılar birbirleriyle İngilizce görüşüyorlar, biri diğerine gördüğü daha canlı hareketi göstererek, hiçbir hareketi kaçırmamaya çalışıyordu. *Çayları içtik, pastaları yedik.* Her hareketi kendi sahasında görmek için çeşitli öbekleri dolaştık. Lâz oyunu, Erzurum oyunu, pehlivanlar, cirit kendilerini fazlasıyla ilgilendiriyordu. Dil bilen subaylar bütün aralarındaki konuşmaları dinliyordu. Hepsi şaşkınlıkla, 'Biz Türkler'i Türkiye gezisinde dahi tanıyamamışız, bu müthiş bir güçtür, hanımlar bir yere çıkmazmış, Amerikalılar sinemaları görsün de inansın' gibi takdir edici konuşmalar.

Buradan otomobillerle kentin yüzyıllık Türk anıtlarını dolaştık. Yakutiye Medresesi, Çifte Minareler, iç kale ve saat kulesi, Ermenilerin yakıp yıktığı yerler, canlı bir müze gibi korunan içinde yanmış insanlar ile karşılıklı büyük konaklar... Türk Ocağı ve Ermeni mezalimi (=zulmü) hakkında canlı levhalar görüldü.

Yemeği Kolordu gazinosunda yedik. Çok güzel süslenen gazinoda Türk ve Amerika bayraklarının çapraz duruşlarından memnun oldular. Amerika'ya geldiğimiz taktirde aynı tarzdaki bayraklar altında ziyafetler

vaat ediyorlardı. Yemekler hoşlanacakları şeylerdi. Piyano, keman, flütten oluşan subay arkadaşlardan kurulu bir âhenk(=orkestra) yemek süresince büyük beğenilerini kazanıyordu. (...)

"Özgürlük ve bağımsızlığımızı
alacak sermaye bizim için ateştir."

Kâzım Karabekir
(15. Kolordu Komutanı)(Eylül 1919)

ABD İŞGALİNİN PARAVANI: S E R M A Y E G E T İ R M E K ! . .
Yemekten sonra hükümeti (=valiliği) ziyarete gittik. Vali Reşit Paşa'dan bazı bilgiler sorduktan sonra General Harbord şöyle dedi:

Amerika, sermayesiyle Türkiye'ye yardım etmek ister. Bunu iyi kabul edeceğinizi, şimdiye kadar görüştüğümüz yetkililerinizden ve halkınızdan anladık. Fakat bu sermayeyi korumak için bir miktar da asker getirmek ister.'

Cevap verdim:

'Sermayenizi getirmekle siz de, Türk milleti de yarar görür. Bu açıdan bunun anlamı vardır. Fakat asker ne olacak? Bunun size göre anlamı nedir?'

Harbord: 'Sermayenin sonuçta her duruma karşı korunması için uygun miktarda asker.'

Sermayenizi Türklerin yağma etmesinden mi korkuyorsunuz yoksa yabancı bir devletin saldırısından mı? *Eğer Türkler'den korkuyorsanız, bu büyük haksızlık ve bizi hiç tanımamaktır. Türk her zaman sözünde durmuştur.* Ne yazık ki, bize verilen sözde duranlar azdır. Bundan biz şimdiye kadar çok şey kaybettik. Bundan başka Türkler'in yağmasını düşünüyorsanız, getireceğiniz kuvvetlerin daha önce, ellerinden silahlarının alınacağını da düşünün. Türk'ün tarihine bakın! Türk'e baskı(tahakküm) olmuş mudur? Yüzyıllarca bağımsız yaşamış bir millete askerle hâkim olmak mümkün müdür? Meselâ şu bulunduğunuz Erzurum'a hâkim olabilmeniz için en az 300 bin süngü gereklidir. Siz sermayenin kazancı (kârı) ile asker mi besleyeceksiniz? Bu Türkiye'yi işgal demektir ki, buna milyonlar ordusu gerekir. Ve bunun için çok büyük kanlar akar. Siz Türk sözüne güvenin, Türkler'in gözünde Amerikalılar'ın insaniyette en ileri gitmiş bir kavim olduğunu gösterin. Özgürlük ve bağımsızlığımızı alacak sermaye bizim için ateştir.'

Harbord: 'Duyularınızı anlıyorum. Kesinlikle tasarlanmış bir şey

ifade etmedim. Ülkenizin mutluluğunu arzu ederim. Amacım, Amerika'da karşılaşılabileceğim sorular hakkında fikir almaktı. Amerika sermayesinin Türkiye'ye desteği için gerektiği gibi çalışacağım.'

"YOK EDİCİ"Yİ "KURTARICI" GÖSTERMEK!..

Türkiye'ye gelmeden önce ABD generali de, Başkan Wilson gibi düşünüyordu. Gelip inceleme yaptıktan sonra (Mustafa Kemal'in taktiği tutmuştu..) gerçekleri gördü ve düşünceleri değişti. Kendisinden rapor bekleyenlere verdiği rapor, lehimizde idi. Ancak, daha önce de belirttiğim gibi, ABD'li askerlerin değil, başlarındaki siyasilerin dediği oluyordu. Bu yüzden, bu rapor dikkate alınmadı ve ABD Başkanının emriyle ülkemizi işgal eylemleri sürdü.

Sevr teslimiyet anlaşmasıyla İstanbul ve Çanakkale boğazlarımızı idare edecek işgal komisyonunda ABD'ye iki oy hakkı tanındı. Topraklarımızın parçalanmasıyla kurulacak Büyük Ermenistan'ın sınırlarını belirleme yetkisi(=hakemliği) ABD Başkanında idi. Wilson bu sınırları, yani ülkemizden alınacak toprak parçalarını 22 Kasım 1920'de belirlemiş olacaktı. Bu, "Üç Büyükler" olarak da adlandırılan "Yüce Üçlerin, yani Yecüçler'in de planıydı.

Aynı ABD'nin Başkanı Wilson, daha 1918'de (8 Ocak), Kongre'de 14 maddelik sözde barış planı açıklamıştı!.. O tarihte Birinci Dünya Savaşı henüz bitmemişti bile. Yıllarca ve bugün "Wilson Prensipleri" olarak adlandırılan ve Türkler'e "çok şirin" gösterilen 14 maddelik plan, Türkiye'nin parçalanmasını öngörüyordu... Burada da, "savaşla kazanılamayanı propagandayla kazanmak" taktiği uygulanmış, bizi "yok etmeye" yönelik Wilson Prensipleri "kurtarıcı" olarak gösterilmişti!.. Wilson Prensipleri'nin 12. maddesi, "self-determinasyon" yani ülkemizdeki farklı grupların kendi bağımsızlıklarını ilan etmelerini, kendi bayrakları altında federasyonlara ayrılmasını, Çanakkale Boğazı'nın uluslararası denetime geçmesini öngörüyordu!.. ABD, Türkiye'yi parçalamayı çok önceden kafasına koymuştu!..

Mustafa Kemal ise, düşman ülkeleri birbirine kırdırmak için çok ince politikalar planlıyor ve uyguluyordu...

TÜRKLER NİÇİN PROPAGANDADA BAŞARISIZ?

Peki, savaşlarda kazanan Türkler, propagandaya gelince niçin

başarısızdı?.. Niçin kaybediyor ve gerçekler hep aleyhine dönüyordu?..

Bu sorunun yanıtını, Türkler'in "genetik yapısını" göstermesi açısından 1922 yılında arayalım.

4 Mayıs 1922 tarihli *İkdam* Gazetesi'nde(No: 9028), Haşim Nahid imzalı yazıya bakalım:

"(...) Türk'ün Avrupa'da, Amerika'da kendi lehine ve hiç olmazsa aleyhindeki yanlış söylentileri düzeltmek için 'propaganda' yapmadığına hayret ederler. Oysa Türk'ün anlayışı buna engeldir.

Türk kendi kalitesinin asaletine o kadar emindir ki, başkaları hakkında yalanlar düzenlemek değil, başkalarının yalanını ortaya çıkarmak bile aklından geçmez. Çünkü, başkalarıyla meşgul olduğu yok. O, 'gösterişsiz' yaşamına uygun biçimde 'amacı doğrultusunda', tarihte çizmiş olduğu yöne doğru yürüyor. (...)

İnsanı arkadan vurmak isteyen bir nâmerdi gördünüz mü, biliniz ki, bu Türk değildir; çünkü Türk merttir. Övünme alışkanlığına düşkün ve adının etrafında gürültü yapılması için kapı kapı dolaşanları gördünüz mü, biliniz ki, onlar Türk değildir, çünkü Türk övünmeyi bilmez ve sessizdir."²⁰⁹

ABD: "ERMENİLER SOYDAN SUÇSUZ DEĞİLLERDİR!.."

ABD (ve onun kuyruğundaki diğer Avrupa ülkeleri)²¹⁰, Türkiye'yi bölmek için her türlü operasyonu yaparken, Ermeni ve Kürtler'i "*seviyor ve taktir ediyor*" gibi görünürken, aslında hiç sevmiyor. Bunları "gizli raporlarında" çok net biçimde vurguluyorlar.

örneğin, Türkiye'den toprak alarak kurulacak Büyük Ermenistan için rapor hazırlamak amacıyla gönderilen Amerikan Generali Harbord bile dönüşte yazdığı raporunda²¹¹, Ermeniler hakkında demediğini bırakmıyor. Burada da Mustafa Kemal'in, kendisine karşı takındığı tavrın ne denli mantıklı olduğu ve sonuç aldığı ortaya çıkıyor. Harbord şöyle diyor:

Devrin Yazarlarının Kalemile Millî Mücadele ve Gazi Mustafa Kemal, Cilt 2, a.g.e., s.850. Türkçeleştirme bana ait.-HC.

²¹⁰ Aslında bugünkü bu gözlem yeni değil. Örneğin, Avrupa Birliği'nin olmadığı 1969 tarihinde bile kayıtlara girmiş: "Avrupa'nın Amerikan şemasına uymaktan başka çıkar yolu olmadığı..." uzun uzun vurgulanmış. Bakınız: Julien, Claude, a.g.e., s.492.

²¹¹ *General Harbord raporunu, İstanbul'da demirli bulunan "USS Martha Washington" adlı ABD askeri yük gemisinde, 16 Ekim 1919'da yazmıştır.-HC.*

"...Ermenistan olacak bölgede, bütün mülteciler(=sığınmacılar-HC) evlerine dönse dahi, Türkler yine çoğunluktadır. Sürgünlerden evvel de Türkler çoğunlukta idi. (...) Her ne kadar değerli yetenekleri, kültürü, ırkının ve dinin azimkârlığı varsa da, Ermeniler ilişki kurdukları yabancı ırklara kendilerini sevdirememişlerdir. Museviler, Rusya ve Polonya'da nasıl sevimsizse, Ermeniler de komşuları arasında aynen öyledir. Eskiden dedelerinin yaptığı bankacılık, faizcilik ve tefeciliklerin cezasını çekmektedirler. Adilâne olmamasına rağmen, onlar hakkındaki düşünce, Yakın Doğu'da(=Ortadoğu'da-HC) bir sözle belirtilir: **'Ermeni kanunen asla suçlu değildir, vicdanen asla haklı değildir.'**

(...) Amerikan misyonu(=heyeti-HC) bile, birçok kere Ermeni görevi için hayatını tehlikeye atmış olmasına rağmen, şahsen zeki fakat tembel ve zevk düşkünü Türkleri Ermenilerden daha çok severler. Ermeniler soydan suçsuz değildir. Hafızaları kuvvetlidir. Fırsat buldukça, misilleme yapmaktan geri durmazlar. Irk olarak yakınlığı olan ilkel Aryan Kürtleri, onlardan nefret eder. Kürtler heyetimize göz yaşlarıyla yalvarmışlar, onları köylerinden süren Ermenilere karşı korumalarını rica etmişler, yaklaşan şiddetli kıştan korunmak için evlerine dönmelerini sağlamamızı dilemişlerdir. Kürtlerin iddiasına göre, İmparatorluk çöküp de Rus ordusu parçalandıktan sonra, Rus Bolşevikleriyle birlik olan Ermeni çetecileri, en zalim şartlar altında bir çoğunu katletmiştir.

(...) (Burada, uzun uzun Ermeniler'in Türkler'e yaptığı katliamlar anlatılıyor. İsteyen araştırmacılar bu sayfalardaki bilgiler için adı geçen esere -a.g.e.- başvurabilirler.-HC)

Türlere karşı içleri yüzyıllardır kinle dolu bir Ermeni azınlığa, Müslüman çoğunluğun idaresi verildiği takdirde, sonucun tehlikeli olacağı meydandadır. Ermeni ırkının en değerli fertlerinin öldürülmüş olduğuna inananlar da çoktur. Anayurtları intizama konulduğu zaman, başka ülkelere göçmüş olanların geriye döneceği muhakkaktır. Fakat bu uzun bir zaman gerektireceği gibi, daha mutlu ülkelerde uzun zamandan beri yerleşmiş zengin ve nüfuzlu Ermenilerin, eski ilkel vatanına döneceği de şüphelidir. Oysa, Ermenistan bağımsızlık isterken, ileri sürdüğü en kuvvetli sebep, bu tür vatandaşlarının avdet etme(=geri dönme-HC) imkanıdır. (Harbord, raporunun burasında, Türkler ve Ermeniler arasına sınır çizilmesi durumunda sorunlar çıkağını belirterek, **iki milletin tek manda' altına alınmasını öneriyor. Şöyle devam ediyor.-HC)** Her iki halkı da aynı devlet idaresine alıp, sınırları da eskisi gibi bırakırsa, böyle meseleler ortaya

çıkmayacaktır."²¹²

ERMENİLER, KÜRTLERİ BİLE ZALİMCE KATLETMİŞTİR!..
Amerikan Generali Harbord'un Ermeniler'in karakteri hakkındaki sözlerini okurken, başka itiraflarla da karşılaşmış olduk.

Burada, bu itirafları bir kez daha vurgulayalım ki, günümüzdeki "Ermeni iddiaları" ve arkasındaki sömürgeci (emperyalist) ülkelerin niyetini ve gerçeği daha iyi görelim.

Ne diyor ABD generali?

Yukarıdaki resmi rapordan, kendi dilimizle yineleyelim:

1- Ermeniler'in iddiaları boştur. Devlet kurmak istedikleri bölgede hiçbir zaman çoğunluk olmamışlardır. Bundan sonra da olamazlar.

2- Ermenileri hiç kimse sevmemektedir. Durumları kısmen Museviler'e benzer.

3- Ermeniler, dedelerinin yaptığı faizcilik ve tefeciliğin günahını çekmektedirler. *'Ermeni kanunen asla suçlu değildir, vicdanen asla haklı değildir'* sözü, onlar için söylenmiştir.

4- E r m e n i - l e r s o y d a n s u ç s u z d e ğ i l l e r d i r .

5- Kinci ve intikamcıdırlar, fırsat buldukça, misilleme yaparlar.

6- Irk olarak yakın oldukları Kürtler bile onlardan nefret eder. Çünkü, Ermeni çetecileri Rus Bolşevikleriyle birlik olarak en zalim şartlar altında çok sayıda Kürt'ü katletmiştir.

Bugün, "Ermeni ASALA teröründen" sonra ortaya çıkan "Kürt PKK terörünü" değerlendirirken, bu bilgilere çok önem vermeliyiz.

Tarihi bilgilerden uzak kimi insanlarımızın bu bilgiler ışığında, kendilerini on yıllardır kullanan sömürgeci ülkelere karşı uyanık olması gerekir. Türkiye'nin bütünlüğünü korumak ve "terör görünümlü" Türkiye'yi yok etme faaliyetlerini yok etmek için, bizim yetkililerin de bunları tüm dünyaya duyurup, kamuoyu yaratması gerekir!..

²¹² Kutay, Cemal, a.g.e., s.160-165. Siyah vurgulamalar bana ait.-HC.

HARBORD ADVISED TURKS' EXPULSION FROM EUROPE

Report Submitted to Senate the
Possible Basis of President's
Attitude on Question.

U. S. MANDATE NOT URGED

Reasons Far and Against Our
Taking Charge of Armenia
Set Forth in Detail.

59,000 TROOPS NECESSARY

Cost Estimated at \$275,000,000 for
Fiscal Year and \$75,000,000
for Five Years

Mpittiml ta TX. ffeaj T- » rtaiaa.
UMMaIW a.octi i a
raaeon tar F m ml t ml WcVsw'a orclec
Uia axpulatoo of lba Tuft* from Ca =,
i atammopla m ravaala* laaay »han ba

WOL TOST It

roa. Si .uuo wo. l. onM., a-d & miU-
(<r force of from Z:LM u JuQ.u-
IUCM WOUhi be re,uri-j ThU forrt
'>n.-r,i Harfeori, por=an=ll> cu.-i-i at
M.OUQ uniecr eitallnc ion=m.l>nv For the
continuance of "bleb h- eed" ad on
fiul.i Give eurni.ti-ev Uovaveu ot lha
the frafa ll>Eln to be liig- r

The report was WIVBWII to Hi' t-oe-
rign Rt-taUna. Committee'. It inrlwot
of thirtr-en bound volume*, one <=>ortj
to t.cneral llo'boed' nrofl ami (ha
OIL.I to (lulling' »f »IWRH WICJ it-
'oitumki Mm on tht at' week" trip.
Takine Hp the oueation of an Amer-
ican mandate for Armenia, the report
Mid

We wawid arain palm nut lital If
America arceWn a menuata' for the
l'Crtrt vialted. It wll l.rwoihinin- ltu
'o from a alrons x"" of tntrrnatHMvat
July ami at the univlmoia dmlre, an
e'pee-r". at len#.l. Ha .-olleasiw of
the Un -ue of NHIQIW. Awpiing till
I affecolm t'ek "nd without HrM rTittent

! the aaaurattee «C conditions would b'
fatal to tr» The l'nt'd Suit,
thoud maim in own condition" «» *
preliminary to on-Urrj:ion III-
aao-Jcct-certainly before and not nfilee
aa-

trptinf, a" there are a multitude of
! Inierral" lliat could conflict With what
anv American "oi-l-i cot<»Hrr the pn«<<
I admnialratlan of the counrv,
\ " l'Kery poeeibe pww<«t.m it..in-f
, International romplkatlona almoim b-
takeet t> advaaca. In our opinion l'her-
Minil-l b" si" in- l-lr-lce" la l-i-mn of
formal acramenta with Kroner, am)
KnFurvri. and definite approval from
Germane and Titaata of b«e <ir,-oalllono
marla of Turkey arut Tr»ne-Chucaaa'a
and a pied** to reipcot them.

"Of particular importanee aia th'
r,"lii- lr,
" Aaaoiuta control of the foreign fela-
lloat' «C l' ha T>Jr- »ii Kmpire. no
Antbea-m l-r 'ti- .). MITI-'tn or
dipUjmailca«w(to 0* ar<re.it"-d to
Turker oodlc aVaaWO I> »ll.,

ABD Generali Harbord'un raporu, Amerikan
"New York Times" Gazetesi'nde yer aldı. 20 Nisan 1920.

MUSTAFA KEMAL: "SOYKIRIM İĞRENÇ BİR YALANDIR!.."

Ermeni soykırım iddiaları konusunda Mustafa Kemal de, değerli bilgiler veriyor. Hem Nutuk'ta hem de diğer yazışmalarında bu konuya değinen ulu öndere kulak verelim.

Günümüzde, soyu kırıldığı ileri sürülen Ermeniler'in sayısı 1,5 milyona kadar çıkarılıyor. Oysa, 1920 yılında, yani olayların yaşandığı tarihten 5 yıl sonra, bu rakam sadece "20 bin."

Bu bile, bu iddialardan beslenen -Ermenistan'ın değil- ABD ve AB'deki Ermeni diasporasının (lobisinin) gerçek yüzünü ortaya çıkarmaya yeter.

7 Mart 1920'de İstanbul'daki ABD Yüksek Komiseri (İşgal Temsilcisi) Tuğamiral Mark L. Bristol'e bir yalanlama yazısı(tekzip)

²¹
³ Kutay, Cemal, a.g.e., s.157.

gönderen Mustafa Kemal, gerçekleri şöyle anlatıyordu :

"... Çıkarları gereği, Avrupa'da olumsuz söylentiler çıkarırlar, yeniden, Anadolu'da 20 bin Ermeni'nin öldürüldüğü yolunda çok iğrenç ve kesinlikle gerçek dışı(yalan) haberler uydurdular.

Bütün Anadolu'da itilaf Devletlerinden ve Amerika hükümetinden çeşitli kişiler ve istihbarat kaynakları bulunduğu için, söz konusu haberlerin yabancı kaynaklar tarafından inanılmaya değer görülmeceğini ummuş ve **kesinlikle yapılmamış olan böyle uydurma bir kırımın yalanlanması dahi gereksiz saymıştık.**

Fakat bugün, gerçek gidişata ait bilgi edinmiş olmaları gereken önemli yabancıların da, bu yalan haberlere inandıklarını ve hatta bu nedenle, bir an önce karara bağlanmasını ülkemiz için yaşamsal bir sorun saydığımız barışımızın geri bırakılacağını, büyük bir şaşkınlık ve üzüntüyle görüyoruz. Bu nedenle, **ileri sürülen üzücü olayların kesinlikle olmadığını ivedilikle bildiriyoruz."**

Mustafa Kemal, olayların nasıl olduğunu da örneklerle açıklamaya devam ediyor:

"Maraş, Urfa ve dolaylarındaki çarpışmalar sırasında Türkler'den, Fransızlar'dan ve Fransız askeri arasında bulunan Ermeniler'den; ve Maraş merkezinde yapılan çarpışmalarda ise, iki taraf silahlarının etkisiyle çeşitli unsurlara mensup halktan kayıplar verildiği herkesçe bilinmektedir."

Peki, Türkler'in ülkesini işgal eden sömürgecilere karşı kendisini savunması "soykırım" mıydı?:

"Ancak bu, bir Ermeni kırımını değil, Kilikya ve yöresine (Adana, Çukurova-HC) dışarıdan getirilen ve yedi halktan silahlandırılan Ermeni askerlerinin kesinlikle sabırla karşılanması olanaksız olan saldırıları ve işgal kuvvetlerinin gereksiz yere sürekli olarak işgal alanını genişletmesi ve özellikle işgal kuvvetleri komutanlarının hırslı Ermeni askerinin İslâm halkı aleyhinde uyguladıkları saldırılar ve yolsuzluklara göz yummaları sonucunda, yerli halkın patlaması (galeyana gelmesi) ve karşılık vermesi sonucunda meydana gelen çarpışmaların doğal bir sonucudur."

Bakar mısınız, adamlar ülkemizi işgale gelmişler, hiçbir hakka dayanmadan sürekli olarak işgal ettikleri bölgeleri genişletmişler ve Türk ulusu da kendisini savunmuş; ama bu tartışılmıyor, "Biz burada ne

²¹⁴ ATEŞE Başkanlığı: Atatürk Arşivi, Klasör: 23, Dosya: 1336/13-1, Fihrist: 32, 32-1 ;3; Atatürk Özel Arşivinden Seçmeler, a.g.e., s.129. Bugünkü Türkçe'si bana ait.-HC.

arıyoruz?" diye hesap vermiyorlar, ve aksine bize hesap soruyorlar!.. Hem de yalanlarla, dolanlarla.. Soykırımın hesabını verin diye soysuz yalanlarla...

Mustafa Kemal, bu yalan propagandaların "uluslararası bir kurul" tarafından incelenmesini ve "Türk ulusunun, bu iğrenç ve alçakça suçlamalardan arındırılmasını" istiyor:

*"İzmir'de yapıldığı gibi, **bu uydurma Ermeni kırım** sorununun da uluslararası bir yüksek kurul eliyle ivedilikle yerinde incelenmesi ve **tüm dünyayı aldatmak için yaratılan bu kin ve hırs ürünü propagandaların** niteliği hakkında, uygar dünyanın ve tüm insanlığın bir kez daha aydınlatılması ve bunun sonucunda, **haksızlığa uğramış Türk ulusunun iğrenç ve alçakça bir suçlamadan arındırılması için İtilaf Devletleriyle, Amerika Hükümeti'nin adalet severlik duygularına başvururuz.**"*

Mustafa Kemal bu yazıyı aynı zamanda tüm kolordulara, İstanbul'da yayınlanan gazeteler, basın kuruluna, Hâkimiyet-i Milliye'ye ve yerel basına da gönderdi...

"BİZE YURT KALMAZ!" Mustafa Kemal, Ermeniler'in Türkler'den toprak istemesi konusunda, çarpıcı bir değerlendirmeyi de gazetecilerle röportajında yaptı:

*"Bu yurdu yalnız Ermeniler değil, Geldaniler, Asuriler de istiyorlar. **Bunların hepsine yurt vermek lazım²¹⁵ gelirse bize yurt kalmaz. Bizden o kadar çok fazla yurt istiyorlar.**"*

Kaçaznuni: "Tehcir Kararı En Uygun Yöntemdi!.."

ERMENİSTAN BAŞBAKANININ GİZLENEN İTİRAFLARI...

ABD Başkanının "Büyük Ermenistan" kurmak için, sözde soykırım yalanlarına sığınarak, Türkler'i "soykırımcı", Ermenileri ise "mazlum" gösterme çabası, yalnızca bir propaganda malzemesi idi.

Dünyayı kandırmak ve oyalamak için bir "psikolojik perdeleme" oyunuydu.

Ermeniler'i kışkırtıp onlarla işbirliği içinde Türkler'i arkadan vurmaya çalışan Ruslar'ın komutanları dahi gerçekleri itiraf etmekten kaçamadılar, örneğin, Erzurum'daki 2. Rus Kale Topçu Alay Komutanı, Yarbay Tverdo Khlebof'un tarihçesine kendi el yazısı ile yazdığı

²¹⁵ Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt: 14, a.g.e., s.278.

belgedeki şu ifade çok önemlidir:

"... Büyük çukurlar açılmış ve zavallı Türkler, bu çukurların başına götürülerek, hayvanlar gibi boğazlanmışlar ve çukurlara doldurulmuşlardır. Çukura atılan cesetleri sayan bir erin 'Yetmiş kişi oldu, on kişi daha alır, kes' deyince on kişiyi daha kesip çukura atarlar ve üzerlerini toprakla örterlermiş...^{1,216}

Yine aynı Rus subay, Ilıca katliamından üç hafta sonra, 11 Mart 1918'de oradan dönen Yarbay Griyaznofun gördüklerini naklederken, "...25.5-31.9 metre karelik cami avlusunda, 142 santimetre yüksekliğinde ceset yığıldığını..." söylemiştir. Bütün bunlar, o dönemde Ermenilerin Türkler'i yok etmek için ne denli yoğun bir çaba içinde olduklarının ve aynı zamanda, o dönemde Doğu Anadolu'daki Türkler'in ne kadar acımasız ve vahşi bir düşmanla karşı karşıya bulduklarının birer somut delilidir(=kanıttır-HC).²¹⁷

Bu konudaki en önemli belgelerden biri ise, Ermenistan'ın ilk başbakanı Ovanes Kaçaznuni'nin itiraflarıdır

Ermenistan Başbakanı, bugün "Soykırım" olarak önümüze getirilen "Tehcir" (Zorunlu göç) konusunda, "Bu yöntem, en kesin ve en uygun bir yöntemdi. Türkler'in bugün pişmanlık duymalarını gerektirecek bir husus bulunmamaktadır"²¹⁸ diyor!..

Ovanes Kaçnuni'nin, 1923'teki Parti Konferansı'na sunduğu raporda, Batı'nın üstünü örtmeye çalıştığı itiraflarını şöyle özetleyebiliriz:

"Gönüllü birliklerin kurulması (...) yanlış, (s.31)

Aklımız dumanlanmıştı. Biz kendi isteklerimizi başkalarına mal ederek, sorumsuz kişilerin boş sözlerine büyük önem vererek ve kendimize yaptığımız *hipnoz*un etkisiyle, gerçekleri anlayamadık ve *hayallere kapıldık*, (s.32)

1915 yaz ve sonbahar döneminde Türkiye Ermenileri zorunlu bir tehciire tabi tutuldu, kitlesel sürgünler ve baskınlar gerçekleştirildi. Bütün bunlar Ermeni meselesine ölümcül bir darbe vurdu. (...) Türkler ne yaptıklarını biliyorlardı ve bugün pişmanlık duymalarını

Gül, Mustafa, Doç.Dr., "*Bir Amerikan Heyetinin 1919 Yılında Doğu Anadolu'daki Tespitleri ve O Dönem Ermeni-Amerikan İlişkileri Üzerine Bir Değerlendirme*", Askeri Tarih Bülteni, Yıl: 24, Sayı: 46, Genelkurmay ATEŞE (Askerî Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı) Yayınları, Ankara, Şubat 1999, 93.

Gül, Mustafa, Doç. Dr., a.g.m., s.94.

²¹⁸ Kaçaznuni, Ovanes, Ermenistan'ın İlk Başbakanı, Taşnak Partisi'nin Yapacağı Bir Şey Yok (1923 Parti Konferansı'na Rapor), 9. Basım, Çeviri: Arif Acaloğlu, Kaynak Yayınları, İstanbul, Şubat 2006, s.32-33.

gerektirecek bir husus bulunmamaktadır; sonradan da anlaşıldığı üzere, Türkiye'de Ermeni meselesinin temelli çözümü açısından bu yöntem en kesin ve en uygun bir yöntemdi, (s.32)

Türkler'e karşı düşmanlığımızın teraziye konulmaması durumunda söz konusu baskıların da aynı nitelikte olacağını kimse söyleyemez. (s.33)

Ordumuzda çok sayıda Rus subay hizmet veriyordu, (s.54)

28 Mayıs 1919 günü, bağımsızlığımızın yıldönümünde, parlamento Ermenistan'ı 'birleşik' ilan etti; diğer bir deyişle, *Türk egemenliğinden kurtulması muhtemel Ermeni topraklarının da mevcut Ermenistan topraklarına katıldığını ilan etti. (s.56)*

Sonbahar başlarında Ermenistan-Türkiye savaşı başladı; bu savaş bizi kesin olarak çökertti. (...) Yeni, genç ve yurtsever duygularla hareket eden bir nesil ortaya çıkarak Anadolu'da kendi ordusunu yeniden örgütlemeye başlamıştı. *Türkiye'de milli bilinç ve kendini savunma içgüdüsü uyanmıştı, (s.59)*

Türkiye'nin hangi kuvvetlere sahip olduğunu bilmiyorduk ve kendi gücümüzden çok emindik. (...) Sınırlarımızda askeri operasyonlar başladığında *Türkler bizimle bir araya gelmeyi ve görüşmelere başlamayı önerdiler. Biz ise onların önerisini geri çevirdik. Bu büyük bir hataydı, (s.60)*

Sevr Antlaşması herkesin gözünü kör etmişti, (s.61)

Yenilgimizin sebebi, Bolşeviklerin hainliği ya da Türkler'in gücünde değil, bizim kendi güçsüzlüğümüzde yatmaktadır, (s.63) Devlet ile partiyi ayıramıyor ve parti ideolojisini devlet işlerine karıştırıyorduk. *Bizler devlet adamları değildik, (s.71)*

Taşnaksutyun'un (=Taşnak Partisi'nin-HC) artık yapacak hiçbir şeyi kalmadı. (...) Artık Türkiye Ermenistan'ı diye bir şey yok. Büyük Avrupa devletleri bizi defnettiler. (...) Taşnak Partisi, kendi varlığına kendi kararıyla bilinçli ve kesin biçimde son vermelidir. Evet ben intihar öneriyorum, (s.86)

Partiye intihar etmesini öneriyorum. *Bizim mirasçılarımız olan Ermeni Bolşevikler, bizim işimizi devam ettirmek zorundadırlar ve devam ettirmektedirler. Onlar da aynen bizler gibi, büyük üstadın; tarihin elinde bir alettirler. Biz kendi işimizi yaptık, belli bir devreyi tamamladık, bunun devamı ise onlara aittir. (...) Mücadelemiz ölmedi, (s.89)"* (Herhalde yıllar sonra Ermeni ASALA terör örgütünün işleyeceği

²¹ Kaçaznuni, Ovanes, a.g.e., s.31-86.

cinayetlerin temeli bu cümleydi!..-HC)

ABD: "KÜRTLER HER ZAMAN SORUN OLMUŞTUR!..

ABD'nin Ermeni emellerine karşın İngilizler de devre dışı kalmak istemiyordu. Devrede kalıp, parçalanacak Türkiye'de söz ve etki sahibi olmak için seçtikleri yol ise, Kürtler'i ayaklandırmaktı!..

Hatta, bizi bölmekte işbirliği yaptığı ABD'ye karşı çıkmayı bile göze almıştı. Hüsrev Gerede'nin belgelerine göre, *"İngilizler; eğer Türkiye Amerikan mandasına girerse, bölgede Kürt ayaklanması, Ermeni sorunu gibi olaylar yaratıp Amerikalılar'ı yıldırarak, sonunda da ülkemizi ele geçirmek istiyordu."*²²⁰

ABD ve İngiltere -Türkiye'yi bölme amacıyla- yarattığı bu "hayali sorunların" peşini bırakmayacak, ısrarla ve ısrarla, 100 yıl boyunca ısıtıp ısıtıp önümüze getirecekti, işte bugünlerde de bunu yaşıyoruz. (ABD ve tüm AB ülkelerinin parlamentolarında sözde "Ermeni Soykırımı Yasaları" kabul etmek, ASALA ve sonra PKK terörü ile Türkiye'nin kaynaklarını boşa harcatıp, gelişmesini engellemek, bu yöntemlerle siyâseten bizi sıkıştırıp, istediklerini alabilmek, v.b.)

Amerika ise, resmi raporlarında önemli itiraflarda bulunuyor; ülkemizdeki yabancı entrikaları kabul ediyor; kendileri gibi İngiliz ve Fransızlar'ın emellerini deşifre ediyor; Kürtler'i ise her zaman komşuları için sorun yaratma klatanımlıyor!..

Yani, hem Kürt vatandaşlarımızı aşağılayıp, hakaret ediyor; hem de onları normal yaşamlarından, gelecek umutlarından uzaklaştırıp, kışkırtıp, bugün bile ayaklandırmaya çalışıyor, yarattığı terör örgütünü yok etmiyor!..

Bu konuya ilişkin belgeleri, baş sömürgeci ABD'nin raporlarında görüyoruz. İstanbul'daki ABD Yüksek Komiseri Tuğamiral Bristol, 20 Şubat'ta (1922) durumu şöyle rapor ediyor:

"Sayın Dışişleri Bakanı

²²⁰ Kurmay Binbaşı Hüsrev Gerede'nin sözleri. Bakınız: Önal, Sami, a.g.e., s.63.

Washington

20 Şubat 1922, İstanbul

Efendim,

Bakanlığın bilgisi için Askeri Ateşe tarafından *Kurdistan*'daki durumla ilgili hazırlanan raporu sunuyorum. Daha önceki yazılarımda belirttiğim gibi Kürt sorunu dikkati çekecek değerdedir. Normal koşullarda bile Kürtler daima komşuları için sorun olmuşlardır. Şimdi, Kürdistan'ın ünlü petrol yatakları nedeniyle, yabancı entrikalar kuşkusuz başladığı için, ciddi sonuçlar çıkabilir. İngilizler herhalde **Kürdistan'ı** denetim altına almak için Kürtleri Türkler'e karşı kullanmak isteyeceklerdir, Türkler de Kuzey Mezopotamya'yı ele geçirmek için aynı şeyi yapacaktır. Kürdistan'ı özel etki bölgesi sayan Fransızlar da Türk-İngiliz sürtüşmesinden çıkar sağlamakta bir an duraksamayacaklardır.

Saygılarımla.

Tuğamiral,

ABD Deniz Kuvvetleri

ABD Yüksek Komiseri

Mark L. Bristol

Konu: Kürt ayaklanması

Rapor

26 Ocak 1922, İstanbul'dan

Buradaki Fransız Askeri İstihbaratı, yukarıdaki konuda, bu yakınlarda bir rapor hazırlamıştır. Raporu hazırlayan kişi, bana bu raporu göstermiş ancak bürosundan götürmeme izin vermemiştir. Raporun başında, Kürdistan ayaklanmasına bütün Yakındoğu sorununun bir parçası ve İngilizlerin dünyanın bu bölgesindeki amaçları ve istekleri açısından bakmak gerektiği belirtilmektedir. Sonra, Büyük Britanya'nın en büyük sorununun *Hindistan'* güven altına almak olduğu, İngilizlerin planlarına bu bakımdan yaklaşmak gerektiği ileri sürülmektedir. Hindistan'a tehdit iki yönden gelmektedir. Bunlardan biri *İran* üzerinden *Bolşevik* tehdidi, öte yandan *Mezopotamya*, *İran* ve *Gülcistan* üzerinde Milliyetçi *Türk - Pan İslam tehdididir*. Bu son tehdidi önlemek için İngilizler, **Filistin** ve Irak dahil Akdeniz'den Basra Körfezine uzanan, kendi etkilerinde bir dizi devlet kurmak görüşündedir. *Kral Hüseyin* ailesini kullanarak güçlü bir *Arap İmparatorluğu* kurmak ve Türklerin yoluna set çekmek istemiş, ancak

Hicazlı aileyle işler yolunda gitmemiştir. Büyük çapta bir Arap Ordusu düzenlemek oldukça güç bir iştir. Ayrıca daha kötüsü Halifelik İstanbul'da bulunmaktadır. Dolayısıyla Büyük Britanya'nın *Kürdistan'dakı* rahatsız durumdan yararlanıp, **Mustafa Kemal'in** sırtında bir tehdit olacak biçimde, bunu geliştirmeye çabalamasına, aynı zamanda Milliyetçi Türkiye ile **Mezopotamya** arasında bir perde kurmasına şaşmamak gerekir.

Bundan sonra Kürt tarihi ile ilgili bilgiler verilmiştir. Bu arada Kürdistan'ın tamamen bir coğrafi deyim olduğu hiçbir zaman siyasal bir birlik anlamına gelmediği belirtilmiştir. Kürtler, Türkiye ve İran'da dağınık durumdadırlar. İran'da baylıca Kürdistan'da, sonra *Azerbaycan* ve *Ardilan'da* başka etnik gruplarla karışık olarak bulunmaktadır. Türkiye'de ise altı Doğu vilayetinde *Trabzon, Erzurum, Van, Bitlis, Harput* ve *Diyarbakır'da* ayrıca *Sivas* ve *Musul* vilayetlerinde bulunmaktadır. Ermeno-Kürdistan'da ve Sivas'ta Ermeni ve Türk halkı ile birlikte yaşamaktadırlar, *Diyarbakır* ve *Musulda* "milli" denilen Araplarla iç içedirler. Türkiye'deki Kürtlerin sayısı aşağı yukarı 1.200.000'dir. Dünya Savaşı sırasında, başlıca Kürt ailelerinden *Bedirhan* ailesinin başı **Abdürrezzak Bedirhan**, kendini Kürdistan Prensi tanınması koşuluyla Rusya'ya hizmetini ve 25.000 süvari vermeyi önermiştir. Çar'ın egemenliğini kabul etmeye hazır olduğunu bildirmiştir. Rusya, bu öneriyi çok tehlikeli olacağı gerekçesiyle reddetmiştir. Ara yerde İstanbul Hükümeti, Kürtleri ayaklandırmaya çalıştığı için Bedirhan'ı ölüme mahkum etmiş, Bedirhan ise çabalarını sürdürmüş ve bu defa İngilizlere dönmüştür, ancak birdenbire ölmüştür. Ölümünün Türk ajanlarının verdiği zehirden ileri geldiği öne sürülmüştür. Versailles Anlaşmasından önceki yıllarda Paris'ta yaşamakta olan zengin ve etkili bir Kürt, **Şerif Paşa**, bu anlaşmaya bir Kürt devleti kurulmasını sokturmayı neredeyse başarmış, ancak *Londra Konferansı* bunu engellemiştir. Türkler, Şerif Paşanın eylemlerinden başka, Kürt devleti kurulması akımının arkasında kimsenin bulunmadığını iddia etmektedirler, ancak gerçek şudur ki, Kürt halkı kendisinden devamlı adam ve para istenmesinden bıkmıştır. İngilizler onların bu hoşnutsuzluğundan yararlanarak, karışıklık yaratmak, bir isyan çıkarmak üzere ajanlar göndermiştir. Bu ajanlar arasında Kürt Mustafa Paşa, Mulan Zade(?) ve Hamit Paşa vardır. Geçen ilkbaharda Ankara Hükümetinin, Kürtlerden istekleri o kadar dayanılmaz bir düzeye gelmiştir ki, ayaklanmışlardır en sonunda. Başlangıçta bu ayaklanma güçlük çıkmadan bir Türk taburuyla bastırılmıştır. Haziran'daki başka bir ayaklanma daha ciddi

olmuş ve bununla başa çıkmak için bir tümen kadar kuvvet gerekmiştir. *Kazım Karabekir Paşa* bütün yaz boyunca, Kürtlerin, eylemleri, önlemlere rağmen ayaklanmaya katılanların sayısının artması karşısında kuşku içinde kalmıştır. (...) Kasım ayında *Mardin'in* Kürtler tarafından alındığı haber verilmiştir. (Burada, Ankara Hükümetinin görüşmek için iki heyet gönderdiği, ama bunların anlaşma imzalamaya yetkisi olmadığı ve görüşmeler anlatılıyor-HC)

Kürt akımı çok ciddiye alınmamalıdır. Kürtler bir lider bulamamışlardır. Onları düzene koyacak güçte kimse yoktur. *Şerif Paşa* kendisi ülkesinden yetki almamıştır, İstanbul'daki iki Kürt derneği ise oturup uzun uzun tartışmakta, ancak ortaya bir lider çıkaramamaktadır. Halen Süleymaniye'de bulunan Kürt Kongresi, bir başkan seçmek ve bir program üzerinde birleşmek için çağrıda bulunmuş, ancak Kürt aşiret reislerinin üçte ikisi bu çağrıya katılmamışlardır. Askeri ve siyasi liderlikten yoksundurlar. Yunanlılar önemli bir zafer kazanırlarsa, Kürt isyanı Türkiye'nin arkasını ciddi bir biçimde tehdit edebilir, ancak Batıdaki savaş Türklerini lehine geliştirse, Türkler ellerindeki yarım düzine yetenekli liderden biriyle Kürt Sorunlarına son verebilir. İngilizler kuşkusuz bu durumu bilmektedirler, gene de Kürt durumuyla meşgul olduğu sürece *M u s t a f a K e m a l ' i n M u s u l ' a e l k o y a m a y a c a ğ ı n ı* düşünmektedirler. Dolayısıyla Kürt akımına yardımcı olmaktadırlar. *Bay Churchill* Avam Kamarasında, İngiliz Yüksek Komiserliğinin yönetiminde olursa Kürtlerin, Mezopotamya ile birlikte idare edilmeye razı olduklarının '*araştırmalar*' sonunda öğrenildiğini söylemiştir. Gerçekte ise bu araştırmalar İngilizlerin İstanbul'daki iki Kürt derneğini '*Teali*' ile '*Teşkilat*', Musul ve Mardin bölgesindeki bazı küçük Kürt reislerini satın almaları biçiminde sınırlı olmuştur.

(...)

Alınan istihbarata göre İngilizler, *Hicazlı Kral Hüseyin'in* üçüncü oğlu *Emir Zeid*"\ kral yapmak istemektedir, ancak kendinden çıkacak bir lideri bulamayan Kürdistan'ın bir yabancı prensi kabul etmesi düşünülemez.

Fransız-Türk anlaşmasına karşın yürüttükleri kampanya ve Kürt ayaklanmasına verdikleri itici güç konusunda İngilizlerin eylemlerini yakından izlemek gerekir. İngiliz iddiasına göre gizli bir anlaşma ile Türkler, geri aldıktan sonra Musul'daki petrol yataklarının işletilmesini Fransızlara söz vermişlerdir. Böyle bir anlaşmanın varlığı konusunda ellerinde kanıt yoktur. Şimdi, aynı zamanda bizim Türklere

yaptığımızı, (yanlış olduğuna eminim) Kürtlere yapmaya çalışmaktadırlar. Kürtleri, Mardin ve öteki bölgeleri ele geçirmeye, yani Türklerin bize verdikleri bölgeleri ele geçirmeye itiyorlar. Bu durumda İngilizler Fransız çıkarları aleyhinde çalışmıyorlar mı?"²²¹

SÖZDE "KÜRT SORUNU" YARATMANIN NEDENLERİ..

Yukarıdaki belgeden çıkan önemli sonuçları şöyle özetleyebiliriz:

Bugün Kürtler'i kışkırtarak kendi emelleri için kullanmak isteyen ABD, İngiltere ve Fransa(Yüce Üçler=Yecüçler), aslında onlara dost değil ve gerçekte "Normal koşullarda bile Kürtler daima komşuları için sorun olmuşlardır" diye düşünüyor.

Gözleri, bölgedeki petrol yataklarında.

İngiltere, sömürgesi olan Hindistan'a tehdidi önlemek için Ortadoğu'da kendi denetiminde birçok devlet kurmak istiyor.

Kürdistan kavramını tamamen "coğrafi bir bölge" adı olarak kullanıyor, hiçbir zaman "*siyasal bir birlik*" anlamında kullanmıyor.

"Ermeno-Kürdistan" diye bir kavramdan söz ediyorlar. Yani, Ermeni-Kürt ortak devleti ve bölgesi peşindeler.

Kürtler'e asla dost değiller ve onları hiçbir bakımdan ciddiye almıyorlar. Aşağılıyorlar. İçlerinden asla *askeri ve siyasi bir lider çıkaramadıklarını* söylüyorlar.

Kürt isyanları çıkarmalarının nedeni, Mustafa Kemal'in Musul'a el koymasını engellemek.

Musul ve Mardin başta olmak üzere birçok yerde Kürt aşiret reislerini parayla satın alıyorlar!..

Duru, a.g.e., s.156-161. (Siyah vurgulamalar bana ait-HC.)

ffrS« 1 °
[r 4- ?/_ j

Jf*£*- S*

f*0^{mt} ^t^ft^yyf- d** JT*o

01 ^

P

CJt1WA——~r0i-r^ctA

-^Lüfrfc^-rt^** Apjiifot.

L.H<

(t · e 7 r /€*
/4yfi »

Cumhuriyet dönemindeki Kürt isyanlarından birinin belgesi. (Oramar ayaklanması 16 Temmuz-10 Ekim 1930) Genelkurmay Başkanı Mareşal Fevzi Çakmak, Dışişler Bakanlığı'na yazıyor: "Irak'ı protesto edin!.." (Belge No: 95)
222

Askerî Tarih Belgeleri Dergisi, Yıl: 53, Sayı: 118, Genelkurmay ATAŞE ve Genelkurmay Denetleme Başkanlığı Yayınları (CDİ Klasör: 3, Dosya: 4, Fihrist: 1-20), Ankara, Temmuz 2004, s.352.

T.C.

Genelkurmay

Başkanlığı

3 ncü Şube

Sayı

17530

Ankara

24- 1930

Dışişleri Bakanlığı

1- Irak sınırimızda bulunan Oramar Sınır Bölüğünün JZ1 - 22 Temmuzda güneyden gelen ve Barzan şeyhine mensup 500 kadar şakinin saldırısına uğradığı, Barzan bölgesinden eşkıyaya yardım için yeni Birliklerin gelmekte olduğu ve Gevar - Oramar telgraf hattının eşkıya tarafından yıkıldığı 7 nci Kolordu Komutanlığı ile 1 nci Genel Müfettişlikten bildirilmiştir.

2- Eşkıya ile Oramar Hudut Bölüğü ve gönderilen takviye birlikleri ile çarpışmalar devam etmekte olup sonuç hakkında henüz bilgi alınamamıştır.

Durumun Irak Hükümeti nezdinde protesto edilmesini arz ve rica ederim.

O

Genelkurmay Başkanı

Mareşal

Fevzi

CDİ KLASÖR: 3 DOSYA: 4 FİHRİST: 1 - 20

Aynı belgenin Türkçe'si ve bilgisayar yazısı.²²³ (Belge No: 95)

Askerî Tarih Belgeleri Dergisi, a.g.e., s.353.

Ayrılıkçı(bölücü) Kürt ayaklanmaları için Irak önemli bir merkezdi. Birinci Dünya Savaşı²² sürerken, İngilizler'in Kürtler'i ayaklandırma çabalarını rapor eden Osmanlı'nın Irak Komutanı Nureddin, İngilizler'in Irak'ı bizden daha tanıyacak kadar işin içine girdiklerini söylüyor. Irak Komutanı, 15 Haziran 1915'te gönderdiği²²⁵ bir şifreli yazıda, "İngilizler'in, Irak'ı bizden daha iyi tanıyorlar" diyor.

Aşağıda özgününü (orijinalini) verdiğim belgede, Irak Komutanı Nureddin şöyle diyor:

"1- İngilizler, Irak'ı bizden daha iyi tanıyorlar. Belli bir program ile önceden her şeyi hazırlamışlar. Aşiretleri çözmüşler. Sık sık değişen vali, komutan ve memurlarımızın hepsi farklı yöntemler uygulamışlardır. Halkın din ve devlet ile bağları çok zayıftır. Düşman kadar yabancı bir çevredeyiz. Iraklılar, zengin ve güçlü tarafa eğilim gösterirler. Süleyman Askerî Bey, düşmanı küçümsemiş, aşiretlere güvenmiş, orduya hiç önem vermeyerek burada yapılması gerekenin aksine bir yol tutmuştur. (...)

3- Teşkilât-ı Mahsusa'ya bağlı ve aşiretler için görevlendirilen subayların, büyük miktarda paralarla oynadıklarını gören ve kendi maaşlarının yarısını bile alamayan kıt'a subaylarında istek ve heves kalmamıştır. Asker kendi hâline bırakılarak, zaten iyi durumda olmayan askerî bağlar da tamamen kökten sarsılmıştır.

4- Son olaylarda bile bile esir olmayı tercih eden subaylar vardır. Hâlen böyle düşünen subayların olduğu duyumunu aldım. Araştırıyorum.

5- Bugün elde mevcut kuvvetin düzenli bir alaydan daha aşağı olmasına rağmen, kararlı ve ümitli olarak çalışıyorum. Amacım sizi gerçeklerden haberdar etmektir.

6- Yarbay rütbesinde bir kurmay başkanı ile Türk üstsubayların gönderilmesini istirham ederim. 15 Haziran 1919

Irak Komutanı
Nureddin

(Paragraflarda) 2 rakamı olmadığını
Diyarbakır memuru Nazım Efendi söylemiştir

LSube M

2786

2. Kısım"

²² Birinci Dünya Savaşı: 19 Şubat 1915-9 Ocak 1916.

²²⁵ Askerî Tarih Belgeleri Dergisi, a.g.e., s.99. (BDH Klasör: 194, Dosya: 819, Fihrist: 7).

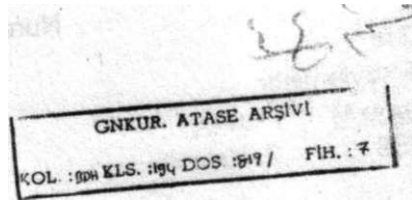
fa

İK x' h _ / 1 A-i

1 ^ - I:-----• - -,
/ > -v^> J ^ ' <J <t-> « ^ > > » *

: < *****' ^y1, V, e

' c-i."

Irak Komutan. Nureddin'in şifreli yaz.s.:²²⁶

²²⁶ Askerî Tarih Belgeleri Dergisi, a.g.e., s 97.

"KÜRT PLANI", Batılılar tarafından hiç masadan kaldırılmadı. Kısaca hatırlamak yerinde olur ²²⁷ :

- ABD Başkanı Wilson (Vilson) (1918): "Türkiye haritadan silinmeli!.."

- 1919 Paris Barış Konferansı'na katılan ABD'li raportörlerin, Türkiye Raporu: "Anadolu'da Arapça konuşulan bölgeleri, Ermenistan'ı ve Konstantinopolitan devletini ayırdıktan sonra, geriye çoğunluğu Türkler'den oluşan büyükçe bir bölge kalmaktadır. Bu bölgenin bir kısmının Kürtler için Kürdistan; Yunanlılar için Pontus (Karadeniz bölgesinde Sinop'tan Batum'a kadar); Suriyeliler için Kilikya (Adana); İtalyanlar için Adalia (Antalya) ve bütün güneybatı, yine Yunanlılar için Smyrna (İzmir) ve batı olarak parçalanmasına yönelik istekler belirlemiştir. Komisyonumuzun bu bölgelerden tavsiye edebileceği biricik bölge Kürdistan'dır."

- Amiral Sir F. de Robeck'den (Robek) Lord Curzon'a (Kurzon) (1920): "Kürdistan, Türkiye'den tamamen ayrılıp özerk olmalıdır. Ermeniler'le Kürtler'in çabalarını bağdaştırabiliriz."

- 10 Ağustos 1920 Sevr Antlaşması maddelerinden: "Doğu Anadolu'da bağımsız bir Ermenistan devleti kurulacak; bu devletin sınırları ABD tarafından saptanacaktır. Aynı bölgede özerk bir Kürdistan devleti kurulacak. Bu devlet bir süre sonra tam bağımsız olacak."

- Lozan Antlaşması görüşmeleri sırasında, "Kürt Devleti"nin baş savunucusu İngiliz temsilci Lord Curzon: "Kürtler İngiliz mandası istiyor."

- Kurtuluş Savaşı sırasında, Kâzım Karabekir Paşa'nın Atatürk'e gönderdiği 10 Mart 1920 tarihli yazıdan: "İngilizler'in yok etme planının ana çizgileri; önce Kürt'ü, hattâ Çerkez'i ayırmak, Türkler'i birbirine düşürmek, Anadolu'yu paylaşmak ve orada kendilerine sâdik kültürler oluşturmaktır."

- Mustafa Kemal Atatürk: "Türk ulusunu yok etmeden, Kürt devleti kuramazlar."

- The Washington Post (1998): "Apo, silahlı Kürt bağımsızlık hareketinin lideridir. ABD için, Kürt sorunu

²²⁷ Dura, Cihan, Prof. Dr., Sömürgeleşen Türkiye, İkinci Basım, İleri Yayınları, Ekim 2004, s. 138-142.

halledilmesi gereken bir sorundur."

- 1998'de Washington'da Talabani ve Barzani ile varılan anlaşmada, Kuzey Irak Kürtleri için bir federasyon kurulması kararı alındı. Kukla devlet, bir tür "Müslüman İsrail" olacak.

- ABD'nin Christian Science Monitör gazetesinde 4 Mayıs 2000'de yer alan bir haberde, Kuzey Irak'ta bir Kürt devletinin fiilen kurulduğu yazılıyordu. Gazetede, Kürt devletinin altyapısının Birleşmiş Milletler'in Irak'a (Saddam'a) uyguladığı ambargo sayesinde kurulduğu, böylece kendi para birimi, ulusal marşı ve dili olan ayrı bir devletin oluştuğu belirtildi.

ATATÜRK: "... RABBİM GÜNEŞ GÖSTERMESİN"

İngilizler'in eski Osmanlı topraklarındaki "*bölme-parçalama ve sömürme*" oyunları sürüyor. Irak'ta bir "Kürt Devleti" kurmak için inatlarını Sevr'den buyana sürdürüyorlar.

Bu kapsamda Irak'ın Kerkük ve Musul kentlerinin ayrı bir önemi var. Bunu, iki hafta önceki Ceviz Kabuğu programımızda da tartışmıştık. Oradaki bir söz, hâlâ tartışılıyor..

ATATÜRK MUSUL'U ALACAK MIYDI?..

Mustafa Kemal Atatürk'ün 1933 yılında, Lozan'dan 10 yıl sonra, ABD'li general Mac Arthur'a söylediği ileri sürülen bir sözü var:

"Allah nasip eder, ömrüm vefa ederse Musul, Kerkük ve Adaları geri alacağım. Selanik de dahil Batı Trakya'yı Türkiye hudutları içine katacağım!.."

Bu sözün doğru olup olmadığı ortaya çıkarılırsa, bugünkü politikalara da ışık tutacak ve yön verecek.

Kimileri, "Böyle bir söz yok, hani kaynak?" diye soruyor. Kimileri bu sözü bir "Soğuk savaş yalanı" olarak değerlendiriyor.(Cüneyt Akalın, "Atatürk-Mac Arthur Görüşmesinin İçyüzü", Kaynak Yayınları, İstanbul, Aralık 2006.) Kimileri ısrarla "var" diyor ve yayınlarında kullanıyor. Bu yazarlardan biri olan sayın Yusuf Koç'a sordum. "Bu sözü kitabınızın arka kapağına tam sayfa koymuş ve

kaynak göstermişsiniz. Ancak, eleştiriler üzerine ben de aradım. Kaynağın aslını bulamadım. Kaynağınızı bana söyler misiniz?" dedim. Hâlâ yanıt bekliyorum!..

Ama ben, bu tür çalışma yapanların yaşadığı durumu bildiğim için, kimseyi beklemeden araştırma yaptım.

Yakında çıkacak olan kitabımın çalışmaları çerçevesinde, yüzlerce kitap okuyorum. Bu arada Musul konusunu da araştırdım. Bakınız neler buldum.

"MUSUL VE IRAK'IN YARISI..."

Kaynak Yayınlan'ndan çıkan kitapta bu sözün "soğuk savaş yalanı" olduğu söyleniyor ama, yine aynı yayınevini diğer eserlerinde durum farklı. Kaynak Yayınlan'nın herkese tavsiye edeceğim çok değerli çalışması "Atatürk'ün Bütün Eserleri" adlı ansiklopedik dizisi. (Şu anda 22 cildi tamamlandı ve "N" harfinde.. Emeği geçenleri kutluyorum.)

Atatürk'ün tartışılan sözünü henüz bulamadım. Ancak, burada herkesin aradığı şey "sözün anlamı.." Atatürk'ün bu anlamda pek çok sözünü buldum. Şimdi onlardan birkaç örnek vermek istiyorum.

Atatürk, Musul'un önemine değinmiş mi?.. Değinmiş.

Bu kentin Türk sınırları içinde olması gerektiğini söylemiş mi?.. Söylemiş.

İşte belgeleri:

Amerikalı gazeteci Richard Eaton, 13 Eylül 1922'de soruyor:

"Kazandığınız zaferden sonra ilk projelerinizin neden ibaret olduğunu sorabilir miyim?"

Atatürk yanıtıyor:

"Bütün Türk toprakları kurtulmadıkça durmayacağım."

"Paşa hazretleri, Türk toprakları demekle ne murat ediyorsunuz?"

Atatürk: "Avrupa'da İstanbul ve Meric'e kadar Trakya, Asya'da Anadolu, Musul arazisi ve Irak'ın yarısı."

Sonra başka bir soru üzerine devam ediyor:

"Türkler kaçınılması mümkün olmayan birçok kayıplara uğradılar. Harp ve kan borçlarını ödediler. Makedonya'yı ve Suriye'yi terk ettik. Fakat arkada kalan ve sırf Türk olan her veri ve her sevi isteriz. Bunları kurtarmaya azmettik ve kurtaracağız."(ABT, Cilt 13, s.279-280.)

Atatürk, 22 Ekim 1922'de ise, United Press muhabiri Edward King'e telgraf demeci veriyor. "Barış programının esas noktası" olarak Misak-ı Milli'yi gösteriyor ve "Musul vilayeti milli sınırlarımız dahilindedir" diyor. (ABT, Cilt 14, s.30.)

16 Ocak 1923'de de, İstanbul'dan gelen gazetecilerin sorularını yanıtlarken, "Musul vilayeti milli sınırlarımız dahilindedir" diyerek, cümleyi tıpa tıp tekrarlıyor ve devam ediyor: "Bu milli sınır tabirini ben bulmuştum. Mütarekeye esas olacak herhalde bir sınırlarımız olmak lazımdı. Bu sınır ne olabilirdi? Bu meselede süngülerimizin bulunduğu yerleri sınır yapmak hatırıma geldi. (...) Musul'u da kendi aramız içinde bırakan sınıra milli sınır dedim" (ABT, Cilt 14, s.269.)

"KIŞ GEÇİRMİŞ YILANA, RABBİM GÜNEŞ GÖSTERMESİN"

E, bunları gördükten sonra, hâlâ "Atatürk bu sözü söyledi mi,, hani belgesi?" demenin anlamı kalıyor mu?.. Kalmıyor. Sonuçta, Atatürk öyle demediyse, böyle demiş!.. Ne demek istediği ve ne düşündüğü ortada değil mi?..

Dahası, bu konuda Atatürk'ün şair Şehîrî'den alıntı yaparak söylediği şu söze ne demeli?. Herhalde yüzde 99,9'unuz bunu ilk kez duyuyor. (Ben ilk kez duydum!..)

"Kış geçirmiş yılana, Rabbim güneş göstermesin!.."(ABT, Cilt 20, Nutuk, s. 197-198)

İngilizler'in, Ali İhsan Paşa'yı oyuna getirerek(yenerek değil), Musul'u almaları üzerine söylüyor bunu.

Sözünün anlamı şu: "Eski kurt olmuş, tecrübeli, kurnaz adama Rabbim fırsat vermesin!.."

Amin..

Atatürk Musul ve Kerkük'ü her zaman almak istedi.

Cevizoğlu, Hulki, "Atatürk: Rabbim Güneş Göstermesin?", Yeniçağ Gazetesi, İstanbul, 27 Kasım 2007, 8.1.

j?*****ş i**j«+%^
^(T^ #**J>~> **+2-t\+ U^.JJJU.

Atatürk Musul, Kerkük ve Süleymaniye'yi istiyordu!.. Bu isteklerimizi dile getiren, Başbakanlığın yazısı Lozan Konferansı'na gönderildi.²²⁹

Türkiye'ye hiçbir zaman "tam üyelik" sözü vermeyen AB'nin Parlamentosu da, vaatlerle her istediğini yaptırırken, "Kürt Planı"nı şöyle kabul ettirmeye çalıştı ²³⁰ :

Avrupa Parlamentosu(AP) Kararları:

- "Türk Hükümeti'ne, PKK'ya ve diğer Kürt örgütlerine, Kürt konusuna şiddete dayanmayan ve siyâsi bir çözüm bulmaları için ellerinden gelen tüm çabayı göstermeleri için çağrıda bulunur." (13.12.1995)

²²⁹ Atatürk'ün Milli Dış Politikası, Cilt: 1, a.g.e., s.494.
²³⁰ Avrupa'nın Birliği mi..., a.g.e., s.30.

tt) <»' •»»' vteu '.jt,^ j ^ U j , ^uJf%\C(j /»u£t .ü U ^ j. _\

JJ t , itr «j^L. i-'I^i Ü >1* rJ O - ,Aí Ji/ <jilU . jyi çiu ,jfe&\ j*L, JU ' J j ^ ^ U ^ - y

Misak-ı Milli'nin özgün(orijinal) metni.²³¹

- "Türk Silahlı Kuvvetleri'nin Türkiye'nin doğusunda kısa bir süre önce sürdürdüğü askerî operasyonlardan ve Kürdistan'daki anlaşmazlığa barışçıl bir çözüm bulma yollarını aramayı reddetmesinden büyük kaygı duymaktadır." (19.09.1996)

- "Bay Öcalan'a verilen cezayı lanetler ve ölüm cezasının kullanılmasına kesin muhalefetini tekrarlar." (22.07.1999) (İdam cezası kaldırıldı, hakkında Yargıtayca onaylanmış idam cezası olmasına karşın Öcalan idam edilmedi-HC)

²³¹ Atatürk'ün Milli Dış Politikası, Cilt: 1, a.g.e., s.131.

- "AP, Sakharov Ödülü sahibi Leyla Zana'nın ve düşünceleri nedeniyle hapse atılmış olan Kürt kökenli eski milletvekillerinin serbest bırakılmalarını talep eder." (15.11.2000) (Leyla Zana, AKP Hükümeti döneminde serbest bırakıldı, Dışişleri Bakanı Abdullah Gül, Zana ve arkadaşlarını Dışişleri Bakanlığı resmi konutunda ağırladı-HC)

- "Türk Silahlı Kuvvetleri, Güneydoğu Anadolu'da Kürtler'e karşı sürdürdüğü operasyonları durdurmalıdır. TC Hükümeti tüm Kürt örgütleri ile görüşmelere başlamalı (Yani, "PKK ile masaya oturun!.." diyor-HC) ve Kürtler'e hakları tanınmalıdır." (20.06.2002)

AKP Hükümeti sürerken Diyarbakır'a gelen AP heyetleri de bu "Kürt Planı"nı uygulamaya çalıştılar. İstekleri açıkça "Kürdistan kurmak" idi. DTP'li Belediye Başkanı Osman Baydemir'i ziyaret eden 7 kişilik AP Heyeti'nin başkanı Çek milletvekili Ransdorf, Baydemir'e şunları söyledi:

"Bölgenize, mücadelenize, Kürdistan'a katkı sunmaya çalışıyoruz. Katkı sunmaya devam edeceğiz."

Ransdorfun "Kürdistan" sözünü değerlendiren, AP'nin Kalkınma Komitesi Başkanı İtalyan milletvekili Morgantini de, "1999 Yılında buraya geldiğimizde Kürt ve Kürdistan kelimelerini kullanmak sorun yaratıyordu. Ancak şu anda, rahatlıkla gelip kullanabiliyoruz. Bunlar iyi gelişmeler" dedi!..

"İnsaf ve acıma dilenmekle ulus işleri, devlet işleri görülemez. Ulusun ve devletin şeref ve bağımsızlığı sağlanamaz.

İnsaf ve acıma dilenmek gibi bir ilke yoktur.

Türk ulusu, Türkiye'nin gelecekteki çocukları bunu bir an bile unutmamalıdır."

Atatürk²³³

²³² Cumhuriyet Gazetesi {"AP'nin İsteği Kürdistan"}, 27 Kasım 2004, s.1, manşet.

²³³ Meray, Seha L.; Olcay, Osman, Osmanlı İmparatorluğu'nun Çöküş Belgeleri (Mondros Bırakışması, Sevr Andlaşması, İlgili Belgeler), A.Ü.S.B.F. Yayınları, No: 409, Ankara,1977, s.ix.

SEVR: BİR ABD PROJESİ!..

AB(D)'nin hortlatmak istediği SEVR'in 62 ve 64. maddeleri şöyleydi:

SEVR ANTLAŞMASI MADDE 62: "Fırat'ın doğusunda, ileride saptanacak Ermenistan'ın güney sınırının güneyinde Suriye ve Irak'ta, Türkiye sınırının kuzeyinde, Kürtler'in sayıca üstün bulunduğu bölgelerin yerel özerkliğini, işbu Antlaşmanın yürürlüğe konulmasından başlayarak 6 ay içinde, İstanbul'da toplanan İngiliz, Fransız ve İtalyan Hükümetlerinden her birinin atadığı üç üyeden oluşan bir komisyon hazırlayacaktır."

SEVR ANTLAŞMASI MADDE 64: "...Kürtler, bu bölgedeki nüfusun çoğunluğunun Türkiye'den bağımsız olmak istediklerini kanıtlayarak Milletler Cemiyeti(=Bugünkü Birleşmiş Milletler) ve Konseyi'ne başvururlarsa ve Konsey de bu nüfusun bu bağımsızlığa yetenekli olduğu görüşüne varırsa ve bu bağımsızlığı onlara tanımayı Türkiye'ye salık verirse, Türkiye bu tavsiyeye uymayı ve bu bölgeler üzerinde bulunan bütün haklarından ve sıfatlarından vazgeçmeyi şimdiden hükümlenir. ...¹¹²³⁴

"BAĞIMSIZ KÜRDİSTAN'A ALIŞIN!".. 1919'un deyimiyle bu "medeniyet züppesi" Avrupalılardan cesaret alan Kuzey Irak'taki "Bölgesel Kürt Yönetimi" Başkanı Barzani de, Türkiye'ye meydan okudu ve "**Türkler Bağımsız Kürdistan'a alışmalı!**" dedi.²³⁵ Mesut Barzani Türk televizyonu NTV'nin sorularını yanıtlarken, Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'ın "PKK'ya destek veriyorlar" sözlerini de doğrulamış oldu. "Büyükanıt, bizim PKK ile karşı karşıya gelmemizi beklememeli" diyen Barzani, şunları söyleme cesaretini buldu:

"Bağımsız bir yapı, Kürtler'in en doğal hakkı. Kürtler bağımsız olma hakkına sahip. Türkler, İranlılar ve Araplar, bunu konuşmanın ayıp ya da bir tehdit olmadığını anlamalı. Yakın ya da uzak gelecekte olsa da bu fikre alışmalılar. Bu şiddetle değil, karşılıklı anlayış ve çıkarları gözeterek olmalı."

Avrupa, ABD ve Barzani'nin amaçladığı "Kürdistan", ilk bakışta

Uluslararası ilişkilerde "nüfus" unsurunun ne denli önemli olduğunu, Türkiye'deki nüfus oyunlarının (bazı bölgelerde nüfus planlaması, bazı bölgelerde nüfus patlaması gibi..) hangi amaca yönelik olduğunu bu maddeden anlıyoruz.-HC.

²³⁵ Hürriyet Gazetesi, 27 Şubat 2007, 8.1; Cumhuriyet Gazetesi, 27 Şubat 2007, 8.1, manşet; Milliyet Gazetesi, 27 Şubat 2007, s.1, manşet.

Kuzey Irak'ta kuralacakmış gibi görünse de, temel hedefleri ülkemizin Güneydoğu'sunu kopararak "Büyük Kürdistan" yaratmaktı.

"IRAKLI KÜRTLERİN YANINDA YER ALIRIZ!.." Bizi AB üyesi yapma vaadiyle bölmeye çalışan Avrupa ülkelerinin desteğini alanlar, "bölücülüklerini" gizlemiyorlardı. Nitekim, DTP denen partinin Diyarbakır il Başkanı Hilmi Aydoğdu, "Kerkük'e yapılacak bir saldırıyı Diyarbakır'a yapılmış sayarız" dedi:

"Türkiye'nin Kerkük'e müdahalesi, Türk Devleti ile Kürtler'i karşı karşıya getirir. Kimsenin arzu etmediği çok büyük bir savaş yaşanır. Türkiye'deki 20 milyon Kürt de, Irak'ta Kürtler'e yapılacak böylesi bir saldırıyı kendilerine yapılmış sayacaktır.

Kürtlerle Türk Ordusu arasında bir savaş yaşanır, Diyarbakır'daki, Van'daki ve İstanbul'daki Kürtler de sonuçta Kürt'tür. Oradaki de Kürt, buradaki de Kürt. Bunların arasında ciddi kültürel, ulusal bağlar var. Burada yaşanan her Kürt'ün duygusu budur. Dolayısıyla biz Türkiye'nin Kürtler'le çatışmaya girmesinden ziyade, Türkiye Devleti'nin Kürtler'e dostluk eli uzatmasını istiyoruz. Kerkük'e veya K.Irak'a bir müdahale olursa, bu Türkiye'de çok ciddi olayların yaşanmasına neden olacaktır."

PKK ağzıyla konuşanlar "düz ovaya" iniyorlardı!..

Daha vahim(tehlikeli) bir gerçek ise yıllar önce gerçekleşmişti, gizlice.. Türkiye Cumhuriyeti'nin önemli bir bakanlığı "APO Meclis'e Girsin!.." diye rapor yazabilmişti. Dönemin Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral, elini masaya vurarak "Vatan hainliği bu!²³⁷ Bir bakanlık nasıl böyle rapor verebilir?" diye büyük tepki göstermişti.

ABD tarafından kullanılanlar bile Sevr'in arkasında bu ülkenin olduğunu biliyordu. Onlarda,

"Sevr'in bir ABD projesi olduğununun" farkındaydı.

Mart 2007'de bana, Lozan Kürd Enstitüsü Başkanı imzasıyla, içinde hakaretlerin de bulunduğu bir elektronik ileti (e-posta) gönderen Veli Abbas bile şöyle diyordu:

"1920 Sevres Antlaşması'nın bir ABD projesi olduğunu; bu projeye göre; Türkler'e yalnızca İç Anadolu, Yozgat, Nevşehir, Kırşehir

²³ ⁶ Vatan Gazetesi, 23 Şubat 2007, s.1, sürmanşet; Yeniçağ Gazetesi, 23 Şubat 2007, s.1; Hürriyet Gazetesi, 23 Şubat 2007, s.20.

⁷ Cevizoğlu, Hulki, "Şok.. Şok.. Bakanlık: APO Meclis'e Girsin!..", Yeniçağ Gazetesi, 25 Mart 2005, s.1, manşet.

ve Ankara civarını kapsayan bir devletin kurdurulmasının öngörüldüğünü; gerçekten bilmiyor muydunuz? İşleyen sürecin Türkler'i tekrar İç Anadolu'ya döndüreceğini yeni mi anladınız?"²³⁸

ABD Başkanı Wilson'un, Sevr'e uygun olarak Türkiye'yi dörde bölen haritasını daha önce görmüştük. Şimdi de, bu gerçeğin Kürtler tarafından dahi kabul edildiğini -bir kez daha- görmüş olduk.

Sevr Anlaşması, "Bir yenilgi belgesi" olmasının ötesinde, Avrupa emperyalizminin, yalnız kendisinin *avlanma alanı* saydığı "Avrupa Kıtasından Türkler'i atma ve yok etme savaşının son aşaması" idi. *Yıkılma eşiğine gelmiş ülke, içte sağlam bir direnç ve kendine güvenme duygusundan yoksundu. Böyle olunca, dış yenilgi, uluslararası alanda çok hızlı ve çok kolay bir idam hükmüne dönüşmüştü.*²³⁹

1989'da eski Sovyetler Birliği Akademisi Doğu Bilimleri Enstitüsü Kürtçe Bölümü başkanı Prof. Lazarev'e göre de, "Kürtler açısından Sevr bir umuttu, Lozan ise iflas."²⁴⁰

MUSTAFA KEMAL'DEN ABD'YE:

"NİYETİNİZİ ANLADIK, İZİN VERMEYECEĞİZ!.."

Mustafa Kemal, sözde "*tarafsız ve dost görünümlü*" ABD Başkanı Wilson'un niyetini anlamıştı. ABD'nin emellerinden vazgeçmediğini görünce, TBMM'ne 3 Ocak 1922 tarihinde bir muhtıra göndererek, milletvekillerini uyardı.

Paşa, ABD'ye, "Niyetinizi anladık, izin vermeyeceğiz!" diyordu.

Doğu Anadolu'da Ermenistan kurma, ABD misyonerlerinin Hıristiyan yurttaşlarımızı kışkırtma faaliyetlerini²⁴¹ destekleyen ABD hakkındaki muhtırada şunlar yer aldı:

"... Şimdiye kadar memleketimizde ekonomik, politik ve bilimsel amaçlarla çalışan kuruluşlar ya da yabancı kişiler özellikle aşağıdaki

Abbas, Veli, Lozan Kürd Enstitüsü Başkanı, "*Sevres, Lozan, Türkler ve ABD*", Hulki Cevizoğlu'na gönderdiği E-Posta, 20 Mart 2007, Görünen E-Posta Adresi: (evelinejungfleisch@hotmail.com).

²³⁹ Meray, Seha L; Olcay, Osman, a.g.e., s.ix.

²⁴⁰ Cevizoğlu, Hulki, Ya Sev Ya Sevr, 18. Baskı, Ceviz Kabuğu Yayınları, Ankara, Mayıs 2007, s.11.

²⁴¹ Bunları ileride "*Ortadoğu Yardım Örgütü*" başlığında göreceğiz.-HC.

hedefler peşinde koşmuşlardır:

1- Memleketimiz içindeki faaliyetlerinden insafsız bir kâr elde etmek..

2- Bir bölgede elde ettikleri ekonomik ayrıcalıklara dayanarak, ileride o bölgelerde hak iddia etmek. Bu gibilerin bir daha memleketimizin içinde çalışmalarına kesinlikle izin verilmemesi kararlaştırılmıştır...

3- Ekonomik, bilimsel ve insani amaçlarla memleketimize gelip, bir süre sonra işgal etmek için toplumun farklı (çeşitli) unsurlarını, gerek hükümete gerek birbirine karşı kışkırtmak. Bu gibiler hem 1. Dünya Savaşı'nın hem de memleketimiz içindeki feci boğazlaşmanın başlıca sorumlularındandır.

4- Yalnızca bilimsel ve insani amaçlarla ülkemizde çalışmakla beraber, ruhlarında saklı bulunan Hıristiyanlık duygusu nedeniyle, hemen tümüyle Hıristiyan azınlıklarla meşgul olmak ve onlara ister kasıtlı ister kasıtsız, arasında azınlıkların da yaşadığı Müslüman kitlelerinden ayrılmak arzunu aşılacak... Hükümetimiz bu gibilerin faaliyetlerine serbestçe devam etmelerine izin verdiği taktirde, Müslüman olan ve olmayan tüm vatandaşlarına karşı pek ağır bir sorumluluk yükü altına girmiş bulunacaktır... Hiçbir hükümet kendi uyruğunda olan onbinlerce çocuğunu, kendi ülkesi içinde, yabancı bir kurul tarafından ve her türlü denetimden uzak biçimde büyütülüp, onlara istenildiği gibi telkinlerde bulunulmasına izin veremez... Bu nedendir ki, Amerikalılar tarafından örnek çiftlikler ve benzeri kuruluşlar kurulup, buralarda kendi uyruğumuzdaki binlerce çocuğumuzun Türk hükümet ve milletine karşı düşmanca ve sadık olmayan (vefasız) duygularla dolu olarak yetişmelerine izin veremeyiz.

Bundan da anlaşılacağı gibi, Mustafa Kemal daha Milli Mücadele kazanılmadan ve Lozan Antlaşması imzalanmadan önce, *Amerikalıların*

od

^ ^ ^ ^ ^ ^

t < v / v / v

TBMM Başkanı Mustafa Kemal'in "Amerika Yakın Şark Yardım Heyeti"nin (=Ortadoğu Yardım Örgütü'nün) kurmak istediği "Numune çiftlikleri", vs. hakkında Meclis'e gönderdiği uyarı muhtırası. 3 Ocak 1922.²⁴³

*ve tüm yabancıların Osmanlı Devleti döneminde edindikleri ve suiistimal ettikleri ayrıcalıkların kaldırılacağını, misyonerlerin de yardım faaliyeti adı altında ve denetimsiz bir biçimde Hıristiyan çocuklarını Müslüman düşmanı olarak eğitmelerine izin verilmeyeceğini ortaya koymuştur.*²⁴⁴

²⁴³ Atatürk'ün Milli Dış Politikası, Cilt: 1, a.g.e., s.376.

²⁴⁴ Erhan, Çağrı, Dr., a.g.e., s.396. Yatık yazılar (italikler) ve siyahlaştırmalar bana ait.-HC.

Gerçekten de, ülkemizdeki bir Amerikan misyonerinin sözlerini duyunca tehlikenin büyüklüğünü daha da iyi anlıyoruz... Merzifon'daki Amerikan Koleji, bölgedeki Hıristiyanları ayaklandırmak isteyen Pontusçuların merkezi olmuştu. Misyoner kılıklı ayrılıkçılar, ta o tarihte, Amerikan Koleji Müdürü aracılığıyla A l e v i yurttaşlarımıza da kancayı takmış, onları kışkırtmaya çalışıyordu!.. Tıpkı bugün olduğu gibi..

Kolej Müdürü White'ın şu sözleri durumu çok net belgeliyor:

"Hıristiyanlığın en büyük rakibi müslümanlıktır. Müslümanların da en kuvvetlisi Türkiye'dir. Bu hükümeti ve memleketi devirmek için, Ermeni ve Rum dostlarımızı terketmemeliyiz. **Hıristiyanlık için Ermeni ve Rum dostlarımız tarafından o kadar kan feda edildi ki, bunlardan birçoğu İslâmlara karşı mücadelede şehit oldular.** Unutmayalım ki, kutsal hizmetimizin sonuna kadar daha pek çok böyle şehit kanı akıtılacaktır. **Alevilere de mezhep konusunda serbestlik tanırsak, onlar da bize katılacaklardır.** Bizim görevimiz, bu fırsatı kaçırmamak, gereğine uygun hareket eylemektir. Hıristiyanların şimdiye kadar görmüş oldukları zulümlere karşı onların zekâtını ödeyecek bir ²⁴⁵ ruh aşılmalıyız. **Biz bunu şimdiye kadar yaptık ve başarılı da olduk."**

MUSTAFA KEMAL:

"ABD, ÇOCUKLARIMIZI BİZE DÜŞMAN EDİYOR!.."

Mustafa Kemal'in dikkat çektiği ve "izin verilemez" dediği noktaları kendi değerlendirmemizle özetleyelim. Dâhi önder diyor ki;

- Ülkemizdeki yabancı kuruluş ve kişiler, hangi amaçla çalışıyor görünürse görünsün, aslında **vahşi bir kâr** peşindedirler.

- Ellerindeki ekonomik ayrıcalıklara (imtiyazlara, kapitülasyonlara) güvenerek, **egemenlik hakkı** isterler. Bunlar ülkemizde bir an dahi tutulmamalı ve defedilmelidir.

- Ekonomik, bilimsel ve insani amaçlarla çalışıyor görünseler de, aslında amaçları **ülkemizi işgal** etmektir. Bunun için farklı etnik grupları hem hükümete, hem de birbirlerine karşı kışkırtarak kırdırırlar. Zaten bunlar 1. Dünya Savaşı'nın da, ülkemiz içindeki isyanların ve bölücü faaliyetlerin de başlıca sorumlusudurlar.

- Bunların ruhlarında Hıristiyanlık düşüncesi saklıdır ve içimizdeki

²⁴ ⁵ Avcioğlu, Doğan, a.g.e., s.287. Metindeki yazımı aynen aldım. Yalnızca siyah vurgular bana ait.-HC.

Hiristiyan **azınlıkları kışkırtarak**, ayrılmaya teşvik ederler. Hükümet bunların faaliyetlerine asla izin veremez.

- Hiçbir ülke (hükümet), kendi ülkesi içinde on binlerce çocuğunu yabancıların, kuşkulu ve denetimden uzak eğitimiyle büyütüp, **beyinlerinin yıkanmasına** izin veremez.

- Amerikalılar ise, bu tür faaliyetlerini gizlemek için, "Örnek Çiftlikler" ve benzeri maskeler arkasına sığınarak tesisler kurup, binlerce çocuğumuzu **milletimize düşman** etmektedirler. Buna izin veremeyiz.

Mersin Nutku.. Mustafa Kemal Mersin'de Millet Bahçesi'nde, büyük yankı yapan konuşmasını yapıyor.²⁴⁶

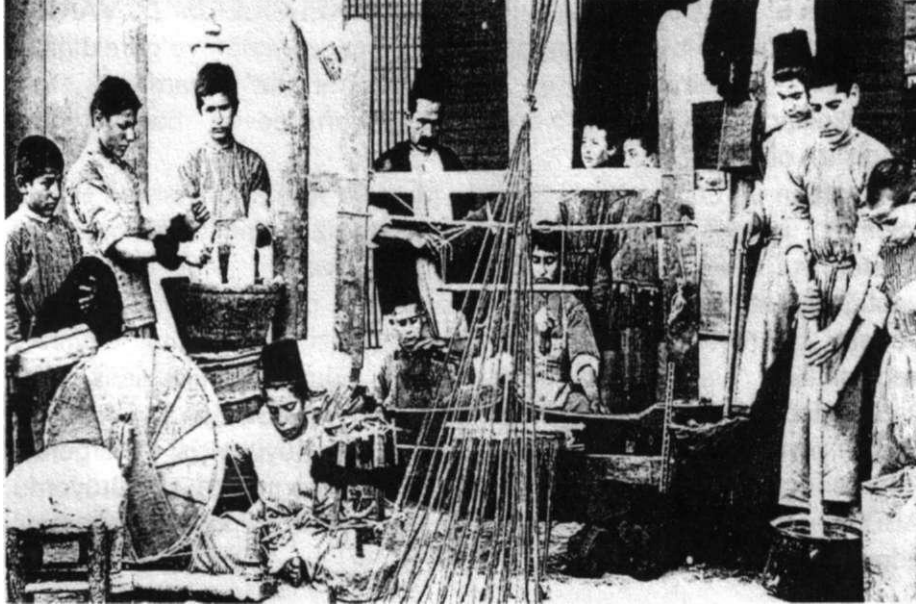
"ORTADOĞU YARDIM ÖRGÜTÜ"
VE "KORKUNÇ TÜRK" İMAJII!..

Mustafa Kemal'in "izin veremeyiz" dediği, maskelenmiş faaliyetlerden birini de, Amerika'nın "Ortadoğu Yardım Örgütü"

² Soyak, Hasan Rıza, a.g.e., s.167.

yapıyordu.

1919-1923 arasında Türkiye'de 40 milyon dolar gibi, o tarihe göre de çok büyük bir harcama yapan Ortadoğu Yardım Örgütü(OYÖ), Amerikan mandasının baş savunucularından idi. OYÖ'nün kurulması düşüncesi de, "Türk düşmanı" olarak tanınan ABD'nin İstanbul Büyükelçisi Morgenthau (Morgentav)'a aitti. Finansal desteği de Rockefeller Vakfı'ndan geliyordu.

Ermeni²⁴⁷ yetimler, ABD'nin "Ortadoğu Yardım Örgütü"nü'nün Maraş'taki atölyesinde. 1919.

Amerikan toplumundaki imajımız "Korkunç Türk" idi. Genç Türk kadını Selma Ekrem'in 1920'lerde ABD'yi ziyaret anıları Türkler'e karşı olan bu önyargıyı açıkça gözler önüne seriyordu:

"Burada, Amerika'da kan ve gök gürültüsünden meydana gelmiş bir efsane yaşıyor. Korkunç Türk, Amerikalıların beynine kazınmış. Kan kaplı bir hançer taşıyan vahşi, kara gözlü ve gür kaşlı kocaman bir

²⁴⁷ Macar, Elçin, "Ortadoğu Yardım Örgütü", Toplumsal Tarih Dergisi, Sayı: 120, Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfı Yayını, İstanbul, Aralık 2003, s.83.

insan bu.

Türk ve Türklük karşıtı propagandaları Amerika'daki Ermeniler yönetiyordu. Örneğin, Near Eastern Reliefin bölge yöneticisi E.Guy Talbot, New Armenia'da(=Yeni Ermenistan) şöyle yazıyordu:

"Tarih Türk'ü kötülememiştir; Türk kötülüğünü kendisi kanıtlamıştır. Hiçbir zaman pişmanlığını dile getirmemiş ya da suçları için tazminat ödememiştir. Türkler bugün Avrupa'daki en uğursuz figürdür."²⁴⁹

ABD'YE HADDİNİ BİLDİREN BÜYÜKELÇİLERİMİZ VARDI!.. Vaktiyle, bizim de bu tür kampanyalarla mücadele eden ve gerektiğinde "ABD'ye haddini bildiren büyükelçilerimiz" vardı!.. Tıpkı, Amerikalılar'ı Akdeniz'de vergiye bağlayan devlet başkanlarımız (padişah) olduğu gibi..

Bunların en önde geleni, 1919'da Mustafa Kemal'in Dışişleri Bakanı yapmak istediği, Washington Büyükelçimiz *Ahmet Rüstem* idi. Rüstem'in, 8 Eylül 1914'te *Washington Evening Star* Gazetesine yaptığı açıklama olay olmuştu. ABD'deki Türk düşmanlığından yakınan ve sıkı bir mücadeleye girişen büyükelçimizi Amerikalılar sevmedi, kendisinden "pişmanlık belgesi" istendi, onurlu büyükelçimiz bunu yapmayınca da "istenmeyen kişi" ilan ettiler ve ABD'den kovdular...²⁵⁰ Oysa aynı tarihlerde İstanbul'daki ABD Büyükelçisi Morgenthau (Morgenthau) Türk düşmanlığını, kendi topraklarımızda sürdürüyordu. ABD ise, bizim büyükelçimizin doğruları söylemesine bile tahammül edememişti!..

MUSTAFA KEMAL, AMERİKAN AJANLARINI İZLETİYOR..

Amerikalılar, Türkler'e böyle bakar ve Türkiye'yi bölmek için paravanlar ardına sığınarak faaliyetlerde bulunurken, Mustafa Kemal uyumuyordu..

Paşa, onları biliyor ve takip ettiriyordu, örneğin, Ankara Hükümeti kurulduktan sonra, bu yardım örgütü kılığındaki örgüt sıkı bir izlemeye alındı. İstasyonlarına (şubelerine), otomobillerine ve yerli çalışanlarının

²⁴⁸ Yılmaz, Şuhnaz, "Korkunç Türk imajı ile Mücadele", Toplumsal Tarih Dergisi, Sayı: 120, Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfı Yayını, İstanbul, Aralık 2003, s.86.

²⁴⁹ Yılmaz, Şuhnaz, a.g.e., s.86-87.

²⁵⁰ Avcioğlu, Doğan, a.g.e., s.292-301.

maaşlarına ağır vergiler konur. Amaç, aynı zamanda örgütü yıldırmaktır. Paşa, örgüt üyelerinin "**siyasi ajan**" olarak faaliyet gösterdiğini söyler.¹ Amerikan Yardım Örgütü'nün sorumlularından Albay J. P. Combs Samsun'da tutuklanır.

Mustafa Kemal'in Türkiye'deki Amerikalılar'a karşı tutumuna bir başka örnek de, Havza'da yaşanır. Samsun'a çıkışından 8 gün sonra, 27 Mayıs 1919'da, Havza Kaymakamlığına "gizli ve özel" kaydıyla (No: 197) yazı gönderen 9. Ordu Müfettişi, bilgiler ister. Bunlar arasında şu soru da vardır:

"İngiliz ve Amerika görevlileri bu ²⁵²kaza dahilinde kimlerle temasta ve ne gibi amaçlar gözetiyorlar?"

Mustafa Kemal'in, araştırması sonucunda, Havza'dan Sadaret Makamı'na(Başbakanlığa) 5 Haziran 1919 tarihli "istihbarat raporu" gönderir, burada, "Amerikan memurlarının Rum eşkiya başı ile görüşmelerini izlediği" anlaşılmaktadır:

"Merzifon'daki İngiliz subayları ile Amerikan memurlarının gerek Merzifon ve gerek Gümüşhacıköy kazası Rumları ile olan pek sıkı ilişkileri dikkat çekicidir. (...) Dikkat çekicidir ki, Vangel adlı elebaşının (eşkiyanın-HC) biraderi Aleko ve evvelce komiserlikten emekli Aleks Efendi, İngiliz ve Amerikan memurlarıyla her gün sıkı ²⁵³temasta olmakla beraber, Kaymakam Margrit Efendi'nin akıl hocasıdır."

Mustafa Kemal, 19 Haziran'da da (1919), Erzurum Valiliği'ne çektiği şifreli tel yazısında, "Amerikalı Suckot adlı kadını izlemektedir":

"13. Kolordu'nun verdiği bilgiye göre, Amerikalı Miss Suckot adındaki bir kadın Diyarbakir'den Silvan'a giderek Beşiri kazasına dönmüştür. Adı geçen, dolaştığı ²⁵⁴Ermeni köylerinde Ermeni nüfus miktarı hakkında araştırma yapmaktadır."

ABD, MUSTAFA KEMAL'E "DİKTATÖR" GÖZÜYLE BAKIYOR!..

Her türlü uğursuzluğu yapan ABD, Mustafa Kemal'e sözde

²⁵¹ Macar, Elçin, a.g.e., s.81.

²⁵² Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:4, a.g.e., s.329.

³ Atatürk İle İlgili Arşiv Belgeleri'nden aktaran Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:4, a.g.e., s.361.

²⁵⁴ Atatürk'ün Bütün Eserleri, Cilt:4, a.g.e., s.399.

"dost" gözüküyor, ama arkasından "Diktatör" diye raporlar yazıyordu!..

Wilson ABD Başkanlığından ayrılmış, Türkiye'de de Cumhuriyet kurulu 2 yıl olmuştu... Savaş yılları, millî mücadele bitmiş, silahlar susmuştu. Bu tarihte bile Amerikan Büyükelçisi, Cumhurbaşkanlığı makamındaki Mustafa Kemal için "Diktatör" demeye devam ediyordu!..

15 Ocak 1925'te, Amerikan Büyükelçisi Washington'a "*Türk Basını*" hakkında çok uzun bir rapor gönderdi. Raporda, gazetelerin sahipleri, bunların kimlerle ne tür anlaşmalar yaptığı, yazarları, yazarların eğilimleri, zaafı, gazetenin "*sivrilmiş kişileri*", okuyucularının yapısı, gazetenin gücü ve geliri gibi çok ayrıntılı bilgiler yer alıyordu.²⁵⁵ ABD Yüksek Komiseri (Büyükelçisi) Amiral Bristol'un "*doğru ve tarafsız bilgiler*" dediği belgede "Hâkimiyet-i Milliye" Gazetesi rapor edilirken, Mustafa Kemal hakkında şöyle deniyordu:

"Gazetenin Sahibi ve genel yayın müdürü: Siirt milletvekili *Mahmut Bey*. Bir askerdir. Mustafa Kemal'in emrinde çalışmıştır. Cumhurbaşkanı'nın ona tam bir güveni vardır. Bu gazete yalnız Kemalîstlerin körü körüne organı değil, Anadolu diktatörünün kişisel davranışlarının da savunucusudur. Hâkimiyet-i Milliye'yi, Mustafa Kemal'in isteğiyle Anadolu hareketinin daha başlarında, 1921'de kurmuştur. Bu gazete daima Mustafa Kemal'in organı olmuştur."²⁵⁶

ABD Büyükelçisinin yazdığı raporda komünist tutuklamaları, İzmir suikastı duruşmaları ve İstanbul sinemaları bile konu ediliyordu. Diplomat, raporuna "*sokak dedikoduları*" ve örneğin İzmir Suikastı mahkemelerinin "*tutanaklarını*" bile koymuştu!.. Bu durum, bugünkü diplomatların nelere bile dikkat ettiklerine ilişkin bilgi vermesi açısından da çok önemli..

ABD'İNİN, PKK ÜZERİNDEN TÜRKİYE'Yİ BÖLME GİRİŞİMLERİ..

ABD ve sonra kurulan AB'nin (Avrupa Birliği) Türkiye'yi bölmeye yönelik faaliyetleri günümüze kadar aralıksız sürdü.

Ülkemizde sayısız "Kürt isyanı" çıkarttılar. Sürekli olarak bölücü haritalar yayınlayıp, bu haritaya göre sınırlarımızı yeniden çizmek

Duru, a.g.e., s.215-228.

Duru, a.g.e., s.219. Siyah vurgular bana ait.-HC.

istediler.

Diplomatlarımızı öldüren Ermeni ASALA terör örgütünü yok etmemizden sonra, PKK'yı kurdurarak, Türkiye'yi oyalamak istediler. Ne için?.. Bölge petrolünü ele geçirmek, İsrail'i güvenceye almak, BOP'u (Büyük Ortadoğu Projesi'ni) uygulamak ve "yeni dünya düzeni" adı altında "sömürgeciliklerini sürdürmek için...

Bu konudaki belge ve ayrıntılı bilgileri "Ya Sev Ya Sevr" ve "İşgal ve Direniş" adlı kitaplarımda yayınladım. Burada çok kısa alıntı yapacağım.

Amerikalı subaylar, 2006 yılına gelindiğinde sözde Kürdistan haritaları ile ortaya çıkmaya başladılar. Yaz aylarında yarı resmi Armed Forces Journal (Ordu Haberleri) adlı dergide yayınlanan harita, Eylül ayı ortalarında Roma'da da görüldü!..

Türkiye'nin doğu ve güneydoğusunu bölerek, "Free Kürdistan" (Özgür Kürdistan) olarak gösteren harita, Roma'daki NATO²⁵ Savunma Koleji toplantısında, Amerikalı bir Albay tarafından BOP⁷ haritası olarak övülünce, Türk subaylar büyük tepki gösterdi. Durum Ankara'ya iletildi. Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt, ABD Genelkurmay Başkanı Orgeneral Peter Pace'i arayarak olayı kınadı. Daha önceki olayda "ABD Ordusuyla ilgisi yok²⁸, Emekli bir albayın kendi çalışması" diyen Amerika, bu kez özür diledi.

ABD, PKK'yı kullanarak, Türkiye'yi oyalamak istediğini 1993 yılında da gizli bir toplantıda açıklamıştı. Aynı yıl, Adana'daki İncirlik Askeri Üssü'nde Gürcü kökenli Amerikalı Orgeneral Shalikashvili'ye⁹ verilen gizli brifinge bir Türk kurmay subayı sızmıştı. Bu subayın verdiği bilgiye göre, brifingi sunan Amerikalı subay, Orgeneral Shalikashvili'nin sorularına şu cevapları vermişti:

" 1 - Kürt devletinin kuruluşu için beş yıl süre öngörmüştük. Ama beceriksiz çıktılar. Bu sebeple süre uzayacak.

2- Orada görevlendirilen çok sayıda NGO fazla işe yaramıyor. Kürt devletinin kuruluş sürecinde üç etkili grup var: Barzani Grubu,

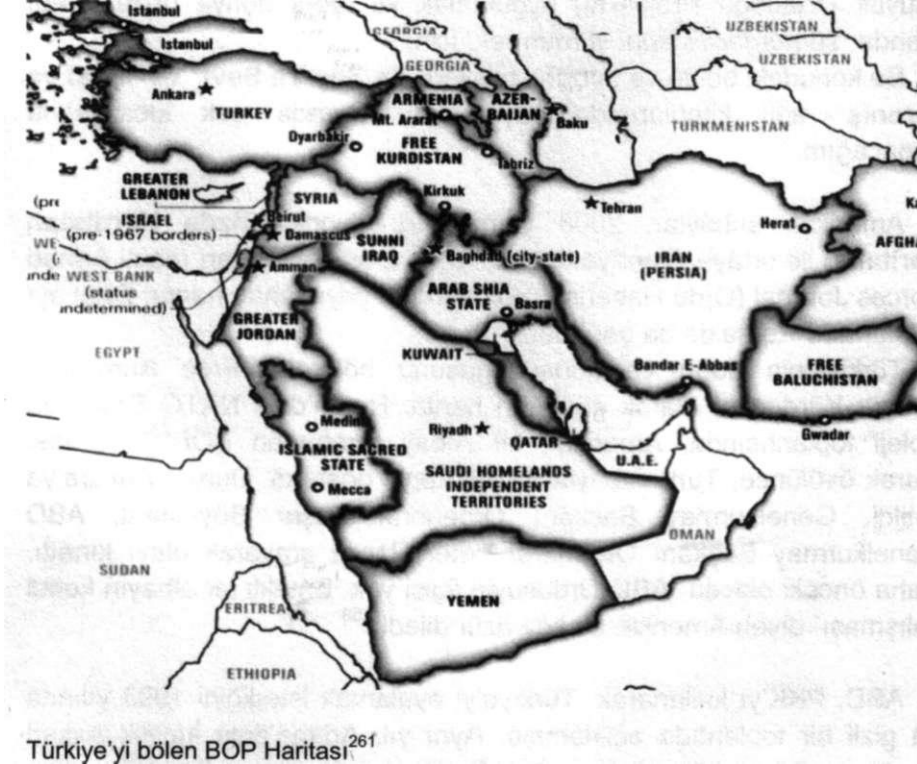
²⁵ BOP: Büyük Ortadoğu Projesi. Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, daha önce yaptığı açıklamada "BOP'un eş başkanım" diye övünmüştü!..-HC.

⁸ Yeniçağ Gazetesi, 28 Eylül 2006, s.1, manşet haber...Bu haber, bütün televizyon haberlerinde de önemli bir yer aldı. özellikle Kanaltürk, NTV, CNN Türk, Habertürk, Skytürk, Kanal B ve ART ana haberleri ile programlarında 27 Eylül gecesinden başlayarak, 28 Eylül Perşembe ve izleyen günlerde yer aldı.

Shalikashvili, daha sonra ABD Genelkurmay Başkanı oldu.-HC.

Talabani Grubu ve PKK.

3- PKK'nın görevi Kürt devletinin kuruluş süreci boyunca Türkiye'yi angaje tutmaktır(oyalamaktır-HC)."²⁶⁰

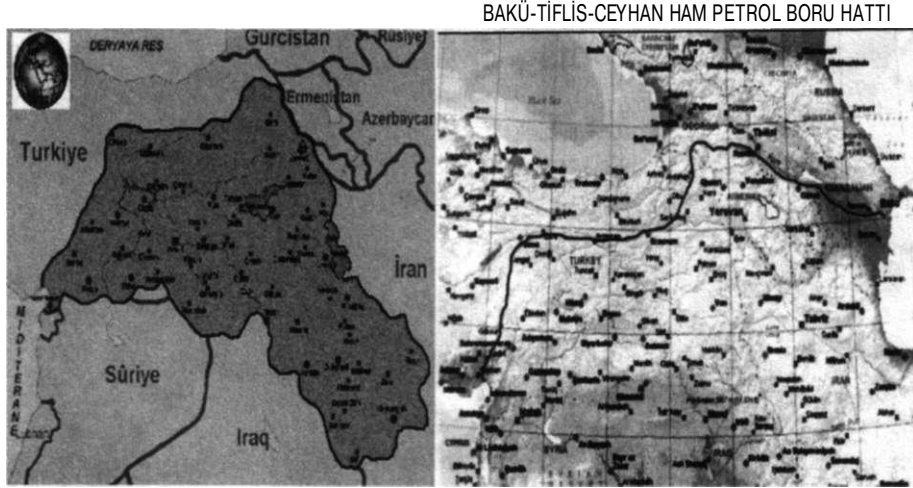
AB(D), PKK terörü ile Türkiye'ye yüzlerce şehit, binlerce insan kaybı yanında yüz milyarlarca dolar ve zaman kaybına neden olurken; günümüzde ilginç bir gelişme de yaşandı.

Türkiye'yi bölerek bir Kürdistan çıkarma girişimleri sürerken, büyük bir projeye imza atıldı: BTC Projesi.. Yani, Bakü-Tiflis-Ceyhan petrol boru hattı projesi.. Azerbaycan petrolünün Avrupa'ya taşınması için başkent Bakü'den başlayan boru hattı, Tiflis üzerinden Türkiye'de Adana'nın Ceyhan ilçesine kadar geliyordu. 1.774 kilometrelik boru

²⁶⁰ Bulut, Arslan, "ABD 50 Yıl Kalacak İser, Yeniçağ Gazetesi, İstanbul, 2 Kasım 2007, s.11.

²⁶¹ Peters, Ralph, ABD Silahlı Kuvvetler Sitesi, www.armedforcesjournal.com.

gelecekti!..²⁶ Yani silahlı bir İngiliz-Amerikan gücü ülkemizde koruma yapacaktı!..⁴ ATO (Ankara Ticaret Odası) Başkanı Sinan Aygun ise, BTC kısaltmasını "*Bölünmüş Türkiye Cumhuriyeti*" olarak tanımlıyordu.

BTC Petrol Boru Hattı güzergâhı ve sözde Kürdistan haritası arasındaki benzerlik.

BİZİ İŞGAL ETMELERİ BİLE "LÜTUF" İDİ !..

"Memleketin en temiz ve en idealist, tanınmış birçok evlâdı bile" korkunç bir karamsarlık içinde kurtuluştan ümidini kesip; mandayı (himaye, egemenlik devri) bir ışık olarak görürken; sömürgeciler ellerini açmış bekliyordu!..

Yüz yıl sonra²⁶ bile, yanına AB'yi alarak Sevr'i uygulamak isteyecek; 1 Mart tezkeresi⁵ geçirterek Türkiye'ye 62 bin 500 asker, 255 savaş uçağı, 65 savaş helikopteri yerleştirerek, Saddam Hüseyin'in Irak'ına yaptığı gibi "uçuşa yasak bölge" ilan edip, Türkiye'yi işgal edecek olan ABD; "Çekiç Güç" ile bunu denemiş ve Irak'ta başarılı olmuştu. "*Kürtler'i diktatör Saddam'dan koruyacağım*" bahanesiyle "Çekiç Güç"

Bu gerçeği, eski BOTAŞ Genel Müdürlerinden Mete Göknel Ceviz Kabuğu programında canlı yayında açıkladı. Bakınız: Ceviz Kabuğu Programı, KanalTürk Televizyonu, Ankara, 9 Şubat 2007, saat 22.30.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan başkanlığındaki AKP Hükümeti'nin çok istediği tezkerе TBMM Genel Kurulu'nun, 39. Birleşiminde, 1 Mart 2003'de, saat 15.20'de ele alındı ve ama reddedildi.-HC.

adı altında ülkemizde tam 12 yıl boyunca asker bulundurmuş; böylece Talabani ve Barzani ile PKK terör örgütünü ülkemizin başına musallat etmişti!..²⁶⁶

Bu ABD, 1919'da Türkiye'ye savaş gemilerinin yanı sıra "*Yardım heyetleri*" de(!), gönderiyordu.²⁶⁷ Bunlardan birinin başındaki "Binbaşı" Arnold, Londra'dan sonra geçtiği Paris'te bir açıklama yaptı²⁶⁸:

"Türkiye'yi medenî duruma getirmek için, 100 bin Amerikalı yeterlidir!."

Ülkemizi himayelerine almayı da "*insaniyet nâmına*" kabul buyuracaklardı! Yani, bizi işgal etmeleri bile "lütuf" idi!..:

"Amerika, *insaniyet duyguları ile Türkiye mandasını kabul edecektir. Rumeli ve Anadolu Türkiyesi'ni medenî hâle getirmek için 100 bin Amerikalı yeterlidir. Bu kuvvet iki yıl içinde koşullar hafifleyinceye kadar asayişini koruyabilir.*"

(...) *Amerikalıların beslediği binlerce Ermeni çocuğu, münakalatı (=ulaşımı) koruyan yeterli sayıda yabancı kuvvet bulunmazsa, hiç kuşkusuz açlıktan öleceklerdir.*"²⁶⁹

AB'Yİ ABD KURDURDU!..

Sevgili okuyucular, bu sayfaya kadar birçok yerde AB ile ABD'nin yaptıkları arasında hemen hemen hiçbir fark olmadığını görmüş olduk. Kitabın dışında, pek çok yerde de (makalelerimde, konferanslarımda,

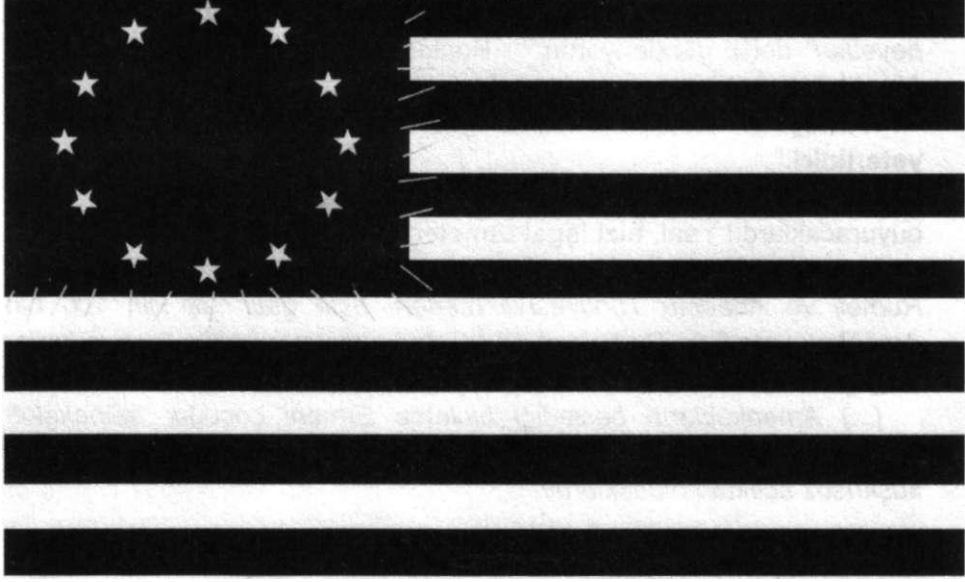
²⁶⁶ Cumhurbaşkanı Abdullah Gül bile, Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcılığı görevinde iken (Ocak 2007) buna isyan etmiş ve "*Çekiç Güç'ün görev süresinin uzatılmasına destek veren hükümetlerin Irak'ın kuzeyinin koparılmasında rolü büyüktür*" demişti. Bakınız: Yılmaz, Önder, "*Gül, Süresini Uzattığı Çekiç Güç'ten Yakındı*", Milliyet Gazetesi, 24 Ocak 2007, s. 15.

²⁶⁷ "**Amerikan yardım heyetleri**(I) çok ünlüdür. Bunların genellikle "misyonerlik" ve "güvenlik" çalışmalarının maskesi olarak kullanıldığı çok görülmüştür. Bu konuda Mustafa Kemal'in 3 Ocak 1922 tarihli yazısı da önemli bir belgedir. Öte yandan, yakın tarihte, Irak'ın işgali öncesinde bu ülkeye (uçuşa kapatılan 36. paralelin güneyindeki Kürt bölgesine) yüzlerce "yardım heyeti" gitmiş ve orada işgal öncesi istihbarat ve askeri çalışmaları yaparak, işgalin alt yapısını oluşturmuştur. -HC.

Ayrıntılı bilgi için bakınız: Cevizoğlu, Hulki, *İşgal ve Direniş*, s.250.

²⁶⁹ Bu arada, yüzyıllık sorun olan Ermeniler konusundaki cümleler de gözden kaçmamalı. Ermeniler'i kimin koruyup, beslediği de 1919'da itiraf ediliyor. -HC.

televizyon programlarında) vurguladığım gibi, aslında "Avrupa Birliği(AB) bir Amerika Birleşik Devletleri(ABD) projesi" olarak karşımıza çıkıyor.

ABD bayrağındaki eyaletleri simgeleyen yıldızlar, AB'yi simgeleyen yıldızlar olmuş. (Tasarım: Aydan Çelik'e ait).

Türkler ve Türkiye'ye karşı, tarih boyunca süregelen "ortak kin ve düşmanlığın" temelinde de bu gerçek yatıyor.

Bakınız bu konuda, 1997 yılında, bir Fransız bilim insanı (Doç. Dr. Jean-Michel Gaillard) bile ne diyor?:

"Avrupa Ekonomik Topluluğu Roma'da, 25 Mart 1957'de doğmuştu. Kırk yıl sonraki Avrupa Birliği'nin ise onbeş üyesi ve bir düzine de üye adayı bulunmaktadır. Bir bakıma bu bir paradokstur, çünkü bağımsızlığının peşindeki bu Avrupa aslında, ta en başından beri Amerikan iradesiyle kurulmuştur.

(...) 1945'ten beri Amerika Birleşik Devletleri Avrupa'yı himayesi altına almış, onu koruyor, yönetiyor ve hatta sömürleştiriyordu."

²⁷ Çelik, Aydan, Toplumsal Tarih Dergisi, Sayı: 120, a.g.e., s.61.

²⁷ Gaillard, Jean-Michel, "Avrupa Birliği'ni Amerika mı kurdurdu? (Roma Antlaşması Amerikan İcadı mı?)", L'Historie'den (No: 208, Mart 1997, s.68-73) Çeviren: Saadet Özen, Toplumsal Tarih Dergisi, Sayı: 120, a.g.e., s.60-67.

Gaillard yazısında, AB'nin aynı zamanda "Amerikan NATO'sunun Avrupa ayağı" olduğunu da ileri sürüyordu.

Burada, "Ne pahasına olursa olsun AB'ye gireceğiz" diye her türlü ödünü (tavizi) veren gelmiş-geçmiş birçok devlet yöneticisinin, ABD Başkanına rica edip, AB dönem başkanlarına Türkiye için telefon açtırdığını hatırlayalım. Yani, bizim bilmediğimizi acaba, bizi yöneten o sözde yöneticiler biliyor muydu?.. Bilmiyor olsaydı; AB'yi ABD'den bağımsız bir siyasi birlik olarak görseydi; ABD Başkanından AB'ye baskı yapmasını isterler miydi?..

Kurtuluş Savaşı'nın 2. Evresi...

"BÜYÜK BİR SUİKASTIN YIKILMASI": LOZAN!...

"İsmet, bana her şeyden çok,
bir müzik kutusunu hatırlatıyorsun.
Bizi iyice bıktırınca kadar her gün
aynı eski şarkıyı çalıyorsun:
Egemenlik, egemenlik, egemenlik!.."

Lord Curzon
(Lozan'da İngiltere Temsilcisi)

ABD ve bugün AB'yi oluşturan sömürgeci ülkeler, binbir hile ve oyuna rağmen Mustafa Kemal'i, Kemal'in askerlerini ve Türk Milleti'ni geçemediler; Türkiye'yi işgal edemediler.

Ama Kurtuluş Savaşı cephede tamamlanmadı. Lozan'da ikinci evresine geçilmişti. Bu kez silahsız kurtuluş savaşına girmiştik.

Mustafa Kemal, Lozan için "Büyük bir suikastın yıkılmasının belgesidir" diyor:

"Lozan Antlaşması, Türk Milleti aleyhine asırlardan beri hazırlanmış ve Sevres(=Sevr-HC) Antlaşmasıyla ikmal edildiği (=tamamlandığı-HC) sanılmış büyük bir suikastın yıkılmasını ifade eden bir belgedir. Osmanlı devrine ait tarihte eşi geçmemiş bir siyasi zafer eseridir."²⁷²

Lozan, Türkiye'nin yabancılara tanınan tüm ayrıcalıkların kaldırılması

Hakimiyet-i Milliye Gazetesi'nden (24 Temmuz 1933) aktaran: Aksin, Aptülâhat, Emekli Büyükelçi, a.g.e., s.106.

ve her bakımdan "tam bağımsız" olması demektir..

Mustafa Kemal'in tam bağımsızlıktan neyi kastettiğini, en yakınındaki Ceyhun Atuf Kansu şöyle anlatıyor:

Tam bağımsızlık demek, ulus yurdunu istediği gibi yönetecek; parana gelirine giderine sahip olacaksın; madenini, fabrikasını, demiryolunu, toprağını, ormanını kendin işletip, buralardan çıkardığın zenginliği kendin için kullanacaksın; kendi orduna kendin sahip olacaksın; adalet direğini kendi yasalarıyla ve kendi yüce yargılarıyla dik tutacaksın, ve de kendi çocuklarını, kendi dilinle, kendi dileğinle, kendi kültür peteğinin balıyla besleyip, büyüteceksin demek.

Kurtuluş Savaşı cephelerine cephaneler bu koşullarda taşındı. 8 Haziran 1992'de dinlenen bir deve kolu.

Kansu, Ceyhun Atuf, a.g.e., s.154. Siyahlamalar bana ait.-HC.
Tansel, Selâhattin, a.g.e., s.105, Resim No: 73.

Lozan Antlaşması Eskişehir'de kutlanıyor.

ABD LOZAN'I TANIMİYOR!... Yüzyıl sonrasına geldiğimizde, bugünkü sorunların temelinde de, ABD'nin Türkiye'nin kuruluş anlaşması olan Lozan'ı tanımaması yatmaktadır.

Lozan'da ABD'nin "*taraf olmadığını*" söyleyerek, "Efendim, 'ABD Lozan'ı imzalamadı, bu yüzden bugün Türkiye'nin sınırlarını tanımıyor' demek doğru değildir" diyenler var. Hatta, bu alandaki çok tanınmış uzmanlardan, Prof. Dr. Fahir Armaoğlu bile, "Lozan Konferansı'na Amerika katılmamış ve ayrıca, Amerika Dışişleri Bakanı Hughes'un deyimi ile, bu toplantıda yapılacak 'siyasi ve mülkî düzenlemelerin sorumluluğunu üzerine almak' istememiştir" diye yazmıştır. Ama aynı Armaoğlu, Amerika'nın "Lozan Konferansı ile bağlarını kesmek istemediğinden, görüşlerini, İngiltere, Fransa ve İtalya aracılığı ile Konferansa ilettiğini ve gözlemci bulundurduğunu"²⁷⁶ itiraf etmiştir.

Lozan Konferansı'na sözde "gözlemci" olarak katılan ABD'nin, diğer işgal temsilcilerinden hiçbir eksiği yoktu. Hatta, Türk tarafına yarattıkları sıkıntı en az diğer üç büyük devlet temsilcisi kadardı. Özellikle

²⁷⁵ Tansel, Selâhattin, a.g.e., s.117, Resim No: 99.

²⁷⁶ Armaoğlu, Fahir, Prof. Dr., a.g.e., s.20.

yapılmasını istedikleri düzenlemeler için hep "sömürge ülkelerinden" örnekler veriyor, Türkiye "manda" aitındaymış gibi davranıyorlardı. Mustafa Kemal'in ulusal hareketinin zaferini yok sayma havasındaydılar. Lozan boyunca, en başta "Ermeni sorununu" olmak üzere, kapitülasyonlar, boğazlardan serbest geçiş ve Chester demiryolu imtiyazı konularını gündemde tuttular. Türkiye'nin "Büyük Zaferine" rağmen, sanki yenik bir ülkeymiş gibi Anadolu'dan Ermeniler'e toprak verilmesini isteyip durdular. ABD'nin yayılmacı (sömürgeci) politikalar izleme ısrarı, gelecekteki rolüne hazırlandığına işaret ediyordu. İstanbul'da ABD büyükelçiliği yapan Türk düşmanı Morgenthau, Türkler'e olan nefretini Lozan'da da sürdürdü. Hatta, New York Times Gazetesi'ne yazdığı bir yazıda, "Amerika, kendisini yönetme gücünden aciz olan Türkler'i yola getirmelidir" diye

Ancak Lozan'da, ABD ile Türkiye arasında "dostluk ve ticaret anlaşması" imzalandı. Bu sırada ABD'de "Lozan Antlaşması'na Karşıt Amerikan Komitesi" gibi komiteler kurarak Türkiye karşıtı kampanyalara başladılar.

Lozan'da, ABD'nin Türkiye ile görüşmelerinde Amerikan politikasının başarı ölçüsünü, Amerikan görüşmecilerinin başkanı Joseph C. Grew, Dışişleri Bakanı'na yazdığı 6 Ağustos tarihli mektubuyla en iyi biçimde özetlemişti:

"Bugün Türk delegasyonu ile imzaladığımız dostluk ve ticaret anlaşması, benim elde etmek istediğimden çok uzaktır. Bu antlaşma, Türklerden koparmak istediğimizden çok fazla imtiyazı bizim Türklere verdiğimiz belgesidir. (...) Bizim 'en çok izinli ulus' işlemi görmek hakkını²⁷⁸ elde etmemiz, belki de başlıca ve en önemli kazancımız oldu."

İmzalanan antlaşma ise, ancak 4 yıl sonra, 18 Ocak 1927'de Senato'ya sunuldu. ABD Senatosu ise antlaşmayı reddetti. Senato'nun çoğunluğu Türkiye'nin lehine oy kullandı ancak kabul için gereken üçte iki çoğunluk elde edilemedi. (Kullanılan oy: 84, Kabul: 50,

²⁷ Torun, Esmâ, Yrd. Doç. Dr., "Türkiye-ABD İlişkilerinin Dünü-Bugünü ve Yarını", Stratejik Araştırmalar Dergisi, Yıl: 3, Sayı: 5, Genelkurmay ATEŞE (Askerî Tarih ve Stratejik Etüt Başkanlığı) ve Genelkurmay Denetleme Başkanlığı Yayınları, Ankara, Temmuz 2005, s.232-235. Siyahlama ve yatık yazılı vurgulamalar bana ait.-HC.

⁷⁸ Evans, Laurence, a.g.e., s.416-417. Siyah vurgulamalar bana ait.-HC.

Ret: 34 idi.)

ABD Senatosu'nun Lozan'ı reddetmesini alkışlayan gazetelerden biri, "Antlaşmanın onaylanması, (Mustafa) Kemal'in emperyalist planına (!!!-HC) teslim olmak anlamına gelecekti" dedi; bir diğeri Diktatör(!!!-HC) Kemal'e Amerika'nın alçakça teslim olması demek olacaktı" diye yazdı. Bir üçüncü gazete "Türkiye reddedildi" diye başlık atmıştı. Bir taşra gazetesi, "Lozan Antlaşması çöp sepetine atıldı; yeri orasıydı" diye seviniyordu.²⁷⁹

Gerçek araştırmacı gazetecilerin önderlerinden rahmetli Uğur Mumcu da, Erol Ulubelen'in "İngiliz Gizli Belgelerinde Türkiye" adlı kitabındaki belgelere dayanarak, ABD'nin Lozan'ı niçin tanımadığını şu sözlerle anlatmaktadır:

*"Bu belgeler, bugün ABD Kongresi'nde 24 Nisan tarihini 'Soykırım Günü' olarak ilan etmek isteyenlerin amaçlarını olduğu kadar, ABD'nin Lozan Barış Antlaşması'na niçin imza koymadığını da anlatmaya yetmektedir."*²⁸⁰

ABD, bugün olduğu gibi dün de "dostluk ve ticaret anlaşmaları" ile ülkeler üzerinde "siyasal egemenlik" kurmak istiyordu. (Bunu önceki sayfalarımızda belgeleriyle gördük.) Elde ettiği her şey onun için az. Hep daha fazlasını istiyor. Ticaret, ekonomi ve maliye üzerinden "dostluk"(!) kazanarak, Lozan'da Türkiye üzerinde "anlaşmaya dayalı egemenlik" kuramayan ABD, bugün de siyasal sınırlarımıza da saygı göstermiyor. Bunun belgelerini de, yüzyıllık ilişki boyunca, ABD Başkanlarının dün ve bugün onayladıkları "bölünmüş Türkiye" haritalarından zaten biliyoruz.

A B D , Türkiye Cumhuriyeti Devleti kurulduktan sonra bile T ü r k i y e ' y i t a n ı m a d ı . Büyükelçi göndermedi. Ancak aradan 4 yıl geçtikten sonra, Lozan'daki Amerikan görüşmeci(müzakereci) Grew'i Eylül 1927'de büyükelçi olarak resmen göreve başlattı.

²⁷⁹ Avcı, Cemal, Yrd. Doç. Dr. ve Kara, Adem, Yrd. Doç. Dr., Türk İnkılâbının Tarihi, IQ Kültür Sanat Yayıncılık, İstanbul, Eylül 2007, s.256.

²⁸⁰ Mumcu, Uğur, "Gizli Belgelerle..", Cumhuriyet Gazetesi, İstanbul, 1 Nisan 1984, 8.1; Mumcu, Uğur, Devlet Modası: Tek Yol Özal!, 3. Baskı, Uğur Mumcu Vakfı Yayınları, Ankara, Mayıs 2005, s.171.

AMERİKA'NIN DEĞİŞMEZ SIRRI..

Bütün bunca belge ve fotoğraftan sonra, yine geçmişe dönelim, 1969'a.. O tarihte yazılan "Amerikan İmparatorluğu" adlı eserde bakın bu konularda hangi bilgi ve uyarılara yer verilmiş:

"...Böylece ileri karakolları ve haberleşme hatlarıyla, savunma araç ve yedek güçleriyle, diplomat ve askerleriyle, misyoner ve polisleriyle, doktor ve bankalarıyla imparatorluklar doğmaktadır. (...)

Ama Amerikan imparatorluğunun dehası, etki alanına sınır çizmemiş olmasındadır. **O eski sömürge imparatorluklarına öylesine az benzemektedir ki bazen, hemen hemen hiç anlaşılmaz olmakta ve kendi varlığından bizzat kendisi kuşkuya düşer olmaktadır. (...)**

Çoğunlukla en diktatörce rejimlere dayanan bir askeri üsler ve paktlar ağı içinde tüm yeryüzünü sarmaları, **sırf özgürlüğü savunmak /'ç/no7r.(!!!!-HC) Askeri mekanizmalarının öldürücü ateşi altında Dresde, Hiroşima ya da Vietnam köylerini ezip yerle bir etmeleri, hep özgürlük ad m adir. (...)**

Amerikan imparatorluğu Amerikan idealizmiyle beslenmiştir. (...)

Amerikan emperyalizminin ahlâk yasası içinde iki temel çelişki vardır. Bir yandan ne silahların ne de ticari kârların sağlayamayacağı ulusal gücünü, **manevi liderlik** görevi üstüne dayandırır. **Amerikan idealizminin önde kişilerinden olan Woodrow Wilson** bizzat kendisi, Amerikan imparatorluğunu, Karaib bölgesinde yaptığı **bir çok askeri müdahaleler, birçok mali oyunlar sayesinde güçlendirmiştir.** Ve görüleceği gibi, kendisinden sonra gelenler, dünyanın en uzak bölgelerine aynı yöntemleri yayacaktır. (...)

Amerikan imparatorluğu tarihin kaydettiği en güçlü imparatorluk olmakla kalmamakta, aynı zamanda, birçok bakımdan tarihin kaydettiği en özgün imparatorluğu da olmaktadır. Şimdiye değin, hiçbir zaman bunca az sayıda insan, etkisini böylesine uzaklara yayamamış, bunca çok sayıda halkın günlük yaşantısına kendi damgasını böylesine vuramamıştır. (...) **Dünyanın hiçbir noktası onun silah tehdidinden uzak değildir. Ve yine ABD, gezegenimizin üstündeki hayatı birçok kez yok edebilme olanağına sahiptir.** Ondan önce hiçbir ulus bu ölçüde yıkma, yok etme olanağına sahip olamamıştır.(...)

Barış ve demokrasi savunucusu geçinen bu ülke, gerektiğinde en iğrenç diktatörlüklerin destekleyicisi olur. Her taşın altından o çıkar, her karanlık işin içinde onun parmağı vardır. Bütün bunları **sanayici-asker ortaklığının** sağladığı tatlı kârlar için yapar. Her yere sermaye ve mal ihraç, her yerden beyin ithal eder. CIA casusluk

örgütüyle doğrudan doğruya, ya da **çeşitli vakıflar örtüsü altında dolaylı dolaysız, her örgüte sızar; sarı sendikalar ve gazeteler satın alır. B e ğ e n m ediği hükümetleri devirir, milliyetçi a k ı m i a r ı boğmak için ne suçlama gerekirse başvurur.** Ve bunları, 150 yıldan beri (şimdi 200 yıl oldu-HC) uyguladığı belirli reçetelere göre yapar."TM

Dikkat ederseniz, bu sözler bugün söylenmiyor. Yineliyorum. 1969 yılında yayınlanan bir kitapta söyleniyor. Yıllar öncesine giderek, tekrar okuyup 1919'u ve bugünü değerlendirelim.

ŞEHİTLERİMİZ!.. MEZARDAN ÇIKMANIZIN VAKTİDİR!..

Günümüzde Türkiye üzerindeki yoğun ("Cumhuriyet döneminde hiç olmadık biçimdeki") bölme çabalarını; bu değerlendirme ve bilgiler ışığında değerlendirip, bilinçli olmalıyız.

Bu vesileyle, ülkemizi parçalamamak için, vatanımız için toprağa düşen tüm şehitlerimizi (ve tabii ki Mustafa Kemal Atatürk'ü) rahmet, saygı ve minnetle analım..

Şehitler, Kuvâyi Milliye şehitleri,
mezardan çıkmanın vaktidir!

Şehitler, Kuvâyi Milliye şehitleri,
Sakarya'da, İnönü'de, Afyon'dakiler
Dumlupınar'dakiler de elbet
ve de Aydın'da, Antep'te vurulup düşenler,
siz toprak altında ulu köklerimizsiniz
yatarsınız al kanlar içinde.

Şehitler, Kuvâyi Milliye şehitleri,
siz toprak altında derin uykudayken
düşmanı çağırdılar,
satıldık, uyanın!

Biz toprak üstünde derin uykulardayız,

kalkıp uyandırın bizi!
uyandırın bizi!

Şehitler, Kuvâyi Milliye şehitleri,
mezardan çıkmanın vaktidir!

^M "Şehitler" Şiiri. Hikmet, Nazım, Son Şiirleri (1959-1963) (Şiirler 7), Yapı Kredi Yayınları, 9. Baskı, İstanbul, Eylül 2007, s.32.